

Butlletí

núm. 29· 2025

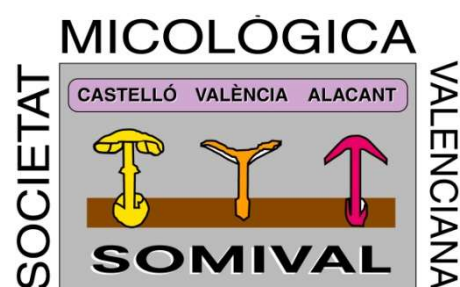
Societat
Micològica
Valenciana

Butlletí

núm. 29 · 2025

**Societat
Micològica
Valenciana**

COMITÈ CIENTÍFIC

D. RAFAEL MAHIQUES SANTANDREU
President

D. FRANCISCO TEJEDOR JORDÁN
D. FERNANDO GARCÍA ALONSO
D. ANTONI CONCA FERRÚS
D. JAVIER ORMAD SEBASTIÁN
D. SANTIAGO CATALÀ GARCÍA
D. FRANCISCO MARTÍNEZ TOLOSA
D. ISAAC GARRIDO BENAVENT
D. IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ
D. RICARDO FOLGADO BISBAL
DNA. VIOLETA ATIENZA TAMARIT
D. RAUL TENA LAHOZ
DNA. MARIA AGUT MONFERRER

COMITÈ EDITORIAL

ISAAC GARRIDO BENAVENT

EDITA

SOCIETAT MICOLÒGICA VALENCIANA

Corredores, 6 (posterior)
(entrada per C/ Juan Plaza)
46003 València
Tel. 963 920 057

Apartat de Correus 7048

Redacció igb4tonda@gmail.com

SOMIVAL socmicval@gmail.com

www.somival.org

 @SociedadMicologicaValenciana

 @SOMIVAL

PRODUCCIÓ EDITORIAL

SOCIETAT MICOLÒGICA VALENCIANA

ISSN: 1135-2833

Depòsit legal: V-3252-1995

Tots els drets reservats. No es permet la reproducció total o parcial d'esta revista, per qualsevol mitjà o forma, sense el permís previ per escrit del titular dels drets. Els articles publicats en este butlletí només expressen l'opinió dels seus autors.

IMATGE DE LA COBERTA

Gymnopilus junonius

Autor: IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ

Societat Micològica Valenciana

Sumari

Una visió general de la diversitat fúngica i la seua conservació a Malta / <i>An overview of fungal diversity and conservation in Malta</i>, PER STEPHEN MIFSUD	7
--	----------

Treballs científics

Funga Valentina: notes 41-70	14
-------------------------------------	-----------

ISAAC GARRIDO-BENAVENT, ANTONI CONCA, RICARDO A. HERNÁNDEZ, ADRIÀ VILLANUEVA, BEATRIZ ARNANZ, JOEL LLUCH, GEMA GARCÍA, BLANCA ARGÜELLES, ESTRELLA CABA, ALEJANDRO CERVERA, CRISTINA L. DE LA VEGA, ANA GALLEGO, ELENA IBARRA, AINHOA LAHOZ, SASHA LÓPEZ, IVÁN MARTÍN, NURIA MONTESINOS, MARINA RAMOS, ELITSA TOMOVA & MARINA DUART

<i>Cortinarius bisporiger</i> Contu, nova especie per la micobiota valenciana	82
--	-----------

ANTONI CONCA, RAFAEL MAHIQUES & ISAAC GARRIDO-BENAVENT

Aportació al coneixement de la flora micològica del Parc Natural de la Serra Calderona (II)	88
--	-----------

IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ & JOAQUÍN HERRERO CONEJOS

Basidiomicets dels arenals d'Ontinyent (València) - I	131
--	------------

ANTONI CONCA, JOSÉ LUÍS EGEDA, RAFAEL MAHIQUES & ISAAC GARRIDO-BENAVENT

Receptari	173
Fricandó amb múrgules	
Llengua de vaca a feira	
Spaghetti con rebozuelos glaseaos y yema de huevo curada	
Miscel·lània memoria d'activitats	179
Organigrama Societat Micològica Valenciana	223
Normes per a publicar en el Butlletí	224
Dades de contacte	230

Una visió general de la diversitat fúngica i la seua conservació a Malta

Stephen Mifsud (info@maltawildplants.com)

EcoGozo Directorate, Ministry for Gozo & Planning, St Francis Square, Victoria, Gozo

Malta, un dels països més menuts d'Europa, és un arxipèlag que comprèn cinc illes principals, de les quals Malta (246 km²), Gozo (67 km²) i Comino (3'5 km²) són les més grans i habitades, seguides de Selmunett i Filfla, d'uns 0'1 km² cadascuna. Les illes malteses es troben a la regió central de la Mediterrània, aproximadament a 35'9° N i 14'5° E, i estan situades a uns 90 km de la costa sud d'Itàlia, 290 km al nord de Líbia i 180 km a l'est de Tunísia. El seu clima és generalment àrid i càlid, amb l'estació humida habitualment entre finals de setembre i abril, tot i que en els darrers anys les pluges significatives han començat tan tard com a mitjan novembre. Com a resultat, la precipitació mitjana anual de 550 mm ha disminuït recentment fins a aproximadament 450 mm. Els hiverns són curts i suaus, amb temperatures mitjanes de 12–18 °C durant el dia i que rarament baixen dels 6 °C a la nit, entre mitjan desembre i mitjan febrer (NSO 2022). Aquest entorn climàtic fa que la temporada de fructificació dels fongs siga relativament curta, normalment entre octubre i gener, amb algunes espècies que persisteixen fins al febrer.

Un altre repte pel que fa a la diversitat de macrofongs és la disponibilitat limitada d'hàbitats adequats. La xicoteta superfície terrestre de les illes malteses disposa de poques i reduïdes àrees forestals, moltes de les quals estan sent substituïdes gradualment per la construcció i el desenvolupament turístic; però també en un passat remot, quan la desforestació va tenir lloc durant diversos segles per a l'agricultura, la llenya i la construcció naval. El bosc més destacat de Malta són els Jardins de Buskett, l'àrea forestal més gran i antiga del país, que té només aproximadament 1'5 × 0'5 km de mida. Altres boscos relictos inclouen il-Ballut tal-Wardija, un antic carrascar de la mida d'un camp de futbol amb carrasques que, segons es diu, tenen uns 1000 anys d'antiguitat, i un oliverar més menut, de 500 anys, a Bidnija. A més, hi ha algunes àrees recentment repoblades forestalment (des de finals del segle XX), com Wied il-Mizieb, Wardija Pinetum, Foresta 2000 i la zona d'Armier, que són relativament grans però massa artificials i amb una diversitat limitada d'espècies arbòries (per exemple, acàcies, pi blanc, xiprers, algunes oliveres i ametllers, etc.). Tanmateix, Malta acull un nombre significatiu de matollars de tipus màquia, potser menuts, discontinus i fragmentats, però suficients per facilitar l'aparició de molts fongs i líquens. De fet, troballes recents de MIFSUD & MIFSUD (2023) van revelar que el garrofer (*Ceratonia siliqua*), molt present a la màquia maltesa, és un dels arbres sota els quals es troben més fongs sapròfits.

A causa d'aquests desavantatges, Malta ha rebut menys atenció en els estudis micològics en comparació amb els dedicats a la seva fauna i flora. La recerca en micologia a les illes malteses va començar a principis del segle XX, amb estudis inicials realitzats per SACCARDO (1914, 1915, 1917), SOMMIER & CARUANA GATTO (1915) i BORG (1922), que van documentar un total de 72 espècies de macrofongs. El nombre d'espècies registrades va romandre relativament inalterat fins a finals del segle XX. Investigacions posteriors de Michael Briffa i, en menor mesura, d'Edwin Lanfranco (LANFRANCO 1972; BRIFFA & LANFRANCO 1986; BRIFFA 2001, 2002), tot i ser botànics i no micòlegs, van incrementar la diversitat coneguda de la micobiota de les illes malteses fins a aproximadament 165 espècies. D'aquestes, només quatre espècies es van registrar a Gozo, la segona illa més gran de l'arxipèlag maltès, que té aproximadament un terç de la mida de l'illa principal, Malta.

Afortunadament, en els darrers 20 anys alguns autors han començat a mostrar interès pels estudis micològics, concretament C. Sammut, M. Lewis, M. Iannaccone i l'autor present. Segons la publicació més recent (MIFSUD & MIFSUD 2023), s'han registrat aproximadament 340 espècies a les illes malteses, de les quals gairebé 100 s'han citat a Gozo (MIFSUD & MIFSUD 2023). Sens dubte, es tracta d'un nombre força infrarepresentat i, tot i que no s'ha d'esperar la mateixa diversitat que a Sicília, on s'han registrat 1000 espècies, les illes malteses ofereixen alguns registres interessants.

Per exemple, els registres de material maltès de *Tarzettia melitensis* Sammut & Van Vooren (VAN VOOREN ET AL. 2019) i de *Xylaria melitensis* J. Fourn., Lechat, Mifsud & Sammut (FOURNIER ET AL. 2021) (Figura 1A) encara no s'han notificat enlloc més i continuen considerant-se endèmics d'aquest petit arxipèlag. *Cortinarius ayanamii* A. Ortega, Vila, Bidaud & Llimona, un fong molt rar descrit a Espanya (ORTEGA ET AL. 2000), va ser trobat posteriorment a Malta (MIFSUD & MIFSUD 2021) (Figura 1B) i actualment aquests són els únics registres coneguts d'aquesta espècie. Malta pot ser el país amb menys espècies de *Cortinarius*, amb només dues registrades: *C. ayanamii* i *C. castaneus* (Bull.) Fr.

Altres troballes importants inclouen *Pseudosperma calciphilum*, una incorporació recent a les *Inocybaceae* (SANNA ET AL. 2024), que només s'ha citat a Espanya, Sardenya i Malta, mentre que *Inocybe mecoana* Fachada, Bandini & Mifsud només es troba a Portugal i Malta (BANDINI ET AL. 2022), i possiblement un altre registre a València (com. pers., Isaac Garrido-Benavent, juliol de 2025). El registre de Briffa d'*Aurificaria indica* (Masse) D.A. Reid sota el tàxon *Inonotus indicus* (Masse) M. Pieri & B. Rivoire a Malta (Figura 1C) és l'única localitat coneguda d'aquesta espècie a Europa (BRIFFA 2001). Aquests exemples mostren que les illes malteses, tot i no ser un punt calent micològic de primer ordre, ofereixen una micobiota interessant, i que la conservació i protecció legislativa dels fongs locals s'haurien d'abordar amb la màxima urgència per tal de reduir al màxim les pressions antropogèniques.

FIGURA 1. Diverses espècies de basidiomicets de Malta. **A.** *Xylaria melitensis*, un presumpte endemisme de les illes malteses. **B.** *Cortinarius ayanamii*. **C.** *Aurificaria indica*.

MIFSUD & MIFSUD (2023) van identificar diverses pressions i amenaces clau que impacten greument i degraden la microbiota local. La destrucció dels hàbitats fúngics per urbanització, els incendis intencionats (Figura 2), la contaminació i l'arrencada d'arbres es troben entre les més greus. A més, van proporcionar suggeriments sobre com millorar la conservació fúngica local. Per exemple, la fullaraca i el detritus sota els arbres que cal arrencar, en lloc de ser descartats, s'haurien de recollir i traslladar a ambients similars (és a dir, la mateixa espècie d'arbres en proximitat a l'arbre arrencat), de manera que es conserven el miceli i les espores. El mateix s'aplica a la coneguda i sovint innecessària neteja de les vores dels barrancs i sèquies i dels marges forestals per part dels ajuntaments locals, on la fullaraca, les branques caigudes, les branquillons i altres restes orgàniques, que poden semblar brutícia per a alguns, són en un hàbitat excel·lent per a moltes criptògames, com ara els fongs. Cal assenyalar que aquests espais naturals no són parcs majestuosos ni reials!!

FIGURA 2. Incendis iniciats deliberadament al juny per netejar els camps de restes herbàcies de plantes anuals, que sovint acaben descontrolats i s'estenen als arbres de màquia (vegeu el requadre).

An overview of fungal diversity and conservation in Malta

Stephen Mifsud (info@maltawildplants.com)

EcoGozo Directorate, Ministry for Gozo & Planning, St Francis Square, Victoria, Gozo

Malta, one of the smallest countries in Europe, is an archipelago that comprises of five principal islands, of which mainland Malta (246 km²), Gozo (67 km²) and Comino (3.5 km²) are the largest and habitable, followed by Selmunett and Filfla just about 0.1 km². The Maltese Islands are located in the central Mediterranean region, approximately 35.9° N and 14.5° E and are about 90 km from the south coast of Italy, 290 km north of Libya and 180 km east of Tunisia. Its climate is generally arid and warm, with the wet season typically running from late September to April, though in recent years, significant rainfall has begun as late as mid-November. As a result, the average annual precipitation of 550 mm has recently decreased to approximately 450 mm. Winters are brief and mild, with temperatures averaging 12–18°C during the day and seldom dropping below 6°C at night, from mid-December to mid-February (NSO 2022). This climatic environment makes the fruiting season of fungi relatively short, typically between October and January, with some species lingering into February.

Another challenge regarding the diversity of macrofungi is the limited availability of suitable habitats. The small terrestrial area of the Maltese Islands possesses few and restricted woodland areas, much of which are being gradually replaced by construction and tourism development; but also in the remote past, when deforestation took place for several centuries for agriculture, firewood and shipbuilding. The most notable woodland in Malta is the Buskett Gardens, Malta's largest and oldest forested area, which is approximately only 1.5 × 0.5 km in size. Other remnant forests include il-Ballut tal-Wardija, an old oak forest the size of a soccer field featuring Holm oak that is said that mature specimens are about 1000 years of age, and a smaller, 500-year-old olive grove at Bidnija. In addition, there are some recently afforested areas (since ca. the late 20th C.) like Wied il-Mizieb, Wardija Pinetum, Foresta 2000, and Armier area which are relatively large but quite artificial and not widely diverse in tree species (e.g. Acacias, Aleppo Pine, Cypress, a few olive and almond trees, etc). Nevertheless, Malta harbours a significant number of maquis woodlands, perhaps small, patchy and fragmented, but enough to support many fungi and lichens. Indeed, recent findings by MIFSUD & MIFSUD (2023) revealed that the carob tree (*Ceratonia siliqua*) occurring profusely in Maltese maquis, is one of the most trees under which saprophytic fungi are found growing.

Because of these disadvantages, Malta has received less attention in mycological studies compared to studies on its fauna and flora. Research into the mycology of the Maltese Islands began in the early 20th century, with initial studies conducted by SACCARDO (1914, 1915, 1917), SOMMIER & CARUANA GATTO (1915), and BORG (1922), documenting a total of 72 species of macrofungi. The recorded number of species remained relatively unchanged until the late 20th century. Subsequent research by Michael Briffa and, to a lesser extent, Edwin Lanfranco (LANFRANCO 1972; BRIFFA & LANFRANCO 1986; BRIFFA 2001, 2002), despite being botanists rather than mycologists, has increased the known diversity of mycoflora in the Maltese Islands to approximately 165 species. Of these, only four species were recorded from Gozo - the second largest island of the Maltese Archipelago, which is about one-third the size of mainland Malta.

Thankfully, a few authors started to show interest in mycological studies in the last 20 years namely C. Sammut, M. Lewis, M. Iannaccone and the present author, where, according to the latest publication (MIFSUD & MIFSUD 2023) about 340 species has been recorded in the Maltese Islands, of which almost a 100 were reported from Gozo (MIFSUD & MIFSUD 2023). Surely this is a rather underrepresented

number and although one should not expect the same diversity as in Sicily where 1000 species has been recorded, the Maltese Islands offer some interesting records.

For example, records from Maltese material of *Tarzetta melitensis* Sammut & Van Vooren (VAN VOOREN ET AL. 2019) and of *Xylaria melitensis* J.Fourn., Lechat, Mifsud & Sammut (FOURNIER ET AL. 2021) (Figure 1A), have not yet been reported elsewhere and are still considered endemic to this small archipelago. *Cortinarius ayanamii* A. Ortega, Vila, Bidaud & Llimona a very rare fungus described in Spain (ORTEGA ET AL. 2000), was later found in Malta (MIFSUD & MIFSUD 2021) (Figure 1B) and currently, those are the only records for this species. Malta may have the fewest *Cortinarius* species of any country, with only two recorded: *C. ayanamii* and *C. castaneus* (Bull.) Fr.

Other important findings include *Pseudosperma calciphilum*, a recent introduction to *Inocybaceae* (SANNA ET AL. 2024) is only reported from Spain, Sardinia and Malta whereas *Inocybe mecoana* Fachada, Bandini & Mifsud occurs only in Portugal and Malta (BANDINI ET AL. 2022), and another record possibly from Valencia (pers. comm, Isaac Garrido-Benavent, July 2025). Briffa's record of *Aurificaria indica* (Massee) D.A. Reid under the taxon *Inonotus indicus* (Massee) M. Pieri & B. Rivoire from Malta (Figure 1C) is the only station for this species in Europe (BRIFFA 2001). These examples show that the Maltese islands, despite not a prime mycological hotspot, give ground to interesting mycoflora and legislative conservation and protection of local fungi should be addressed in the shortest times so that anthropogenic pressures are reduced as much as possible.

MIFSUD & MIFSUD (2023) had identified various key pressures and threats seriously impacting and degrading the local mycoflora. Destruction of fungal habitats by development, deliberate fire (Figure 2), pollution and uprooting of trees are amongst the most serious listed. Moreover, they provided suggestions on how to improve local fungal conservation. For example, leaf litter and detritus under trees that need to be uprooted, instead of being discarded, should be collected and translocated to similar environments (i.e., the same species of trees in close proximity to the uprooted tree), so that the mycelium and spores are conserved. The same applies to the notorious and often needless cleaning of valley sides and wood margins by local councils, where detritus, fallen leaves, twigs, small branches, and other organic matter that may look untidy to some stakeholders is not considered by them to be home to many cryptogams, such as fungi. It must be noted that such wild places are not majestic or royal parks!

Referències

- BANDINI D., BRANDRUD T.E., DIMA B., DONDL M., FACHADA V., HUSSONG A., MIFSUD S., OERTEL B., RODRÍGUEZ CAMPO F.J., THÜS H., VAURAS J., WEHOLT Ø. & EBERHARDT U. (2022). Fibre caps across Europe: type studies and 11 new species of *Inocybe* (Agaricales, Basidiomycota). *Integrative Systematics: Stuttgart Contributions to Natural History* 5(2): 1–85. <https://doi.org/10.18476/2022.901982>
- BRIFFA M. & LANFRANCO E. (1986). The macrofungi of the Maltese Islands: additions and notes. *Central Mediterranean Naturalist* 1(4): 69–79.
- BRIFFA M. (2001). Polypores recorded in Malta: additions and an updated checklist. *The Central*

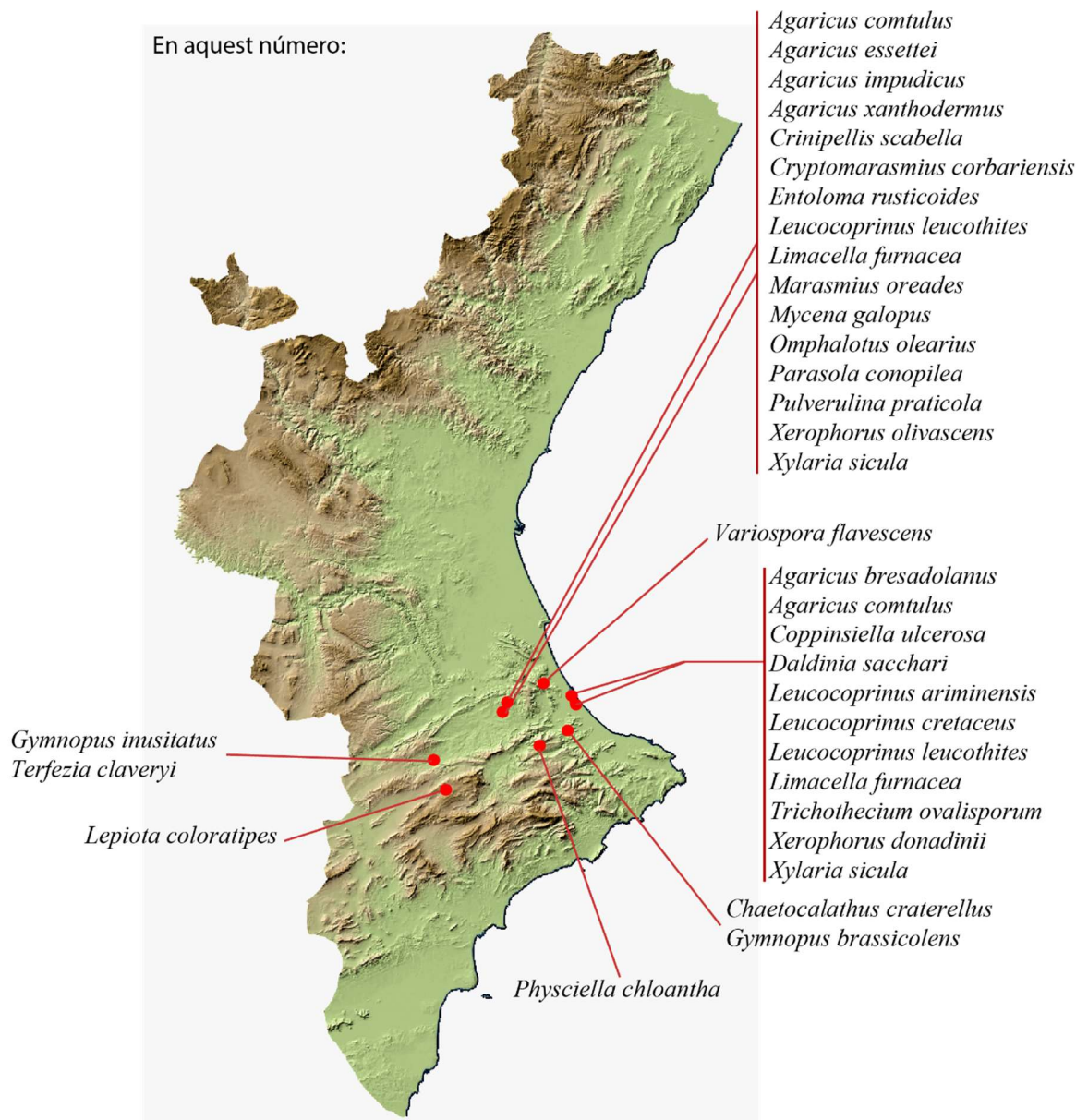
- Mediterranean Naturalist* **3**(3): 125–129.
<https://www.um.edu.mt/library/oar/handle/123456789/14982>
- BRIFFA M. (2002). Some additions to the macrofungi of Malta. *The Central Mediterranean Naturalist* **3**(4): 197–202. <https://www.um.edu.mt/library/oar/handle/123456789/14936>
- BORG J. (1922). Cultivation and diseases of fruit trees in the Maltese Islands. Malta Government Printing Office.
- FOURNIER J., LECHAT C., MIFSUD S. & SAMMUT C. (2021). *Xylaria melitensis* (Xylariaceae), a new penzigoid species from the Maltese Islands. *Ascomycetes* **13**(2): 59–67.
<https://doi.org/10.25664/ART-0318>
- LANFRANCO E. (1972). Mushrooms in Malta - new records. *The Maltese Naturalist* **1**(3): 25–28.
- MIFSUD S. & MIFSUD D. (2021). *Cortinarius ayanamii* - The first record of a *Cortinarius* species for the Maltese Islands. *Borziana* **2**: 81–86. <https://doi.org/10.7320/Borziana.002.081>
- MIFSUD S. & MIFSUD D. (2023). The macrofungi of Gozo (Maltese Islands): an annotated checklist. *Borziana* **4**: 51–94. <https://doi.org/10.7320/Borziana.004.051>
- NATIONAL STATISTICS OFFICE (2022). The state of the climate 2022. NSO Malta. https://nso.gov.mt/themes_publications/the-state-of-the-climate-2022/
- ORTEGA A., VILA J., BIDAUD A. & LLIMONA X. (2000). *Cortinarius ayanamii* A. Ortega, Vila, Bidaud et Llimona. Cortinaire cistophile nouveau, trouvé en Catalogne. *Bulletin Mycologique et Botanique Dauphiné-Savoie* **157**: 23–26.
- SACCARDO P.A. (1912). Fungi ex Insula Melita (Malta), lecti a Doct. Alf. Caruana Gatto et Doct. Giov. Borg. *Bulletino della Societa Botanica Italiana* **19**: 314–326.
- SACCARDO P.A. (1914). Fungi ex Insula Melita (Malta) lecti a Doct. A. Caruana-Gatto et Doct. G. Borg annis MCMXIII, serie II. *Nuovo Giornale Botanico Italiano* **21**: 110–126.
- SACCARDO P.A. (1915). Fungi ex Insula Melita (Malta) lecti a Doct. A. Caruana-Gatto et Doct. G. Borg annis MCMXIII et MCMXIV, serie III. *Nuovo Giornale Botanico Italiano* **22**: 24–76.
- SOMMIER S. & CARUANA GATTO A. (1915). *Flora melitensis nova*. Firenze Stabilimento Pellas. <https://doi.org/10.5962/bhl.title.9976>
- SANNA M., MUA A., PORCU G., CASULA M., RINALDI A.C., MIFSUD S. & GARRIDO-BENAVENT I. (2024). *Pseudosperma calciphilum* (Inocybaceae), a new Mediterranean species from Sardinia (Italy), Malta, and Valencia (Spain). *Phytotaxa* **633**(3): 253–264. <https://doi.org/10.11646/phytotaxa.633.3.5>
- VOOREN N., CARBONE M., SAMMUT C. & GRUPE A.C. (2019). Preliminary notes on the genus *Tarzetta* (Pezizales) with typifications of some species and description of six new species. *Ascomycete.org* **11**(6): 309–334. <https://doi.org/10.25664/art-0288>

TREBALLS CIENTÍFICS

Funga Valentina: notes 41-70

ISAAC GARRIDO-BENAVENT^{1*}, ANTONI CONCA², RICARDO A. HERNÁNDEZ¹, ADRIÀ VILLANUEVA¹, BEATRIZ ARNANZ¹, JOEL LLUCH¹, GEMA GARCÍA¹, BLANCA ARGÜELLES¹, ESTRELLA CABA¹, ALEJANDRO CERVERA¹, CRISTINA L. DE LA VEGA¹, ANA GALLEGU¹, ELENA IBARRA¹, AINHOA LAHOZ¹, SASHA LÓPEZ¹, IVÁN MARTÍN¹, NURIA MONTESINOS¹, MARINA RAMOS¹, ELITSA TOMOVA¹ & MARINA DUART¹

¹Departament de Botànica i Geologia, Facultat de Ciències Biològiques, Universitat de València, C/ Doctor Moliner 50, E-46100 Burjassot, València; ² Pl. Poeta Joan Vimbodí 5, E-46870 Ontinyent, València.

CITA/ CITATION: Garrido-Benavent I., Conca A., Hernández R.A., Villanueva A., Arnanz B., Lluch J., García G., Argüelles B., Caba E., Cervera A., De la Vega, C.L., Gallego A., Ibarra E., Lahoz A., López S., Martín I., Montesinos N., Ramos M., Tomova E. & Duart M. (2025). Funga Valentina: notes 41-70. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* 29: 14-81.

Author for correspondence : Isaac.Garrido@uv.es

41. *Agaricus bresadolanus* Bohus, *Annales historico-naturales Musei nationalis hungarici* **61**: 154 (1969) [MB315946]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Agaricus*

Diagnosi: Basidiomes amb píleu de que pot assolir els 10 cm de diàmetre, de globós o hemisfèric, a convex-aplanat amb l'edat, amb cutícula blanquinosa o també ocre o bru-grisenca, de vegades amb una gran taca central més o menys estrellada, deixant el marge més blanc, que engrogeix un poc amb l'edat; làmines inicialment de color blanquinós, després rosades i finalment bru obscures quan les espores maduren; estípit de cilíndric, claviforme o subbulbós, d'entre 3–8 cm de longitud, fistulós, amb anell a la part superior, que engrogeix a la base, la qual està proveïda de rizomorfs ben evidents i grossos, que també engrogeixen; olor dèbil, més evident a la base del peu, des d'anisada a lleugerament fenòlica, segons els autors.

Material estudiat: València, Miramar, Camí de l'Alquerieta, 30SYJ4716, 38° 57' 33.08" N, 0° 8' 47.09" O, 25 msnm, al talús, entre els rizomes exposats d'*Arundo donax*, gregària, en substrat calcari, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1954, VAL_Myco 1769.

Figura 1. *Agaricus bresadolanus* (VAL_Myco 1769).

Distribució i autoecologia: Espècie freqüent que creix als jardins, voreres de camins i camps de fruiters, de manera gregària o inclús cespitosa, especialment a la tardor. És una espècie que, d'acord amb les dades de GBIF (2025), es distribueix àmpliament al continent europeu, amb cites molt puntuals a Nord-Amèrica, Índia, Taiwan i Austràlia. Pel que fa a la Comunitat Valenciana, hi ha referències de la seua presència a la Vall d'Albaida i a Banyeres de Mariola (BDBCv 2025). Considerant també les cites d'*Agaricus romagnesii* Wasser, que n'és un sinònim, inclourien també una localitat més (la Font Roja d'Alcoi).

Observacions: L'anàlisi filogenètica de la seqüència obtinguda permet ubicar la mostra valenciana en un clade ben recolzat que inclou altres mostres de l'àmbit de la Península Ibèrica (Castella i Lleó, Catalunya i Madrid), així com d'Itàlia i França.

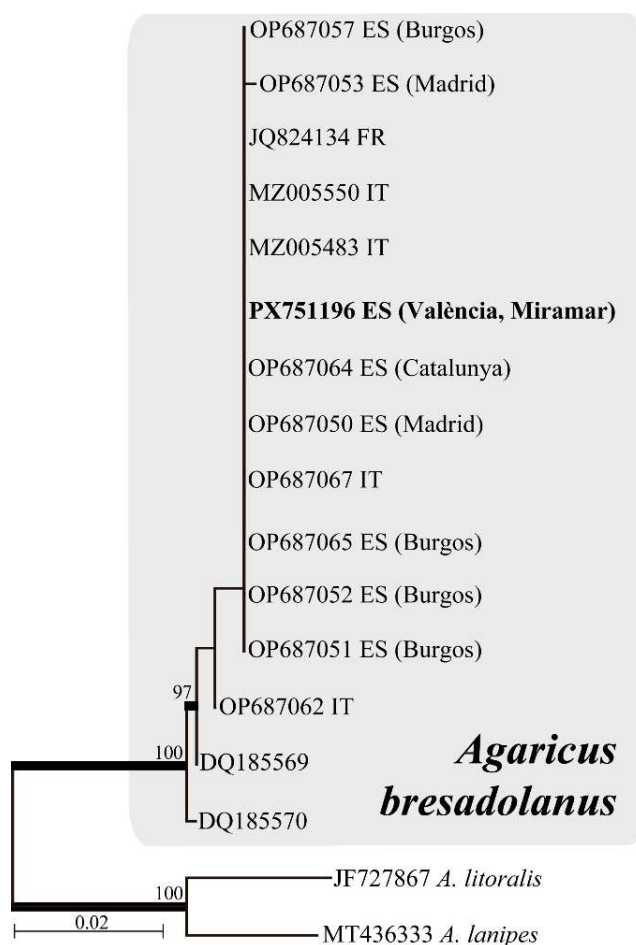

Figura 2. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen valencià d'*Agaricus bresadolanus* (VAL_Myco 1769), recollit a Miramar, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

42. *Agaricus comtulus* Fr., *Epicrisis Systematis Mycologici*: 215 (1838) [MB197983]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Agaricus*

Diagnosi: Es tracta d'un xampinyó de xicoteta mida, amb píleu de fins a 4 cm de diàmetre, que primer és globós però que acaba essent aplanat-convex, i amb la cutícula de blanquinosa a bru-grisenca, amb tonalitats rosades arreu de la superfície, i un tant ataronjades cap al centre, puguent aparèixer esquames suaus que es disposen de forma concèntrica al voltant del centre del píleu, que poden engroguir amb el fregament, mentre que alguns flocs pengen al marge; làmines a l'inici blanc-rosades, després brunes; estípit esvelt, de fins a 8 cm d'alt i 0,5 cm de diàmetre, de cilíndric a lleugerament bulbós, amb anell simple i fugaç a la part superior, amb superfície blanquinosa que engrogeix lleugerament, i un rizomorfe prim d'un cm de longitud. L'olor és d'ametlles o anisada.

Material estudiat: València, Daimús, Els Pedregals, 30SYJ4618, 38° 58' 41.15" N, 0° 9' 0.17" O, 18 msnm, bancals abandonats arrimats a la vora del Carrer Campos o Camí de les Marines, sota *Olea europaea*, entre la fullaraca en descomposició, solitari, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent IGB1963, VAL_Myco 1770; Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 48.01" N, 0° 22' 24.12" O, 379 msnm, bancals d'oliveres abandonats, entre fullaraca i branquetes en degradació de *Cistus crispus*, solitari, sobre sòl argilós, 06/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent IGB1971, VAL_Myco 1771.

Figura 3. *Agaricus comtulus* (VAL_Myco 1770 superior; VAL_Myco 1771, inferior).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita rara, que apareix als bancals abandonats, amb una certa preferència pels d'oliveres, amb presència de distints elements de la màquia mediterrània, tant al litoral com al prelitoral, que es desenvolupa prompte després de les primeres pluges de la tardor. Segons GBIF (2025) presenta una distribució ampla a Europa i a l'occident i orient del subcontinent nord-americà, amb algunes cites addicionals a Austràlia i Nova Zelanda. Al nostre territori, hi ha només una referència al port d'Albaida, feta per G. Malençon i R. Bertault a l'any 1971 (BDBCv 2025).

Observacions: Les dues seqüències nrITS dels exemplars valencians s'ubiquen, a nivell filogenètic, en un subclade de l'espècie amb altres dues mostres espanyoles. Altre subclade d'*Agaricus comtulus* inclou espècimens nord-americans (Estats Units i Canadà), a més d'alguna mostra europea (Grècia).

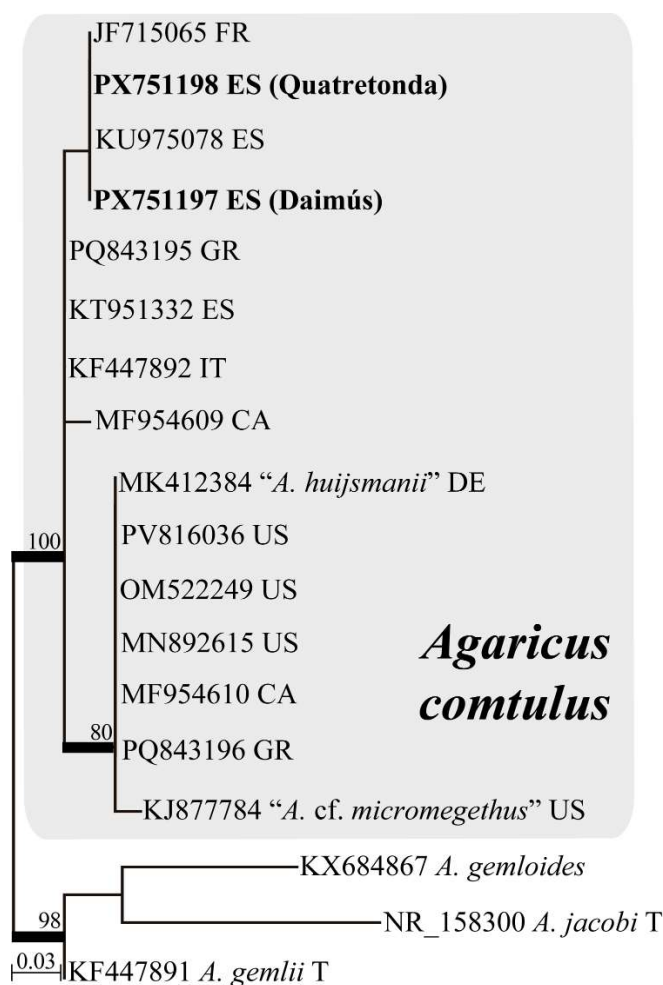

Figura 4. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens de Daimús i Quatretonda d'*Agaricus comtulus* (VAL_Myco 1770 i 1771, respectivament), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

43. *Agaricus essettei* Bon, *Documents Mycologiques* **13** (49): 56 (1983) [MB108653]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Agaricus*

Diagnosi: Basidiomes amb una mida de mitjana a grossa, amb píleus de fins a 15 cm de diàmetre, que primer són globosos i després aplanat-convexos, amb una cutícula llisa, blanca, que esdevé una mica grogosa amb el fregament i amb l'edat; làmines inicialment blanc-rosades, que acaben essent brunes amb la maduració de les espores; estípit cilíndric, esvelt, amb anell d'1 cm d'ample, en faldeta, amb una base bulbosa marginada; carn blanca i olor típicament d'anís junt amb el d'ametlles amargues.

Material estudiat: València, Quatretonda, El Pla dels Arenals, 30SYJ2816, 38° 57' 51.41" N, 0° 22' 5.55" O, 380 msnm, sota *Pinus halepensis*, dos individus solitaris, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent IGB2002, VAL_Myco [1772](#).

Figura 5. *Agaricus essettei* a Quatretonda (VAL_Myco 1772).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'una espècie de la qual consten nombroses cites a les comarques de l'Alcoià, la Vall d'Albaida, la Canal de Navarrés, així com una cita puntual a Vistabella del Maestrat (BDBCv 2025). Generalment habita en ambients forestals, sota *Pinus halepensis*, tot i que les fructificacions no són massa abundoses. Segons el GBIF (2025), aquest xampinyó s'ha trobat a l'orient de la Península Ibèrica, tota Europa central així com a Escandinàvia, amb escasses referències a Mèxic i a l'oest dels Estats Units.

Observacions: La filogènia reconstruïda amb el marcador nrITS dona un bon recolzament nodal al clade que inclou diverses mostres classificades com *Agaricus essettei* que provenen també de la Península Ibèrica (Madrid), així com altres d'Itàlia, Suècia i la Gran Bretanya a Europa, i també de la Xina. Sembla que aquest xampinyó és una espècie ben diferenciada des del punt de vista filogenètic de les espècies morfològiques properes *A. sylvicola* (Vittad.) Peck i *A. abruptibulbus* Peck, a pesar que el nombre d'exemplars d'aquestes dues presents a GENBANK encara és escàs.

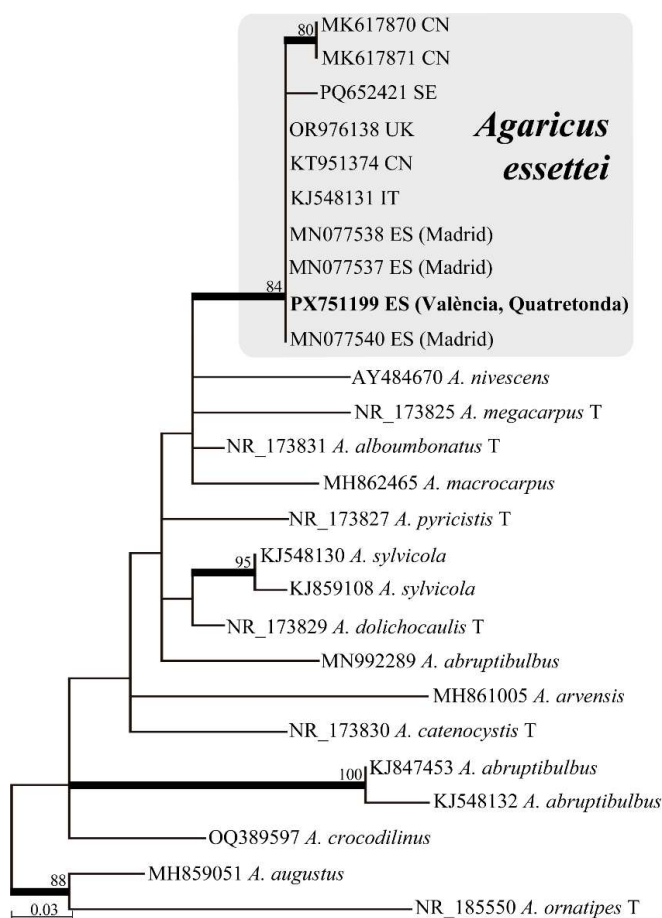

Figura 6. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen quatreondí (VAL_Myco 1772) d'*Agaricus essettei*, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (Stamatakis 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de bootstrap superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GenBank i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

44. *Agaricus impudicus* Fr., *Hymenomycetes Europaei*: 471 (1874) [MB450867]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Agaricus*

Diagnosi: Basidiomes grans, amb píleu que assoleix els 12 cm de diàmetre, aplanat quan és madur, i amb el centre una mica deprimat, amb una superfície que presenta fibroescates de color brunenc-porpra sobre fons blanc; amb la manipulació, el marge esdevé grisenc; estípit més o menys cilíndric, de fins a 10 cm de longitud i 1'1 cm de diàmetre, que presenta la meitat superior amb superfície de tonalitat grisenca, i un anell en faldeta ben evident, mentre que la base està clarament engrossida, tot i que no forma un bulb marginat; el cordó miceliar és evident, al voltant d'1 cm de longitud; finalment, la carn al tall és blanca però esdevé bru-grisosa, fent una olor "típica" de xampinyó, sense cap record al d'ametlles amargues ni a fenol.

Material estudiat: València, Quatretonda, Pla dels Arenals, 30SYJ2715, 38° 57' 43.74" N, 0° 22' 12.25" O, 386 msnm, dos individus sota *Quercus rotundifolia*, entre la fullaraca, sobre substrat argilenc, 16/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent IGB2017, VAL_Myco 1773.

Figura 7. *Agaricus impudicus* (VAL_Myco 1773).

Distribució i autoecologia: Espècie tardorenca que creix a les clarianes de boscos, tant de pins com de carrasques, als substrats rics en matèria orgànica, i generalment ho fa de manera escassa. És una espècie amb abundants referències al continent europeu, especialment a la Península Ibèrica, França i la Gran Bretanya, amb mencions molt puntuals a Oceania i al continent americà (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana, hi ha poc més de deu referències de la seua presència a les tres províncies (BDBCv 2025).

Observacions: La filogènia elaborada amb dades del marcador nrITS no resol amb claredat els límits del concepte d'*Agaricus impudicus*, doncs es formen dos clades diferenciats i ben recolzats estadísticament que inclouen mostres identificades morfològicament com *A. impudicus*. En un dels dos clades s'ubica la mostra quatretondina junt amb una altra de Burgos i una d'Itàlia. A l'altre clade s'inclouen mostres d'Alemanya, el Regne Unit i, curiosament, les Illes Canàries i l'Índia.

Figura 8. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen valencià d'*Agaricus impudicus* (VAL_Myco 1773), recollit a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

45. *Agaricus xanthodermus* Genev., *Bulletin de la Société Botanique de France* **23**: 28 (1876) [MB155072]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Agaricus*

Diagnosi: Basidiomes relativament grans, amb píleu sobrepasant en molts casos els 10 cm de diàmetre, primer cònics-truncats i després aplanat-convexos, amb el marge un tant excedent; cutícula blanca, que engrogeix vigorosament amb el fregament, i que després retorna a un color blanquinós; làmines primer blanquinoses, després rosades i finalment, amb la maduració de les espores, bru porpra; estípit de fins a 12 cm de llarg i 2 cm de diàmetre, esvelt, amb la base bulbosa marginada, amb superfície blanca que també esdevé groga al fregament, i amb un anell membranós al terç superior; carn blanca, de color groc crom al bulb, i olor molt fort i desagradable a tinta o fenol.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 364 msnm, sota *Olea europaea* a un bancal abandonat, entre la fullaraca, gregaris, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent IGB1986, VAL_Myco 1774.

Figura 9. *Agaricus xanthodermus* (VAL_Myco 1774)

Distribució i autoecologia: Espècie de tardor que creix als boscos i també als bancals abandonats, especialment aquells ubicats a la muntanya. És una espècie de la qual hi ha referències a ambdós hemisferis, però ha sigut citada especialment a Europa, des de la Mediterrània fins Escandinàvia; també present a Nord-Amèrica i el sud d’Austràlia, Àfrica i Sud-Amèrica (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana, hi ha referències de la seua presència a les tres províncies (BDBCv 2025).

Observacions: D’acord amb la filogènia reconstruïda amb dades del marcador nrITS, i tot i no haver inclòs totes les dades existents a GENBANK, la mostra valenciana s’ubica en un clade ben recolzat amb altres mostres de la mateixa espècie provinents de la Península Ibèrica (Sòria, Madrid) així com d’Europa i Nord-Amèrica.

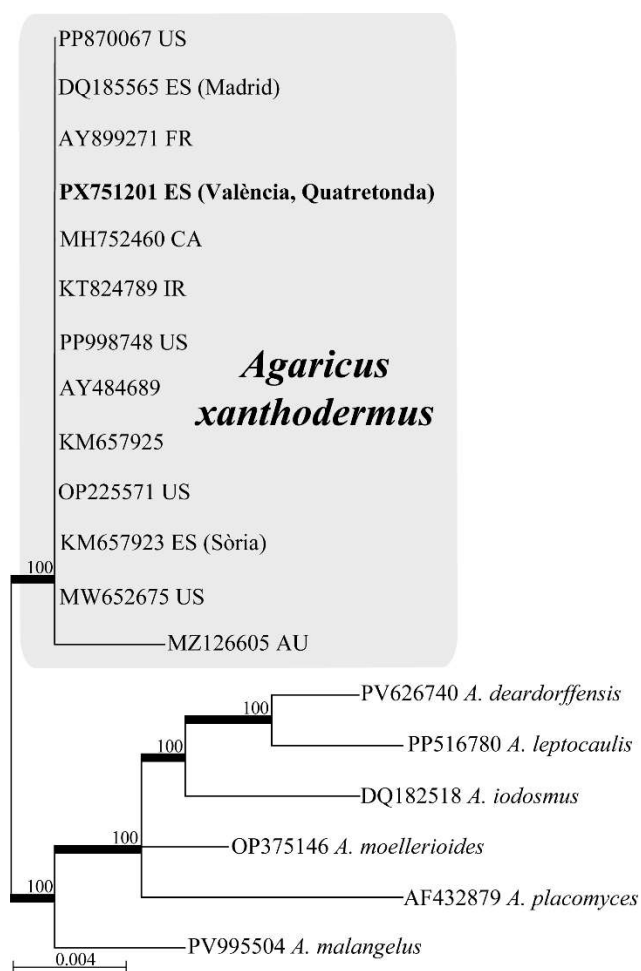

Figura 10. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l’espècimen valencià d’*Agaricus xanthodermus* (VAL_Myco 1774), recollit a La Febra, Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l’opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s’usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s’expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s’indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d’origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

46. *Chaetocalathus craterellus* (Durieu & Lév.) Singer, *Lilloa* **8**: 518 (1943) [MB285124]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Marasmiaceae* > *Crinipellieae* > *Chaetocalathus*

Diagnosi: Basidiomes sèssils, menuts, generalment agrupats, amb píleu inicialment crepidotoide o cupuliforme, després més estès i fixat al substrat per un punt d'inserció lateral, al voltant d'1 cm de diàmetre, amb la superfície de color blanc a crema pàl·lid, densament vellutada i marge enter; làmines que conflueixen en un punt central, de color blanquinós i una mica crema a l'envellir; esporada blanquinosa, cosa que permet la seua diferenciació respecte a espècies semblants dels gèneres *Entoloma* i *Crepidotus*; la carn és blanca i l'olor i sabor poc apreciables.

Material estudiat: València, Villalonga, senda Pujada a Forna cap a les Fontanelles, 30SYJ4407, 38° 52' 56.18" N, 0° 10' 42.72" O, 301 msnm, molt abundant sobre branquetes en descomposició de *Rubus ulmifolius*, en ambient ombrívol i molt humit, 30/10/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1946, VAL_Myco 1775.

Figura 11. *Chaetocalathus craterellus* (VAL_Myco 1775).

Distribució i autoecologia: Sembla que és una espècie relativament freqüent als inicis de la tardor en ambients ombrívols forestals, creixent sobre branquetes de distintes espècies de brolles i matolls, com l'esbarzer i el garguller de cirereta. L'àrea on es va recol·lectar es correspon amb el pis bioclimàtic termomediterrani. És una espècie citada principalment als països d'Europa central i meridional (GBIF 2025). El BDBCv (2025) no recull cap cita d'aquest fong a la Comunitat Valenciana.

Observacions: La mostra valenciana s'ubica en un clade amb alt recolzament (*bootstrap* = 100 %) junt amb una altra mostra italiana, que és l'única present hui dia a la base de dades GENBANK. Les espècies més properes a nivell filogenètic són *Chaetocalathus galeatus*, *C. liliputianus* i *C. fragilis*.

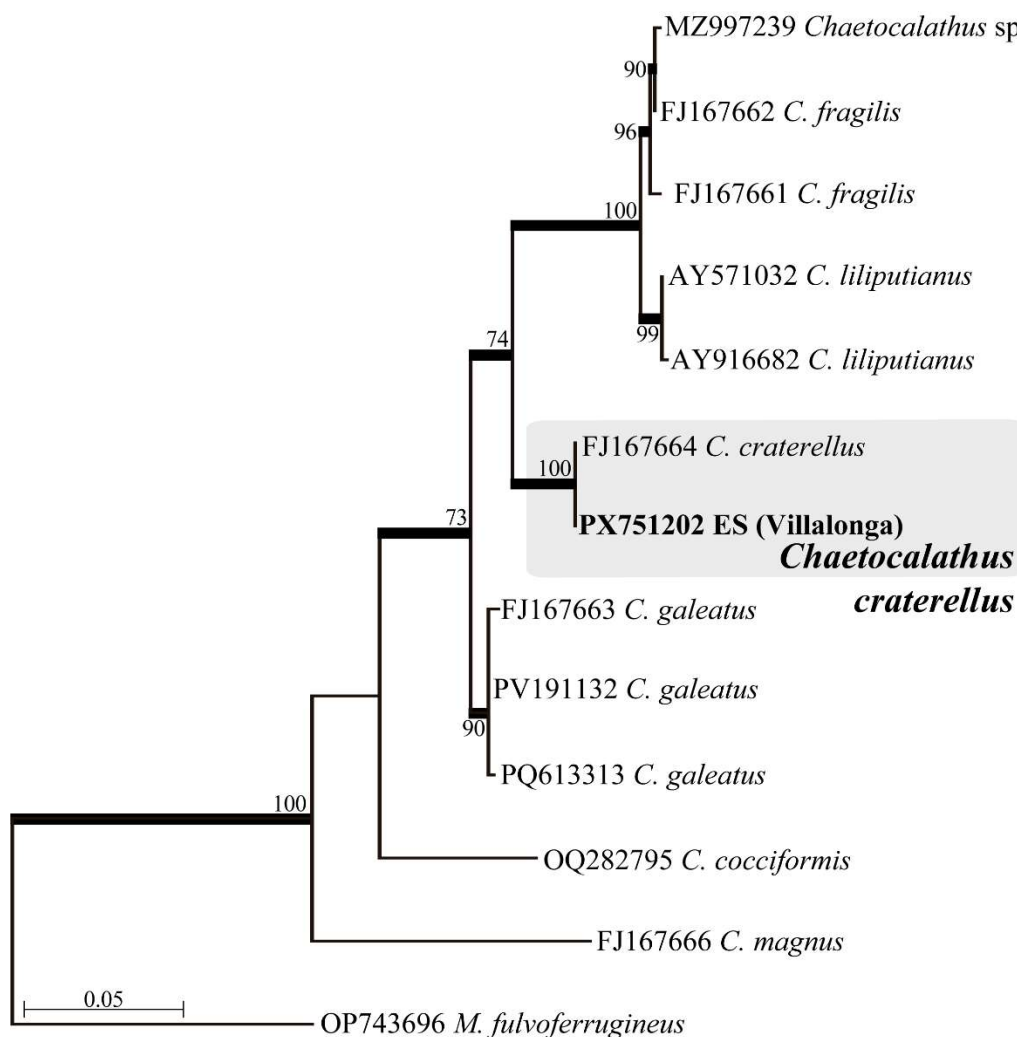

Figura 12. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Chaetocalathus craterellus* (VAL_Myco 1775), recol·lectat a La Safor, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (Stamatakis 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de bootstrap superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GenBank i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

47. *Coppinsiella ulcerosa* (Coppins & P. James) S.Y. Kondr. & Lőkös, *Acta Botanica Hungarica* 60 (3-4): 383 (2018) [MB827058]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Lecanoromycetes* > *Lecanoromycetidae* > *Teloschistales* > *Teloschistineae* > *Teloschistaceae* > *Coppinsiella*

Diagnosi: Fong liquenitzat que forma tal·lus crustacis, primis, continuus, de color gris-blanc, que sovint presenta pústules convexes que esclaten formant sorals excavats, d'uns 0'3 mm de diàmetre, de color groguenc-verdós; apotecis relativament freqüents, amb disc brillant de color taronja i marge propi groc-taronja, sovint exclòs. Ascs amb 8 espores i aquestes són polariloculars, hialines, amplament el·lipsoïdals, amb una mida que oscil·la entre 8–12 × 4–8 µm. Fotobiont del gènere *Trebouxia*.

Material estudiat: València, Miramar, camí del poble a la Platja de Miramar, 30SYJ4815, 38° 57' 18.20" N, 0° 7' 36.18" O, 2 msnm, sobre fusta de *Cupressus sempervirens*, 01/06/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1803, VAL_Lich 34433.

Figura 13. *Coppinsiella ulcerosa* (VAL_Lich 34433)

Distribució i autoecologia: Espècie que pot habitar l'escorça generalment rugosa d'arbres planifolis o coníferes, com el xiprer, i que freqüenta els hàbitats ruderals propers a la costa. A excepció d'algunes referències puntals d'aquest fong a l'hemisferi sud, la majoria de les que hi ha presents al GBIF (2025) corresponen al centre del subcontinent nord-americà i a Europa, tant la meridional com la septentrional. El BDBC (2025) inclou un nombre rellevant de referències d'aquest líquen a les tres províncies, tot i que sota el nom anterior *Caloplaca ulcerosa* Coppins & P. James. Els hàbitats on s'hi ha trobat són tant d'interior (p. ex., la Serra de Mariola a Bocairent i la Font Roja d'Alcoi), com propers a la costa (Oliva, Benissa, Sagunt, Sueca, El Campello, etc.).

Observacions: Aquest fong líquenitzat sembla ben delimitat a nivell filogenètic, formant un clade amb alt recolzament estadístic que inclou mostres de Turquia, Rússia i diversos països europeus. La mostra saforina s'ubica a un subclade amb altres mostres de Rússia, Dinamarca i Suècia.

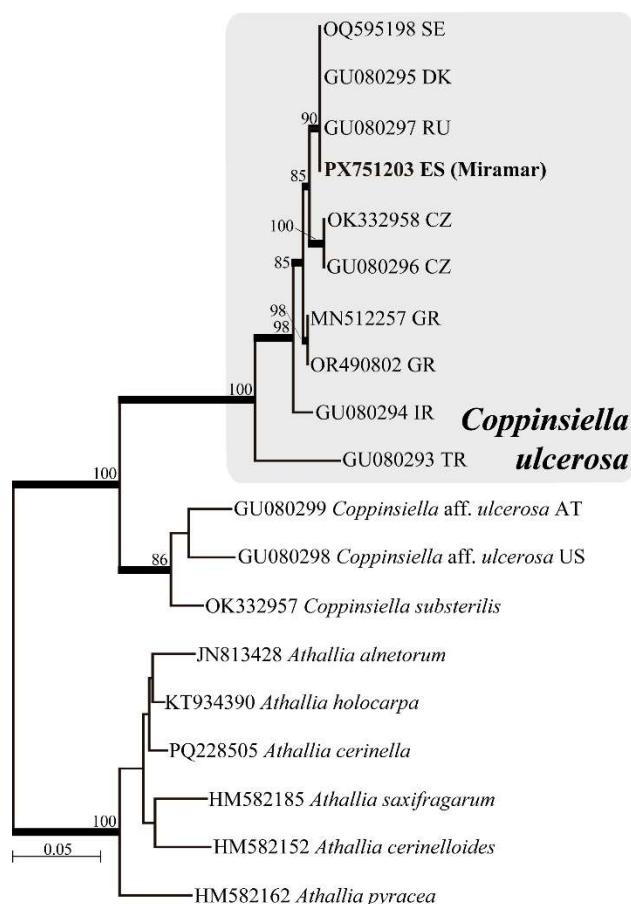

Figura 14. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Coppinsiella ulcerosa* (VAL_Lich 34433), recol·lectat a Miramar, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

48. *Crinipellis scabella* (Alb. & Schwein.) Murrill, *North American Flora* 9 (4): 287 (1915) [MB133022]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Marasmiaceae* > *Crinipellieae* > *Crinipellis*

Diagnosi: Basidiomes menuts, amb un píleu que ateny els 1,5 cm de diàmetre, de campanulat a aplanat, amb la cutícula de color crema clar, amb un umbó evident i fosc, fibril·les radials llanoses de color marró-rogenc, i marge blanquinós, no estriat però rugoset; làmines blanques entre adnates i escotades, poc atapeïdes, ventrudes, esdevenint color crema; estípit llarg, d'uns 2,5 cm, fi, cilíndric, amb la superfície tomentosa, marró-fosc; carn molt escassa, blanquinosa, i inodora, sabor suau.

Material estudiat: València, Quatretonda, Pla dels Arenals, 30SYJ2715, 38° 57' 34.58" N, 0° 22' 24.51" O, 365 msnm, un únic individu sobre el pecíol podrint-se de *Chamaerops humilis*, 16/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2018, VAL_Myco 1776.

Figura 15. *Crinipellis scabella* (VAL_Myco 1776).

Distribució i autoecologia: Espècie de fàcil reconeixement que apareix a la tardor o inici de l'hivern (rarament a la primavera) a les màquies o les clarianes dels boscos, sobre branquetes en descomposició de distintes brolles i matolls, generalment de forma aïllada. Espècie de basidiomicet àmpliament referenciada al continent europeu, des de la Península Ibèrica fins Escandinàvia (on esdevé menys freqüent), així com a la meitat oriental de Nord-Amèrica, el Japó i, a l'hemisferi sud, Austràlia, Nova Zelanda i Sud-Àfrica. Aquest basidiomicet presenta una distribució gairebé cosmopolita, amb absència a Groenlàndia i l'Antàrtida (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana hi ha una quinzena de referències a les tres províncies, incloent la Serra d'Espadà i la Calderona, la Serra de Mariola i la Font Roja d'Alcoi (BDBCv 2025).

Observacions: L'espècie *Crinipellis scabella* sembla ben delimitada a la filogenia reconstruïda amb dades del marcador nrITS, amb un alt recolzament de *bootstrap* (90 %). A més de la mostra de la Vall d'Albaida, hi ha mostres d'altres països europeus (França, Hongria, Regne Unit, Itàlia, Suècia i Alemanya) i també d'altres indrets, com Nova Zelanda. Les espècies *Crinipellis trichialis*, *C. rhizomaticola* i *C. bidens* serien les més properes.

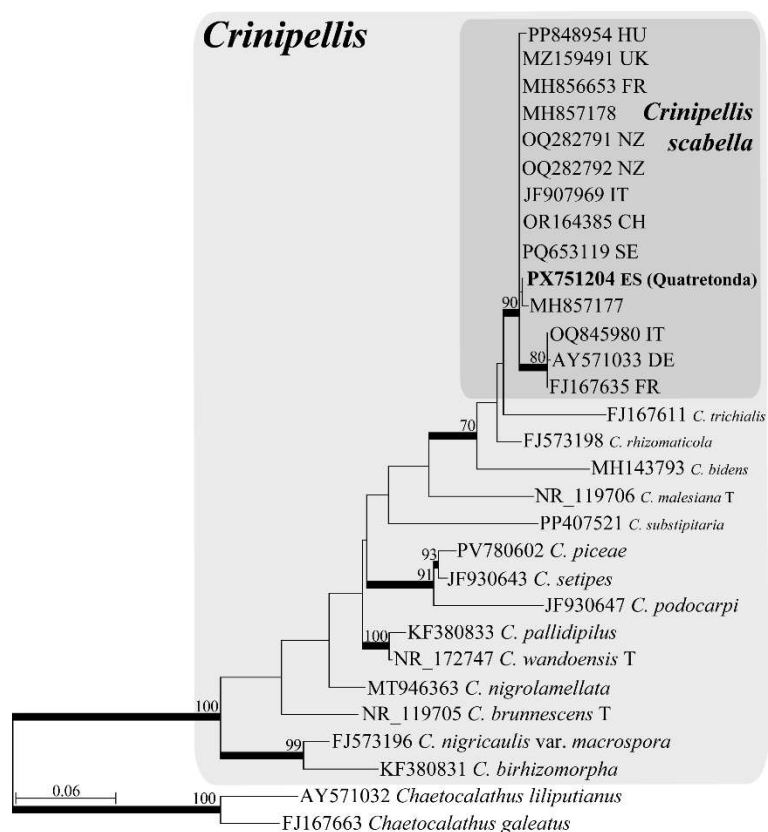

Figura 16. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Crinipellis scabella* (VAL_Myco 1776), recol·lectat a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

49. *Cryptomarasmius corbariensis* (Roum.) T. S. Jenkinson & Desjardin, *Mycologia* **106** (1): 91 (2014) [MB561778]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Physalacriaceae* > *Cryptomarasmius*

Diagnosi: Basidiomes de mida petita amb píleu d'entre 2 i 3 mm de diàmetre, convex-hemisfèric a l'inici, i després aplanat, radialment acanalat o solcat fins al marge, que és un tant ondulat; superfície llisa o una mica tomentosa, amb soles menys pronunciats al centre i d'un color bru rogenc, més obscur cap al centre i amb certs reflexos groguencs cap al marge; làmines arquejades, amples, de color blanc-crema; estípit filiforme, de fins a 5 cm de longitud i menys d'1 mm de diàmetre, de color negrós, un poc més clar a la zona d'inserció de les làmines; carn insignificant, sense olor ni sabor apreciables.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 46.73" N, 0° 22' 31.67" O, 364 msnm, en terreny calcari-argilenc sobre fulles en descomposició d'*Olea europaea*, localment cespitós, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1995, VAL_Myco 1777.

Figura 17. *Cryptomarasmius corbariensis* (VAL_Myco 1777).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un taxó sapròfit de matèria vegetal diversa, però que creix de forma habitual sobre fulles en descomposició d'olivera, que pot passar desapercebut per la seua xicoteta mida. Pel que fa a llur distribució geogràfica global, la majoria de registres provenen de les àrees amb bioclima mediterrani, i per això hi ha cites abundants a la conca mediterrània i a Califòrnia (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana s'ha citat cinc vegades, a la Font Roja d'Alcoi, l'Albufera de València i Villena (BDBCv 2025).

Observacions: Aquesta espècie, a nivell filogenètic (usant dades del marcador nrITS), forma un clade ben recolzat estadísticament (*bootstrap* = 100 %), germà de l'espècie *Cryptomarasmius celtibericus*. Inclou, a més de la seqüència quatretondina, una mostra turca i dues dels Estats Units.

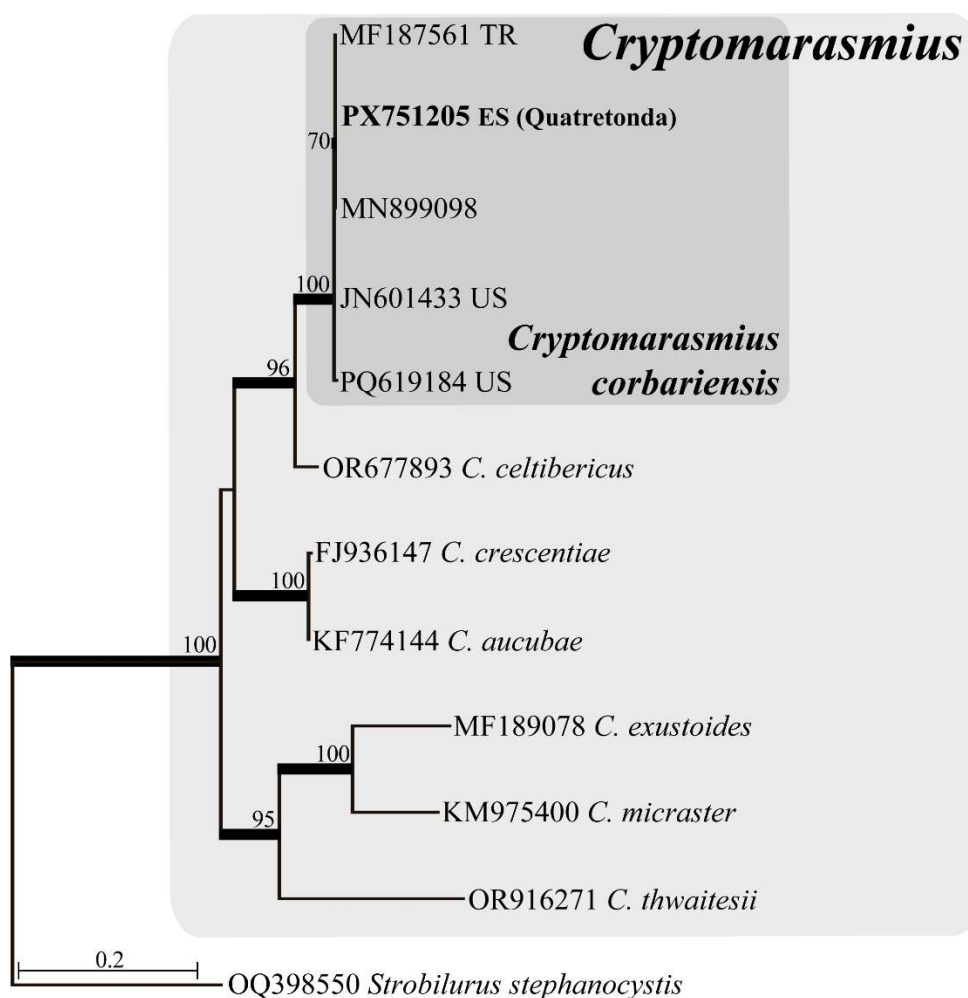

Figura 18. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Cryptomarasmius corbariensis* (VAL_Myco 1777), recol·lectat a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

50. *Daldinia sacchari* Dargan & K.S. Thind, *Kavaka* **12** (2): 114 (1985) [MB128585]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Sordariomycetes* > *Xylariomycetidae* > *Xylariales* > *Hypoxylaceae* > *Daldinia*

Diagnosi: Estromes sèssils o subsèssils, que poden assolir els 2–3 cm, on es pot diferenciar més o menys bé la ubicació dels peritecis; al tall transversal, la regió entre peritecis és blanquinosos, un poc esponjosa, mentre que la capa basal peritecial alterna zones blanques amb altres negres. Els peritecis són d'elongats a obovoides, i produeixen espores brunes, més o menys el·lipsoidals, amb els extrems arrodonits.

Material estudiat: València, Miramar, vora del Camí de l'Alquerieta entre Guardamar de la Safor i Miramar, 30SYJ4716, 38° 57' 33.08" N, 0° 8' 47.09" O, 25 msnm, al talús de terra calcària-margosa, sobre rizomes cremats i exposats d'*Arundo donax*, 06/12/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2275, VAL_Myco 1778.

Figura 19. *Daldinia sacchari* (VAL_Myco 1778).

Distribució i autoecologia: Probablement aquesta col·lecció saforina represente la primera cita d'aquesta espècie per al continent europeu i, per tant, per a la Península Ibèrica. Es trobaren uns pocs exemplars sobre rizomes cremats de canya. Donada l'abundància d'aquesta planta invasora, és esperable que aquesta *Daldinia* es trobe en altres indrets de la Comunitat Valenciana. Al GBIF (2025) només consten quatre referències de l'espècie, tres de l'Índia, d'on es va descriure (NARMANI ET AL. 2019), i una del Pakistan. L'holotip, provinent d'una localitat Índia del Punjab, fou trobat sobre rizomes cremats de *Saccharum munja* (*Poaceae*).

Observacions: L'exemplar de Miramar se situa en un clade ben recolzat que defineix aquest fong, junt amb una mostra de l'Índia. El clade on s'ubiquen mostres identificades com a *Daldinia concentrica* se situa més allunyat. Segons la nostra filogènia, *D. sacchari* seria una espècie propera a *D. brachysperma* (codi GENBANK n° MN153854) i *D. bambusicola* (NR_152464).

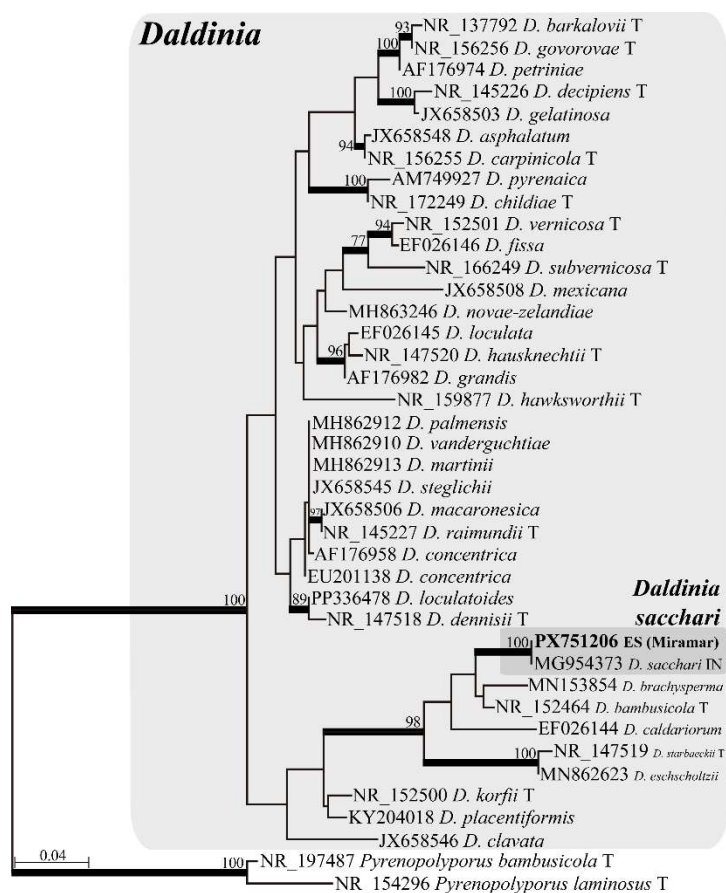

Figura 20. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Daldinia sacchari* (VAL_Myco 1778), recol·lectada a La Safor, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

51. *Entoloma rusticoides* (Gillet) Noordel., *Persoonia* **11**: 150 (1981) [MB112303]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Tricholomatineae* > *Entolomataceae* > *Entoloma*

Diagnosi: Basidiomes relativament menuts, amb píleu d'uns 1,5 cm de diàmetre, convex de jove i una mica umbilicat, i esdevenint més aplanat i umbilicat amb la maduració, amb superfície un tant higròfana, llisa o lleugerament pruïnosa o subesquamosa, o inclús fibril·losa en estat sec, de color bru-grisós en estat humit; làmines decurrents, arquejades de color grisenc amb tons brunencs, amb reflexos rosats i l'aresta concolor; estípit central, de 2–3 cm de longitud i 1,5–2 mm de diàmetre, del mateix color que el píleu; olor poc remarcable, com a molt, a rave.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 365 msnm, sobre el sòl nu calcari-argilós, entre *Olea europaea* i brolles de *Cistus crispus*, gregaris, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1989, VAL_Myco 1779.

Figura 21. *Entoloma rusticoides* (VAL_Myco 1779).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un basidiomicet sapròfit que viu a la màquia mediterrània, entre les brolles, al sòl calcari-argilós, en comunitats abundoses de molses (e.g., *Tortella squarrosa*) i líquens (*Fulgensia*, *Cladonia*, *Diploschistes*), l'epítip del qual fou designat a la localitat tarragonina de l'Ametlla de Mar, a una altitud de 15 metres (VILA ET AL. 2014). Espècie que s'ha citat des del nord d'Àfrica (Marroc) i vessant oriental de la Península Ibèrica, fins el centre d'Europa, Escandinàvia i les Illes Britàniques, mentre que les mencions en altres regions (Amèrica del Nord, Àsia i Austràlia) són més escasses (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana sols consten dos mencions, a les localitats de Serra i Alcoi (BDBCv 2025).

Observacions: L'exemplar de Quatretonda que hem seqüenciat s'ubica a un clade que representa a aquesta espècie junt amb altres mostres del llevant de la Península Ibèrica (Catalunya, València i les Illes Balears; VILA ET AL. 2014), a més de diverses mostres de l'illa de Malta i França. L'espècie germana, amb un recolzament del 87 % seria *E. flocculosum*, d'acord amb la nostra filogènia elaborada amb dades del marcador nrITS.

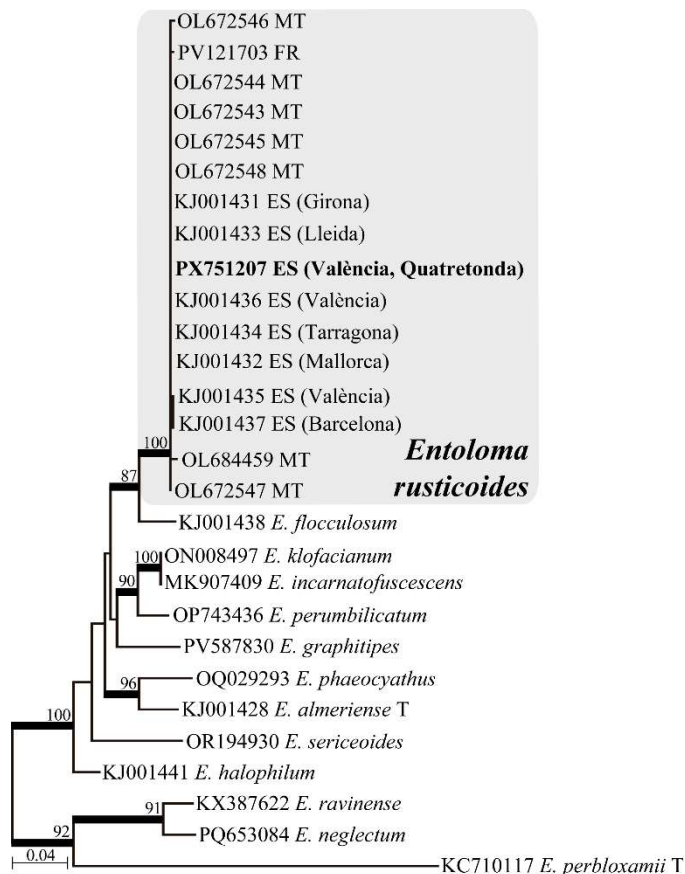

Figura 22. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Entoloma rusticoides* (VAL_Myco 1779), recol·lectat a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

52. *Gymnopus brassicolens* (Romagn.) Antonín & Noordel., *Mycotaxon* **63**: 363 (1997) [MB437618]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Omphalotaceae* > *Gymnopus*

Diagnosi: Basidiomes els píleus dels quals poden arribar als 4–5 cm de diàmetre, que primer són convexos i acaben estenent-se amb la maduració, amb una lleugera depressió al centre, amb el marge estriat per transparència, i una superfície higròfana, llisa, de color marró castanya amb el centre més fosc i marge més clar, groguenc; làmines de lliures a adnates, color primer blanquinós i després crema o ocre-rosat amb la maduració de les espores; estípit esvelt, més prim cap a la base, solcat i aplanat, fistulós i de consistència cartilaginosa, amb superfície inicialment crema pàl·lid a la part superior i marró rogenca o marró negra en la resta, més obscura cap a la base; olor desagradable a col podrida o inclús aigües residuals.

Material estudiat: València, Villalonga, senda pujada a Forna cap a les Fontanelles, 30SYJ4407, 38° 52' 56.18" N, 0° 10' 42.72" O, 301 msnm, sota fulles en descomposició de distints arbusts (*Pistacia lentiscus*, *Quercus coccifera*), sobre sòl calcari, gregari, 30/10/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1948, VAL_Myco 1780.

Figura 23. *Gymnopus brassicolens* (VAL_Myco 1780).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'una espècie sapròfita de primavera o tardor que forma poblacions abundoses, fasciculades (“flotades”) als boscos de pins i carrasques, generalment a la fullaraca de carrasques i coscolls. GBIF (2025) inclou referències d'aquest basidiomicet a tota Europa, tant a la regió meridional com al sud d'Escandinàvia i les Illes Britàniques, així com a Amèrica central, els Estats Units (especialment a Califòrnia), i alguna menció esporàdica a Àsia i Oceania. Al nostre territori consten cites a la Serra Calderona (València) i a la Font Roja d'Alcoi (Alacant).

Observacions: L'exemplar de Villalonga forma part d'un clade que defineix bé el concepte de *Gymnopus brassicolens* i que inclou mostres d'arreu del món, des de la Xina i l'Índia a l'Àsia, Rússia, França i Àustria a Europa, fins els Estats Units. Sembla que el marcador nrITS no revela bé els nivells de diversitat intraspecífica. L'espècie germana, al nostre arbre, és *G. tianbaoyanensis*.

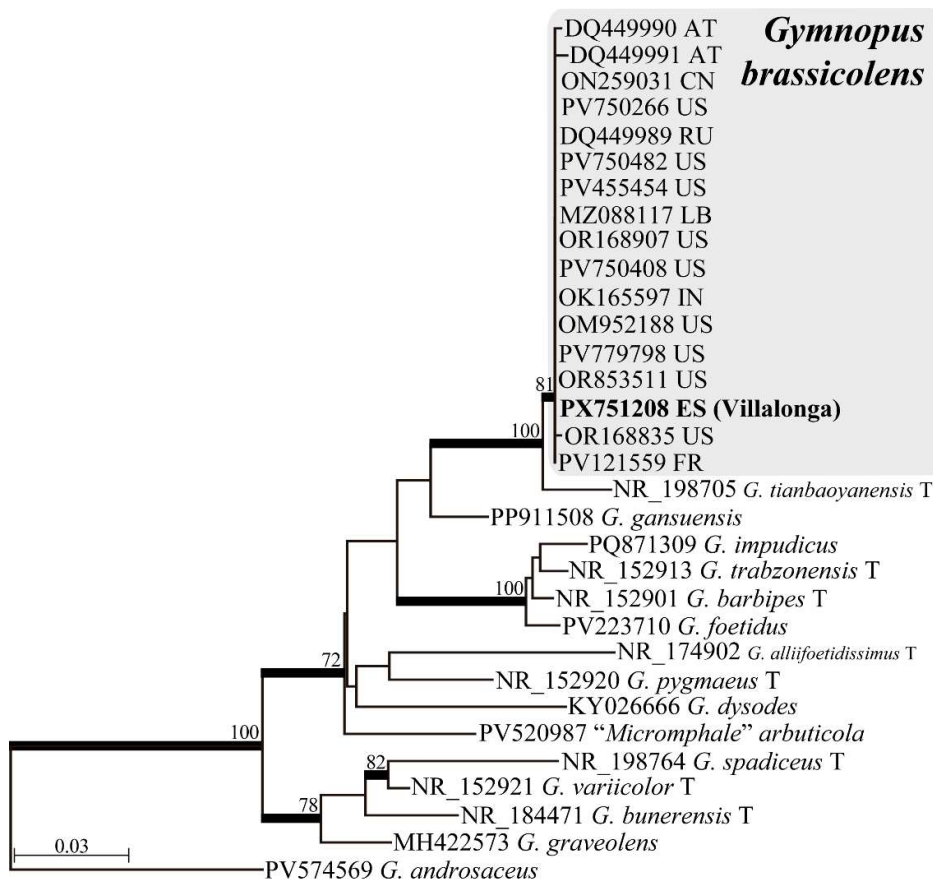

Figura 24. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Gymnopus brassicolens* (VAL_Myco 1780), recol·lectat a Villalonga (La Safor), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

53. *Gymnopus inusitatus* (Vila & Llimona) Vila & Llimona, *Revista Catalana de Micologia* **28**: 180 (2006) [MB509287]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Omphalotaceae* > *Gymnopus*

Diagnosi: Píleu 1–1,5 cm, de convex a convex aplanat, umbilicat. Superfície inicialment llisa, en assecar-se, solcada radialment, higròfana, estriada per transparència en estat humit i de color marró porpra que passa a color xocolate amb llet en assecar-se, sempre amb el centre més fosc. Làmines espaiades, L = 18–20, l = 1(3), adnates, escotades, de color crema amb un reflex xocolate. Aresta sencera i concolor. Estípit 2–2,5 × 0,2(0,1) cm, cilíndric, atenuat cap a la base, fistulós. Superfície llisa a l'apex, estrigosa a la base, de color marró rogenc fosc, únicament més clara cap a l'apex. Carn escassa, blanquinosa al píleu i concolor a l'estípit, d'olor forta que recorda al cogombre. Espores llises, hialines, cilíndriques, en forma de llàgrima, de 8[10,1;10,7]12,8 × 2,9[4;4,2]5,3 µm, Me = 10,4 × 4,1 µm, Qe = 2,6. Basidis monospòrics, bispòrics, rarament tetraespòrics, claviformes, de 19–25 × 5 µm. Queilocistidis rars, cilíndrics a subfusiformes. 23–26 × 4,6–6,5 µm. Cutícula formada per una cutis amb hifes terminals lobulades, de 4–7 µm d'amplària. Caulocistidis adherits, cilíndrics, d'apex arrodonit o atenuat, paret lleugerament grossa, de 33–35(65) × 4–7 µm.

Material estudiat: València, Ontinyent, Les Aigües, 30SYH0699, 38° 49' 3.09" N, 0° 18' 29.38" O, 365 msnm, gregaris en un prat, sobre arrels de gramínies i fulles d'olivera (*Olea europaea*), 15/11/2024, leg. A. Conca, ACM224129.

Figura 25. *Gymnopus inusitatus* (ACM224129)

Distribució i autoecologia: ANTONIN et al. (2012) després de l'anàlisi de de les regions nrITS i LSU consideren sinònims *G. inusitatus*, *G. catalonicus* (Vila & Llimona) Vila & Llimona i *G. bisporus* (J. Carbó & Pérez-de-Greg.) Vila & Llimona, totes trobades a Catalunya en formacions de *Cistus salviifolius* i *C. monspeliensis*, sobre substrat més o menys àcid. Posteriorment MORENO & CARLAVILLA (2018) la troben en pinars de *Pinus halepensis* de Madrid. Les mostres estudiades estaven sobre arrels de gramínies i fulles d'olivera (*Olea europaea*), sense *Cistus* i en un sòl calcari; cal assenyalar la presència d'ullastre (*Olea europaea* var. *sylvestris*) al lloc de recol·lecció de *G. bisporus* (PÉREZ DE GREGORIO & CARBÓ 2002). Al GBIF únicament consten les poblacions de Catalunya i Madrid i és novetat pel País Valencià.

Observacions: La seqüència de la regió nrITS de la nostra mostra coincideix completament amb les dels holotips de *G. catalonicus* i *G. inusitatus*.

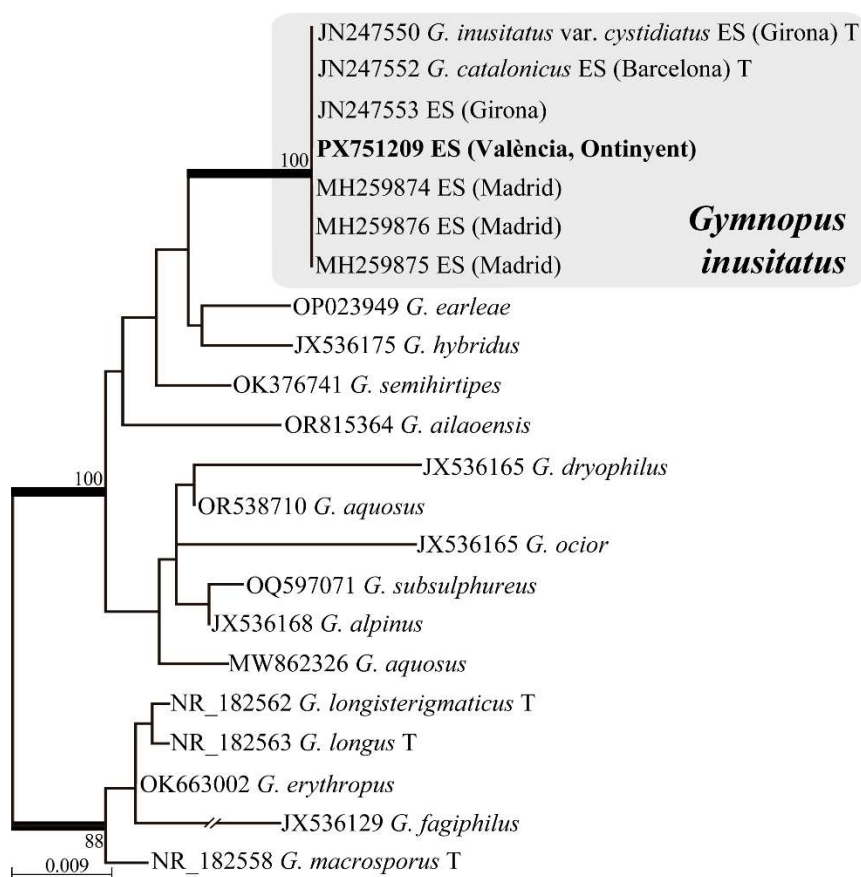

Figura 26. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Gymnopus inusitatus* (ACM224129), recol·lectat a Ontinyent, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Antoni Conca i Isaac Garrido-Benavent)

54. *Lepiota coloratipes* Vizzini, Jun F. Liang, Jančovič. & Zhu L. Yang, en Vizzini, Liang, Jančovičová, Adamčík, Ercole, Contu, Yang & Vellinga, *Mycological Progress* **13**(1): 174 (2013) [2014] [MB804096]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricaceae* > *Lepiota*

Diagnosi: Basidiomes menuts amb el píleu de 1,2–2 cm de diàmetre, acampanat, convex a aplanat, umbonat, amb la vora lleugerament inflexa, excedent i amb restes fibroses del vel. Superfície mat, llisa, amb el temps radialment rugulosa, sencera, blanquinosa amb el centre de color crema a ocre. Làmines atapeïdes, lliures, amples, rectes i blanques; aresta més clara i fimbriada a la lupa. Estípit 3–4 × 0,2–0,25 cm, cilíndric, igual, recte a sinuós, fistulós. Superfície llisa, amb fibril·les blanquinoses, restes de vel parcial sobre un fons bru, marró rogenc a la base de l'estípit. Carn blanca i compacta al píleu, la de l'estípit fibrosa i més fosca, d'olor suau, fúngica. Espores llises, el·lipsoides, de paret prima, uninucleades, ni amiloides, ni dextrinoides, metacromàtiques en blau de crèsil, de (3,1)3,3–3,9(4) × (2,4)2,5–2,8(2,9) µm, Me = 3,6 × 2,6 µm, Q = (1,2)1,23–1,5(1,6), Qe = 1,4. Queilocistidis cilíndric sinuosos, de 23–30 × 6–7 µm. Pileipellis formada per una himenoderma de cèl·lules claviformes o esferopedunculades densament disposades, de 23–38 × 10–17 µm. Fíbules i gotes d'oli presents en tots el teixits.

Material estudiat: València, Bocairent, Serra de Mariola, alt de Camarassa, 30SYH1392, 38° 45' 11,22" N, 0° 32' 25,6" O, 904 msnm, gregaris al peu d'una estepa blanca (*Cistus albidus*) i carrasca (*Quercus rotundifolia*), sòl calcari, 10/11/2024, leg. A. Conca & M. Micó, ACM224089.

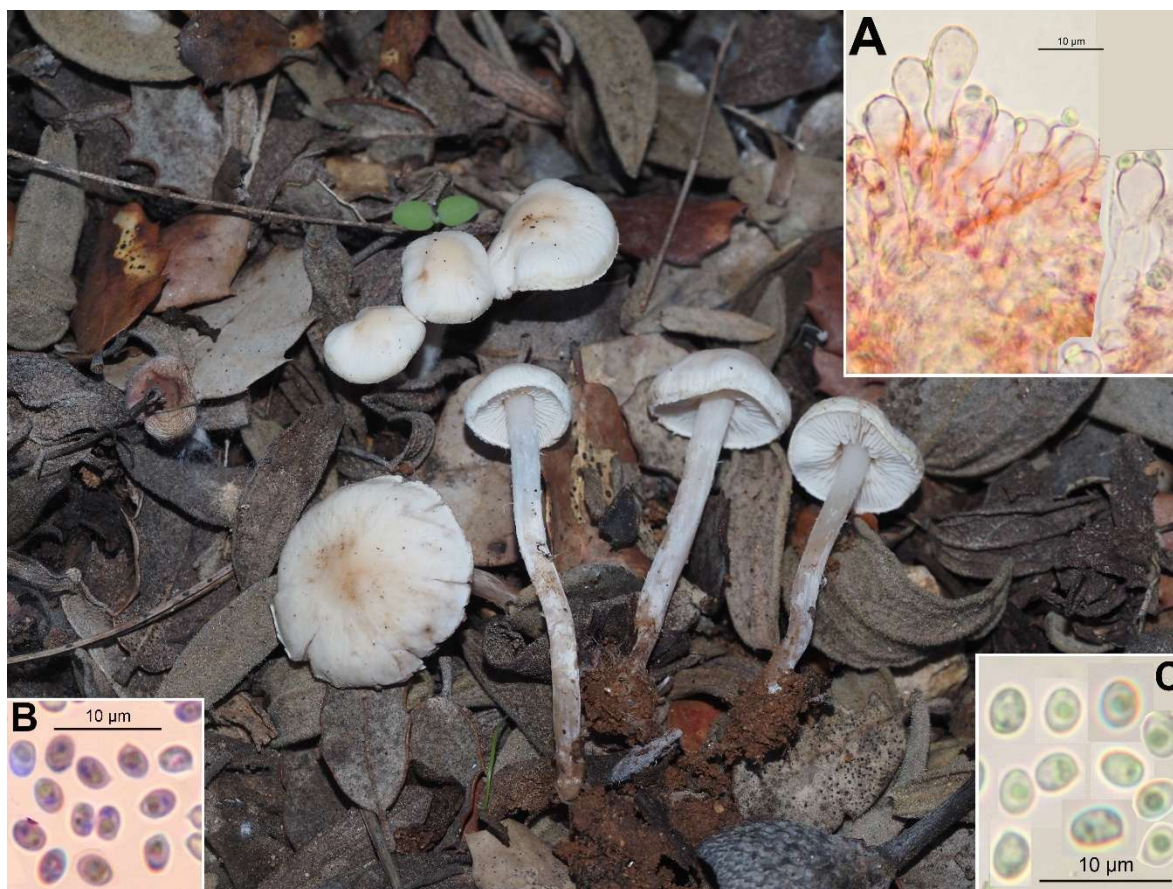

Figura 27. *Lepiota coloratipes* (ACM224089). A. himeni amb gotes lipídiques B. Espores metacromàtiques en blau de cresil. C. Espores en H₂O

Distribució i autoecologia: Espècie rara que apareix sobre sòls rics en humus, boscos de planifolis o coníferes, fins i tot, en parcs urbans; distribuïda per Europa, Àsia, Àfrica del Nord i Nord-Amèrica (GBIF 2025; VIZZINI ET AL. 2014). L'holotipus és d'Ares del Maestrat (Castelló) trobada en un bosc de *Pinus nigra*, sobre sòl calcari, també al treball original s'hi fa referència a altra col·lecció de la mateixa localitat (codi GENBANK n° KC900376) però trobada en un carrascar sobre sòl calcari. La comparació d'ACM224089 amb KC900376 presenta una cobertura de consulta del 100 % i un percentatge d'identitat del 99,78 %.

Observacions: A la filogènia inferida, aquesta espècie forma un clade ben delimitat que, a més de les mostres de Bocairent i d'Ares del Maestrat, també inclou espècimens xinesos i turcs.

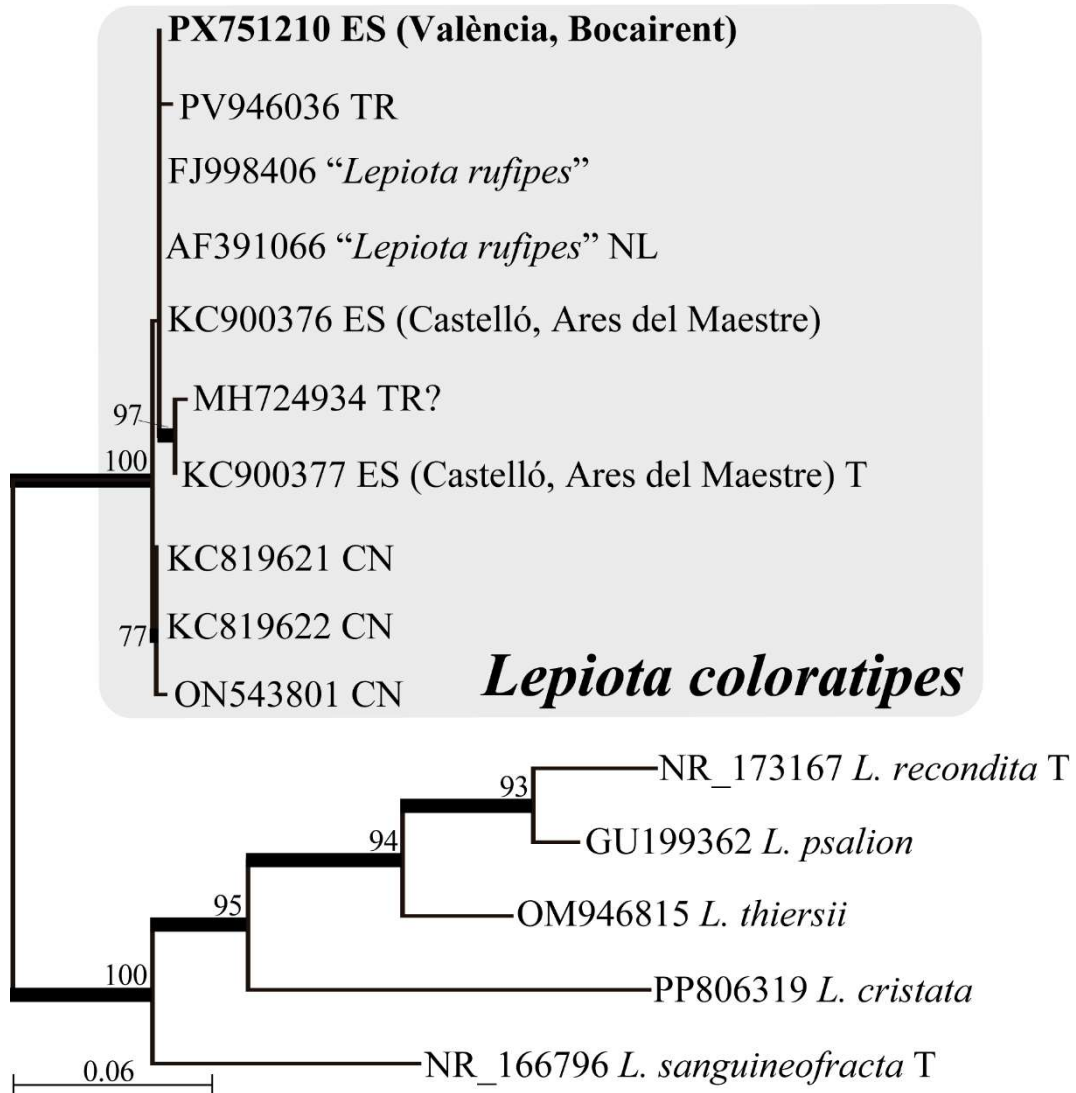

Figura 28. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Lepiota coloratipes* (ACM224089), recol·lectat a Bocairent, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Antoni Conca i Isaac Garrido-Benavent)

55. *Leucocoprinus ariminensis* (Dovana, Angeli, Contu & Brandi) Asif, Saba & Vellinga, *Mycologia* **116** (4): 613 (2024) [MB901193]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Leucocoprinus*

Diagnosi: Basidiomes de mida mitjana, amb píleu d'entre 2,7 i 5 cm de diàmetre, de convex a aplanat, no umbonat, amb marge sencer (un poc excedent), i la superfície de color blanc-grisós, amb tons violats, més grisa (fosc) cap al centre, i una mica més clara a rogles, feltrada, que s'esquerda cap als marges en alguns exemplars, donant un aspecte lleugerament zebnat, ja que deixa entreveure un fons més blanquinós; làmines desiguals, de blanc a blanc-crema, escotades; estípit relativament compacte, ferm, només recorregut per un solc evident al centre vist al tall longitudinal, d'entre 0,7–1 cm de diàmetre i uns 2,5–3,5 cm de longitud, que va engrossint-se progressivament cap a la base, essent aquesta clarament més ampla (1–1,5 cm diàm.), però no massa bulbosa, amb superfície blanca, aparentment pruïnosa, i la base esdevenint brunenca amb la manipulació; anell persistent, però molt reduït; carn blanca, immutable, i olor fort, àcid, subespermàtic.

Material estudiat: València, Miramar, camí del poble a la Platja de Miramar, 30SYJ4815, 38° 57' 18.20" N, 0° 7' 36.18" O, 2 msnm, sota *Cupressus sempervirens*, en substrat calcari-arenós, 14/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2008, VAL_Myco 1781.

Figura 29. *Leucocoprinus ariminensis* (VAL_Myco 1781).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita descrita de la localitat de Rimini, a Itàlia, d'on deriva etimològicament l'epítet específic, on fou trobat a l'abril de 2014, en una avinguda sota xiprers (*Cupressus sempervirens*), un hàbitat que comparteix amb la mostra de La Safor (DOVANA ET AL. 2017). Sembla que la nostra és la primera referència fora d'Itàlia i, per tant, la primera de la Comunitat Valenciana.

Observacions: La filogènia inferida amb dades genètiques únicament del marcador nrITS resol amb claredat els límits de l'espècie *Leucocoprinus ariminensis*. L'exemplar de Miramar s'ubica en un clade junt amb dues mostres italianes, una d'elles l'holotip. L'espècie germana seria *L. ionidicolor*.

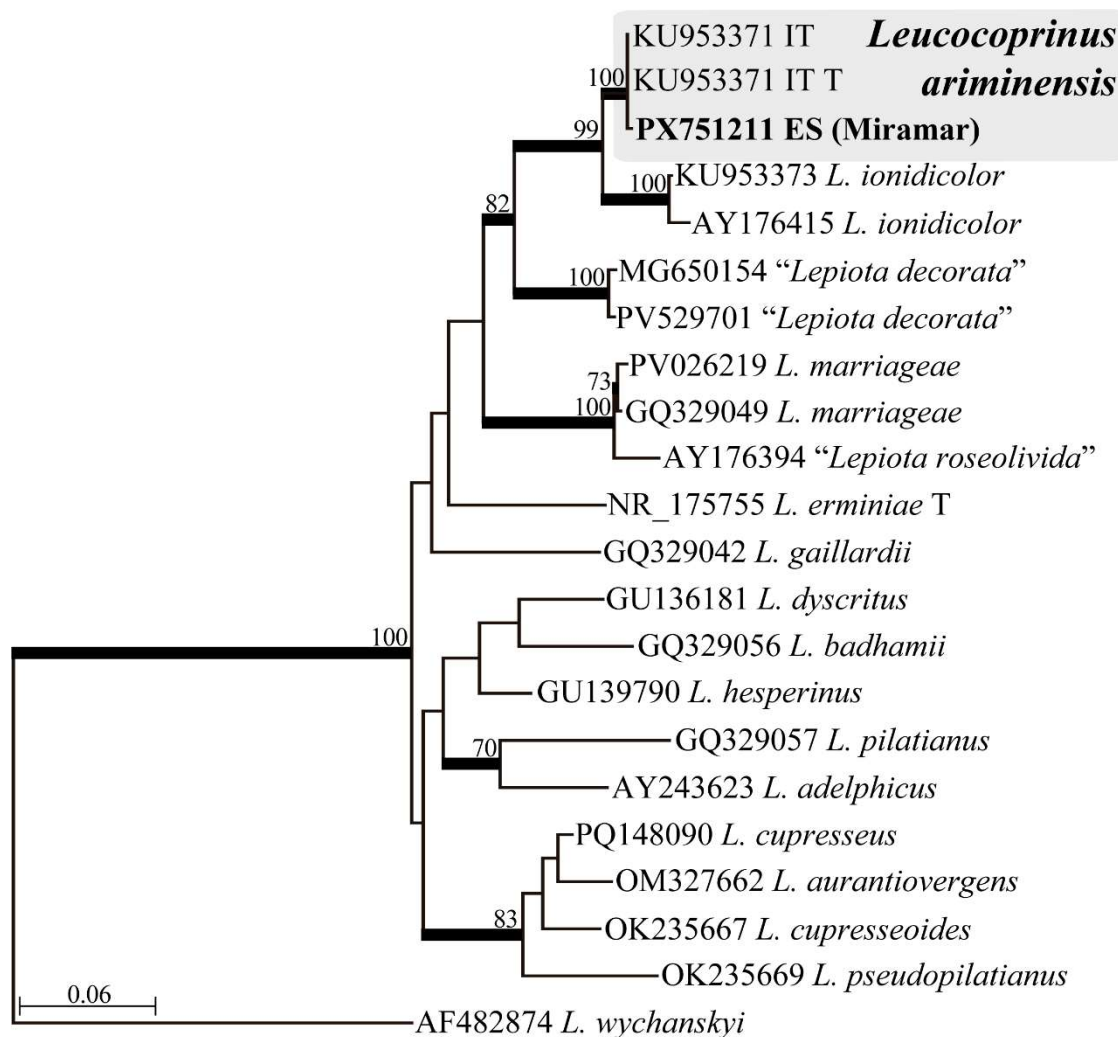

Figura 30. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Leucocoprinus ariminensis* (VAL_Myco 1781), recol·lectat a La Safor, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

56. *Leucocoprinus cretaceus* (Bull.) Locq., *Bulletin Mensuel de la Société Linnéenne de Lyon* **14**: 93 (1945) [MB287726]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Agaricaceae* > *Leucocoprinus*

Diagnosi: Basidiomes relativament grans, amb píleu cònic-campanulat, de 3–6 cm de diàmetre, amb la superfície de color blanc neu, recoberta de flocs blancs, polsosos, i que s’eliminen només passant el dit, marge clarament estriat; làmines blanques, amb el punt d’inserció molt separat de l’estípit; aquest últim assoleix de 7 a 10 cm de longitud i 0,4–0,6 cm de diàmetre, que va engrossint-se cap a la base, que esdevé bulboseta, napiforme (1–1,2 cm de diàm.), amb la superfície d’un evident color groc des de la meitat fins la part superior, la resta coberta de flocs i pols blanquinosa, especialment cap a la base; olor un poc desagradable a podrit.

Material estudiat: València, Miramar, vora del Camí de l’Alquerieta entre Guardamar de la Safor i Miramar, 30SYJ4716, 38° 57’ 33.08” N, 0° 8’ 47.09” O, 25 msnm, al talús, entre els rizomes exposats d’*Arundo donax*, gregària, en substrat calcari-margós, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1956, VAL_Myco 1782.

Figura 31. *Leucocoprinus cretaceus* (VAL_Myco 1782).

Distribució i autoecologia: Fong sapròfit que sol veure's als hivernacles, però que pot aparèixer en àrees ruderals més tèrmiques, que s'ha citat en pràcticament tot el món a excepció dels pols, però especialment al continent Americà, Europa, el sud-est asiàtic i l'orient d'Austràlia, és a dir, en regions més tèrmiques o tropicals (GBIF 2025). Al BDBCv (2025) no hi apareixen referències per a la Comunitat Valenciana, però sí a GBIF (2025) provinents de la província de Castelló.

Observacions: La mostra de Miramar s'encabeix en un subclade que inclou mostres de Suècia, EUA, les Illes Caiman, Tailàndia i la República Dominicana. Per les distàncies genètiques deduïbles a partir de l'arbre filogenètic, sembla ser que aquesta espècie mostra una elevada capacitat de dispersió a llarga distància arreu del planeta.

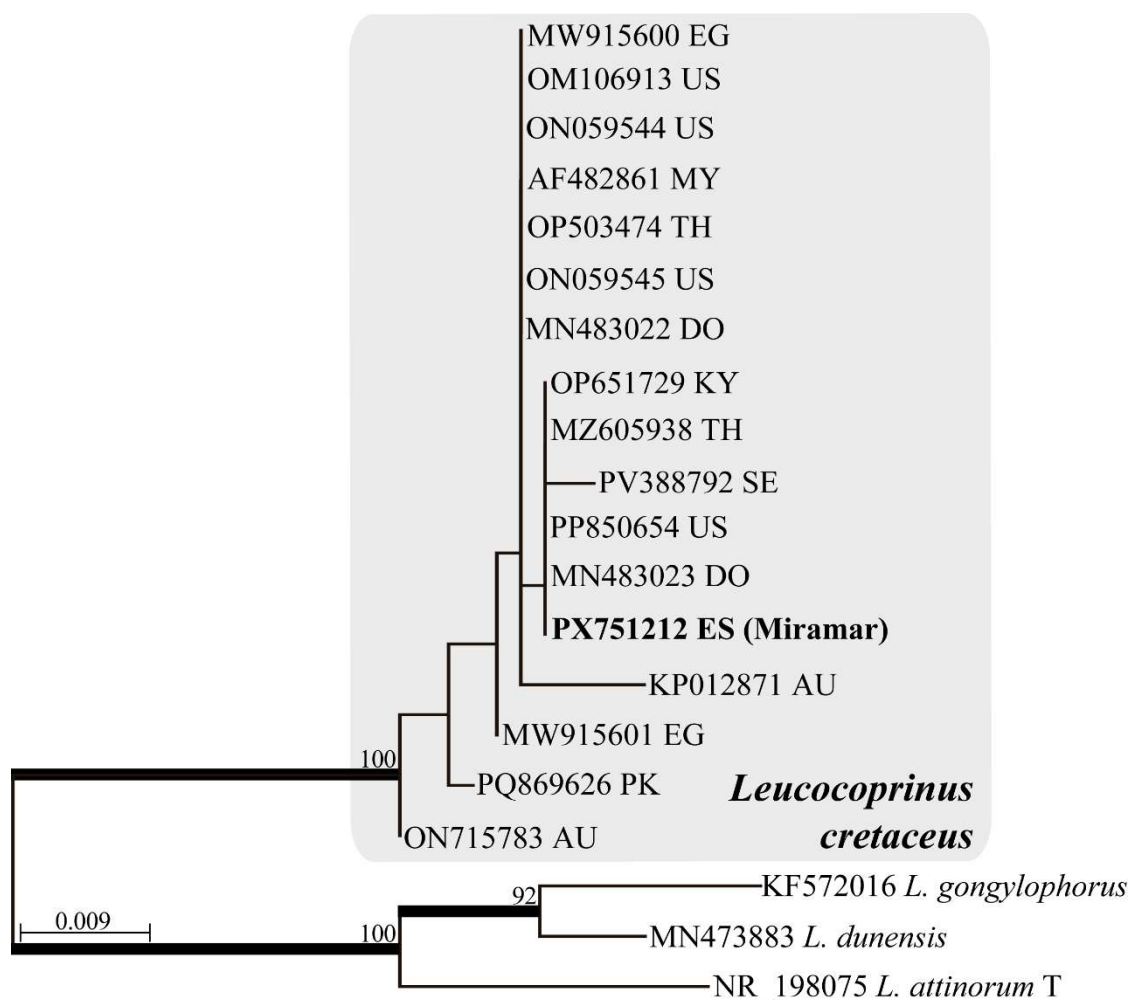

Figura 32. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen saforí de *Leucocoprinus cretaceus* (VAL_Myco 1782), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

57. *Leucocoprinus leucothites* (Vittad.) Redhead, *Index Fungorum* 551: 1 (2023) [MB900881]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricinae* > *Agaricaceae* > *Leucoagaricus*

Diagnosi: Basidiomes amb píleus des de campanulats fins a totalment aplanats quan són madurs, de fins a 10 cm de diàmetre, amb la superfície blanc-crema, amb el centre de vegades un poc grisenc, o en altres groguenc, en alguns exemplars arribant aquesta tonalitat cap al marge; làmines blanques, lliures, ventrudes i que adquireixen una certa tonalitat rosada a l'envellir; estípit cilíndric, de 5 a 12 cm de longitud i 0,6–0,8 cm de diàmetre, amb la base engrossida desigualment fins a 1–1,5 cm de diàmetre, amb la superfície blanca i la presència d'un anell en faldeta; olor agradable, fúngic.

Material estudiat: València, Daimús, rodona a l'Avinguda de Sant Antoni, 30SYJ4618, 38° 58' 56.36" N, 0° 8' 58.99" O, 18 msnm, sobre la gespa de la rodona, en substrat calcari-arenós, gregaris, 05/11/2024, *leg.* I. Garrido-Benavent, IGB1952, VAL_Myco 1783; Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 46.36" N, 0° 22' 33.41" O, 362 msnm, dos exemplars solitaris sota *Fraxinus ornus*, en substrat calcari-argilós, 06/11/2024, *leg.* I. Garrido-Benavent, IGB1969, VAL_Myco 1784.

Figura 33. *Leucocoprinus leucothites* (VAL_Myco 1783, esquerra; VAL_Myco 1784, dreta).

Distribució i autoecologia: És un basidiomicet sapròfit força comú, especialment alguns anys plovedors, a la tardor, que apareix herbassars, clarianes de boscs, parcs i hortes. Segons GBIF (2025), és una espècie que s’ha trobat als dos hemisferis, amb cites abundoses a Nord-Amèrica, tota Europa, Austràlia i Nova Zelanda. A penes hi ha una desena de cites a la Comunitat Valenciana (BDBCv 2025), provinents de les tres províncies.

Observacions: A pesar de no ser exactament idèntiques a nivell del nrITS, les dues mostres valencianes s’ubiquen a un clade amb mostres d’arreu del planeta. La monofília del clade que les inclou no rep un alt recolzament de bootstrap, com tampoc ho fa la relació de proximitat (espècies germanes) del *Leucocoprinus leucothites* amb *L. nympharum*.

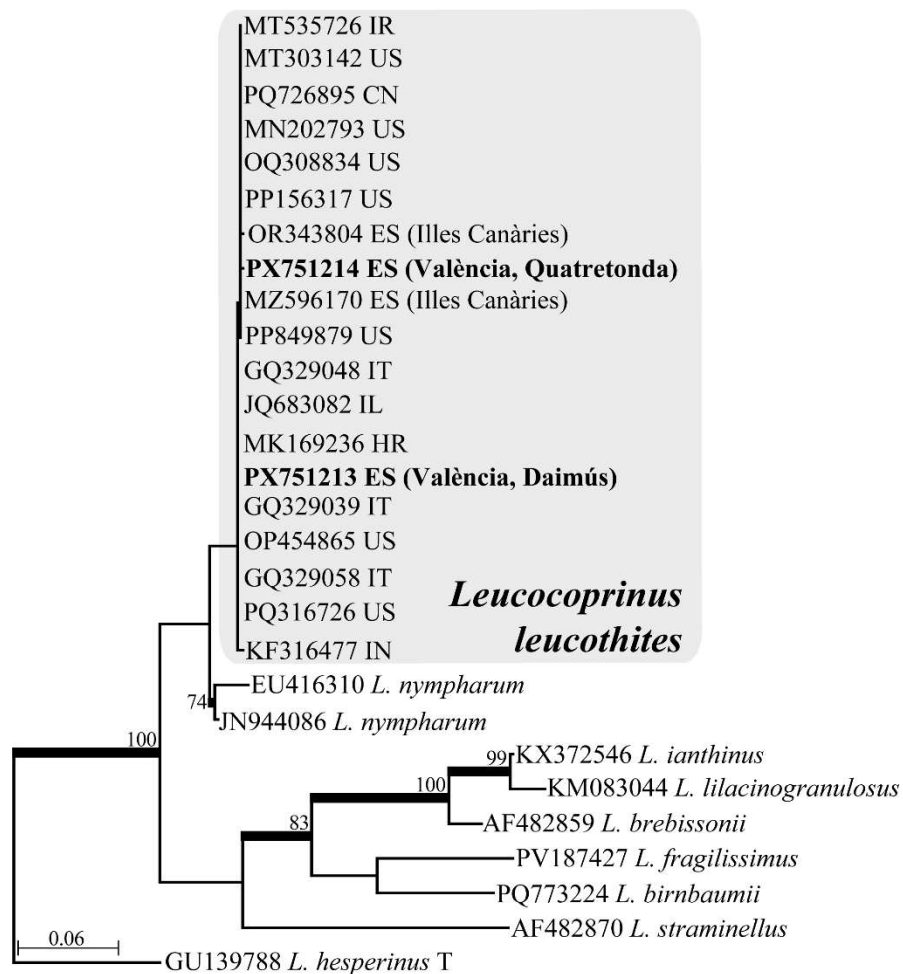

Figura 34. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens valencians de *Leucocoprinus leucothites* (VAL_Myco 1783 i 1784), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l’opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s’usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s’expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s’indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d’origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

58. *Limacella furnacea* (Letell.) E.-J. Gilbert, *La spore des champignons supérieurs*: 96 (1928) [MB295728]

(= *Catatrama furnacea* (Letell.) Cons. & Setti, *Rivista Micologica Romana* 40 (2, num. spec. [fuori ser.]): 15 (2025) [MB903237])

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Pluteineae* > *Amanitaceae* > *Limacella*

Diagnosi: Basidiomes relativament robustos, amb píleus d'entre 5 i 10 cm de diàmetre, globosos de jove, que acaben siguent aplanats al madurar, amb superfície glutinosa, marró clara homogènia, que esdevé més clara cap al marge en els exemplars madurs; làmines de blanques a crema, lliure i atapeïdes; estípit cilíndric, de fins a 12 cm de longitud i 1–1,5 cm de diàmetre, amb la base atenuada, i la superfície blanca, glutinosa i fibro-esquamosa; olor agradable, des de fúngic fins a farina fresca.

Material estudiat: València, Daimús, Els Pedregals, bancals arrimats a la vora del Carrer Barracons, 30SYJ4717, 38° 58' 29.62" N, 0° 8' 54.53" O, 19 msnm, sota *Olea europaea* i *Cupressus sempervirens*, entre la fullaraca sobre sòl calcari-arenós, gregari, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1960, VAL_Myco 1785; Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 364 msnm, sota *Olea europaea*, entre la fullaraca, en substrat calcari-argilós, gregaris, 06/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1970, VAL_Myco 1786.

Figura 35. *Limacella furnacea* (VAL_Myco 1785).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'una espècie sapròfita, que habita indrets amb abundant matèria orgànica i sòls arenosos, com ara bancals d'oliveres, especialment a la tardor. GBIF (2025) inclou referències d'aquesta espècie únicament a Europa i, en concret, la meridional, com ara la vessant llevantina de la Península Ibèrica i el sud de França i Còrcega. EL BDBC (2025) inclou unes poques referències a les províncies d'Alacant i València, tot i que amb tota probabilitat apareixerà a molts més indrets.

Observacions: Els exemplars seqüenciats de Daimús i Quatretonda s'ubiquen en un clade que delimita amb alt recolzament estadístic el concepte filogenètic de l'espècie *Limacella furnacea*, i que també inclou espècimens d'Itàlia, Portugal i les Illes Canàries. L'espècie germana, segons la nostra inferència, seria *L. subtropicana*.

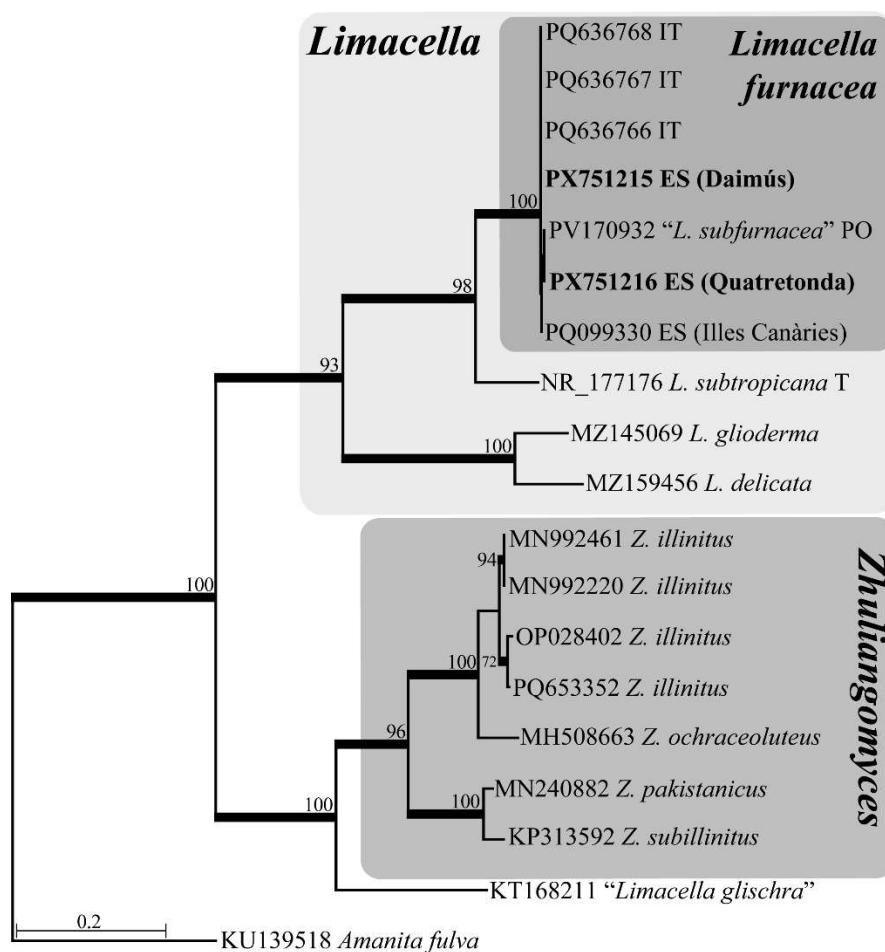

Figura 36. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens valencians de *Limacella furnacea* (VAL_Myco 1785 i 1786), que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

59. *Marasmius oreades* (Bolton) Fr., *Anteckningar öfver de i Sverige växande ätliga Svampar*: 52 (1836) [MB174712]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Marasmiaceae* > *Marasmieae* > *Marasmius*

Diagnosi: Basidiomes amb píleu convex a lleugerament umbonat, de 2,5 a 3 cm de diàmetre, amb la part central més groc-ataronjada, la resta de la superfície més pàl·lida, higròfana, amb el marge un tant estriat per transparència; làmines de blanquinoses a color crema, grosses i bastant separades entre sí; estípit de fins a 5–6,5 cm de longitud i de 2–2,5 mm de diàmetre, molt flexible, de color crema amb una certa tonalitat ataronjada pàl·lida, un tant ferruginosa cap a la base; olor fort, un poc d'ametlles amargues.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 364 msnm, bancal abandonat d'*Olea europaea*, entre la fullaraca, cespitós, 06/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1973, VAL_Myco 1787.

Figura 37. *Marasmius oreades* (VAL_Myco 1787).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita emblemàtica que és comuna als prats de muntanya, i que a les contrades de menor altitud creix en clarianes de boscos o, com el nostre cas, en una clariana d'un camp abandonat d'oliveres. GBIF (2025) indica que aquesta espècie està àmpliament distribuïda a l'hemisferi nord, i també estesa a Sudàfrica, Austràlia i Nova Zelanda. El BCBCV (2025) inclou només quatre referències, tres a la província de València i una a Altura (Castelló), tot i que és una espècie present a la majoria de muntanyes castellonenques.

Observacions: Espècie ben delimitada i recolzada a nivell filogenètic, representada per un clade que inclou, a més de la nostra mostra, dues mostres dels EUA, una de Rússia i una altra de Nova Zelanda. L'espècie germana, segons la nostra filogènia, seria *Marasmius centrocinnameus*.

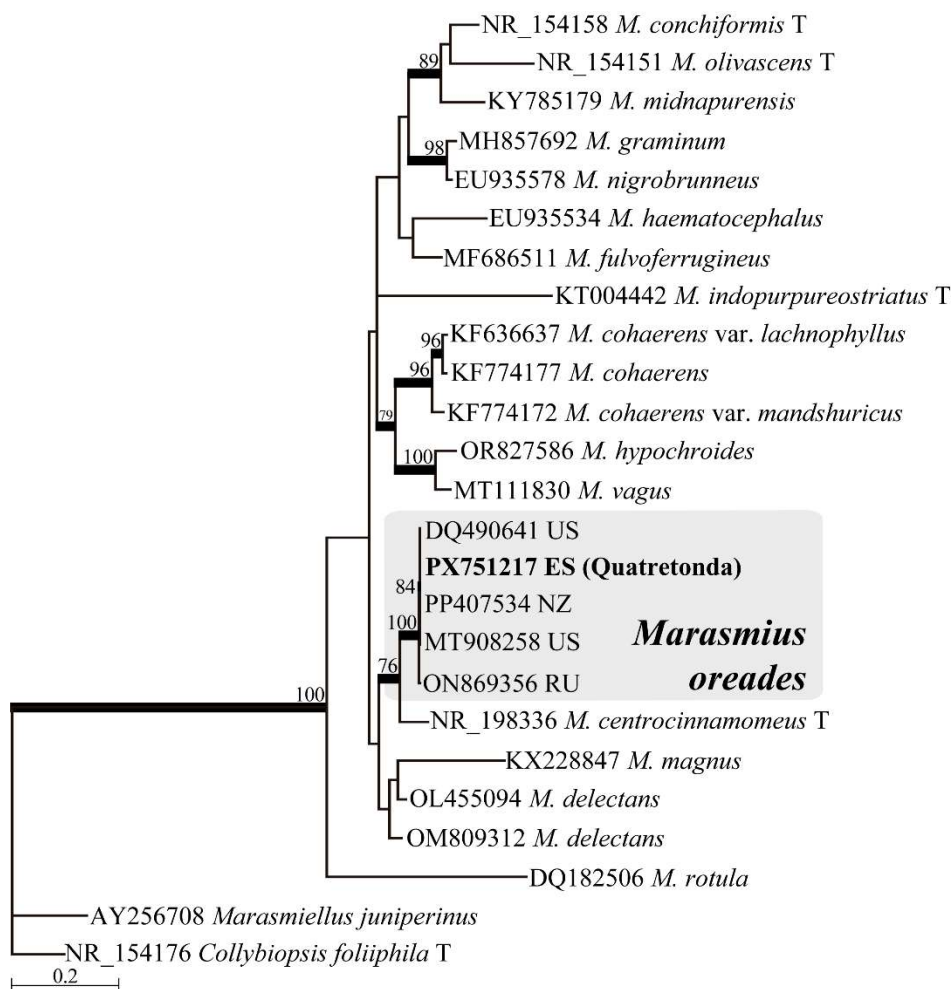

Figura 38. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens de *Marasmius oreades* (VAL_Myco 1787), recol·lectats a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

60. *Mycena galopus* (Pers.) P. Kumm., *Der Führer in die Pilzkunde*: 108 (1871) [MB120520]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Mycenineae* > *Mycenaceae* > *Mycena*

Diagnosi: Basidiomes de mida xicoteta, amb píleu de fins 1'1 cm de diàmetre, campanulat o convex, amb la superfície de color gris olivaci, estriada per transparència fins aproximadament el centre; làmines inicialment blanc-crema, que amb la maduració adquireixen uns reflexos brunencs o groguencs; estípit cilíndric, d'entre 5–7 cm de longitud, amb la superfície llisa i concolor a la del píleu, i una base fibrosa, amb miceli de color blanc; al tall, el píleu i l'estípit emanen un làtex blanquinós; olor fort, àcid.

Material estudiat: València, Quatretonda, Pla dels Arenals, 30SYJ2715, 38° 57' 36.40" N, 0° 22' 17.60" O, 378 msnm, sota *Quercus rotundifolia*, sobre fulles en descomposició, de cespitosa a fasciculada, 16/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2015, VAL_Myco 1788.

Figura 39. *Mycena galopus* (VAL_Myco 1788).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita que creix de forma cespitosa i fasciculada sobre restes vegetals en descomposició, especialment fulles de carrasca, rarament a la pinotxa dels pins, als ambients forestals més o menys tèrmics del nostre territori. És un basidiomicet amplament estès a tota Europa, des dels països de la conca mediterrània fins Escandinàvia, i també a ambdós vessants del subcontinent nord-americà, per bé que existeixen també algunes cites a Sud-Amèrica, Austràlia i Nova Zelanda (GBIF 2025). A la Comunitat Valenciana s’ha citat a la Serra d’Espadà (Castelló) i la Font Roja d’Alcoi (Alacant).

Observacions: A nivell filogenètic, aquesta espècie sembla ben delimitada. Al clade que hi forma s’encabeixen diverses mostres europees (Polònia, Dinamarca, Rússia, Suècia, Txèquia i Itàlia) i del Canadà. La mostra de Quatretonda forma un subclade amb una altra recol·lectada a Sevilla, amb codi GENBANK n° PQ432709.

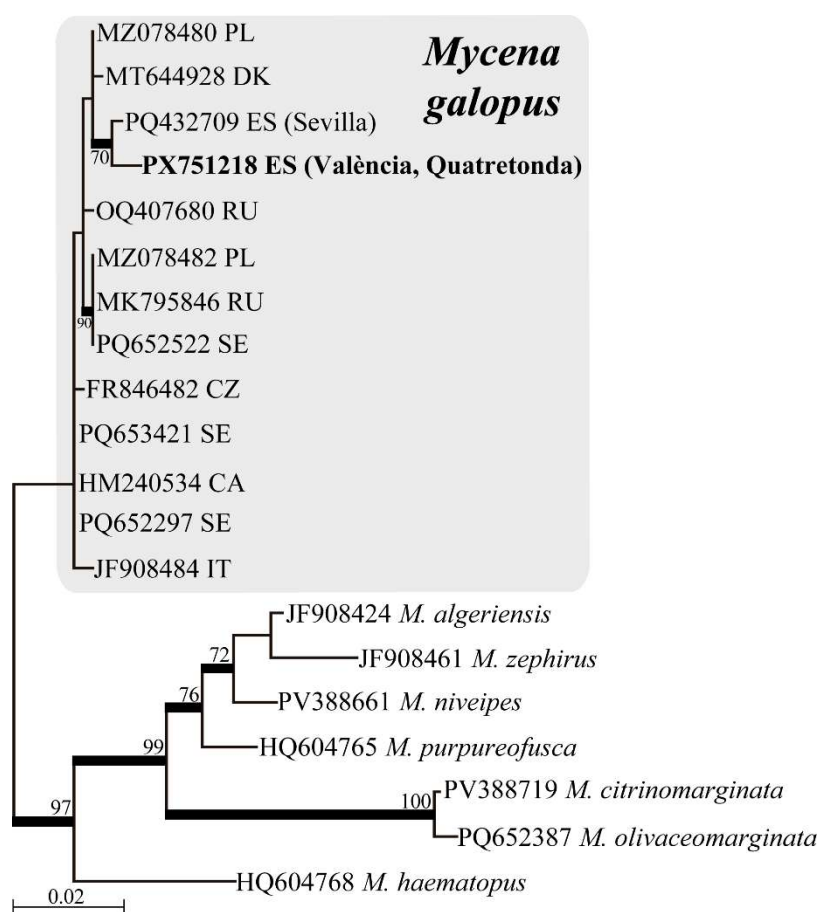

Figura 40. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l’espècimen de la Vall d’Albaida de *Mycena galopus* (VAL_Myco 1788), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l’opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s’usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s’expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s’indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d’origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

61. *Omphalotus olearius* (DC.) Singer, *Papers of the Michigan Academy of Science, Arts and Letters* **32**: 133 (1948) [MB288943]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Omphalotaceae* > *Omphalotus*

Diagnosi: Basidiomes que poden assolir grans mides, amb píleus que arriben als 10 cm de diàmetre, primer convexos i després esdevenint deprimits al centre (forma d'embut), amb la vora inflexa i la superfície llisa, amb fibril·les innates i de color taronja, més o menys fosc; làmines arquejades, atapeïdes i clarament decurrents, de color taronja; estípit robust, corretjonós, concolor a les làmines, tot i que la base pot esdevenir un poc més roja, especialment amb la maduració o manipulació; carn fibrosa, taronja, amb olor agradable, que per a alguns recorda la de l'esclata-sang.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 46.36" N, 0° 22' 31.36" O, 367 msnm, sobre tronc d'*Olea europaea*, individus fasciculats, 03/12/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2273, VAL_Myco 1789.

Figura 41. *Omphalotus olearius* (VAL_Myco 1789).

Distribució i autoecologia: Basidiomicet sapròfit que creix formant flotades especialment, però no de forma exclusiva, a les soques d'olivera. Espècie coneguda a Europa Central i força abundant a les Penínsules Ibèrica, Itàlica i Balcànica, també present a Sud-Àfrica, Nord-Amèrica i Austràlia (GBIF 2025). El BDBC (2025) inclou referències d'aquesta espècie de les tres províncies de la Comunitat valenciana.

Observacions: L'espècie forma un clade amb recolzament *bootstrap* del 75 %, i inclou mostres principalment del centre d'Europa i de la conca de la mar Mediterrània. L'exemplar quatretondó és proper a un francès amb codi de GENBANK nº PV108777. Les espècies que, a la nostra filogènia, apareixen més properes són *Omphalotus japonicus* i *O. subilludens*.

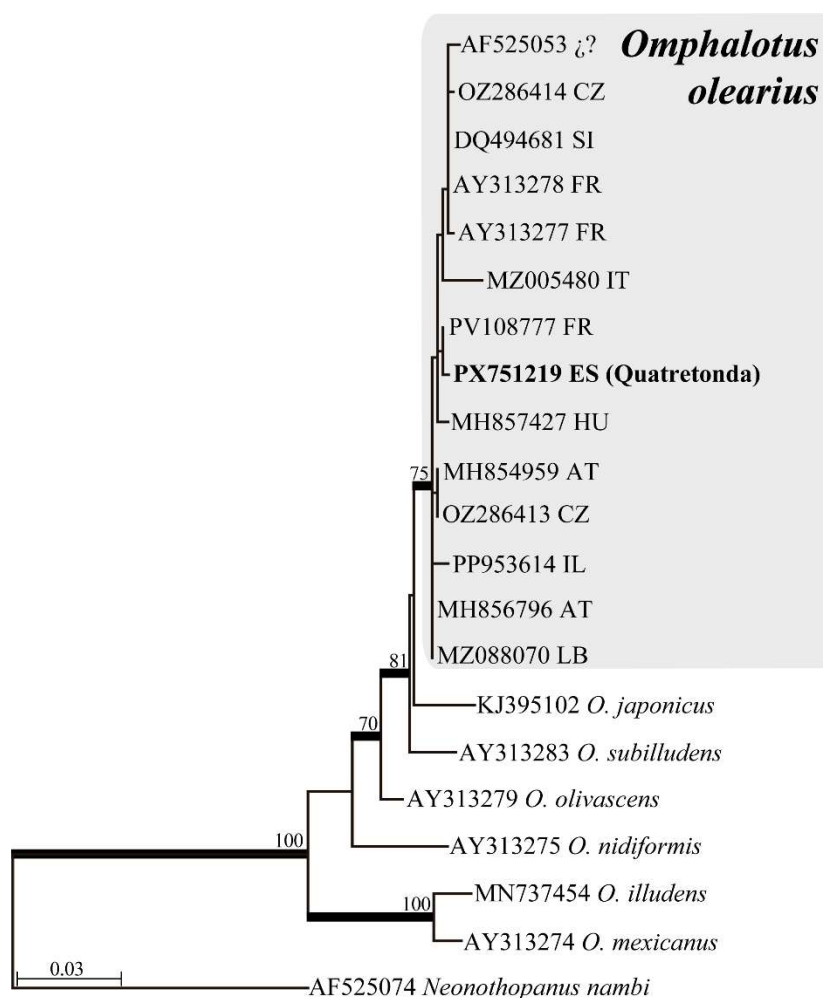

Figura 42. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen d'*Omphalotus olearius* (VAL_Myco 1789), recol·lectat a la serra de Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

62. *Parasola conopila* (Fr.) Örstadius & E. Larss., *Mycological Research* **112** (10): 1180 (2008) [MB663256]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricineae* > *Psathyrellaceae* > *Parasola*

Diagnosi: Basidiomes esvelts, amb píleu d'entre 1,5 i 2 cm de diàmetre, de convex a campanulat, finalment aplanat i amb un umbó incipient; higròfan i amb la superfície llisa de color bru fosc (en estat humit) o més pàl·lida (sec); làmines brunenques; estípit molt llarg, de fins a 18 cm de longitud, i 1–2 mm de diàmetre, amb la superfície de color blanca-crema, un poc més obscur cap a la base; olor no detectat.

Material estudiat: València, Quatretonda, Pla dels Arenals, bancal abandonat situat al darrere de la caseta de Matxaca, 30SYJ2715, 38° 57' 47.30" N, 0° 22' 17.16" O, 386 msnm, entre la gespa, sota *Prunus dulcis* abandonats, uns quants individus solitaris sobre sòl calcari-argilós, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB2003, VAL_Myco 1790.

Figura 43. *Parasola conopila* (VAL_Myco 1790).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita que habita les clarianes dels boscs, els marges dels bancals, especialment a la muntanya, o bé els parcs i jardins amb abundant matèria orgànica en descomposició. Àmpliament citada a tota Europa, especialment la central i meridional, així com a les dues meitats dels Estats Units, Mèxic, i Xile, amb referències també a Sud-Àfrica, Austràlia i Nova Zelanda (GBIF 2025). El BDBC (2025) inclou cites a València i Alacant, tant en ambients litorals (la Marina d'Elx, la Devesa de l'Albufera) com de muntanya (Serra de Mariola i Font Roja d'Alcoi).

Observacions: L'espècie forma un clade amb un alt recolzament *bootstrap* (100 %), i inclou mostres d'arreu del planeta, des d'Europa i Nord-Amèrica, a l'hemisferi nord, fins Nova Zelanda. Les espècies més properes a la nostra filogenia són *Parasola psathyrelloides*, *P. cinnamomescens* i *P. haizhuensis*.

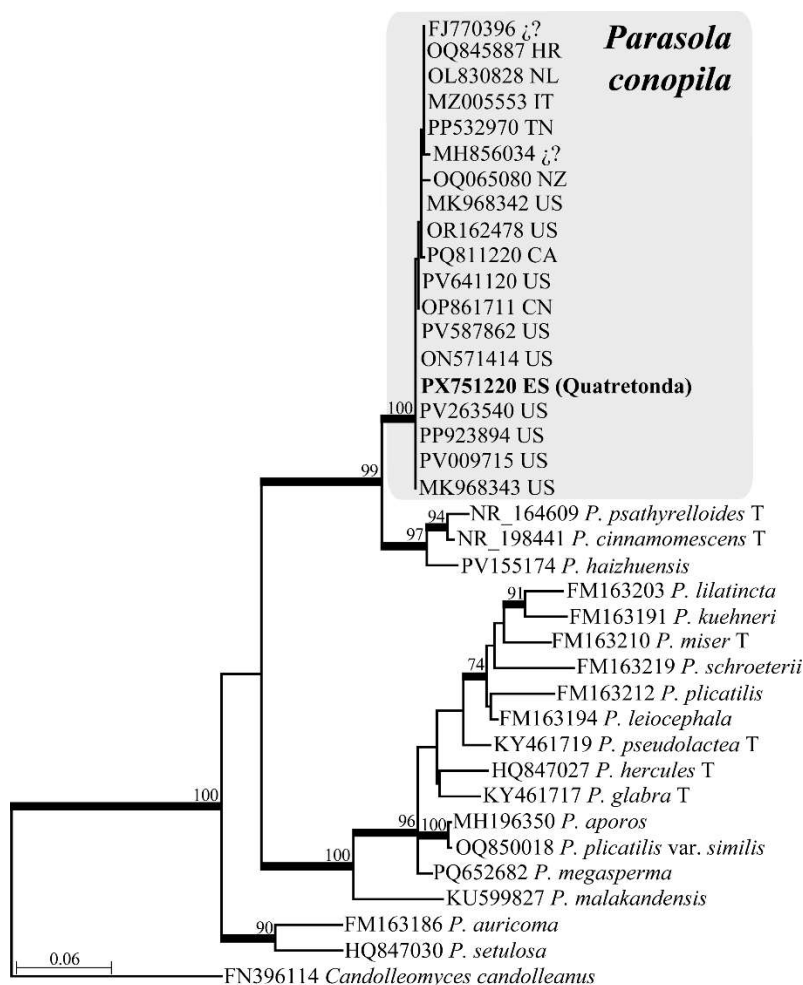

Figura 44. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Parasola conopila* (VAL_Myco 1790), recol·lectat a la serra de Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

63. *Physciella chloantha* (Ach.) Essl., *Mycologia* 78: 94 (1986) [MB103701]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Lecanoromycetes* > *Lecanoromycetidae* > *Caliciales* > *Physciaceae* > *Physciella*

Diagnosi: Tal·lus foliaci que forma rosetes d'entre 1 i 3 cm de diàmetre, poc adherit al substrat, de lòbuls estrets, de vegades imbricats, fins a 1,5 mm d'ample, plans, de color blanc-verdós, en alguns casos bru pàl·lid, que porten soralis labriformes terminals en els extrems dels lòbuls ascendents; medul·la blanca i còrtex inferior blanquinós, amb rizines pàl·lides i simples; estructures per a la reproducció sexual (apotecis) molt rars, lecanorins, amb ascs octosporats. Reaccions macroquímiques totes negatives.

Material estudiat: Alacant, Vall de Gallinera, Serra de la Safor, 30SYJ3704, 38° 51' 26.32" N, 0° 15' 34.73" O, 956 msnm, sobre escorça de *Quercus rotundifolia*, 10/01/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1732, VAL_Lich 34434.

Figura 45. *Physciella chloantha* (VAL_Lich 34434).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un líquen epífit que, a les nostres contrades, habita l'escorça dels tronc de carrasques i roures, i que és bastant comuna als pisos termo- i mesomediterrani. Està amplament distribuït a l'hemisferi nord, tant a Nord-Amèrica com a tota Europa, especialment a la central i meridional, amb algunes referències addicionals a l'hemisferi sud (Àfrica i Amèrica Llatina; GBIF 2025). A la nostra comunitat hi ha poc més d'una desena de referències a les tres províncies, especialment als entorns forestals d'interior (BDBCv 2025).

Observacions: La nostra filogènia, basada únicament en dades del marcador nrITS no resol amb claredat els límits de les espècies *Physciella chloantha* i *P. melanchra*. L'exemplar alacantí se situa en un subclade ben recolzat estadísticament (*bootstrap* = 100 %) junt amb dues mostres catalanes i una altra de Txèquia. Caldrà usar més marcadors moleculars per establir una millor delimitació d'espècies en aquest gènere.

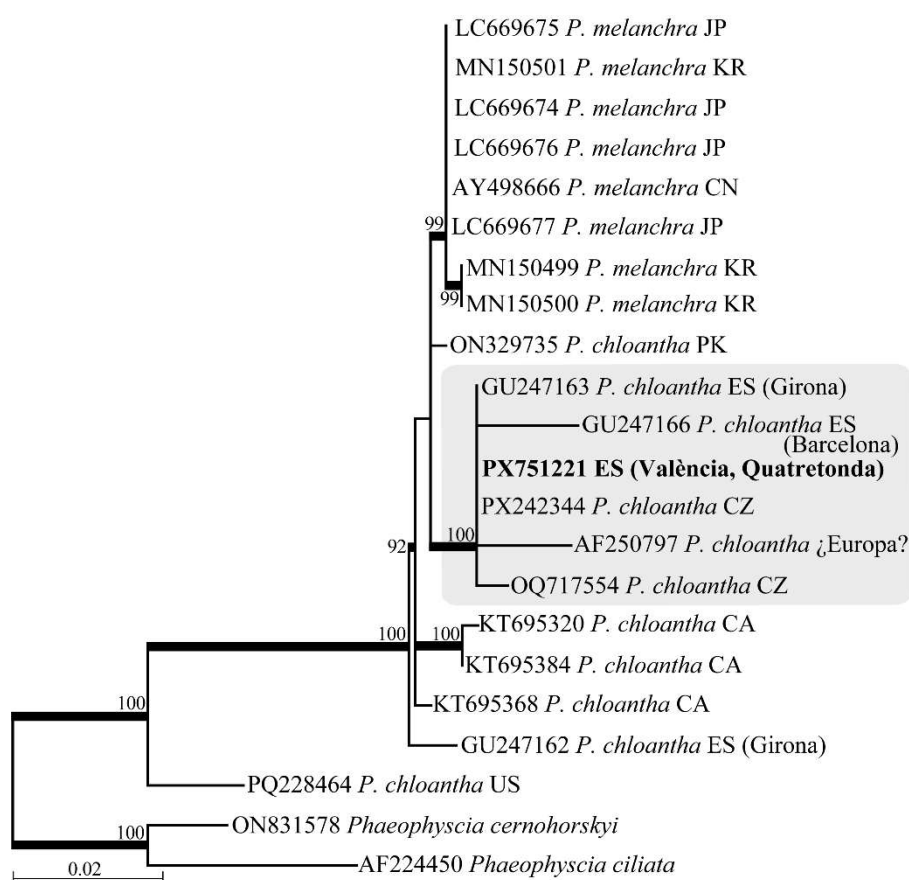

Figura 46. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Physciella chloantha* (VAL_Lich 34434), recol·lectat a la serra de la Safor (Vall de Gallinera), que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

64. *Pulverulina praticola* (Kuyper, Arnolds & P.-J. Keizer) Chalange & P.-A. Moreau, *Bulletin trimestriel de la Société Mycologique de France* **139** (1-2): 89 (2023) [MB848921]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Porotheleaceae* > *Pulverulina*

Diagnosi: Basidiomes d'aspecte micenoide, amb píleu convex amb el centre aplanat o lleugerament deprimit, d'entre 0,6 i 0,9 cm de diàmetre, amb la superfície brunenca i els marges més pàl·lids i estriats per transparència; làmines blanques amb un cert reflex bru pàl·lid, i clarament decurrents; estípit cilíndric, de 3 a 4 cm de longitud i d'entre 1–1,5 mm de diàmetre, igual, amb la superfície blanca-crema i no fibril·losa; olor fúngic, poc notori.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 364 msnm, sobre el sòl calcari-argilós amb molses, en sender entre *Olea europaea*, *Quercus coccifera* i altres brolles, gregaris, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1994, VAL_Myco 1791.

Figura 47. *Pulverulina praticola* (VAL_Myco 1791).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita que sembla créixer als prats en la mitja-alta muntanya, o a les clarianes de la màquia mediterrània, tot i que encara no hi ha massa informació (MARTÍNEZ TOLOSA ET AL. 2024). Es tractaria de la primera referència d'aquesta espècie per a la província de València.

Observacions: Espècie que fou recentment tractada per MARTÍNEZ TOLOSA ET AL. (2024), qui demostraren llur presència al massís de Penyagolosa (Castelló). La recent col·lecció de Quatretonda se'n separa, a la regió genètica nrITS, set bases nucleotídiques i dos *indels* (un de tres bases, i l'altre d'una) de la mostra de Penyagolosa, i també set bases nucleotídiques però tres *indels* (un de tres bases, un de dos i l'altre d'una) de l'epítip (codi GENBANK nº OR122347), i forma un clade diferent junt a unes mostres no identificades a nivell d'espècie amb codis MN537673, MN537715, MN537615 i MN537588, de Mongòlia. De moment, i a l'espera d'estudis morfològics i filogenètics més profunds, considerem aquesta diferenciació genètica de caire intraspecífic.

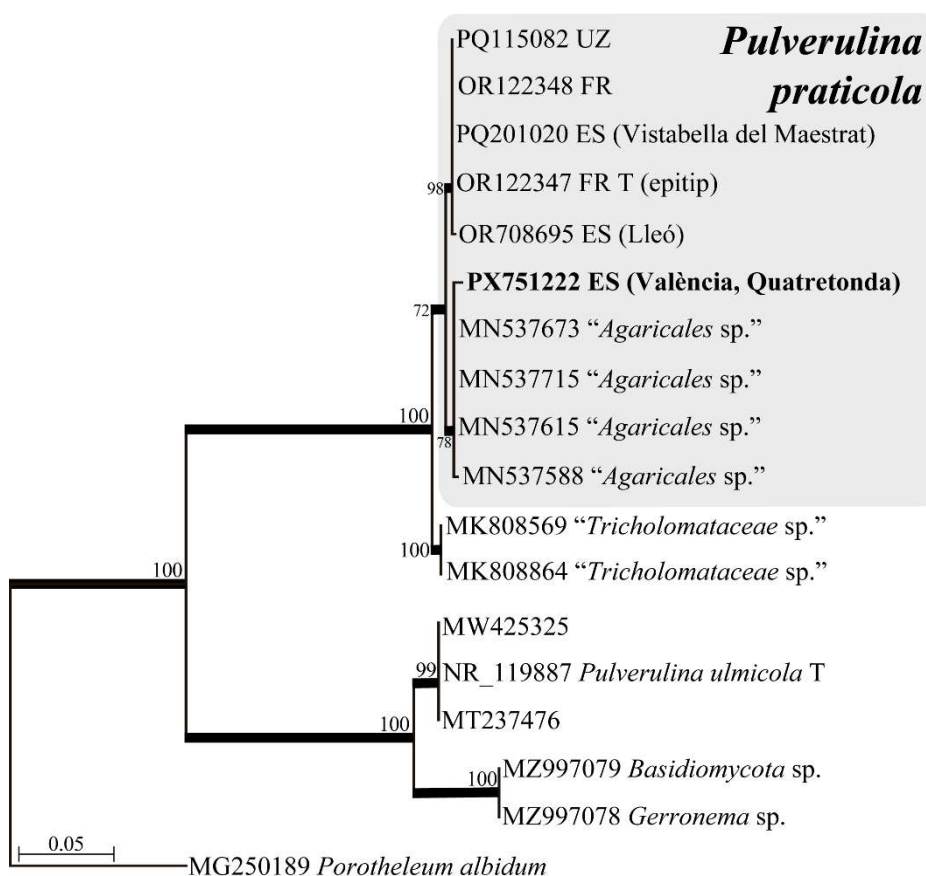

Figura 48. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Pulverulina praticola* (VAL_Myco 1791), recol·lectat a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

65. *Terfezia claveryi* Chatin, *La Truffe*: 74 (1892) [MB144803]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Pezizomycetes* > *Pezizomycetidae* > *Pezizales* > *Pezizaceae* > *Terfezia*

Diagnosi: Ascomes globosos, irregulars, lobulats, bonyuts, de vegades, xafats, de fins 5 cm d'amplària. Superfície llisa a tomentosa, inicialment sencera, lleugerament clivellada als exemplars vells, de color ocre salmó, coure a roig coure, que s'enfosqueix fins ennegrir amb els temps. Peridi prim, de 0,2 a 1,5 mm, externament concolor amb la superfície, la capa interna, crema amb un reflex salmó o coure. Gleva ferma, carnosa, d'aspecte marmori, formada per una sèrie de vetes blanques o rosa clar que delimiten els illots fèrtils de color més fosc, enfosquint-se tota amb el temps. Peridi format per hifes cilíndriques de 9–17 µm d'amplària, les superficials acolorides i de paret grossa, les interiors més clares. Ascs globosos a piriformes amb 6 a 8 espores. Espores esfèriques, de 17 a 22 µm, inicialment subhialines, després ocre marró al microscopi, adornades de grosses berrugues truncades i amples que formen un reticle incomplet.

Material estudiat: València, Ontinyent, Pola, 30SYH0298, 38° 48' 34.21"N, 0° 39'45.44" O, 435 msnm, hipogea, prop d'*Helianthemum hirtum* i *Fumana thymifolia*, sobre un substrat margo-arenós, 23/04/2025, leg. A. Conca, ACM225018; *ibidem*, 25/04/2025, ACM225020; *ibidem*, 23/05/2025, ACM225027.

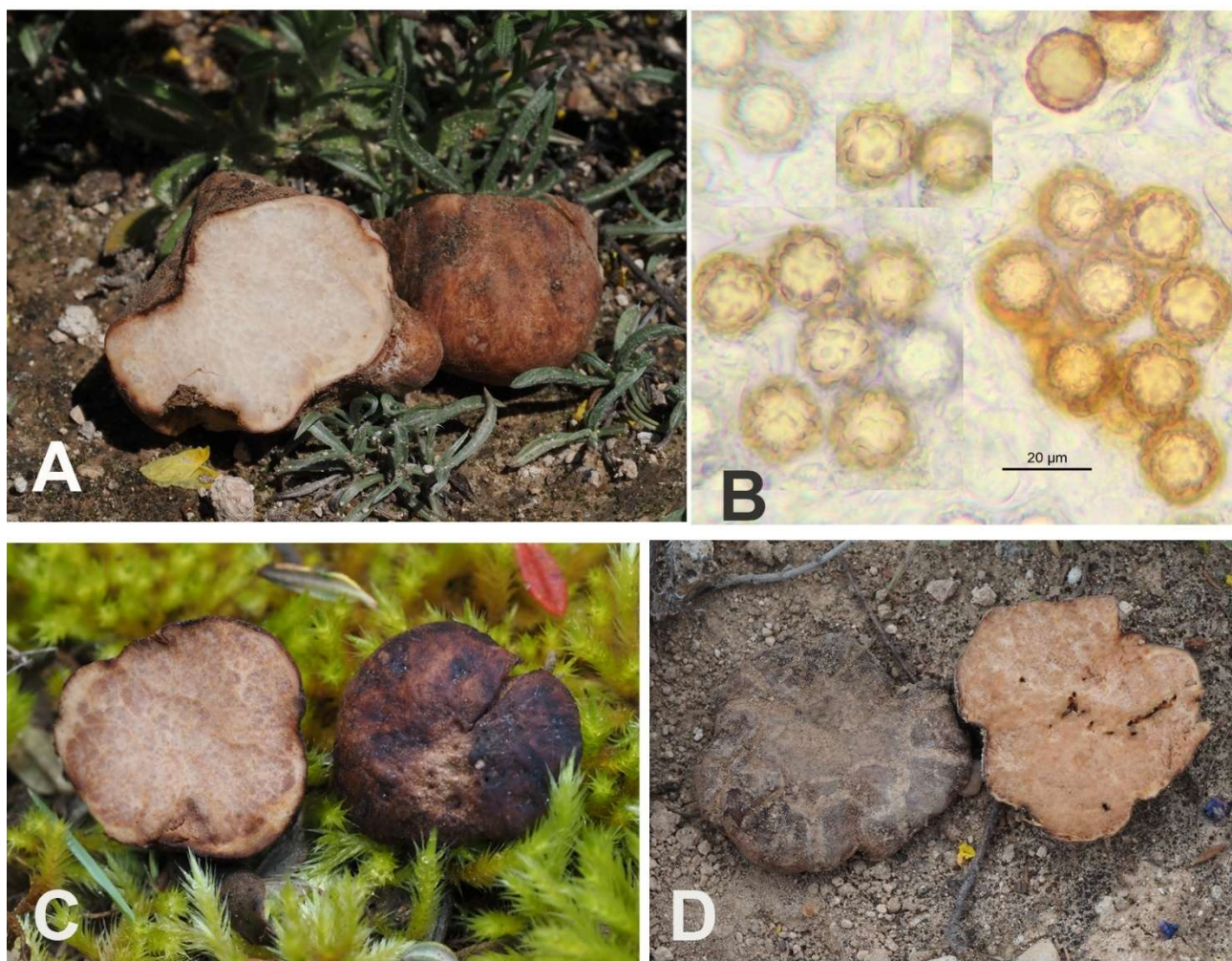

Figura 49. *Terfezia claveryi*. A. Basidioma d'ACM225018. B. Ascs i espores x 400 d'ACM225020. C. Basidioma d'ACM225020. D. Basidioma d'ACM225027

Distribució i autoecologia: Amplament citada en les zones calcàries de la Península Ibèrica; l'única referència bibliogràfica valenciana és de la zona de Castalla (Alacant) on és tradicionalment consumida i coneguda com a turma de Pasqua o patates de Setmana Santa (CONCA 2013). Creix associada a diferents espècies d'*Helianthemum*, fonamentalment anuals (*H. salicifolium* et *ledifolium*); la planta hoste en el cas que ens ocupa sembla ser *Fumana thymifolia*, que no s'anomena en la bibliografia. RODRÍGUEZ (2008), especialista en *Terfezia*, pensa que pot ser planta simbiònt (com. personal). Aquesta és la primera citació per València. És una espècie cercada i consumida a la província d'Albacete (FAJARDO ET AL. 2010), d'on curiosament no trobem cap citació al GBIF (2025).

Observacions: *Terfezia boudieri* Chatin és una espècie semblant de la qual se separaria morfològicament per l'estructura del peridi fonamentalment hifal en el cas de *T. claveryi* i fonamentalment cel·lular en *T. boudieri*; a banda de l'absència d'una base estèril en aquest darrer cas (MONTECCHI & SARASINI 2000). *Terfezia crassiverrucosa* Zitouni-Haouar, G. Moreno, Manjón, Fortas, & Carlavilla, espècie que creix associada a *Helianthemum hirtum*, se separaria fonamentalment per criteris filogenètics i morfològicament per tenir els ascis, generalment amb 4 a 6, rarament 8 ascòspores (ZITOUNI-HAOUAR ET AL. 2018).

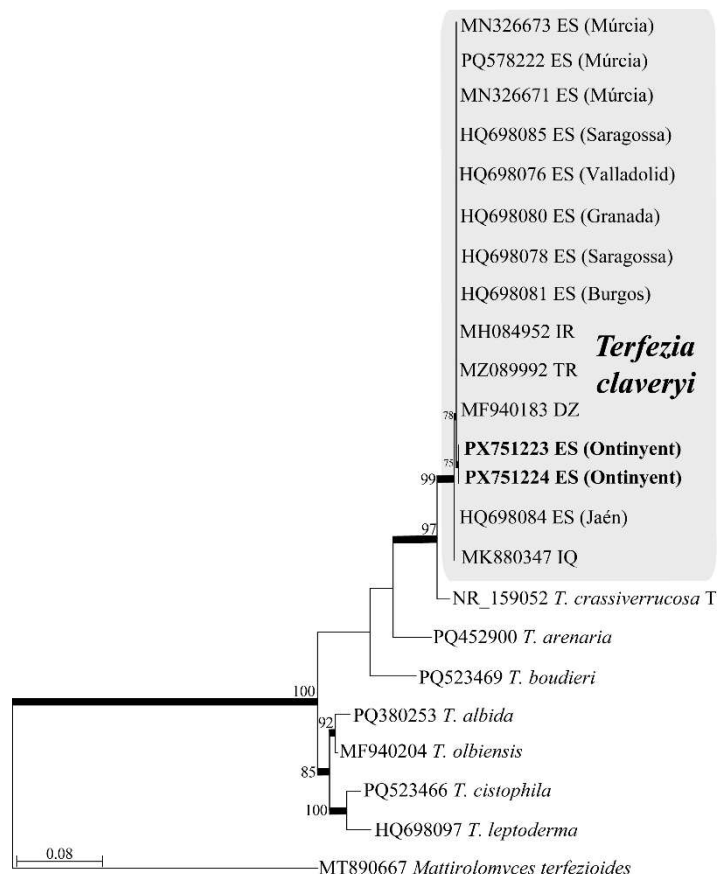

Figura 50. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens ontinyentins de *Terfezia claveryi* (ACM225018 i ACM225020), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Antoni Conca i Isaac Garrido-Benavent)

66. *Trichothecium ovalisporum* (Seifert & S.A. Rehner) Seifert & Rehner, *Studies in Mycology* **68**: 160 (2011) [MB519598]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Sordariomycetes* > *Hypocreomycetidae* > *Hypocreales* > *Myrotheciomycetaceae* > *Trichothecium*

Diagnosi: Fong filamentós que en el seu estat asexual forma masses micel·liars convexes, d'aspecte cotonós, d'entre 0,5 i 1 cm de diàmetre, però que conflueixen donant lloc a formacions que recobreixen el substrat, en el nostre cas, rizomes cremats d'*Arundo donax*. El color del miceli és blanc, però en molts casos amb un marcat reflex rosat o ataronjat.

Material estudiat: València, Miramar, vora del Camí de l'Alquerieta entre Guardamar de la Safor i Miramar, 30SYJ4716, 38° 57' 33.08" N, 0° 8' 47.09" O, 25 msnm, al talús, sobre rizomes cremats i exposats d'*Arundo donax*, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1958, VAL_Myco 1792.

Figura 51. *Trichothecium ovalisporum* (VAL_Myco 1792).

Distribució i autoecologia: Espècie eminentment sapròfita de la qual hi ha només tres referències a GBIF (2025), concretament a l'Àfrica central i meridional. Es tractaria de la primera referència d'aquesta espècie per al País Valencià, i tal vegada també per a la Península Ibèrica.

Observacions: L'espècie forma un clade amb alt recolzament *bootstrap* del 100 %, que inclou la seqüència del material tipus de *Trichothecium ovalisporum* (codi GenBank nº NR_111321), provinent del Canadà, així com la de l'espècie *T. sympodiale* (NR_160148). Les altres mostres de *T. ovalisporum* incloses al clade són de la Xina i de Bèlgica.

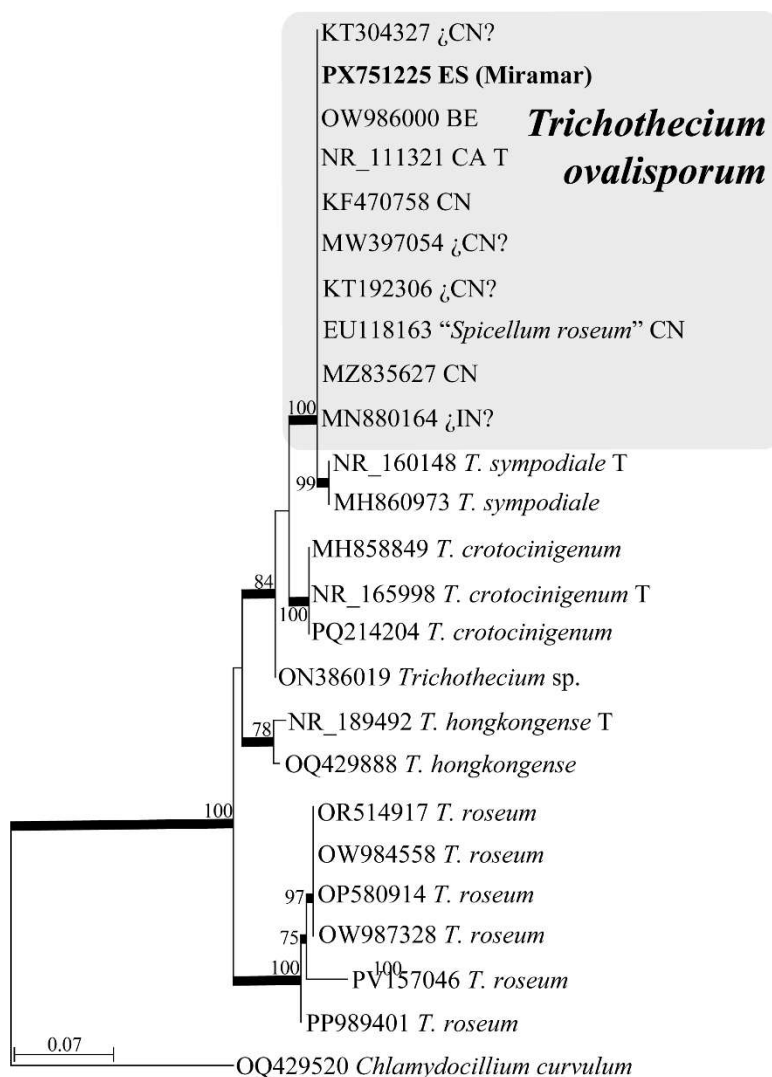

Figura 52. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Trichothecium ovalisporum* (VAL_Myco 1792), recol·lectat a la serra de Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

67. *Variospora flavescens* (Huds.) Arup, Frödén & Søchting, *Nordic Journal of Botany* **31** (1): 76 (2013) [MB802245]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Lecanoromycetes* > *Lecanoromycetidae* > *Teloschistales* > *Teloschistineae* > *Teloschistaceae* > *Caloplacoideae* > *Variospora*

Diagnosi: Tal·lus crustaci-placodioide, episubstràtic, que forma rosetes d'entre 6–8 cm de diàmetre, de color groc ataronjat, tot i que de vegades s'hi formen unes bandes concèntriques blanquinoses, sense pruïna, amb els lòbuls marginals discrets (no imbricats) i de secció més o menys convexa; medul·la blanca, sense cristalls; apotecis comuns en la part central del tal·lus, sèssils, sense pruïna, amb disc taronja i amb marge de groguenc a taronja; ascòspores polariloculars, hialines, en forma de llimona o romboides.

Material estudiat: València, Xeraco, Font del Xopet, 30SYJ3723, 39° 1' 44.74" N, 0° 15' 18.94" O, 208 msnm, sobre roca calcària, 20/12/2023, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1729, VAL_Lich [34435](#).

Figura 53. *Variospora flavescens* (VAL_Lich 34435).

Distribució i autoecologia: Espècie de les regions temperades, que a les nostres contrades la trobem des del pis termomediterrani sobre roques calcàries (arenisques, dolomies, etc.), i també sobre substrats d'origen antropogènic (murs, teules, monuments), en zones inclús xèriques. Liquen que està àmpliament distribuït principalment a Europa central, meridional i les Illes Britàniques i de la Macaronèsia (GBIF 2025). Molt citada a la Comunitat Valenciana a les tres províncies (BDBCv 2025).

Observacions: La informació genètica continguda en el marcador nrITS sembla no ser suficient per delimitar amb claredat la separació entre les espècies *Variospora flavescens*, *V. aurantia* i *V. thallincola*, segons la nostra filogènia. Morfològicament i ecològica, aquestes espècies, però, són relativament fàcils de discriminar. L'exemplar saforí s'ubica proper d'una mostra danesa de *V. flavescens* amb codi GenBank nº KC179473 i una altra de *V. aurantia* (AY233219). Caldria incorporar les dades dels marcadors LSU i mtSSU per tractar d'augmentar la resolució de la filogènia d'aquestes espècies.

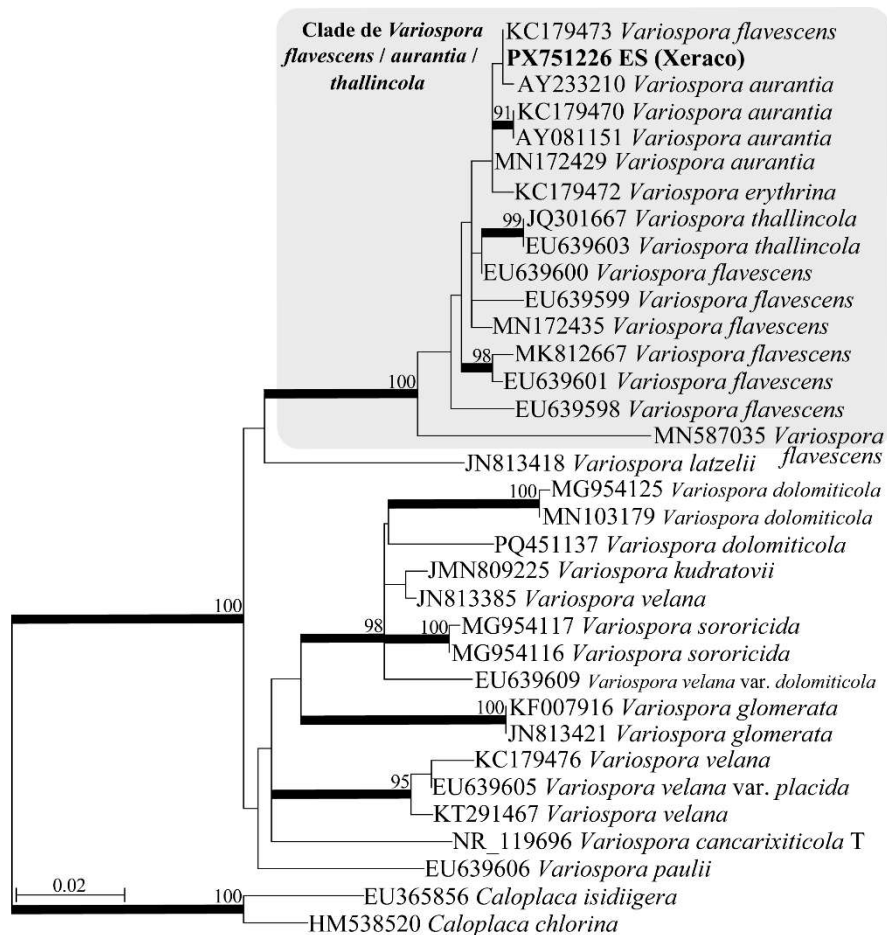

Figura 54. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Variospora flavescens* (VAL_Lich 34435), recol·lectat a Xeraco, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

68. *Xerophorus donadinii* (Bon) Vizzini, Cons. & M. Marchetti, *Fungal Diversity* **101**: 241 (2020) [MB831419]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Tricholomatineae* > *Callistosporiaceae* > *Xerophorus*

Diagnosi: Basidiomes de xicoteta mida, amb píleu d'entre 0,6 i 2,3 cm de diàmetre, cònic de jove i més aplanat amb la maduració, amb una superfície marró-groc uniforme, un tant higròfana, i una mica cerosa o greixosa al tacte; làmines relativament grosses, desiguals, de color groc pàl·lid a bru grogós; estípit cilíndric de 3–4 cm de longitud i 2–5 mm de diàmetre, més prim cap a la base, que mostra uns rizomorfs de color groc sofre, i amb la superfície de color groc amb tonalitat brunenques, i fibril·les adnates més brunes recorrent tota la superfície de manera longitudinal; carn groc olivaci, i olor agradable, fúngic i/o un tant àcid.

Material estudiat: València, Daimús, Els Pedregals, bancals arrimats a la vora del Carrer Campos o Camí de les Marines, 30SYJ4618, 38° 58' 41.15" N, 0° 9' 0.17" O, 18 msnm, sobre molses en terreny calcari-arenós sota *Olea europaea* i altres plantes (*Rubia peregrina*, *Rubus ulmifolius*, *Rosa* sp.), cespitós, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1961, VAL_Myco 1793.

Figura 55. *Xerophorus donadinii* (VAL_Myco 1793).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita que creix de forma gregària o formant xicotets grups, que sembla preferir els bancals abandonats amb abundant matèria orgànica en descomposició, en àrees bastant tèrmiques. GBIF (2025) inclou unes poques cites al sud de França i al nord d’Austràlia. No apareix cap referència al BDBCv (2025).

Observacions: Tàxon ben delimitat que, a la nostra filogènia, elaborada amb dades de la regió nrITS, forma un clade on s’inclouen, a més de la mostra de La Safor, altres d’Itàlia i Turquia (KAYGUSUZ & SENGÜL DEMIRAK 2021).

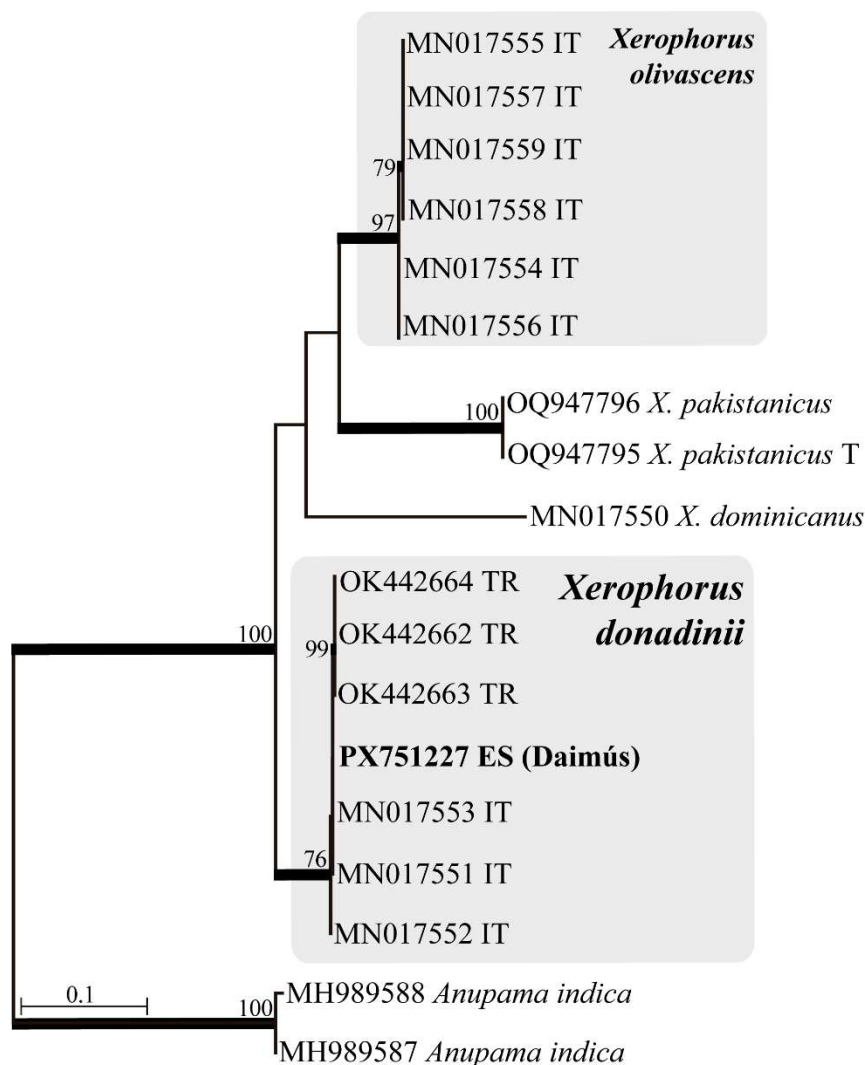

Figura 56. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l’espècimen de *Xerophorus donadinii* (VAL_Myco 1793), recol·lectat a Daimús, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l’opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s’usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s’expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s’indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d’origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

69. *Xerophorus olivascens* (Boud.) Vizzini, Cons. & M. Marchetti, *Fungal Diversity* **101**: 239 (2020) [MB831418]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Tricholomatineae* > *Callistosporiaceae* > *Xerophorus*

Diagnosi: Basidiomes de mida relativament menuda, amb el píleu d'entre 1 i 2 cm de diàmetre, de convex inicialment a aplanat amb la maduració, i superfície bru cèrvol, completament recoberta de fibril·les adnates brunes, conferint un aspecte feltrat en estat sec; làmines bastant espaiades, adnates, de color groc olivaci, més o menys concolores amb l'estípit, que van enfosquint-se amb la maduració; estípit cilíndric, d'uns 3–4 cm de longitud i diàmetre entre 3–5 mm (terç superior) i 2–3 mm (terç inferior), tortuós-sinuós, amb la superfície groc olivaci amb fibril·les brunenques longitudinals; olor poc apreciable però, en tot cas, agradable.

Material estudiat: València, Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 48.01" N, 0° 22' 24.12" O, 379 msnm, en un replanell amb sòl (calcari-argilós), al costat d'un *Quercus faginea* menut i *Erica multiflora*, prop d'un *Fraxinus ornus*, quatre exemplars solitaris, 06/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1972, VAL_Myco 1794.

Figura 57. *Xerophorus olivascens* (VAL_Myco 1794).

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita que, a la localitat on s’ha trobat, creixia entre les brolles de la màquia mediterrània, de forma gregària, sobre sol calcari. GBIF (2025) mostra una distribució de l’espècie exclusiva d’Europa meridional, amb referències de la seua presència al nord i est de la Península Ibèrica, França, Itàlia (incloent l’illa de Sardenya) i Grècia. El BDBC (2025) inclou dues cites prèvies a la Devesa de l’Albufera de València.

Observacions: L’espècie forma un clade amb alt recolzament *bootstrap* (99 %), que inclou altres mostres provinents d’Itàlia (KAYGUSUZ & SENGÜL DEMIRAK 2021). Les espècies més properes, segons la nostra anàlisi filogenètica, serien *X. pakistanicus* i *X. dominicanus*.

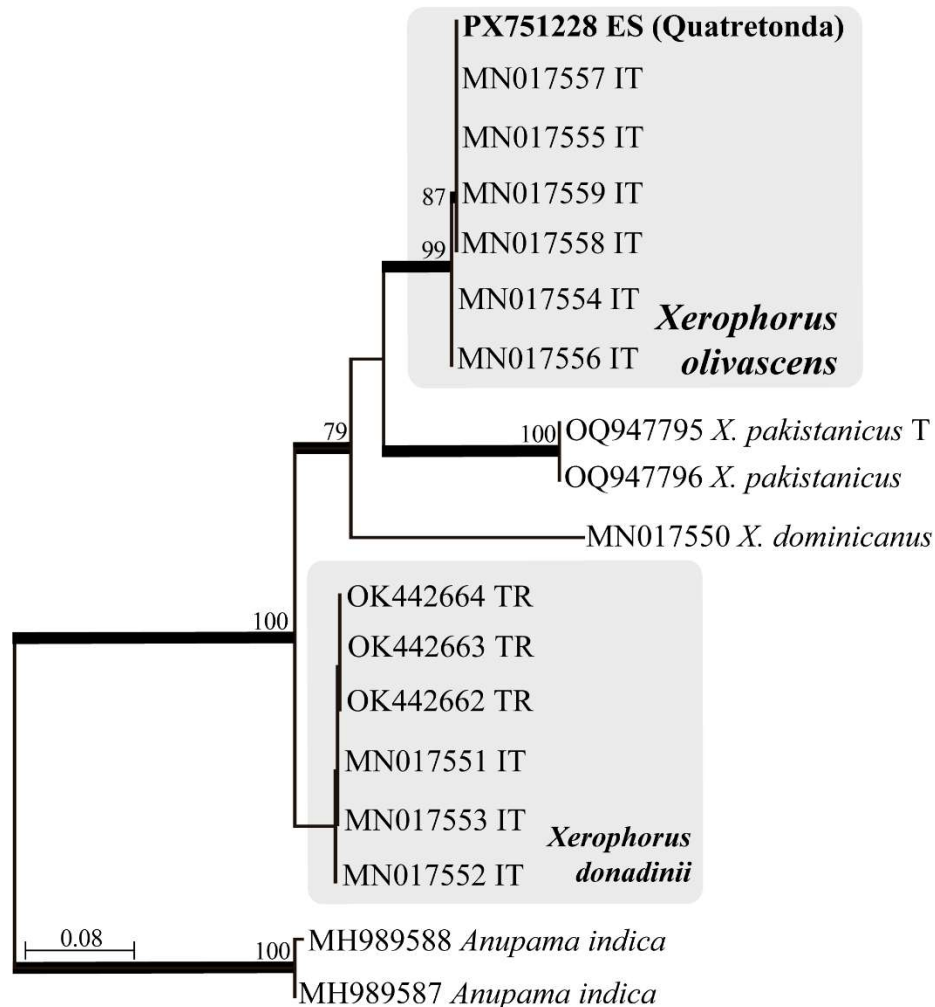

Figura 58. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l’espècimen de *Xerophorus olivascens* (VAL_Myco 1794), recol·lectat a la serra de Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l’opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s’usà el model de substitució nucleotídica *GTR+I*. El recolzament estadístic nodal s’expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s’indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d’origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

70. *Xylaria sicula* Pass. & Beltrani, *Atti della Reale Accademia dei Lincei. Transunti Ser. 3, 7* (1): 36 (1882) [MB192715]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Sordariomycetes* > *Xylariomycetidae* > *Xylariales* > *Xylariaceae* > *Xylaria*

Diagnosi: Fructificacions filiformes que es desenvolupen sobre fulles o tiges en descomposició d'olivera, amb estromes d'entre 3 i 6 cm de longitud, i poc més d'1 mm de diàmetre, irregularment comprimits, ondulats i generalment no ramificats, bastant fràgils i amb la presència de peritecis submergits; el color en general és blanquinós de jove, però esdevé negrós o gris-cendrós en l'estat més madur.

Material estudiat: València, Daimús, Els Pedregals, bancals arrimats a la vora del Carrer Campos o Camí de les Marines, 30SYJ4618, 38° 58' 41.15" N, 0° 9' 0.17" O, 18 msnm, sobre fulles en descomposició d'*Olea europaea*, en bancal abandonat, cespitós, 05/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1962, VAL_Myco 1795; Quatretonda, La Febra, 30SYJ2715, 38° 57' 47.22" N, 0° 22' 32.07" O, 364 msnm, sobre fulles en descomposició d'*Olea europaea*, en un bancal abandonat, cespitós, 09/11/2024, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1988, VAL_Myco 1796.

Figura 59. *Xylaria sicula* (VAL_Myco 1796).

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un ascomicet sapròfit que l'hem trobat als bancals d'oliveres litorals i més d'interior, als pisos bioclimàtics termo- i mesomediterrani, formant poblacions cespitoses, de nombrosos exemplars. Sembla que és una espècie d'àmplia distribució mundial, amb referència a tota Europa (incloent la meridional i Escandinàvia), Amèrica, Àsia i també l'orient australià i Nova Zelanda (GBIF 2025). A casa nostra no s'ha citat abans, segons les dades que conté el BDBCv (2025).

Observacions: Proposem aquesta identitat taxonòmica a aquestes dues mostres seguint la descripció continguda al web *Fichas Micológicas* (www.fichasmicologicas.com; data última d'accés el 11 de desembre de 2025). A pesar que les seqüències nrITS dels dos exemplars valencians no són idèntiques, sí formen un clade ben delimitat i recolzat estadísticament (*bootstrap* = 100 %) que se'n separa d'altres *Xylaria* conegudes. Al GENBANK només hi havia dues seqüències de *X. sicula* disponibles (codis MF774332 i KP218907) que, a la nostra filogènia, s'ubiquen en un altre clade ben allunyat, junt a les espècies *X. crinalis* (MF774330) i *X. orientalis* (PQ108603). Cal un estudi morfològic i molecular més profund per resoldre amb total certesa la ubicació i límits d'aquesta espècie.

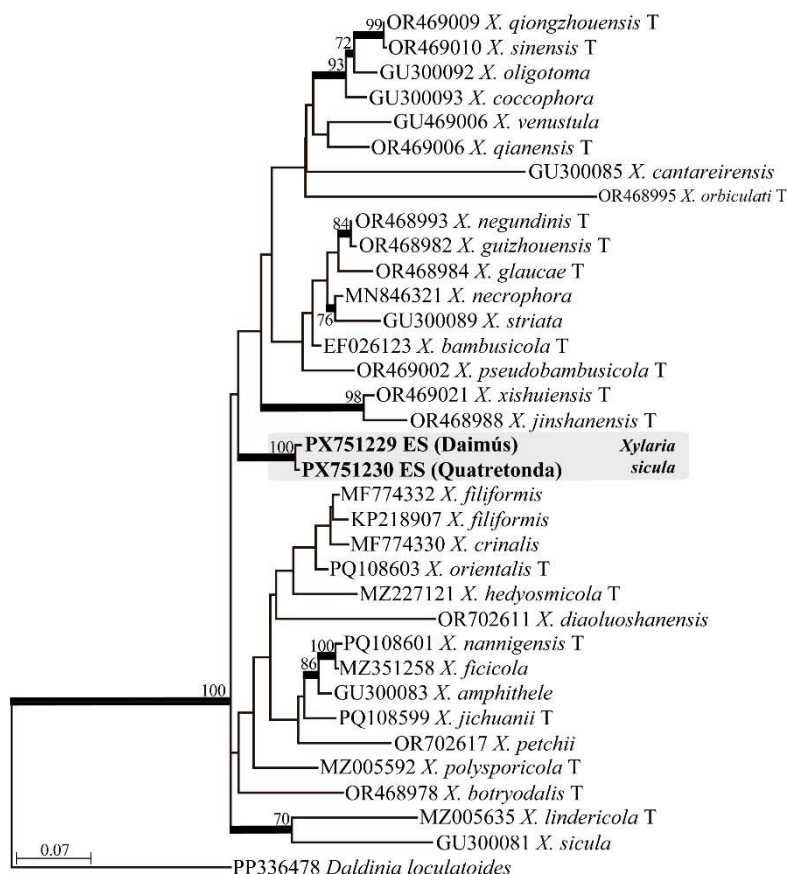

Figura 60. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens valencians de *Xylaria sicula* (VAL_Myco 1795 i 1796), que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T). (Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

Taula 1. Relació de tàxons inclosos en Funga Valentina: notes 41–70. Per a cadascun d’ells s’indica a la taula, si escau, la localitat de recol·lecció, el codi de les seqüències genètiques (nrITS) dipositades al GENBANK i els d’herbari. “Micobiont” fa referència al fong liquenitzat.

Tàxon	Especificacions	Codi GENBANK	Codi Herbari
<i>Agaricus bresadolanus</i>	Fong no liquenitzat	PX751196	VAL_Myco 1769
<i>Agaricus comtulus</i>	Fong no liquenitzat	PX751197 (Daimús)	VAL_Myco 1770
		PX751198 (Quatretonda)	VAL_Myco 1771
<i>Agaricus essettei</i>	Fong no liquenitzat	PX751199	VAL_Myco 1772
<i>Agaricus impudicus</i>	Fong no liquenitzat	PX751200	VAL_Myco 1773
<i>Agaricus xanthodermus</i>	Fong no liquenitzat	PX751201	VAL_Myco 1774
<i>Chaetocalathus craterellus</i>	Fong no liquenitzat	PX751202	VAL_Myco 1775
<i>Coppinsiella ulcerosa</i>	Micobiont	PX751203	VAL_Lich 34433
<i>Crinipellis scabella</i>	Fong no liquenitzat	PX751204	VAL_Myco 1776
<i>Cryptomarasmius corbariensis</i>	Fong no liquenitzat	PX751205	VAL_Myco 1777
<i>Daldinia sacchari</i>	Fong no liquenitzat	PX751206	VAL_Myco 1778
<i>Entoloma rusticoides</i>	Fong no liquenitzat	PX751207	VAL_Myco 1779
<i>Gymnopus brassicolens</i>	Fong no liquenitzat	PX751208	VAL_Myco 1780
<i>Gymnopus inusitatus</i>	Fong no liquenitzat	PX751209	ACM224129
<i>Lepiota coloratipes</i>	Fong no liquenitzat	PX751210	ACM224089
<i>Leucocoprinus ariminensis</i>	Fong no liquenitzat	PX751211	VAL_Myco 1781
<i>Leucocoprinus cretaceus</i>	Fong no liquenitzat	PX751212	VAL_Myco 1782
<i>Leucocoprinus leucothites</i>	Fong no liquenitzat	PX751213 (Daimús)	VAL_Myco 1783
		PX751214 (Quatretonda)	VAL_Myco 1784
<i>Limacella furnacea</i>	Fong no liquenitzat	PX751215 (Daimús)	VAL_Myco 1785
		PX751216 (Quatretonda)	VAL_Myco 1786

<i>Marasmius oreades</i>	Fong no liquenitzat	PX751217	VAL_Myco 1787
<i>Mycena galopus</i>	Fong no liquenitzat	PX751218	VAL_Myco 1788
<i>Omphalotus olearius</i>	Fong no liquenitzat	PX751219	VAL_Myco 1789
<i>Parasola conopila</i>	Fong no liquenitzat	PX751220	VAL_Myco 1790
<i>Physciella chloantha</i>	Micobiont	PX751221	VAL_Lich 34434
<i>Pulverulina praticola</i>	Fong no liquenitzat	PX751222	VAL_Myco 1791
<i>Terfezia claveryi</i>	Fong no liquenitzat	PX751223	ACM225020
		PX751224	ACM225018
<i>Trichothecium ovalisporum</i>	Fong no liquenitzat	PX751225	VAL_Myco 1792
<i>Variospora flavescens</i>	Micobiont	PX751226	VAL_Lich 34435
<i>Xerophorus donadinii</i>	Fong no liquenitzat	PX751227	VAL_Myco 1793
<i>Xerophorus olivascens</i>	Fong no liquenitzat	PX751228	VAL_Myco 1794
<i>Xylaria sicala</i>	Fong no liquenitzat	PX751229 (Daimús)	VAL_Myco 1795
		PX751230 (Quatretonda)	VAL_Myco 1796

Agraïments

Volem agrair els recursos econòmics del projecte del Ministeri de Ciència i Innovació del Govern Espanyol (PID2021-127087NB-I00 atorgat a IGB) i PROMETEO (CIPROM/2024/044, atorgat a la Dr. Eva Barreno i el Dr. Pedro Carrasco).

Bibliografia

ANTONÍN V., FINY F. & TOMŠOVSKÝ M. (2012). Taxonomy of the *Gymnopus inusitatus* group and the new *G. inusitatus* var. *cystidiatus* from Hungary. *Mycotaxon* **119**: 291–299.

BDBCv [Banc de Dades de Biodiversitat de la Comunitat Valenciana] (2025). *Banc de dades de biodiversitat de la Comunitat Valenciana: Fongs. Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient. Generalitat Valenciana*. Disponible a <http://bdb.cma.gva.es>. Data de consulta: 11 de desembre de 2025.

CONCA A. (2013) Tradición micológica en las “Comarques Centrals Valencianes”. *Mediterránea. Serie de Estudios Biológicos* **24**: 160–197.

- DOVANA F., CONTU M., ANGELI P., BRANDI A. & MUCCIARELLI M. (2017). *Leucoagaricus ariminensis* sp. nov., a lilac species from Italy. *Mycotaxon* **132**: 205–216.
- FAJARDO J., VERDE A., VALDÉS A., RIVERA D. & OBÓN C. (2010). Etnomicología en Castilla-La Mancha (España). *Boletín Sociedad Micológica Madrid* **34**: 341–360.
- GBIF (2025). *Agaricus bresadolanus* Bohus, *Agaricus comtulus* Fr., *Agaricus essettei* Bon., *Agaricus impudicus* Fr., *Agaricus xanthodermus* Genev., *Chaetocalathus craterellus* (Durieu & Lév.) Singer, *Coppinsiella ulcerosa* (Coppins & P. James) S.Y. Kondr. & Lőkös, *Crinipellis scabella* (Alb. & Schwein.) Murrill, *Cryptomarasmius corbariensis* (Roum.) T. S. Jenkinson & Desjardin, *Daldinia sacchari* Dargan & K.S. Thind, *Entoloma rusticoides* (Gillet) Noordel., *Gymnopus brassicolens* (Romagn.) Antonín & Noordel., *Gymnopus inusitatus* (Vila & Llimona) Vila & Llimona, *Lepiota coloratipes* Vizzini, Jun F. Liang, Jančovič. & Zhu L. Yang, *Leucocoprinus ariminensis* (Dovana, Angeli, Contu & Brandi) Asif, Saba & Vellinga, *Leucocoprinus cretaceus* (Bull.) Locq., *Leucocoprinus leucothites* (Vittad.) Redhead, *Limacella furnacea* (Letell.) E.-J. Gilbert, *Marasmius oreades* (Bolton) Fr., *Mycena galopus* (Pers.) P. Kumm., *Omphalotus olearius* (DC.) Singer, *Parasola conopila* (Fr.) Örstadius & E. Larss., *Physciella chloantha* (Ach.) Essl., *Pulverulina praticola* (Kuyper, Arnolds & P.-J. Keizer) Chalange & P.-A. Moreau, *Terfezia claveryi* Chatin, *Trichothecium ovalisporum* (Seifert & S.A. Rehner) Seifert & Rehner, *Variospora flavescens* (Huds.) Arup, Frödén & Söchting, *Xerophorus donadinii* (Bon) Vizzini, Cons. & M. Marchetti, *Xerophorus olivascens* (Boud.) Vizzini, Cons. & M. Marchetti, *Xylaria sicula* Pass. & Beltrani.; in GBIF Secretariat. GBIF Backbone Taxonomy. Checklist dataset: [https:// doi.org/10.15468/39omei](https://doi.org/10.15468/39omei). Disponible a GBIF.org. Data de consulta: 11 de desembre de 2025.
- KAYGUSUZ O. & SENGÜL DEMIRAK M.S. (2021). *Xerophorus donadinii* (Bon) Vizzini, Consiglio & M. Marchetti (*Callistosporiaceae: Agaricales*), from Mediterranean region of Turkey. *Sinopfbd* **6**(29): 143–151.
- MARTÍNEZ TOLOSA F DE P., RUBIO E., GARRIDO-BENAVENT I., COUCEIRO A. & CONCA A. (2024). Primera referència de *Pulverulina praticola* (*Porotheleaceae, Agaricales*) per al País Valencià. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 130–145.
- MONTECCHI A. & SARASINI M. (2000) *Funghi ipogei d'Europe*. A.M.B. Fondazione Centro Studi Micologici. Vicenza.
- NIMIS P.L. & MARTELLOS S. (2025). ITALIC - The Information System on Italian Lichens. Version 7.0. University of Trieste, Dept. of Biology. Disponible a <http://dryades.units.it/italic>. Data de consulta: 11 de desembre de 2025.
- RODRÍGUEZ A. (2008). *Terfezia claveryi* en Trufamania <https://www.trufamania.com/Terfezia%20claveryi.htm>
- STAMATAKIS A. (2014). RAxML version 8: a tool for phylogenetic analysis and post-analysis of large phylogenies. *Bioinformatics* **30**: 1312–1313.

- MORENO G. & CARLAVILLA J.R. (2018). *Gymnopus inusitatus*, una especie rara encontrada en pinares de *Pinus halepensis* de Madrid. *Boletín Sociedad Micológica de Madrid* **42**: 107–113.
- NARMANI A., PICHAI S., PALANI P., ARZANLOU M., SURUP F. & STADLER M. (2019). *Daldinia sacchari* (Hypoxylaceae) from India produces the new cytochalasins Saccalasins A and B and belongs to the *D. eschscholtzii* species complex. *Mycological Progress* **18**(1): 175–185.
- PÉREZ DE GREGORIO M.À. & CARBÓ J. (2002). Una nueva especie de *Collybia* (Fr.: Fr.) Staude, encontrada en Catalunya. *Revista Catalana de Micologia* **24**: 277–282.
- VILA J., CABALLERO F., PERICAY J.C., ALVARADO P., CATALÀ S. & HIGELMO M.A. (2014). Preliminary morphologic and molecular study of the *Entoloma rusticoides* group (Agaricales-Basidiomycota). *Revista Catalana de Micologia* **35**: 65–99.
- VIZZINI A., LIANG J.F., JANČOVIČOVÁ S., ADAMČÍK S., ERCOLE E., CONTU M., YANG Z.L. & VELLINGA E.C. (2014). *Lepiota coloratipes*, a new species for *Lepiota rufipes* ss. *Auct. europ. non ss. orig.* *Mycological Progress* **13**: 171–179.
- ZITOUNI-HAOUAR F.E.H., CARLAVILLA J.R., MORENO G., MANJÓN J.L. & FORTAS Z. (2018). Genetic diversity of the genus *Terfezia* (Pezizaceae, Pezizales): new species and new record from North Africa. *Phytotaxa* **334**: 183–194.

LLISTAT DE NOTES PUBLICADES

(en negreta, les publicades en el present volum del Butlletí)

1. *Flavopunctelia flaventior* (Stirt.) Hale (Butll. no. 25)
2. *Heppia solorinoides* (Nyl.) Nyl. (Butll. no. 25)
3. *Myriolecis reuteri* (Schaer.) Śliwa, Zhao Xin & Lumbsch (Butll. no. 25)
4. *Parmotrema perlatum* (Huds.) M. Choisy (Butll. no. 25)
5. *Usnochroma carphineum* (Fr.) Söchting, Arup & Frödén (Butll. no. 25)
6. *Xanthoparmelia pulla* (Ach.) O. Blanco, A. Crespo, Elix, D. Hawksw. & Lumbsch (Butll. no. 25)
7. *Xanthoparmelia tinctina* (Maheu & A. Gillet) Hale (Butll. no. 25)
8. *Physconia grisea* (Lam.) Poelt (Butll. no. 26)
9. *Tephromela atra* (Huds.) Hafellner (Butll. no. 26)
10. *Candelaria concolor* (Dicks.) Stein (Butll. no. 26)

11. *Porpidinia tumidula* (Sm.) Timdal (Butll. no. 26)
12. *Phaeophyscia cernohorskyi* (Nádv.) Essl. (Butll. no. 26)
13. *Acarospora cervina* (Ach.) A. Massal. (Butll. no. 27)
14. *Parmotrema hypoleucinum* (J. Steiner) Hale (Butll. no. 27)
15. *Protoblastenia rupestris* (Scop.) Steiner (Butll. no. 27)
16. *Psora taurensis* Timdal, Bendiksbj, Kahraman & Halıcı (Butll. no. 27)
17. *Psora testacea* Hoffm. (Butll. no. 27)
18. *Roccella phycopsis* (Ach.) Ach. (Butll. no. 27)
19. *Tubaria conspersa* (Pers.) Fayod (Butll. no. 27)
20. *Candolleomyces candolleanus* (Fr.) D. Wächt. & A. Melzer (Butll. no. 28)
21. *Clathrus ruber* P. Micheli ex Pers. (Butll. no. 28)
22. *Clavascidium hispaniam-pakistanica* Nadeem, Chiva, Firdous & Khalid (Butll. no. 28)
23. *Collybia nuda* (Bull.) Z.M. He & Zhu L. Yang (Butll. no. 28)
24. *Collybiopsis quercophila* (Pouzar) R.H. Petersen (Butll. no. 28)
25. *Coprinellus domesticus* (Bolton) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson (Butll. no. 28)
26. *Coprinopsis atramentaria* (Bull.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo (Butll. no. 28)
27. *Coprinus comatus* (O.F. Müll.) Pers. (Butll. no. 28)
28. *Crepidotus subfulviceps* (Murrill) Aime, Vila & P.-A. Moreau (Butll. no. 28)
29. *Gallowayella weberi* (S.Y. Kondr. & Kärnefelt) S.Y. Kondr., Fedorenko, S. Stenroos, Kärnefelt, Elix, Hur & A. Thell (Butll. no. 28)
30. *Helvella monachella* (Scop.) Fr. (Butll. no. 28)
31. *Heteropladidium divisum* (Zahlbr.) Breuss (Butll. no. 28)
32. *Hydnum magnorufescens* Vizzini, Picillo & Contu (Butll. no. 28)
33. *Hymenoscyphus fructigenus* (Bull.) Gray (Butll. no. 28)
34. *Lacrymaria lacrymabunda* (Bull.) Pat. (Butll. no. 28)
35. *Morchella palazonii* Clowez & L. Romero (Butll. no. 28)
36. *Phaeomarasmius erinaceus* (Fr.) Scherff. ex Romagn. (Butll. no. 28)

37. *Polyporus arcularius* (Batsch) Fr. (Butll. no. 28)
38. *Psathyrella ammophila* (Lév. & Durieu) P.D. Orton (Butll. no. 28)
39. *Solenopsora candicans* (Dicks.) J. Steiner (Butll. no. 28)
40. *Stictis maggiana* Cl. Roux & Ertz (Butll. no. 28)
41. *Agaricus bresadolanus* Bohus
42. *Agaricus comtulus* Fr.
43. *Agaricus essettei* Bon.
44. *Agaricus impudicus* Fr.
45. *Agaricus xanthodermus* Genev.
46. *Chaetocalathus craterellus* (Durieu & Lév.) Singer
47. *Coppinsiella ulcerosa* (Coppins & P. James) S.Y. Kondr. & Lőkös
48. *Crinipellis scabella* (Alb. & Schwein.) Murrill
49. *Cryptomarasmius corbariensis* (Roum.) T. S. Jenkinson & Desjardin
50. *Daldinia sacchari* Dargan & K.S. Thind
51. *Entoloma rusticoides* (Gillet) Noordel.
52. *Gymnopus brassicolens* (Romagn.) Antonín & Noordel.
53. *Gymnopus inusitatus* (Vila & Llimona) Vila & Llimona
54. *Lepiota coloratipes* Vizzini, Jun F. Liang, Jančovič. & Zhu L. Yang
55. *Leucocoprinus ariminensis* (Dovana, Angeli, Contu & Brandi) Asif, Saba & Vellinga
56. *Leucocoprinus cretaceus* (Bull.) Locq.
57. *Leucocoprinus leucothites* (Vittad.) Redhead
58. *Limacella furnacea* (Letell.) E.-J. Gilbert
59. *Marasmius oreades* (Bolton) Fr.
60. *Mycena galopus* (Pers.) P. Kumm.
61. *Omphalotus olearius* (DC.) Singer
62. *Parasola conopila* (Fr.) Örstadius & E. Larss.
63. *Physciella chloantha* (Ach.) Essl.

64. *Pulverulina praticola* (Kuyper, Arnolds & P.-J. Keizer) Chalange & P.-A. Moreau
65. *Terfezia claveryi* Chatin
66. *Trichothecium ovalisporum* (Seifert & S.A. Rehner) Seifert & Rehner
67. *Variospora flavescens* (Huds.) Arup, Frödén & Söchting
68. *Xerophorus donadinii* (Bon) Vizzini, Cons. & M. Marchetti
69. *Xerophorus olivascens* (Boud.) Vizzini, Cons. & M. Marchetti
70. *Xylaria sicala* Pass. & Beltrani

***Cortinarius bisporiger* Contu, nova espècie per la micobiota valenciana**

ANTONI CONCA^{1*}, RAFAEL MAHIQUES² & ISAAC GARRIDO-BENAVENT³

¹Pl. Poeta Joan Vimbodí 5, E-46870 Ontinyent (València). Correu electrònic: tconca@gmail.com

²Dr. Climent, 26, E-46837 Quatretonda (València). Correu electrònic: rmahiquessan@gmail.com

³Departament de Botànica i Geologia, Facultat de Ciències Biològiques, Universitat de València, C/ Doctor Moliner 50, E-46100 Burjassot (València). Correu electrònic: Isaac.Garrido@uv.es

*Autor per a la correspondència

Resum. CONCA A., MAHIQUES R. & GARRIDO-BENAVENT I. (2025). *Cortinarius bisporiger* Contu, nova espècie per la micobiota valenciana. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **29**: 82-87.

S'estudia des del punt de vista macroscòpic, microscòpic i filogenètic *Cortinarius bisporiger* Contu en base a una col·lecció duta a terme a la Devesa de l'Albufera (València). Aquesta espècie està lligada als eucaliptus i la seua troballa suposa una novetat per la biodiversitat valenciana.

Paraules clau: *Agaricales*, corologia, *Eucalyptus*, filogènia, El Saler.

Resumen. CONCA A., MAHIQUES R. & GARRIDO-BENAVENT I. (2025). *Cortinarius bisporiger* Contu, nueva especie para la micobiota valenciana. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **29**: 82-87.

Se estudia desde el punto de vista macroscópico, microscópico y filogenético *Cortinarius bisporiger* Contu en base a una colección llevada a cabo en la Devesa de l'Albufera (València). Esta especie está ligada a los eucaliptos y su hallazgo supone una novedad para la biodiversidad valenciana.

Palabras clave: *Agaricales*, corología, *Eucalyptus*, filogenia, El Saler.

Abstract. CONCA A., MAHIQUES R. & GARRIDO-BENAVENT I. (2025). *Cortinarius bisporiger* Contu, a new species for the Valencian mycobiota. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **29**: 82-87

Cortinarius bisporiger Contu is studied from a macroscopic, microscopic and phylogenetic point of view based on a collection from the Devesa de l'Albufera (València). This species is linked to eucalyptus and represents a novelty for the Valencian fungal checklist.

Keywords: *Agaricales*, chorology, *Eucalyptus*, phylogeny, El Saler.

INTRODUCCIÓ

La singularitat de la Devesa de l'Albufera de València, una barra litoral que separa la mar Mediterrània de l'Albufera, ha fet que haja estat objecte d'estudi des de diferents punts de vista. Un d'ells l'estudi de la seua micobiota, que s'està realitzant des de mitjans del segle passat i que culmina amb la

publicació de “Bolets i líquens de la Devesa de l’Albufera de València” (GARCIA ET AL. 2018). Com passa en aquests tipus de treballs, la feina no està mai finalitzada i sempre apareixen noves espècies com la que ens ocupa. Els eucaliptus, dels quals trobem a la Devesa tres espècies diferents (*Eucalyptus globulus*, *E. gomphocephalus* i *E. camaldulensis*), són espècies foranes amb certa capacitat invasora i que des de fa anys la direcció del parc intenta eliminar. Presenten, però, una flora micològica específica per la capacitat de formar ectomicorizes amb diferents basidiomicets i ascomicets, com ara els del gènere *Cortinarius*.

MATERIALS I MÈTODE

Estudi macro- i microscòpic. La metodologia emprada és l’habitual en aquest tipus de treballs. La descripció macroscòpica es dué a terme al lloc de recol·lecta i fou acompanyada de la presa de fotografies dels exemplars amb una càmera Canon Powershot G10. L’examen microscòpic es realitzà amb un microscopi Nikon Labophot 2, amb objectius de 600 i 1000 augments, amb preparacions muntades en aigua o en roig Congo, o roig Congo amoniacal per les exsicates. Les fotografies de microscòpia es feren amb una càmera digital DCM510 o una Canon EOS 1300D situades en el tercer ocular del microscopi. Pel tractament estadístic de les mesures esporals, s’emprà el programa Piximètre 5.10 R 1541 (<http://ach.log.free.fr/Piximetre/>). Per definir els colors s’usà el codi CAILLEUX. Respecte a les reaccions macroquímiques s’usaren KOH 10%, tintura de guaiac i fenolanilina.

D’altra banda, per alçar els exemplars s’assecaren abans a temperatura ambient o amb l’ajuda d’un assecador a baixa temperatura i, posteriorment, abans d’incloure les mostres a l’herbari, es passaren els exemplars pel congelador durant, almenys, una setmana. Els exemplars estan alçats als herbaris particulars dels autors: ACM (Antoni Conca) i MES (Rafael Mahiques).

Treball de laboratori i anàlisi filogenètica. L’extracció de l’ADN i els passos de PCR, electroforesi i purificació dels productes de la PCR seguien CONCA & GARRIDO-BENAVENT (2024). La construcció d’una filogènia que inclogués la seqüència de la regió nrITS (*nuclear ribosomal Internal Transcribed Spacer*) de l’exemplar recol·lectat a la Devesa de l’Albufera, amb número de GENBANK PV973407, es dué a terme amb el model de Màxima Versemblança implementat a RAxML v.8.2.11 (STAMATAKIS 2014). Des d’aquella base de dades també es van descarregar 19 seqüències nrITS d’espècies de *Cortinarius* properes a *Cortinarius bisporiger* Contu seguint la filogènia de SOOP ET AL. (2019). El conjunt de dades incloïa la seqüència de *Cortinarius cyanites* (KF732503), utilitzada com a grup extern (*outgroup*), per arrelar l’arbre. L’alineament en què es basà l’anàlisi filogenètica fou estimat a l’entorn de GENEIOUS PRIME emprant MAFFT v.7.490 (KATO ET AL. 2002; KATO & STANDLEY 2013) amb els paràmetres següents: algorisme FFT-NS-I x1000, la matriu de puntuació 200PAM / k = 2, una penalització per obertura de gaps de 1’5, i un valor offset de 0’123. L’alineament resultant fou posteriorment corregit manualment, de manera que es van eliminar les regions de l’ADN ribosòmic dels flancs del nrITS corresponents al 18S i 28S. El model de substitució nucleotídica emprat per a la construcció de l’arbre fou GTR+G, i el recolzament dels nodes es va avaluar mitjançant els valors de *bootstrap* calculats a partir de 500 pseudorèpliques. L’arbre resultant fou editat gràficament amb l’Adobe Illustrator 2023.

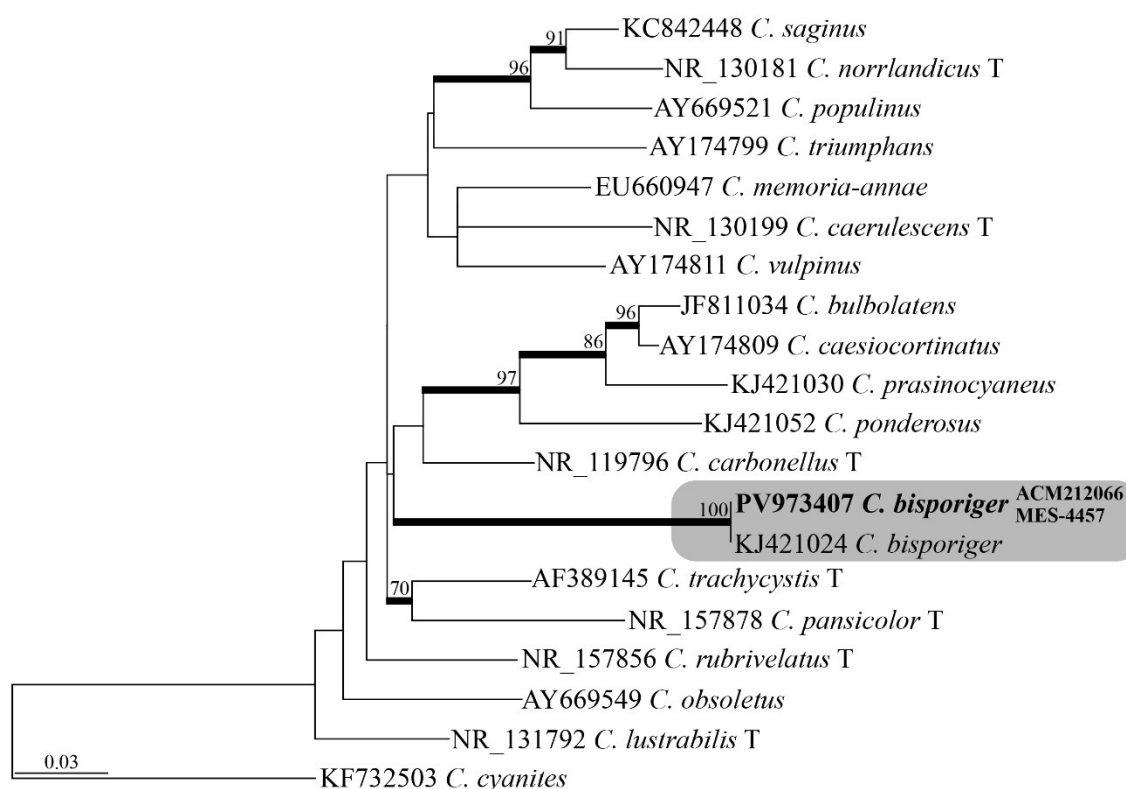

FIGURA 1. Filograma elaborat amb el mètode de Màxima Versemblança que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen valencià de *Cortinarius bisporiger* (MES-4457 i ACM212066), recollit a la Devesa de l'Albufera (València). Les branques amb negreta representen un recolzament estadístic nodal (*bootstrap*) igual o superior al 70 %. Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon. La lletra "T" indica que la seqüència nrITS emprada es correspon amb l'obtinguda del material tipus de l'espècie.

RESULTATS I DISCUSSIÓ

Característiques de l'alineament i la filogènia. L'alineament de les 20 seqüències assolí una longitud de 663 parelles de bases nucleotídiques, de les quals 256 foren variables mentre que 113 d'elles representaren posicions variables úniques (*singletons*). La nova seqüència obtinguda en el present treball és idèntica a una seqüència també oriünda d'Europa atribuïda a *Cortinarius bisporiger* amb codi de GENBANK KJ421024 i de recol·lecció A202300. Ni a la base de dades GENBANK, però tampoc a UNITE (<https://unite.ut.ee/>) o BOLD (<https://v4.boldsystems.org/>), consta cap altra seqüència d'aquesta espècie, el tipus de la qual tampoc s'ha seqüenciat. En qualsevol cas, la similitud d'aquests dues seqüències europees es traduí en l'existència d'un clade monofilètic amb alt recolzament de bootstrap (100 %) que inclogué aquests dos espècimens (Figura 1). En la topologia obtinguda, aquest clade no mostrà cap afinitat recolzada amb altres espècies o clades inclosos a l'anàlisi.

Taxonomia

Cortinarius bisporiger Contu, *Cryptog. Mycol.* **13**(2): 100 (1992)

= *Phlegmacium bisporiger* (Contu) Niskanen & Liimat.

Código MYCOBANK: MB358082

Descripció macroscòpica. Píleus 4–5 × 0'7–1 cm, inicialment cònic a cònic-convex, després estès a deprimat, obtusament i amplament umbonat; umbilicat als exemplars més vells. Contorn inicialment regular, finalment irregular, onejat. Vora infractada, únicament estriada per transparència en les primeres etapes, parcialment canaliculada i clivellada en els exemplars vells. Superfície llisa, viscosa, que engloba restes de substrat, higròfana, radialment fibril·losa, de color roig grogós (S-35, Cx) passa a groc camussa (P-65 N-65, Cx), restant el centre més fosc. Làmines mitjanament atapeïdes (6-10/cm), amb 1(3) lamel·lules, escotades, decurrents per un dent, estretes a lleugerament ventrudes (< 4 mm), bru grogues (P-60 N-60, Cx), Aresta sencera i concolor. Estípit 3'5–5 × 0'9–1(1–1'1) cm, cilíndric, fusiforme radicant, ple a fistulós amb un caramell central curt. Superfície lluenta, escassament fibril·losa longitudinalment, primer blanquinosa i amb la manipulació de color groc olivaci (M-65, Cx), més clara a la base. Cortina escassa que desapareix ràpidament, blanquinosa inicialment després olivàcia. Carn blanquinosa a la medul·la i base de l'estípit, groc olivàcia al píleu i còrtex de l'estípit (L-79, Cx). Olor inapreciable a suau a rave, sabor amargant i picant.

Reaccions macroquímiques. KOH 10 % bru rogenc fosc (T-29, Cx) tant sobre la cutícula pileal com sobre la carn. Tintura de guaiac: negativa. Fenolanilina: negativa.

Descripció microscòpica. Basidiospores el·lipsoides a oblongues, finament berrugoses, aquestes difícils d'apreciar al microscopi òptic sense ajuda de colorants, de (7'5)8'5–9'9(10'6) × (4'3)4'8–5'8(6'3) µm, Me = 9'2 × 5'3 µm, Q = (1'5)1'6–1'9(2'2), Qe = 1'8, N= 55. Basidis cilíndrics a subclaviformes, fibulats, bispòrics a monospòrics, amb esterigmes curts en el primer cas, de 27–32 × 6–7 µm. Pileipellis formada per una ixocutis d'hifes cilíndriques de 2–5 µm de diàmetre, hialines, amb necropigment groc, fibulades, amb abundant matèria gelificant.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, al sud del col·legi Lluís Santangel, 30SYJ2962, 2 m, dispersos sota *Eucalyptus* sp. i *Pinus halepensis*, 23/11/2012, leg. A. Conca (ACM212066), J. Ormad & F. García, det.: R. Mahiques (MES-4457).

Observacions. Des d'un punt de vista morfològic, la col·lecció recollida encaixa perfectament en la descripció original de l'espècie. Aquesta fou realitzada per CONTU (1992) de Sardenya en un ambient mediterrani però amb la presència d'*Eucalyptus*. A la Península Ibèrica, primerament es trobà a Cantàbria (CADIÑANOS 2004; PÉREZ BUTRÓN et al. 2007) i Astúries (RUBIO ET AL. 2017). Darrerament s'ha trobat a Andalusia (MERINO 2018). En tots els casos sempre amb la presència d'*Eucalyptus*, arbre amb el que forma micorrizes. A la devesa de l'Albufera fou trobada l'any 2012 sota *Eucalyptus*, a un indret totalment inaccessible a l'actualitat per excessiu creixement de la liana *Smilax aspera* i, encara que s'han prospectat altres àrees d'eucaliptus, cada vegada més escasses, no s'ha localitzat. Curiosament al GBIF (2025) no s'hi troben referències de l'espècie a Europa, lloc on fou descrita, però sí a Austràlia, país dels eucaliptus, i l'Antàrtida. En aquest darrer cas, les dades provenen d'un estudi de la seqüenciació d'ADN ambiental.

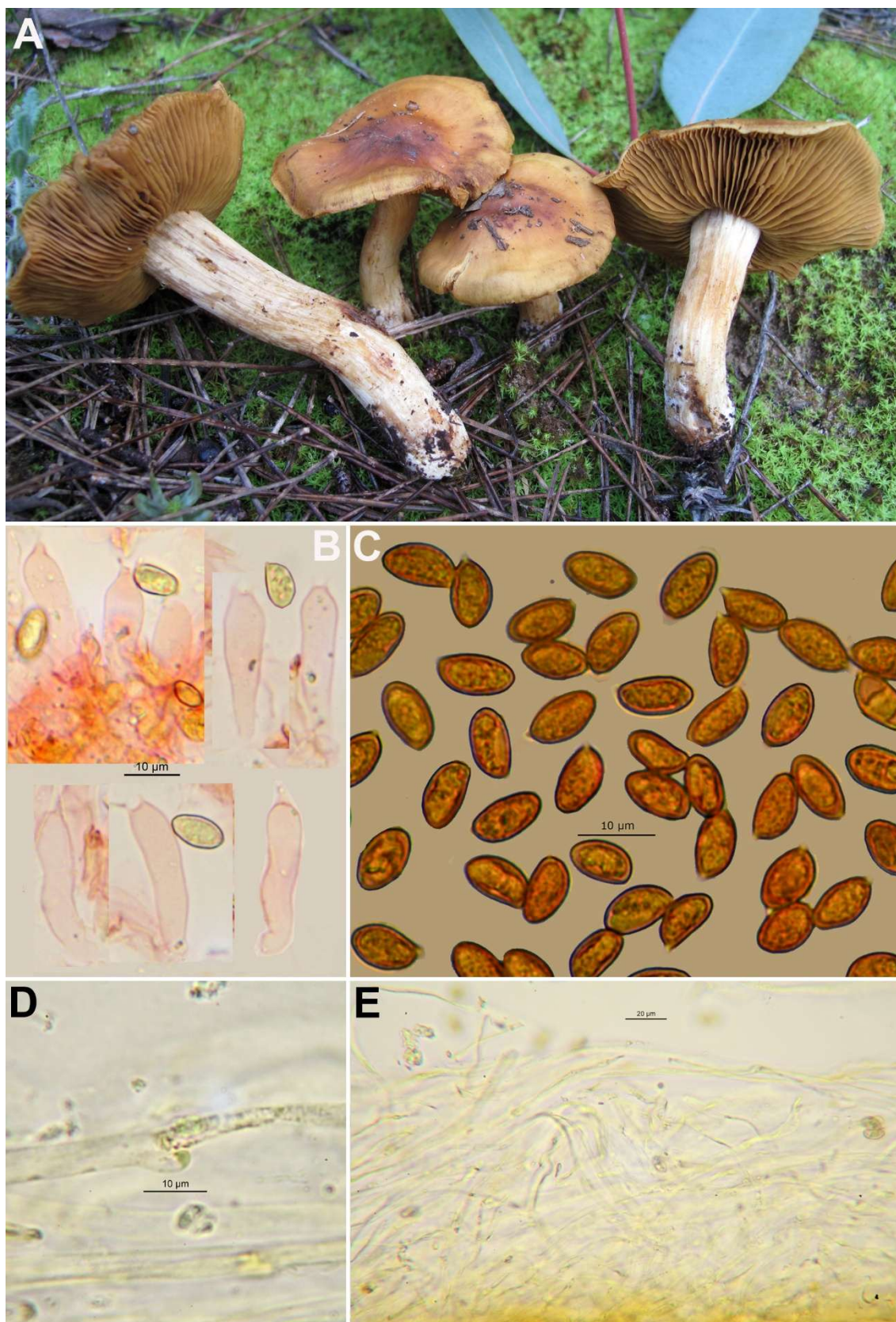

FIGURA 2. *Cortinarius bisporiger* (MES-4457 i ACM212066). **A:** Basidiomes. **B:** Basidis ($\times 600$). **C:** Espores en Reactiu de Melzer ($\times 1000$). **D:** Hifes de la pileipellis ($\times 1000$). **E:** Pileipellis ($\times 400$).

BIBLIOGRAFIA

CADIÑANOS J.A. (2004). Reseña de algunos hongos encontrados en eucaliptos en el oriente de Cantabria. *Yesca* **16**: 42-45.

CONCA A. & GARRIDO-BENAVENT I. (2024). *Leucoagaricus brunneolilacinus* Babos, novetat per la micoflora valenciana. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 71–84.

CONTU M. (1992). *Cortinarius bisporiger* spec. nov., una nuova specie del subgen. *Phlegmacium* dalla sardegna meridionale. *Cryptogamie Mycologie* **13**: 99–102.

GARCÍA F., VIZCAÍNO A., CONCA A., APARICI R., ORMAD J., FOS S., CALATAYUD V., ATIENZA M.V., OLTRA M., BOIX A., SAMPIO D. & BERMELL R. (2018). *Bolets i líquens de la Devesa de l'Albufera de València*. Ed. Ajuntament de València. València.

KATOH K., MISAWA K., KUMA K-I. & MIYATA T. (2002). MAFFT: a novel method for rapid multiple sequence alignment based on fast Fourier transform. *Nucleic Acids Research* **30**: 3059–3066.

KATOH K. & STANDLEY D.M. (2013). MAFFT: Iterative Refinement and Additional Methods. *Methods in Molecular Biology* **1079**: 131–146.

MERINO D. (2024). Aportaciones micológicas 61. *Micobotánica-Jaén* Año XIX, Nº 1. Disponible a: <https://www.micobotanicajaen.com/Revista/Articulos/DMerinoA/Aportaciones061/Aportaciones61.html>.

RUBIO E., ZAPICO V. & LASO V. (2017). Un raro hongo bispórico y eucaliptícola, *Cortinarius bisporiger*, detectado en Asturias. *Errotari* **14**: 64–68.

GBIF (2025). *Cortinarius bisporiger*; in GBIF Secretariat. GBIF Backbone Taxonomy. Disponible a https://www.gbif.org/es/occurrence/search?offset=40&taxon_key=3350586. Data de consulta: 25 juny de 2025.

PÉREZ BUTRÓN J.L., FERNÁNDEZ J. & ALONSO J.L. (2007). Setas de los eucaliptales de la Cornisa Cantábrica (IX). Catálogo micológico de los eucaliptales (VIII). *Yesca* **19**: 43–51.

SOOP K., DIMA B., COOPER J.A., PARK D. & OERTEL B. (2019). A phylogenetic approach to a global supraspecific taxonomy of *Cortinarius* (*Agaricales*) with an emphasis on the southern mycota. *Persoonia-Molecular Phylogeny and Evolution of Fungi* **42**: 261–290.

STAMATAKIS A. (2014). RAxML version 8: a tool for phylogenetic analysis and post-analysis of large phylogenies. *Bioinformatics* **30**: 1312–1313.

Aportació al coneixement de la funga del Parc Natural de la Serra Calderona (II)

IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ^{1*} & JOAQUÍN HERRERO CONEJOS²

¹C/ Marines 1-1, E-46191 Vilamarxant (València). E-mail: nacho.tara@gmail.com

²C/ Monestir de Poblet E-14-15, 46015 València (València). E-mail: ximo57@gmail.com

*Autor per a la correspondència.

Resum. TARAZONA, I. & HERRERO, J. (2025). Aportació al coneixement de la flora micològica del Parc Natural de la Serra Calderona (II). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **29**: 88-130. En aquest treball s'aporten les cites de 90 taxons: quatre ascomicets i 86 basidiomicets, tots ells trobats al Parc Natural de la Serra Calderona i zones adjacents, entre els anys 2015 i 2020. D'ells, 82 són novetats per al Parc i 16 per a les terres valencianes.

Paraules clau: *Ascomycotina*, *Basidiomycotina*, catàleg micològic, mixomicet, País Valencià.

Resumen. TARAZONA, I. & HERRERO, J. (2025). Aportación al conocimiento de la flora micológica del Parque Natural de la Serra Calderona (II). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **29**: 88-130

En este trabajo se aportan las citas de taxones: cuatro ascomicetos y 86 basidiomicetos, todos ellos hallados en el Parque Natural de la Sierra Calderona y zonas adyacentes, entre los años 2015 y 2020. De ellos 82 son nuevas para el Parque y 16 para el territorio valenciano.

Palabras clave: *Ascomycotina*, *Basidiomycotina*, catálogo micológico, mixomiceto, País Valenciano.

Abstract. TARAZONA, I. & HERRERO, J. (2025). Contribution to the knowledge of the mycological diversity of the Serra Calderona Natural Park. (II). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **29**: 88-130

In this work we provide references of taxa: four ascomycetes and 86 basidiomycetes, all of them found in the Sierra Calderona Natural Park and adjacent areas, collected between 2015 and 2020. Of these 82 are new for the Park and 16 for the Valencian territory.

Keywords: *Ascomycotina*, *Basidiomycotina*, fungal checklist, myxomycete, Valencian Country.

INTRODUCCIÓ

Des de 2010 s'està prospectant des del punt de vista micològic el Parc Natural de la Serra Calderona. Aquestes prospeccions han donat com a resultat dues publicacions al Butlletí de SOMIVAL "DOS ESPECIES INTERESANTES Y POCO HABITUALES EN EL P.N. SIERRA CALDERONA" (TARAZONA ET AL. 2017) i "APORTACIÓ AL CONEIXIMENT DE LA FLORA MICOLÒGICA DEL PARC NATURAL SERRA CALDERONA I" (TARAZONA ET AL. 2024) on presentem 172 espècies determinades entre els anys 2010 al 2015, d'elles sis novetats per a les terres valencianes.

MATERIAL I MÈTODE

Es recol·lecten les mostres en camp anotant les dades ecològiques (vegetació associada i tipus de sòl), els caràcters macroscòpics més evidents, així com organolèptics. Les fotografies s'han realitzat sempre que ha estat possible al lloc de creixement amb la càmera Panasonic DMC-LX100. L'anàlisi macroscòpica es completa a casa i posteriorment es fan els estudis microscòpics. Per a l'estudi microscòpic en el cas de material ja sec, l'observació es va fer rehidratant el material en KOH al 5 %, aplicant en tots els casos els reactius de tinció adients. L'observació microscòpica s'ha efectuat amb un microscopi trinocular Euromex iscope amb objectiu immersió x100 i la fotografia amb càmera CMEX

5Mpx. Per al mesurament de les estructures microscòpiques utilitzem l'aplicació Piximètre v. 5.3 (<http://ach.log.free.fr/piximetre/>).

El material d'estudi es va assecar en un deshidratador d'aliments i es va congelar a -23 °C durant un mínim de 15 dies i posteriorment es van guardar les mostres en l'herbari dels autors. Per a l'estudi de les espècies s'ha seguit la bibliografia que detallem al final del treball i per a conèixer la toponímia dels paratges i la ubicació de les recol·lectes utilitzem el Visor GVA Generalitat Valenciana (<https://visor.gva.es/visor/>). Per a la nomenclatura de les espècies seguim el criteri de Mycobank (www.mycobank.org), darrera consulta en setembre de 2025. Llevat que s'indique el contrari, el *legit*, en tots els casos són del tàndem I. Tarazona & J. Herrero i les fotografies de Joaquín Herrero. Els números d'herbari corresponen a l'herbari particular de Joaquín Herrero amb les sigles XHC.

RESULTATS I DISCUSSIÓ

A continuació, es presenta un llistat amb 90 taxons, dels quals quatre són ascomicets i 86 basidiomicets, trobats al Parc Natural de la Serra Calderona i zones adjacents entre els anys 2015 i 2020. Revisant els treballs anteriors (TORREJÓN 2007-2009) i (TARAZONA ET AL. 2017) aportem 82 taxons que són novetats per al Parc i 16 d'ells per a les terres valencianes, que són: *Clitocybe maxima*, *Coprinus pinetorum*, *Entoloma caeruleum*, *Entoloma lividoalbum*, *Entoloma rhodopolium*, *Holocotilon dermoxanthum*, *Hygrophorus chrysodon* var. *cistophilus*, *Lentinellus ursinus*, *Morchella dunalii*, *Morchella galilaea*, *Pholiota lenta*, *Phallus impudicus* var. *pseudoduplicatus*, *Russula praetervisa*, *Russula vesca*, *Tricholoma myomyces* i *Tulostoma fimbriatum*.

CATÀLEG D'ESPÈCIES

Ascomicets -Pezizomicets

Ascomycota

Byssonectria lateritia (Fr.) Petch.

MYCOBANK: MB 212863

Figura1A

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, El Cremat, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717098 Y: 4392962, 215 msnm, sobre *Lactarius sanguifluus*, 12-I-2019, XHC2019005.

Observacions. Seguint les claus d'AHTI ET AL. (2000) arribem a esta espècie d'ascomicet paràsit que trobem al Parc sobre exemplars de *Lactarius sanguifluus* i *L. deliciosus*.

Hypomyces chrysospermus (Bull.) Tul. & C. Tul.

MYCOBANK: MB204359

Figura1B

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X:715024 Y:4402567, altura 650 msnm, sobre *Xerocomus* sp. 21-IV-2016, XHC2016002. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X:716025 Y:4392984, 200 msnm, sòl calcari, parasitant a *Suillus collinitus*, 27-XII-2016, XHC2016053.

Observacions. Seguint les claus d'AHTI ET AL. (2000) ens porta a aquest curiós ascomicet que parasita diferents espècies de Boletals. Al Parc l'hem trobat sobre *Suillus collinitus* i *Xerocomus* spp.

Morchella dunalii Boud
MYCOBANK: MB212936
Figura1C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, El Cremat, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717098 Y: 4392962, 215 msnm, sòl calcari, sota carrasca (*Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*), prop de llentiscle (*Pistacia lentiscus*), 29-III-2019 leg. Enrique Matas, det. I. Tarazona & J. Herrero, XHC2019007.

Observacions. Aquesta espècie d'aparició primaveral és freqüent als països de l'arc mediterrani i segons MARCOS ET AL. (2021) és una espècie saposimbíotica de les primeres en apareixer; es caracteritza bé per el peu curt, la seua mitra cònica, bastant ampla i d'apex molt arrodonit, per ennegriment de les seues costelles i alvèols típicament arrodonits i disposats verticalment, fructificant generalment sota *Quercus* en sòls calcaris.

Morchella galilaea Masaphy
MYCOBANK: MB564305
Figura1D

Material estudiat. VALÈNCIA: Llíria, Parc municipal Sant Vicent, UTM (ETRS89, fus 30) X:707886 Y: 4391753, 174 msnm, fidels al lloc, any rere any troben diversos exemplars creixent en les escletxes d'una paret de roca calcària, per on suma aigua, 18-XI-2018, XHC2018085.

Observacions. Aquesta espècie d'aparició tardorenca segons MARCOS ET AL. (2021) presenta una mitra cònica piramidal, de color gris negrós que passa a groc ocre amb l'edat, amb alvèols grans, poligonals, ordenats verticalment amb l'edat, amb costelles blanquinoses que tendeixen a enrogir lleument, amb el peu blanquinós. Tendeix a eixir en ambients sota la influència marítima sota pins i oliveres, també en zones urbanes com a jardins que és d'on procedeix la nostra recol·lecta.

Pensem que per la seua època d'aparició és de difícil confusió però hi ha altres espècies que poden fructificar en aquestes dates i fins i tot durant tot l'any, com *Morchella rufobrunnea* que a més d'una mitra més allargada i costelles longitudinals posseeix el peu tacat de marró.

Basidiomicets -Agaricomícets

Agaricus campestris Linneus
MYCOBANK: MB356498

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Camí del Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X:722331 Y:4397604, 565 msnm, silici, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 17-XII-2016, XHC2016036. *Ibidem*, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X:716025 Y:4392984, 200 msnm, sòl calcari, davall de pi blanc (*Pinus halepensis*) prop de coscoll, 2-XI-2018, XHC2018057.

Observacions. Segons GALLI (2004) es podria confondre amb *Agaricus moellerianus* i *A. pampeanus*, també presents en erms i camps però de major grandària. També amb *Agaricus pseudopratisensis* var. *niveus*, però aquest presenta la carn en la base del peu groguenca i amb olor a fenol en comptes de la carn blanca immutable i agradable de la nostra recol·lecta.

Agaricus sylvaticus Schaeff.

MYCOBANK: MB490442

Figura 1E-1F

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares, bnc. del Bou UTM (ETRS89, fus 30) X:712718 Y:4401250, 545 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 23-XII-2016, XHC2016050. *Ibidem*, Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X:722099 Y:4397946, 550 msnm, calcari, en boscos de pi blanc (*Pinus halepensis*), 31-XII-2016 XHC2016059.

Observacions. Aquesta espècie polimòrfica més pròpia de pinedes inclou diferents varietats. Es podria confondre amb altres espècies de la subsecció *Sanguinolentini* la carn que enrogeix com *A. langei* o *A. haemorrhoidarius*. Les nostres recol·lectes en sureda tenen el barret marró fosc totalment recobert d'escates fibrós metxuloses més fosques i anell doble, aquets exemplars estarien d'acord amb la descripció d'*Agaricus haemorrhoidarius* Schulzer in Kalchbr. (veure figura 1E). Pel contrari els exemplars sota pi, tenen un barret blanquinós cobert d'escates espaiades de color marró clar i anell simple que correspondrien amb *Agaricus silvaticus* Schaeffer ex Fries (veure figura 1F). Ara les dues espècies estan sinonilitzades.

Alessioporus ichnusanus (Alessio, Galli & Littini) Gelardi, Vizzini & Simonini

MYCOBANK: MB808530

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares, UTM (ETRS89, fus 30) UTM X:712748 Y:4401012, 600 msnm, sòl silici, dos grups de dos i tres exemplars respectivament davall *Quercus suber* amb *Osyris lanceolata*, 19-IX-2017, XHC-2017005.

Observacions. GALLI (1998) i MUÑOZ (2005) la descriuen com una rara espècie termòfila fàcil de distingir pel seu ampli reticle amb relleu del peu, el viratge a blau negrós que té la carn al frec i pel seu creixement cespitós.

LADURNER & SIMONINI (2003) afirmen que fructifica a la regió mediterrània sota *Quercus* i *Cistus* en sòl calcari, nosaltres la trobem sota *Quercus suber* en sòl àcid.

Alessioporus ichnusanus es podria confondre amb *Cyanoboletus pulverulentus* que té un aspecte similar, encara que no té reticle, vira molt més intensament a blau negrós i les seues espores són més petites.

Lanmaoa fragrans posseeix un píleu de color marró, també pot créixer de forma fasciculada, però no posseeix l'estípit reticulat.

Suillellus poikilochromus posseeix píleu i estípit de color i reticle similar, però presenta una forta olor característica a fruits fermentats i preferència per sòls calcaris (CALZADA 2007).

Figura 1. A. *Byssonectria lateritia* B. *Hypomyces chrysospermus* C. *Morchella dunalii* D. *Morchella galilaea* E. *Agaricus sylvaticus* F. *Agaricus sylvaticus*

Amanita goiosa S. Curreli.

MYCOBANK: MB129120

Figura 2A

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836Y: 4401864, 625 msnm, sòl silici, nombrosos exemplars entre matoll de coscolla (*Quercus coccifera*) sota pi blanc (*Pinus halepensis*), netejat amb desbrossadora, 15-IX-2019, XHC2019026.

Observacions. Aquesta vistosa espècie de capell groguenc amb restes del vel general ha sigut confosa tradicionalment amb *Amanita gemmata* fo. *amici*, espècie que és macroscòpicament idèntica, però la presència de fibules abundants per tot el carpòfor les diferenciarien (NEVILLE & POUMARAT 2024).

Amanita pantherina (DC.) Krombh.

MYCOBANK: MB156565

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares, bnc. del Bou UTM (ETRS89, fus 30) X:712718 Y:4401250, 545 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 1-XI-2018, XHC2018054.

Observacions. Espècie poc freqüent al Parc, fructifica a la tardor tant sota conífers com planifolis termòfils a més de ser molt policromàtica com descriuen NEVILLE & POUMARAT (2005). És fàcil d'identificar si observem la seua característica volva adnata, dissociada generalment en un o dos restes anulars. Es pot confondre amb *Amanita spissa* que posseeix la vora del barret no estriat, cobert de berrugues membranoses grises i no blanques i la seua volva és napiforme, no està present al Parc per la seua tendència més muntana. La confusió amb *A. rubescens* la considerem difícil, ja que la coloració vermellosa de la carn a les zones ferides per larves o fregades seria el caràcter diferencial determinant.

Amanita subnudipes (Romagn.) Tulloss

MYCOBANK: MB467532

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*) i bruc boal (*Erica arborea*), 19-IX-2019, XHC2019030.

Observacions. Anteriorment considerada com una varietat d'*Amanita crocea*, segons GALLI (2001) presenta la mateixa varietat cromàtica al barret que l'espècie tipus, però el peu és blanc, quasi llis i no presenta bandes o zebradures concolores amb el barret i prefereix eixir sota planifolis, en aquest cas sota *Quercus suber*.

Amaropostia stiptica (Pers.) B.K. Cui, L.L. Shen & Y.C. Dai

MYCOBANK: MB819257

Figura 2B

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X:716025 Y:4392984, 200 msnm, sobre soca de *Pinus halepensis*, 2-XI-2016, XHC2016018. *Ibidem*, Serra, Els Algepsars, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717598 Y: 4394383, 250 msnm, sobre tronc tallat de pi blanc (*Pinus halepensis*), 14-VI-2018, XHC2018013.

Observacions. Es diferencia d'altres espècies properes en el sabor amarg, la coloració blanca sense tons blaus i per la preferència de créixer sobre fusta de coníferes segons BREITENBACH & KRÄNZLIN (1986).

Arrhenia rickenii (Hora) Watling

MYCOBANK: MB125095

Figura 2C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X:716025 Y:4392984, 200 msnm, sòl calcari, sobre molsa sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 2-XI-2018, XHC2018062.

Observacions. Segons ROUX (2006) el hàbitat sobre molses, el barret que s'aplana i buida ràpidament, juntament amb les làmines fortament anastomasades a la vora del barret, el aspecte omfaloide, la presència de basidis tetraspòrics i absència de fibules la caracteritzen.

Bovistella utriformis (Bull) Demoulin & Rebriev

MYCOBANK: MB554053

Material estudiat. VALÈNCIA: Segart, Puntal de l'Abella, UTM (ETRS89, fus 30) X:724428 Y:4396638, 502 msnm, vessant oest, sòl silici, en lloc obert i assolellat d'herbècies i matolls clars, 22-IX-2018, XHC2018024.

Observacions. Segons SARASINI (2005) es caracteritza per les plaques marcades al peridi, de vegades, depenent de les condicions ambientals, barrejades o reemplaçades per primes espines triangulars. De difícil confusió amb *Lycoperdon excipuliformis*, ja que aquest posseeix un carpòfor piriforme amb un llarg peu i l'exoperidi recobert d'agullons, a més de ser més xicotet. Es diferencia de *Calvatia cyathiformis* perquè aquesta té la gleba de color lila violaci.

Byssomerulius corium (Pers.) Parmastro

MYCOBANK: MB327227

Figura 2D

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes. UTM (ETRS89, fus 30) X:722033 Y:4398034, 534 msnm, en lloc fosc i humit del al fons del barranc d'Alcalà sobre tronc caigut de marfull (*Viburnum tinus*), 30-IV-2016, XHC2016006.

Observacions. Crosta membranosa molt comú en bosc mediterrani sobre branques de carrasca i roure. GERHARDT ET AL. (2000) afirmen que l'himeni meruloide i la presència de superfície pileica són les característiques més importants. Es pot confondre amb espècies del gènere *Stereum* però aquestes posseeixen l'himeni llis.

Segons LLAMAS & TERRÓN (2003) es reconeix pel seu extens carpòfor prim membranós i el seu himenòfor més o menys reticulat-porat de color ocre.

Calonarius rufo-olivaceus (Pers.) Niskanen & Liimat.

MYCOBANK: MB558102

Figura 2E

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X:715024 Y:4402567, 650 msnm, sòl silici, freqüent i molt abundant sota surera (*Quercus suber*), 7-XI-2018, XHC2018063. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares, UTM (ETRS89, fus 30) X:712697 Y:4401417, 552 msnm, sòl silici, sota surera, 23-XI-2016, XHC2016021. *Ibidem*, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, sota surera, 3-XII-2020, XHC2020038.

Observacions. Es reconeix aquesta vistosa espècie pel seu barret roig púrpura i marge amb tons lila, làmines groc verdós de jove, el seu peu color lila a l'apex i proveït de bulb marginat, pel sabor amarg i olor desagradable (LLAMAS & TERRÓN 2003).

Cantharellus alborufescens (Malençon) Papetti & S. Alberti, Boll.

MYCOBANK: MB450082

Figura 2F

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masia de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X:715743 Y:4401471, 750 msnm, sòl silici, molt abundant al lloc on creix, formant rogles amb nombrosos exemplars sota carrasca (*Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*), 16-XI-2018, XHC2018073.

Observacions. Aquesta espècie de rossinyol pàl·lid que es taca de marró vermellós amb la manipulació creix en boscos termòfils d'alzines, es diferencia de *C. ferruginascens* en que aquest últim, que també es taca amb la manipulació, té una coloració groga més pàlida, no blanquinosa. *Cantharellus pallens* també creix en hàbitat mediterrani, encara que en sòls àcids, pot presentar píleus totalment blancs però posseeix venositats groc ataronjades prop del marge i espores més menudes (OLARIAGA ET AL. 2016).

Clitocybe maxima (G. Gaertn., B. Mey. & Scherb.) P. Kumm.

MYCOBANK: MB176673

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Collado Roig, UTM (ETRS89, fus 30) X:717185 Y:4399999, 715 msnm, sòl silici, diversos exemplars en filera, sota sureres clares i matoll densíssim d'aladern de fulla estreta (*Phillyrea angustifolia*), estepa negra (*Cistus monspeliensis*) i matabou (*Bupleurum fruticosum*). 6-XII-2018, XHC2018105.

Observacions. Per la seua mida i aspecte es podria confondre amb *Aspropaxillus candidus* que, no present al Parc, forma també carpòfors en forma d'embut en la maduresa de grans dimensions però de color blanquinós i les làmines blanquinoses que es desprenen amb facilitat de barret.

Clitocybe vibecina (Fr.) Quél.

MYCOBANK: MB176252

Figura 3A

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, Pla del Sanatori, UTM (ETRS89, fus 30) X:716206 Y:4392535, 195 msnm, sòl calcari, en zona humida, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 11-XII-2016, XHC2016029.

Observacions. Es caracteritza pel capell de marge finament estriat, olor farinosa i espores ovo-elíptiques. Espècies semblants com *C. ditopa*, *C. metachroa* i *C. georgiana* es diferencien pel seu tamany esporal i olors no farinoses (ROUX 2006).

Figura 2. A. *Amanita goiosa* B. *Amaropostia stiptica* C. *Arrhenia rickenii* D. *Byssomerulius corium* E. *Calonarius rufo-olivaceus* F. *Cantharellus alborufescens*

Collybia nuda (Bull) Z. M. H. E & Zhu L. Yang
MYCOBANK: MB847252

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, en substat gruixut de fulles de surera (*Quercus suber*), 11-I-2017, XHC2017003.

Observacions. Poc freqüent malgrat la seua tendència a créixer formant rols de bruixes amb nombrosos exemplars, només l'hem trobat en una ocasió i amb pocs exemplars. Es caracteritza per presentar un capell convex lila, blau lila amb tocs ocres, no higròfan, làmines blaves i separables, un peu gros i unes espores més grogues que rosades (ROUX 2006).

Es pot confondre amb *Lepista sordida*, de port menys robust, barret higròfan i més freqüent al Parc. El major perill de confusió es donaria amb espècies del gènere *Cortinarius* de coloracions violàcies, els quals presenten de joves restes de cortina enganxades al peu i les seues làmines es tornen marró ferruginós a la maduresa.

Collybiopsis quercophila (Pouzar) R.H. Petersen
MYCOBANK: MB556197

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes (Camp de Tir), UTM (ETRS89, fus 30) X:721873 Y:4398309, 600 msnm, en fulles caigudes de coscoll (*Quercus coccifera*) 5-X-2016, XHC2016012.

Observacions. Seguint les claus de BOERTMANN ET AL. (1992) arribem a aquesta espècie de molt petita mida que sovint passa desapercibuda en créixer sobre les fulles mortes de *Quercus coccifera* i *Q. suber*. Se la reconeix, a més de l'hàbitat, per la seua mida petita, el color crema blanquinós del seu barret acanalat i làmines blanques a crema. *Gymnopus androsaceus* és de mida una mica més gran, el seu barret i làmines són de roses a marró rosat, peu negre i creix sobre acícules de pins (*Pinus* sp.) i també està present sobre fulles de *Quercus*.

Marasmius rotula posseeix també un barret blanquinós però presenta com un collaret on s'insereixen les làmines al peu.

Coprinus pinetorum Moreno, Carlavilla, Heykoop & Manjón
MYCOBANK: MB815824

Figura 3B

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pujada dels Àngels, UTM (ETRS89, fus 30) X:716153 Y:4393499, 230 msnm, sobre fullaraca de pi blanc (*Pinus halepensis*), 12-XI-2018, XHC2018072.

Observacions. Segons SEIDMOHAMMADI ET AL. (2018), *Coprinus pinetorum*, en comparació amb *C. comatus*, té espores més menudes; aquesta espècie creix entre les agulles de *Pinus halepensis*, mentre que *C. comatus* apareix en gespes i altres llocs rics en nitrats. *C. sterquilinus* també té espores més grans que *C. pinetorum* i creix en excrements animals. La nostra mostra té les espores una mica més grans (Me = $10 \times 6,5 \mu\text{m}$) que les descrites en la bibliografia per *C. pinetorum* ($8-9,6 \times 5,9-7 \mu\text{m}$; SEIDMOHAMMADI ET AL. 2018). - -

Cuphophyllus virgineus (Wulfen) Kovalenko

MYCOBANK: MB127382

Figura 3C

Material estudiat. VALÈNCIA: Segart, Vessant Nord del Puntal de l'Abella UTM (ETRS89, fus 30) X:724364 Y:4396995, 600 msnm, sòl silici, sota bruc boal (*Erica arborea*) i estepa negra (*Cistus monspeliensis*) en bosc de pinastre (*Pinus pinaster*), 31-I-2020, XHC2020012.

Observacions. Xicoteta espècie pràticola que presenta una gran variabilitat en quan a grandària i coloració. Segons CANDUSSO (1997) resulta senzilla d'identificar atenent el seu barret de color blanc més o menys uniforme, del mateix color que les seues làmines amples i molt decurrents, les seues espores molt variables en dimensions i formes i la presència de basidis bispòrics i tetraspòrics encara que tots aquests caràcters no siguin concloents per a l'espècie.

Cyclocybe cylindracea (DC.) Vizzini & Angelini

MYCOBANK: MB550605

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, abrevador, UTM (ETRS89, fus 30) X:711463 Y:4401780, 436 msnm, sobre tronc viu de xop blanc (*Populus alba*), 24-IX-2019, XHC2019037.

Observacions. Aquesta coneguda espècie paràsita de diversos planifolis és fàcil de reconèixer si ens fixem que els barrets, de coloració marró al inici, van decolorant-se al blanc des dels extrems al centre conforme maduren, posseeixen un peu amb anell i les seues làmines passen a color tabac en madurar. *Armillaria mellea*, mostra una semblança però posseeix escates al barret de color mel i les seues làmines no acaben marró tabac en madurar.

Entoloma caeruleum (P.D. Orton) Noordel.

MYCOBANK: MB110635

Figura 3D

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, barranc de la Saladilla, UTM (ETRS89, fus 30) X:716228 Y: 4401581, 750 msnm, sòl silici, nombrosos exemplars sota romaní (*Salvia rosmarinus*), rar, en bosquet de surera (*Quercus suber*), 27-XI-2016, XHC2016023.

Observacions. Aquesta bella espècie és difícil de diferenciar d'espècies properes, segons NOORDERLOOS (1992 act. 2004) difereix d'espècies properes com *E. aethiops* i *E. corvinum* en el color del barret de jove i el canvi de coloració amb l'edat. Atenent a un anàlisi microscòpic la presència de queilocistidis cilíndrics clavats entapissant l'aresta laminar estèril, la presència de pigment intracel·lular a les hifes de la cutícula, la qual és en tricodermis amb hifes amb elements unflats i septats, les seues espores heterodiamètriques $9-11,5 \times 6-7,5 \mu\text{m}$ (les nostres mostres fan $9,6 \times 7,3 \mu\text{m}$; $Q_e = 1,3$) i basidis tetraspòrics però també bispòrics i l'absència total de fibules al carpòfor la identifiquen.

Entoloma lividoalbum (Kühner & Romagn.) Kubička

MYCOBANK: MB313751

Figura 3D

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, en grups de dos a cinc exemplars cadascú, escàs, sota surera, 31-XII-2020, XHC2020043.

Observacions. *Entoloma clypeatum* se li assembla molt però és d'aparició primaveral i sempre sota espècies de *Rosaceae*, espores majors i pileipellis en ixocutis. *Entoloma rhodopolium* posseeix un

barret més pàl·lid, el seu peu és llarg en relació al diàmetre del barret i no posseeix olor farinosa (BREITENBACH & KRÄNZLIN 1995).

Figura 3. A. *Clitocybe vibecina* B. *Coprinus pinetorum* C. *Cuphophyllus virgineus* D. *Entoloma caeruleum* F. *Entoloma lividoalbum* G. *Entoloma rhodopolium*

***Entoloma rhodopolium* f. *rhodopolium* (Fr.) P. Kumm.**

MYCOBANK: MB418951

Figura 3F

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, barranc de la Saladilla, UTM (ETRS89, fus 30) X:716228 Y: 4401581, 750 msnm, sòl silici, nombrosos exemplars fasciculats sota surera (*Quercus suber*), 27-XI-2016, XHC2016022.

Observacions. Hi ha espècies properes de difícil determinació, la nostra recol·lecta coincideix plenament amb la descrita per NOORDERLOOS (1992 act. 2004). Segons BREITENBACH & KRÄNZLIN (1995) es podria confondre amb la *Entoloma rhodopolium* f. *nidorosum*, però aquesta presenta una olor nitrosa característica. *E. myrmecophilum* creix en hàbitats similars i en la mateixa època, però sol ser més fosc i presenten un característic sabor i olor farinosa.

***Entoloma serrulatm* (Fr.) Hesler**

MYCOBANK:MB330543

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, en brolla de farigola (*Tymus* sp), estepa borrera (*Cistus salviifolius*), bruc d'hivern (*Erica multiflora*) i tomaní (*Lavandula stoechas*), 17-I-2017, XHC2017008.

Observacions. Segons NOORDERLOOS (1992 act. 2004) es caracteritza pel color blau del barret, peu i làmines i per l'aresta serrada d'aquestes ultimes. *E. caesiocinctum* és molt semblant però posseeix el color marró del pileu, que és profundament estriat i translluït i creix sobre sòl turbós i *Sphagnum*.

***Exsudoporus permagnificus* (Pöder) Vizzini, Simonini & Gelardi**

MYCOBANK: MB550709

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712748 Y: 4401012, 600 msnm. Sòl silici. Grup de nombrosos exemplars creixent en filera de forma cespitosa, en lloc obert i assolellat davall *Quercus suber*, prop de *Cistus monspeliensis*, 19-IX-2017, XHC2017024.

Observacions. Espècie termòfila típicament mediterrània, rara, que fructifica especialment sota *Quercus ilex*, *Q. pubescens* i *Q. suber* i de manera més rara sota *Q. pyrenaica* i *Castanea sativa* a finals d'estiu i principis de tardor en sòls àcids (MUÑOZ 2005).

Els exemplars de coloració més tènue i sense exsudacions es podrien confondre amb *Suillellus luridus*, però aquest últim té línia de Bataille, la seua carn té un intens color roig remolatxa a la base de l'estípit i prefereix els sòls calcaris (MUÑOZ 2005). Major semblança es dona amb *Boletus luridus* var. *rubriceps*, de pileu vermell viu a vermell rosa i mateix hàbitat en sòls àcids (MUÑOZ 2005). També es presta a confusió amb el *Suillellus dupainii*, el qual posseeix un estípit no reticulat i fructifica associat a terreny calcari (CALZADA, 2007). En tots dos casos, el creixement fasciculat de l'espècie facilita en part la determinació.

***Geastrum fimbriatum* Fr.**

MYCOBANK: MB120463

Material estudiat. VALÈNCIA. Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712836 Y: 4401864, 625 msnm, sòl silici, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 17-X-2016, XHC2016013. *Ibidem*, Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y:4397946, 550 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 23-XII-2016, XHC2016047.

Observacions. Aquesta espècie de grans dimensions posseeix el peristoma fimbriat però sense delimitar. *Geastrum rufescens* al que s'assembla també per les seues dimensions, té les lacínies roses i el peristoma ben delimitat, *G. saccatum* també posseeix el peristoma ben delimitat (CALONGE ET AL. 1999).

Geastrum triplex té les lacínies plegades cap a l'interior i a més, el peristoma té una arèola ben delimitada.

***Gymnopilus junonius* (Fr.) P.D. Orton**

MYCOBANK: MB331593

Figura 4A

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, camino de Gátova a Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X:715828 Y:4401658, 748 msnm, sobre soca de pi en talús del camí, 7-XI-2018, XHC2018065.

Observacions. Segons les claus de BON & ROUX (2002) la robustesa dels exemplars al costat de la mida i la presència d'anell ens porta a aquesta espècie. *Gymnopilus suberis* posseeix també anell però no és membranós i no sol créixer en exemplars agrupats. *Gymnopilus hybridus* posseeix una cortina de vegades subanular, les làmines més grogues i presenta de pigment incrustant parietal.

***Gymnopilus penetrans* (Fr.) Murrill**

MYCOBANK: MB438398

Figura 4B

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, camino de la Olla, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712661 Y: 4401984, 616 msnm, nombrosos exemplars en sender sobre pinyes i branquetes de pi, 23-XII-2016, XHC2016044.

Observacions. Segons les claus de BON & ROUX (2002) arribem a aquesta espècie, de barret amb el marge clarament groc, làmines amb taques d'òxid, peus sense zona anular d'adult i espores que poden arribar a una longitud de 9 µm.

***Gymnopilus suberis* (Maire) Singer**

MYCOBANK: MB298054

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares, barranc del Bou, UTM (ETRS89, fus 30) X:712718 Y:4401250, 545 msnm, sòl silici, en tronc de surera (*Quercus suber*), 1-I-2018, XHC2018003.

Observacions. Seguint BON & ROUX (2002) ens trobem amb aquesta espècie que creix exclusivament sobre tronc o fusta de *Quercus*, en el nostre cas *Q. suber*, i posseeix un anell poc o gens membranós al contrari que *Gymnopilus junonius*.

Gyroporus castaneus (Bull.) Quél.

MYCOBANK: MB356881

Figura 4C

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares, barranc del Bou, UTM (ETRS89, fus 30) X:712.718 Y:4401250, 545 msnm, sòl silici, un sol exemplar sota surera (*Quercus suber*), 24-IX-2019, XHC2019034.

Observacions. Segons ROUX (2006) es podria confondre amb *Gyroporus ammophillus* que creix davall coníferes en sòls sorrenes amb substrat calcari, el qual posseeix peu, barret, tubs i carn amb tons rosa salmó i amb NH₄OH s'acoloreix el barret de marró vermellós.

En el nostre cas seguint a CASTRO & FREIRE (1995) la Q esporal menor de 2, l'hàbitat sobre substrat silici i la carn blanca immutable ens porten a aquesta espècie, encara que ens despistés el barret una mica descolorit, no amb el color castany més típic. En la nostra mostra el Qe= 1,6, carn blanca immutable, sota *Quercus suber* en sòl àcid, amb reacció negariva NH₄OH 50 % sobre mostra seca.

Heliocybe sulcata (Berk.) Redhead & Ginns

MYCOBANK: MB104303

Figura 4D

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Els Algepsars, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717598 Y: 4394383, 250 msnm, abundant sobre rames tallades, escorçades i deixades al sol d'*Olea europea*, 6-VI-2018, XHC2018010.

Observacions. Un sòcia és *Phaeomarasmium erinaceus*, d'aspecte idèntic, però les seues espores d'amigdaliformes a citriformes la diferencien.

ROMERA ET AL. (2018). assenyalen que s'ha trobat en un hàbitat (*Olea europea*) mai referenciat i que macroscòpicament pot assemblar-se a *Crinipellis zonata*, però la simple observació de les espores al microscopi òptic descarta aquesta possibilitat, ja que *Crinipellis* té espores més o menys amigdaliformes (BON 1999) mentre que les de *H. sulcata* són cilíndrico-el·líptiques en forma de fesol.

Hirschioporus fuscoviolaceus (Ehrenb.) Ryvarden

MYCOBANK: MB324869

Figura 4E

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X:722033 Y:4398034, 534 msnm, sobre *Pinus halepensis* atacat per *Tomicus destruens*, 17-XII-2016, XHC2016038.

Observacions. Presenta una gran semblança a nivell macroscopi amb *Trichaptum abietinum* i segons BREITENCACH & KRÄNZLIN (1986) ambdues espècies són idèntiques a nivell microscòpic; es diferencien bàsicament en la forma de l'himenòfor a més de les seues preferències quant a hàbitat, *T. abietinum* prefereix *Abies*, *Pinus*, *Picea* i, fins i tot, *Larix* i posseeix l'himeni porat de jove i després laberintiforme en la maduresa, mentre que *T. fuscoviolaceum* prefereix *Pinus* en regions mediterrànies i el seu himeni és irpicoide dentat.

Figura 4. A. *Gymnopilus junonius* B. *Gymnopilus penentrans* C. *Gynoporus castaneus* D. *Heliocybe sulcata* E. *Hirschioporus fuscoviolaceus* F. *Holocotylon demoxanthum*

Holocotylon dermoxanthum (Vittad.) R.L. Zhao & J. Xin Li

MYCOBANK: MB571810

Figura 4F

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, terreny obert i arenós, prop estepa negra (*Cistus monspeliensis*), i de surera (*Quercus suber*), 22-IX-2018, XHC2018019.

Observacions. Presenta gran semblança amb *Bovista aestivalis*, però segons SARASINI (2005) aquesta presenta una mida més gran, una forma més menys turbinada o piriforme (indici de la subgleba més o menys desenvolupada), sovint el color roig coure a la base de l'endoperidi, presenta hifes filamentosos a la capa superficial de l'exoperi. Per contra *Holocotylon dermoxanthum* és més menut, de forma subglobosa, amb subgleba absent, presenta hifes filamentosos barrejades amb elements arrodonits i unflats i un capilici de tipus intermedi, a més de la tendència de les espores a ser una mica més berrugoses i ovoides.

Hydnellum amygdaliolens (Rubio Casas, Rubio Roldán Català) E. Larss., K.H. Larss. & Köljalg.

MYCOBANK: MB830570

Figura 5A

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, El Cremat, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717098 Y: 4392962, 215 msnm, en sòl calcari, grup de set exemplars, sota aladern de fulla estreta (*Phillyrea angustifolia*) en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), rar, 12-I-2019, XHC2019002.

Observacions. Segons RUBIO-CASAS ET AL. (2011) es caracteritza per la típica olor d'ametles amargues del seu himeni, la superfície pileica tomentosa i clivellada en grans plaques, no amb escates imbricades, amb aculis decurrents i la carn d'olor a farina i sabor molt amarg verd a la base del peu i finalment pel seu creixement sota conífers del gènere *Pinus* amb preferència sobre sòl àcid. Però, de vegades, en temps molt humit l'olor d'ametles amargues pot desaparèixer i en la maduresa predomina l'olor de brou Maggi.

Hygrocybe conica (Schaeff.) P. Kumm.

MYCOBANK: MB356885

Figura 5B

Material estudiat. VALÈNCIA. Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, sobre molsa 16-XI-2018, XHC2018074. *Ibidem*, Serra, La Falaguera, UTM X:717.024 Y:4.399.438, 600 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*) i coscoll (*Quercus coccifera*), 6-XII-2018, XHC2018110.

Observacions. Segons BREITENCACH & KRÄNZLIN (1991) en opinió d'alguns autors *Hygrocybe nigrescens* (Quél.) Kühn. no podria separar-se ni macroscòpicament ni microscòpicament de *H. conica*. No obstant això, BON (1976) va considerar que ambdues eren espècies diferents i es diferencien en la predominància del tipus de basidis: *H. pseudoconica* (= *H. nigrescens*) presenta basidis tetraspòrics, mentre que *H. conica* presenta basidis bispòrics. A la nostra mostra trobem algun basidi tetraspòric de manera testimonial.

Hygrophorus chrysodon* var. *cistophilus Pérez-De-Greg., Roqué & Macau
MYCOBANK: MB545615

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X:724316 Y:4397257, 550 msnm, sòl silici, un sol exemplar davall d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 14-I-2020, XHC2020010.

Observacions. Varietat que es diferenciaria de l'espècie tipus per la seua menor mida, el seu hàbitat exclusiu sota *Cistus* i les seues espores més amples (PÉREZ DE GREGORIO ET AL. 2009).

Hygrophorus leucophaeo-ilicis Bon & Chevassut
MYCOBANK: MB105363
Figura 5C

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X:724097 Y:4397195, 550 msnm, sòl silici, abundant sota carrasca (*Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*), 21-XI-2018, XHC2018087.

Observacions. Comparteix hàbitat amb *Hygrophorus roseodiscoideus*, però aquest últim té el peu i barret molt viscos i les seues làmines presenten esfumacions rosades. *H. arbustivus* var. *quercetorum* és similar però se separa fàcilment perquè el capell està acolorit des de jove i les fibril·les innates radials es veuen a simple vista i cobeixen tot el capell, a més de l'absència de tons rosats a rogencs de *H. leucophaeo-ilicis*.

Infundibulicybe geotropa (Bull. ex DC.) Harmaja
MYCOBANK: MB487940
Figura 5D

Material estudiat. VALÈNCIA: Puçol, Bnc. del Llop, UTM (ETRS89, fus 30) X:729.499 Y:4.391.135, 159 msnm, sòl silici, sota carrasca (*Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*), 12-XI-2016, leg. Miguel Rodríguez Fuentes, det. I. Tarazona & J. Herrero, XHC2016019. *Ibidem*, Estivella, Les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X:724097 Y:4397195, 550 msnm, sòl silici, grup de tres o quatre exemplars, sota carrasc, freqüent tots els anys al mateix lloc, 21-XI-2018, XHC2018088. *Ibidem*, 5-XII-2020, XHC2020049.

Observacions. *Infundibulicybe geotropa* posseeix una certa semblança amb *Clitocybe alexandrii*, però el color més fosc, les marques concentriques al barret i la particular olor d'aquest últim, que no fructifica en clarianes de bosc com l'anterior, els diferenciarien.

Inocybe geophylla* var. *lilacina (Peck) Gillet
MYCOBANK: MB438519
Figura 5E

Material estudiat. VALÈNCIA. Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, grup nombrós davall de pi blanc (*Pinus halepensis*) sobre molsa, 31-X-2018, XHC2018034.

Figura 5. A. *Hydnellum amigdaliforme* B. *Hygrocybe conica* C. *Hygrophorus leucophaeo-ilicis*
D. *Infundibulicybe geotropa* E. *Inocybe geophylla* var. *lilacina*. F. *Inocybe rufuloides*

Observacions. Aquesta varietat de *Inocybe geophyla* P. Kumm. és d'un característic color lila, eixe color podria prestar-se a confusió amb *Mycena pura*, però aquesta última posseeix una olor rafanoide i no espermàtica.

***Inocybe rufuloides* Bon**

MYCOBANK: MB106928

Figura 5F

Material estudiat. VALÈNCIA: Nàquera, camí del Salt, UTM (ETRS89, fus 30) X:721621 Y:4393727, 325 msnm, sòl silici argilós, en lloc obert de oliveres (*Olea europea*) i pi blanc (*Pinus halepensis*) sobre molsa, 31-XII-2016, XHC2016062.

Observacions. Típica espècie de pinar mediterrani de sòl arenós, segons LANTIERI (2004) la seua aparença és molt similar a *Inocybe tarda* Kühner, amb espores llises, però més grans ($9,5\text{--}13 \times 5\text{--}7 \mu\text{m}$) enfront de la nostra exsicata ($9,8\text{--}10,9 \times 6,5\text{--}7,7 \mu\text{m}$) i en particular la var. *sabulosa* Beller & Bon, que té una coloració més pàl·lida. També és similar a *I. vulpinella* Bruyl., però aquesta posseeix una cutícula marró fosc-rovell, més fosca al centre, amb una base del peu blanca proveïda d'un bulb marginat; les seues espores encara són més grans ($12\text{--}14,5 \times 6\text{--}8 \mu\text{m}$), i pèls marginals diferents.

***Lactarius ilicis* Sarnari**

MYCOBANK: MB361397

Figura 6A

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X:724316 Y:4397257, 550 msnm, sòl silici, dos exemplars sota carrasca (*Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*), pi blanc (*Pinus halepensis*), al costat d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*), rar, 25-XII-2020, XHC2020077.

Observacions. GALLI (2006) afirma que el seu port robust, el color marró grisenc del seu barret i per descomptat el seu hàbitat termòfil en facilitaria la identificació.

***Lactarius scrobipes* Kühner & Romagn.**

MYCOBANK: MB299327

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares. UTM (ETRS89, fus 30) X:712748 Y:4401012, 600 msnm, sòl silici, espècie molt abundant sota surera (*Quercus suber*), 19-IX-2017, XHC2017031.

Observaciones. Aquesta espècie de vistós barret zonat i de marge sense vellositat, posseeix un peu netament escrobiculat i per això alguns autors li donen entitat d'espècie mentre que altres la consideren com una forma de *Lactarius zonarius*.

Lactifluus rugatus (Kühner & Romagn.) Verbeken

MYCOBANK: MB564628

Figura 6B

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X:715024 Y:4402567, 650 msnm, sòl silici, un grup amb quatre exemplars sota surera (*Quercus suber*), 9-XI-2018, XHC2018069. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares, barranc del Bou, UTM (ETRS89, fus 30) X:712718 Y:4401250, 545 msnm, sòl silici, un sol exemplar sota surera, 1-XI-2018, XHC201851.

Observacions. Segons GALLI (2004) seria la variant d'ambient mediterrani més termofila de *Lactarius volemus*, però és molt menys marró i manca d'aquesta olor de peix fumat, les seues espores són el·líptiques en lloc de globoses i manca de macrocistidis a les làmines.

Laetiporus sulphureus (Bull.) Murrill

MYCOBANK: MB299348

Figura 6C

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, abrevador, UTM (ETRS89, fus 30) X:711463 Y:4401780, 436 msnm, sobre tronc viu de xop blanc (*Populus alba*), 15-IX-2019, XHC2019018.

Observacions. Espècie que es fàcilment identificable per la seua coloració groc ataronjada, sofre de jove i la seua carn blanca, que fructifica sobre diversos planifolis, dins del Parc Natural la trobem sobre tronc de *Populus alba*, però l'hem observat tant en fals plataner, com ametler, lledoner i garrofer, d'ací el nom popular en aquestes contrades de bolo de garrofera. MORENO ET AL. (1986) afirmen que també pot afectar coníferes, encara que és més rar, sent susceptibles les espècies d'*Abies* i *Larix*.

Lentinellus ursinus (Fr.) Kühner

MYCOBANK: MB255281

Figura 6D

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X:715024 Y:4402567, 650 msnm, sobre surera (*Quercus suber*), 9-IX-2018, XHC2018017.

Observacions. Segons BREITENCACH & KRÄNZLIN (1991) altres espècies del gènere o bé presenten peu o bé presenten espores més grans, és una espècie molt variable. *Lentinellus castoreus*, segons alguns autors és considerat com a sinònim, però difereix en el substrat on es desenvolupa i la mida dels carpòfors (BREITENCACH & KRÄNZLIN 1991). Segons ROUX (2006) *L. castoreus* es diferenciaria per la seua major talla, creixement sobre coníferes, sabor fortament acre, la vellositat llanosa del barret i el seu color és més clar de jove.

Figura 6. A. *Lactarius ilicis* B. *Lactifluus rugatus* C. *Laetiporus sulphureus* D. *Lentinellus ursinus* E. *Lepiota carinii* F. *Lepiota castanea*

***Lepiota carinii* Bres.**

MYCOBANK: MB259857

Figura 6E

Material estudiat. VALÈNCIA. Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 31-X-2018, XHC2018032.

Observacions. Es caracteritza per la seua mida petita, pel barret i peu amb escates gruixudes i el color marró groguenc amb reflexos carn del seu barret. Microscòpicament, per les seues espores menudes, els seus queilocistidis grans i la presència d'elements subesfèrics a l'epicutis segons CANDUSSO & LANZONI (1990).

Les espores de nostra mostra són de grandària molt variable (fins a 2 µm) la mitjana és $Me = 4,9 \times 3,1$ µm ; $Qe = 1,6$.

***Lepiota castanea* Quél.**

MYCOBANK: MB229205

Figura 6F

Material estudiat. VALÈNCIA. Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 31-X-2018, XHC2018040.

Observacions. Xicoteta espècie caracteritzada en la seua maduresa pel color marró rogenc tant del capell com del peu, amb escates disperses sota la zona anular. Es diferencia d'espècies properes per les seues espores grans i esperonades ($9-13 \times 4$ µm) i la presència de septes a les hifes del l'epicutis (CANDUSSO & LANZONI 1990).

***Lepiota elseae* A. Caball., Vizzini, G. Muñoz & Contu**

MYCOBANK: MB811370

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Balòria, (ETRS89, fus 30) X:717685 Y:4395103, 320 msnm, sòl calcari davall de carrasca (*Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*), 28-XI-2016, XHC2016024.

Observacions. Espècie creada en 2015 típicament mediterrània sota *Quercus ilex*. Segons CABALLERO ET AL. (2015) ben caracteritzada pel seu barret marró ocraci amb tons roses amb zones concentriques al voltant del centre més o menys alçades amb escates d'igual color o més pàl·lides que el centre, molt fibril·lós cap al marge, amb restes del vel a la vora del barret i peu, amb espores fusiformes a àmpliament fusiformes, queilocistidis septats clavats a fusiformes i escates del píleu compostes per elements terminals allargats i subcilíndrics, de àpex arredonit barrejats amb elements claviformes curts mes rars. L'espècie morfològicament més pròxima és *Lepiota clypeolaria* (Bull.) P. Kumm., a banda del seu hàbitat en boscos caducifolis o de coníferes es diferencia per tindre una superfície del píleu més pàl·lida, escates de color taronja clar, ocre groguenc sense matisos rosats, abundants elements claviformes que formen una capa subhimeniforme generalment ben desenrotllada davall dels elements llargs de la pileipellis (CANDUSSO & LANZONI 1990; BREITENBACH & KRÄNZLIN 1995).

Lepiota erminea (Fr.) P. Kumm. [sin. *L. alba* (Bres.) Sacc. és molt pròxima, però es diferencia principalment per tindre un barret blanc o groc pàl·lid, no fibrós radialment, ni amb escates distintives (CANDUSSO & LANZONI 1990; BREITENBACH & KRÄNZLIN 1995).

***Lepiota erminea* (Fr.) P. Kumm.**

MYCOBANK: MB239040

Figura 7A

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Pinada experimental Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715976 Y: 4401359, 750 msnm, sòl calcari, sobre pinotxa de pins pinastres empeltats de pi pinyer (*Pinus pinaster* x *Pinus pinea*), 13-XI-2016, XHC2016020. VALÈNCIA. Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, grup nombrós en lloc herbós de llistó (*Brachypodium retusum*), bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 31-X-2018, XHC2018035.

Observacions. Considerant la bibliografia existent hi ha un gran dissens quant a la seua sinonímia amb *Lepiota alba* (Bres.) Sacc. Seguint CABALLERO (2016) s'assenyala que després d'un anàlisi de tres col·leccions amb diferent coloració pileal, que va des d'un color ocraci avellana quasi uniforme a tot el barret, passant a una altra amb un barret clarament bicolor fins a un altre exemplar d'un blanc gairebé uniforme o amb suaus tons de color crema pàl·lid, no van trobar diferències significatives a l'ADN, per la qual cosa conclou que és una espècie molt comuna i variable.

***Lepiota griseovirens* Maire**

MYCOBANK: MB356822

Figura 7B

Material estudiat. VALÈNCIA. Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 31-X-2018, XHC2018041.

Observacions. Segons CANDUSSO & LANZONI (1990) fàcil d'identificar d'altres espècies amb colors verdosos (sobretot *Lepiota grangei*) al microscopi per les espores més petites ($7-9 \times 3,4-4 \mu\text{m}$) i per la presència de pigment de membrana gris verdós.

***Lepiota subgracilis* Kühner**

MYCOBANK: MB279227

Figura 7C

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares. UTM (ETRS89, fus 30) X:712748 Y:4401012, 600 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 22-IX-2018, XHC2018021.

Observacions. D'aspecte semblant a *Lepiota castanea*, però la presència d'espores fusiformes ens du a aquesta espècie front a les espores esperonades de *L. castanea*.

***Lyophyllum decastes* (Fr.) Singer**

MYCOBANK: MB299927

Figura 7D

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), prop d'estepa borrera (*Cistus salviifolius*), 3-XII-2020, XHC2020032.

Observacions. Es reconeix per la consistència fràgil dels carpòfors i pel seu creixement cespitós però amb peus que ni ixen junts d'una massa basal comuna com sí ho fa *Lyophyllum fumosum* d'aspecte similar (CONSIGLIO & CONTU 2002).

***Lyophyllum infumatum* (Bres.) Kühner**

MYCOBANK: MB252727

Figura 7E

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X:715743 Y:4401471, 750 msnm, sòl silici, davall de pi blanc (*Pinus halepensis*) i carrasca (*Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*), 7-XI-2018, XHC2018066. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X:724316 Y:4397257, 550 msnm, sòl silici, un sol exemplar davall d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 10-I-2020, XHC2020007.

Observacions. Hi ha diverses espècies de color paregut i que ennegreixen al fregament, però el tipus d'espores llises, romboïdals, citriformes a amigdaliformes ens confirmaria aquesta espècie. *Lyophyllum semitale* posseeix espores el·líptiques creixent sobre coníferes i *L. immundum* posseeix espores subesfèriques.

***Marasmius anomalus* Lasch**

MYCOBANK: MB450923

Figura 7F

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, El Cremat, UTM (ETRS89, fus 30) X:717860 Y:4392804, 224 msnm, sobre gramínia (*Brachypodium retusum*), 3-XII-2016, XHC2016026. *Ibidem*, Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, trobem xicotets grups sobre branquetes de *Brachypodium retusum*, 22-IX-2018, XHC2018023.

Observacions. Seguint les claus de BON (1999), ens porta a *Marasmius anomalus* var. *microsporus*. Segons MYCOBANK, *M. epodius* = *M. anomalus* = *M. anomalus* var. *microsporus*. Ara bé, segons ROUX (2006) per les seues espores netament larmiformes < 19 µm estariem davant de *Marasmius ventalloi*, molt similar a *M. anomalus*, però amb espores que sobrepassen les 20 µm de llarg. Hi ha una varietat de *M. anomalus* var. *microsporus*, que, segons ROUX (2006), seria idèntica a *M. ventalloi*. Però segons BON (1999) i ANTONIN & NOORDELOSS (2010) *M. ventalloi* Singer, és una espècie semblant que se separa de *M. anomalus* per la presència de color groc a les làmines i part superior de l'estípit, aquest darrer esdevé verd a assecar-se. Com que les nostres mostres no prenen color verd en assecar-se. Els nostres exemplars sense cap dubte correspodrien a *M. anomalus*.

***Melanoleuca brevipes* (Bull.) Pat.**

MYCOBANK: MB438669

Figura 8A

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X:724097 Y:4397195, 550 msnm, sòl silici, grup nombrós en lloc obert i herbós de camps perduts, 31-I-2020, XHC2020022.

Observacions. Seguint les claus de BON (1991) pels queilos en ortiga pertany a secció *Grammopodinae*. Amb estípit curt inferior a 2/3 de la longitud del barret i espores allargades, barret i peu concolor ens porta a *Melanoleuca brevipes*. Es diferenciaria de *M. subbrevipes* ja que aquesta posseeix un peu més llarg i barret més gran, a més d'espores lleugerament més allargades.

Figura 7. A. *Lepiota erminea* B. *Lepiota griseovirens* C. *Lepiota subgracilis* D. *Lyophyllum decastes* E. *Lyophyllum infumatum* F. *Marasmius anomalus*

***Melanoleuca rasilis* var. *leucophylloides* Bon**

MYCOBANK: MB348446

Figura 8B

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X:716025 Y:4392984, 200 msnm, sòl calcari, abundant en petits grups o aïllat sobre fullaraca de pi, bosc de *Pinus halepensis*, 11-XII-2016, XHC2016030.

Observacions. Seguint les claus BON (1991) pels queilocistidis en ortiga pertany a secció Grammopodinae, subsecció Rasilinae per les seues espores ovoides a subgloboses i ornamentació aïllada. Amb barret fosc i làmines blanques ens portaria a *Melanoleuca leucophylloides*, en l'actualitat es considera una varietat de de *M. rasilis*

***Melanoleuca polileuca* (Fr.) Kühner & Maire, Bull.**

MYCOBANK: MB254036

Figura 8C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X:722099 Y:4397946, 550 msnm, sòl calcari, lloc herbós en cuneta de carretera, 1-XI-2012, XHC2016016.

Observacions. Seguint les claus BON (1991) ens trobaríem dins de la secció Vulgarinae per la presència de forma majoritaria de cistidis fusiformes. Amb barret marró gris, peu estriat de fibril·les negres i cistidis fusiformes amb cristalls a l'àpex, i olor farinosa, es tractaria de *Melanoleuca polileuca*. Pareguda seria *M. pallidipes*, però aquesta té la carn més blanca, el peu més estriat i més clar.

***Phallus impudicus* var. *pseudoduplicatus* O. Andersson**

MYCOBANK: MB125112

Figura 8D

Material estudiat. VALÈNCIA. Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, grup de quatre o cinc exemplars en distintes fases de maduració, en bosc de *Pinus halepensis* aclarit amb desbrossadora, amb sotabosc entre d'altres de *Salvia rosmarinus* i *Cistus salviifolius*. 31-X-2018, XHC2018033.

Observacions. Aquesta curiosa varietat de l'espècie tipus l'hem trobada en una sola ocasió. Macroscòpicament difereix de l'espècie tipus en la presència d'un curt i rudimentari indusi de color blanc que com a molt baixa de l'àpex del receptacle fins a assolir una tercera part del peu.

***Phellinus tuberculosus* (Baumg.) Niemelä**

MYCOBANK: MB110016

Figura 8E

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X:724097 Y:4397195, 550 msnm, exemplar sobre ametler amarg (*Prunus dulcis*), 31-I-2020 XHC2020023.

Observacions. El seu context groc marró brillant, la seua trama de l'himenòfor formada per hifes subparaleles, fructificar sobretot a *Prunus* a les regions mediterrànies i els seus carpòfors de xicotetes dimensions el diferenciarien de *Phellinus igniarius*. Provoca una podridura blanca que ha estat erròniament confosa per una podridura marró en la literatura (MORENO ET AL. 1986).

Pholiota lenta (Pers.) Singer

MYCOBANK: MB115388

Figura 9A

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, grup fasciculat al llit del barranc en lloc herbós, 3-XII-2020, XHC2020040.

Observacions. Es caracteritza pel seu capell crema amb el centre ocre, molt viscos en temps humit, i les espores més o menys reniformes i llises i hàbitat sapròfit sobre restes llenyoses. Presenta una cortina de jove i es podria confondre per això amb espècies del gènere *Hebeloma*, però aquests tenen olor rafanoide i les seues espores són berrugoses igual que les espècies del gènere *Cortinarius*, a més a més, ambdues viuen sobre sòl.

Pseudolyophyllum metachroum Raithelh. ex. Z.M. He & Zhu L. Yang

MYCOBANK: MB847258

Figura 9B

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X:722099 Y:4397946, 550 msnm, sòl calcari, en bosc de *Pinus halepensis*, 17-XII-2016, XHC2016031.

Observacions. Espècie comuna, abundant, àmpliament distribuïda i en expansió per la seua major tendència nitròfila que *Clitocybe vibecina*, desplaçant a l'anterior en zones amb més contaminació nitrogenada ambiental segons BAS ET AL. (1995). Segons BREITENBACH & KRÄNZLIN (1991) es distingeix pels seus colors marró grisencs i la seua olor terrosa, una mica desagradable. *Clitocybe vibecina* té un barret menys umbilicat i molt menys estriat, a més d'un peu més llarg.

Rhizocybe vermicularis (Fr.) Vizzini, G. Moreno, P. Alvarado & Cons.

MYCOBANK: MB808521

Figura 9C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X:722033 Y:4398034, 534 msnm, sòl calcari, nombrosos exemplars en cercle de bruixes, en terreny argilós amb molsa, 29-III-2017, XHC2017015.

Observacions. Segons ROUX (2006) es caracteritza pel seu barret de marró rogenc a penes higròfan, el seu peu amb rizomorfs desenvolupats i la seua aparició primaveral.

Figura 8. A. *Melanoleuca brevipes* B. *Melanoleuca rasilis* var. *Leucophylloides* C. *Melanoleuca polileuca* D. *Phallus impudicus* var. *Pseudoduplicatus* E. *Phellinus tuberculosus*

Rickenella fibula (Bull.) Raithel.

MYCOBANK: MB322818

Figura 9D

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X:722033 Y:4398034, 534 msnm, sòl calcari, un sol exemplar sobre molsa, 17-XII-2016, XHC2016033.

Observacions. Bonica espècie d'hàbitat molsós amb capell de tipus omfaloide i làmines decurrents que pasa desapercebuda per la seua diminuta mida.

Russula amoenicolor Romagn.

MYCOBANK: MB338671

Figura 9E

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 19-IX-2017, *det.* Miguel Pitarque, XHC201737. *Ibidem*, Los Panizares. UTM (ETRS89, fus 30) X:712748 Y:4401012, 600 msnm, sòl silici, sota surera, 24-IX-2019, XHC201946.

Observacions. Díficil de distingir de la *Russula amoena*, de la qual se separa per la seua mida més gran, per la seua coloració variable menys viva del barret i un peu menys acolorit (GALLI 1996). *Russula amoenicolor* es caracteritza per uns pleurocistidis que tenen una amplada >10 micròmetres davant *R. amoena* amb pleurocistidis < 10 micròmetres. La nostra recol·lecta té una forta olor desagradable a fermentació o llet agra i presenta una reacció violeta al fenol que la diferencia de *R. violeipes*, amb una olor suau i una reacció marró xocolata al fenol.

Russula decipiens (Singer) Svrček

Figura 9F

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares. UTM (ETRS89, fus 30) X:712748 Y:4401012, 600 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 24-IX-2019, *det.* Miguel Pitarque, XHC2019035.

Observacions. Segons GALLI (1996) es caracteritza pels colors roig fosc a vinós àmpliament decolorat, per l'esporada fosca (IVb) i pel peu sense esfumacions roses que tendeix al gris marró. Segons MONEDERO (2011) es pot confondre amb *Russula maculata*, però aquesta presenta el barret típicament esguitat de taques color rovell i peu sovint tintat de rosa, amb tendència a pardejar i no a grisejar. Una altra confusió possible podria donar-se amb *R. badia* que creix lligada exclusivament a coníferes.

Russula foetens Pers.

MYCOBANK: MB187177

Figura 10A

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*) i estepa borrera (*Cistus salviifolius*), abundant, 31-X-2018, XHC2018050.

Observacions. Una espècie de grans dimensions, molt abundant al Parc sota surera, que es caracteritza pel seu barret ocre, fortament viscos i olor desagradable. Es diferencia de *Russula subfoetens* per la seua mida més gran, la seua major viscositat i per una reacció negativa a la potassa. *R. putida*, presenta una talla menor i espores reticulades. *R. illota* té l'aresta laminar puntejada de marró.

Figura 9. A. *Pholiota lenta* B. *Pseudolyophyllum metachroum* C. *Rhizocybe vermicularis* D. *Rickenella fibula* E. *Russula amoenicolor* F. *Russula decipiens*

***Russula heterophylla* (Fr.) Fr.**

MYCOBANK: MB193557

Figura 10B

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, junt a coscoll (*Quercus coccifera*) i estepa negra (*Cistus mosnampeliensis*), en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 27-IX-2018, XHC2018028.

Observacions. Es reconeix pel seu color verd oliva, sabor dolç i làmines bifurcades.

***Russula ilicis* Romagn., Chevassut & Privat.**

MYCOBANK: MB322926

Figura 10C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, El Cremat, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717098 Y: 4392962, 215 msnm, sòl calcari, sota carrasca (*Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*), prop de llentiscle (*Pistacia lentiscus*), 3-X-2019, XHC2019041.

Observacions. Es caracteritza per la seua carn dura, dolça, el seu hàbitat sota carrasques de sòl calcari, els seus colors gris pàl·lid amb esfumacions blaves, liles o ocre i les seves làmines de consistència llardosa. Es pot confondre amb *Russula wernerii*, però aquesta té l'esporeda IIIb-c i hàbitat de *Quercus ilex* i *Q. suber* en sòl àcid, front a una esporada més clara IIc-d i *Q. ilex* en sòls durs, secs i calcaris de *R. ilicis* (GALLI 1996).

***Russula insignis* Qué.**

MYCOBANK: MB182168

Figura 10D

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 27-IX-2018, XHC2018027. *Ibidem*, Los Panizares. UTM (ETRS89, fus 30) X:712748 Y:4401012, 600 msnm, sòl silici, sota pi, 24-IX-2019, XHC2020039.

Observacions. Ben caracteritzada per la carn dolça i la base del peu groga, les nostres recolectes al contrari de la literatura creixen sota *Pinus halepensis*, si bé no podem assegurar que no hi haguera cap *Quercus* en les proximitats.

***Russula praetervisa* Sarnari**

MYCOBANK: MB446396

Figura 10E

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X:724097 Y:4397195, 550 msnm, sòl silici, grup nombrós sota pi blanc (*Pinus halepensis*) i estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 1-XI-2016, *det.* Miguel Pitarque, XHC2016025.

Observacions. És un taxó controvertit ateses les similituds macroscòpiques entre *Russula praetervisa* Sarnari i *R. pectinatoides* Romagnesi. La diferència rauria doncs en l'ornamentació esporal; espores amb espines aïllades en el tipus Romagnesi i espores subreticulades a Sarnari (MONEDERO 2011). D'altra banda, segons CURCÓ (2023) *R. pectinatoides* és una espècie americana. Dit això, i sent que les

nostres mostres presenten espores subreticulades i a més presenten la base del peu tacada de marró vermellós, encara que MONEDERO (2011) afirma que no és un caràcter constant, ens portaria a l'espècie que proposem. Molt semblant a *R. praetervisa* seria segons estudis recents a *R. recondita* (CURCÓ 2023).

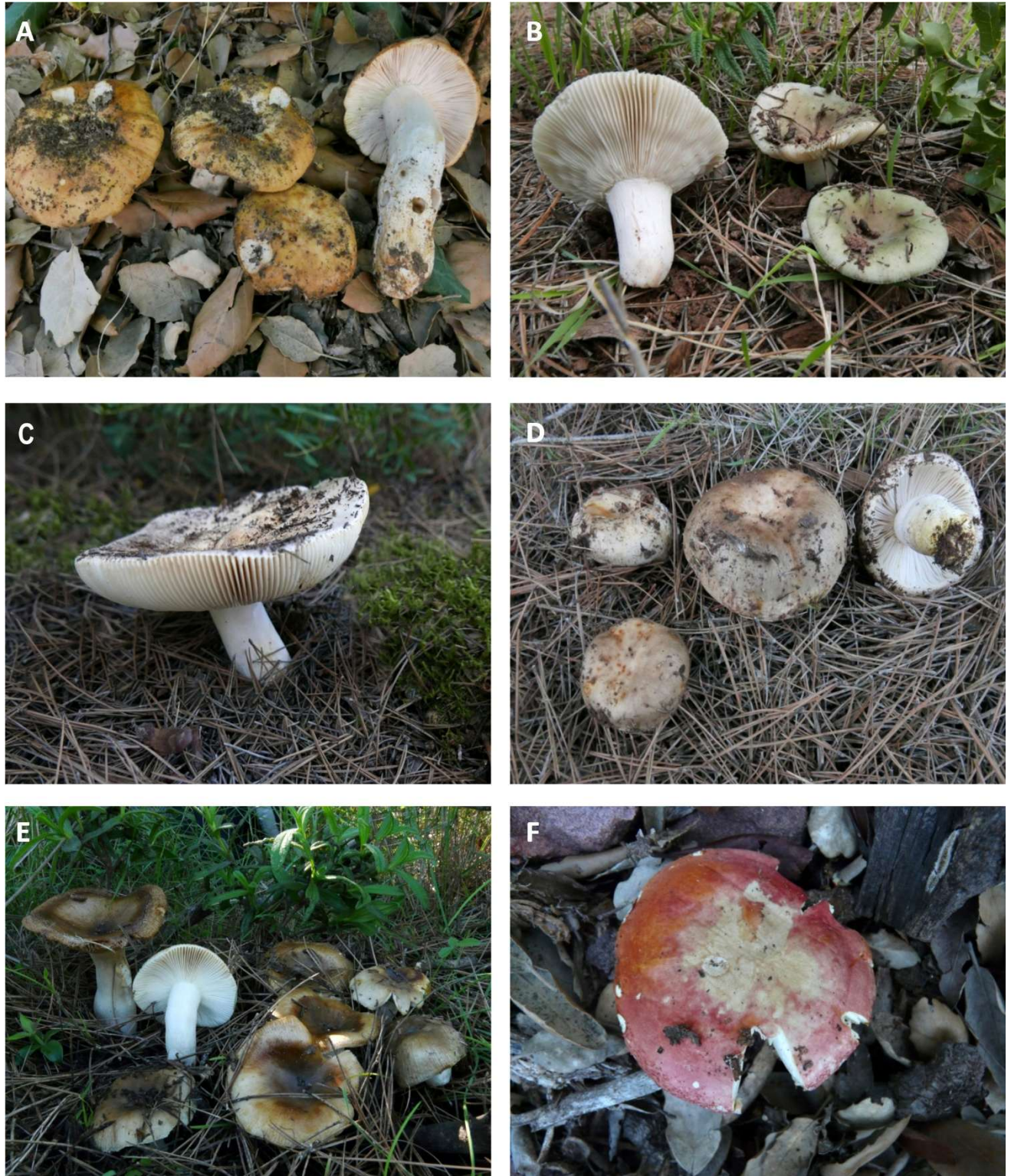

Figura 10. A. *Russula foetens* B. *Russula heterophylla* C. *Russula ilicis* D. *Russula insignis* E. *Russula praetervisa* F. *Russula rubroalba*

Russula rubroalba (Cantant) Romagn.

MYCOBANK: MB338716

Figura 10F

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El tormo, UTM (ETRS89, fus 30) X:716320 Y:4401686, 718 msnm, sòl silici, un sol exemplar sota surera (*Quercus suber*), 22-VI-2016, *det.* Miguel Pitarque, XHC2016011.

Observacions. Segons MONEDERO (2011) *Russula rubroalba* és una espècie controvertida, alguns autors la consideren una forma roja de *R. romellii*, mentre que per altres com SARNARI (2005) són espècies independents. En aquest cas *R. rubroalba* seria una espècie meridional, pròpia de *Quercus* sobre sòls moderadament calcaris amb les espores més arrodonides i un aspecte netament més reticulat, mentre que *R. romellii* prefereix fagedes amb sòls humits argilosos.

Russula vesca Fr.

MYCOBANK: MB203547

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 19-IX-2017, *leg.* Ildefonso Fuentes, *det.* I. Tarazona & J. Herrero, XHC2017026. *Ibidem*, 29-IX-2019, XHC2019039

Observacions. Queda ben determinada per l'esporada blanca, làmines blanques, sabor dolç de la carn i les espores amb berrugues baixes i aïllades. *Russula wernerii*, amb el mateix hàbitat, a la qual se li sembla, té l'esporada més fosca, ocre i les espores amb una decoració quasi inconspicua.

Spodocybe fontqueri (Heim) Vizzini, P. Alvarado & Dima

MYCOBANK: MB843521

Figura 11A

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 1-XI-2018, XHC2018053.

Observacions. Es distingeix a nivell macroscòpic per la seua xicoteta mida, el seu aspecte omfaloide i les seues làmines blanquinoses decurrents, es pot confondre amb altres espècies d'olor farinosa i barret gris o marró grisenc com *Clitocybe trullaeformis*, *C. herbarum* o *C. collina*. Segons ROUX (2006) *Spodocybe fontqueri* (Heim) Vizzini, P. Alvarado & Dima recorda, en boscos termòfils, una forma petita de *C. trullaeformis* (Fr. : Fr.) P. Karst.

Thelephora terrestris Ehrh. ex Pers.

MYCOBANK: MB193195

Figura 11B

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, un únic grup de sis exemplars, sota surera (*Quercus suber*), 11-I-2017, XHC2017004.

Observacions. Espècie comuna d'aspecte i coloració variable sense pràcticament peu, que creix formant com a rosetes d'aspecte irregular sobre el terra, branques i altres plantes amb la superfície pileica zonada, fibrós tomentosa. Es podria confondre amb *Telephora caryophyllea* Schaelf.:Fr. però

aquesta presenta un peu visible i el seu barret està lacerat i formant rosetes superposades (LLAMAS & TERRÓN 2003).

***Trametes trogii* Berk.**

MYCOBANK: MB208715

Figura 11C

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sobre branca caiguda de surera (*Quercus suber*), 1-XI-2018, XHC2018055.

Observacions. Segons MORENO ET AL. (1986) es podria confondre amb *Coriolopsis gallica* pel seu aspecte macroscòpic i per créixer en caducifolis provocant-hi una podridura blanca, però *Trametes trogii* en general posseeix carpòfors de majors dimensions, de vora més clara i amb la superfície del barret hirsuta, no zonada com *C. gallica*.

***Tricholoma concolor f. bisporum* (Bon) PA Moreau & Courtec.**

MYCOBANK: MB561229

Figura 11D

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Pinada experimental Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715976 Y: 4401359, 750 msnm, sòl calcari, grup molt nombrós sobre pinotxa de pinastres empeltats de pi pinyer (*Pinus pinaster x Pinus pinea*), 20-XII-2020, XHC2020053. VALÈNCIA: Serra, el Cremat, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717098 Y: 4392962, 215 msnm, sòl calcari, 13-XII-2018, XHC2018121. *Ibidem*, La Falaguera, UTM X: 717024 Y: 4399438, 600 msnm, sòl calcari, grupet de pocs exemplars, en camí de la Falaguera al barranc del Sergatillo, sota i pi blanc (*Pinus halepensis*) i lentiscus (*Pistacia lentiscus*), 6-XII-2018, XHC2018111.

Observacions. Antigament confós amb *Tricholoma psammopus* a causa de l'errònia assimilació d'espècies pròpies del nord d'Europa amb les espècies presents al sud, fins que el treball de MOREAU & AL. (2011) va aparèixer i va donar llum sobre el tema.

***Tricholoma equestre* (L.) P. Kumm.**

MYCOBANK: MB176119

Figura 11E

Material estudiat. VALÈNCIA. Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), freqüent però escàs, 31-X-2018, XHC2018047. *Ibidem*, 24-XII-2020, XHC2020061.

Observacions. Hi ha diferents espècies de tricholomes grocs amb què es podria confondre. De difícil confusió seria *Tricholoma sulphureum* atenent a la seua olor de gas acetilè, i en tot cas amb espècies que requereixen un estudi més profund com *T. coryphaeum* (Fr.) Gill o *T. viridifucatum* Bon, RIVA (1988) els considera formes de l'espècie tipus *T. equestre*. Segons BOERTMANN ET AL. (1992) *Tricholoma auratum* (Fr.) Gill. ss. Bon, seria una espècie més robusta i de peu curt, amb un barret viscós de color marró rogenc a marró groguenc, amb làmines de color groc llima pàl·lid i carn blanca sota una zona groga, d'olor farinosa, creixent a boscos de *Pinus*. *Tricholoma flavovirens* ss. restr. Bon, seria més esvelta, amb peu més allargat, amb un barret sec de color marró oliva a sépia o marró rogenc amb colors groc intens, més daurat a la carn, d'olor farinosa, creixent en boscos de caducifolis i de *Picea*.

Tricholoma fracticum (Britzelm.) Kreisel

MYCOBANK: MB560441

Figura 11F

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de la Pedrera, UTM (ETRS89, fus 30) X:717026 Y:4393512, 228 msnm, sota *Pistacia lentiscus* i *Pinus halepensis* 17-XII-2016, XHC2016035.

Observacions. Trobem un curiós grup d'exemplars amb característiques diferents del tipus amb un barret lleugerament més clar i el peu decorat amb bandes en zig-zag més fosques per sota del zona anular com es pot apreciar a la imatge.

Tricholoma myomyces (Pers.) J. E. Lange

MYCOBANK: MB108594

Figura 12A

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X:722099 Y:4397946, 550 msnm, calcari, en boscos de pi blanc (*Pinus halepensis*), 8-I-2017, XHC2017002. *Ibidem*, Estivella, Les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X:724097 Y:4397195, 550 msnm, sòl silici, abundant sota *Cistus monspeliensis*, 25-I-2020, XHC2020017.

Observacions. *Tricholoma myomyces* es distingeix de *T. terreum* per la seua cutícula de color gris clar finament fibril·losa-sedosa i una cortina al peu menys efimera, visible en exemplars joves.

Tricholoma sejunctum (Sowerby) Quél.

MYCOBANK: MB192411

Figura 12B

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, barranc del Sergatillo, UTM X:716958 Y: 4399122, 600 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*) i alborç (*Arbutus unedo*). 6-XII-2018, XHC2018107. *Ibidem*, Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), freqüent però escàs, 31-X-2018, XHC2018038. *Ibidem*, 24-XII-2020, XHC2020058.

Observacions. A la mateixa zona trobem *Tricholoma sejunctum* var. *coniferarum* Bon que segons RIVA (1988) es diferencia del tipus en una major robustesa, cutícula llisa, amb radis sedosos però no fibril·losa, negra cap al disc i palida, groc citrí o ataronjat cap a la vora, làmines més estretes amb vora groc llima, amb el peu tenyit de rosa i sabor més amarg.

Figura 11. A. *Spodocybe fontqueri* B. *Thelephora terrestris* C. *Trametes trogii* D. *Tricholoma concolor* f. *bisporum* E. *Tricholoma equestre* F. *Tricholoma fracticum*

***Tricholoma stans* (Fr.) Sacc.**

MYCOBANK: MB183438

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), freqüent, 1-XI-2018, XHC2018056. VALÈNCIA. Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, junt a coscoll (*Quercus coccifera*) i estepa negra (*Cistus monspeliensis*), en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 27-IX-2018, XHC2018026. *Ibidem*, Estivella, les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X:724097 Y:4397195, 550 msnm, sòl silici, grup nombrós sota pi blanc (*Pinus halepensis*) i estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 5-XII-2020, XHC2020051.

Observacions. Es diferencia d'altres tricolomes de color marró que creixen sota pi per la seua petita grandària i fragilitat i sobretot per la brillantor sedosa del barret en assecar-se (GALLI 2003). Segons ROUX (2006) es caracteritza pel seu creixement davall pi, el seu barret poc viscos, de color uniforme i sense estries, carn de sabor gairebé dolç i rosada sota la cutícula.

***Tricholoma ustale* (Fr.) P. Kumm**

MYCOBANK: MB232364

Figura 12C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, La Falaguera, UTM X: 717024 Y: 4399438, 600 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), al costat de coscoll (*Quercus coccifera*) i bruc boal (*Erica arborea*). 6-XII-2018, XHC2018114.

Observacions. Segons BREITENBACH & KRÄNZLIN (1991) hi ha altres *Tricholoma* marrons amb cutícula llisa i de lleugera viscositat que podrien confondre's amb *Tricholoma ustale*, però que se'n distingeixen principalment per diferències ecològiques i macroscòpiques. Creixent en bosc de frondoses, com en el nostre cas, apareix *Tricholoma ustaloides*, però aquest presenta una zona pseudoanular blanca distintiva al peu, *T. fulvum*, que posseeix làmines de color groc sofre i carn groga, i *T. populinum*, sota *Populus* i amb làmines i peu de color marró.

***Tulostoma fimbriatum* Fr.**

MYCOBANK: MB245707

Figura 12D

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Pic de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716324 Y: 4401377, 770 msnm, vessant sud, en antiga carbonera, sòl silici molt arenós, amb pins (*Pinus halepensis*) i sureres (*Quercus suber*), 23-XII-2016, XHC2016041. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X:712632 Y:4401745, 587 msnm, sòl silici, en terra nua de camí poc trafegat, 15-IX-2019, XHC2019027. *Ibidem*, Marines, Los Panizares. UTM (ETRS89, fus 30) X:712748 Y:4401012, 600 msnm, sòl silici, sobre terra nua marge pista forestal, 3-II-2020, XHC2020035.

Observacions. Segons SARASINI (2005) és una espècie molt freqüent que presenta gran variabilitat quant a la grandària, longitud i ornamentació del peu, però presenta l'estoma amb vora fimbriada, estructura filamentosa de les restes exoperidi a la base del capilici i espores berrugoses i aculejades.

***Utraria excipuliformis* (Scop.) Quél.**

MYCOBANK: MB197011

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares. UTM (ETRS89, fus 30) X:712748 Y:4401012, 600 msnm, sòl silici, un sol exemplar sota surera (*Quercus suber*), 1-XII-2018, XHC2018102.

Observacions. Cos fructífer amb forma piriforme, que posseeix un llarg peu, un exoperidi amb escates piramidals i un peridi amb dehiscència irregular i espores esfèriques berrugoses. Segons (BREITENBACH & KRÄNZLIN 1986) seria similar a *Lycoperdon perlatum*, però l'àpex d'aquest últim no es desintegra irregularment a la maduresa i forma un porus al peridi.

Xerocomellus chrysenteron (Bull.) Šutara

MYCOBANK: MB511893

Figura 12E

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X:715024 Y:4402567, 650 msnm, sòl silici, exemplars aïllats, freqüent en primavera, en bosc de sureres (*Quercus suber*), 21-IV-2016, XHC2016003; *Ibidem*, 24-IV-2017, XHC2017020.

Observacions. Es pot confondre amb altres *Xerocomus* com ara *X. subtomentosus*, *X. ferruginascens* o *X. porosporus*, però aquests no tenen la carn subcuticular vermellosa. La diferenciació amb *Xerocomus pruinatus* estaria en la coloració molt més fosca del barret d'aquest últim, encara que pot resultar complicada (CALZADA 2007).

Xerocomellus persicolor (H. Engel, Klofac, H. Grünert & R. Grünert) F. Roqué

MYCOBANK: MB845614

Figura 12F

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, El Cremat, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717098 Y: 4392962, 215 msnm, sòl calcari, en pinada de *Pinus halepensis* i sotabosc de *Pistacia lentiscus*, 3-X-2019, XHC2019040.

Observacions. Espècie d'ambients mediterranis, segons GALLI (1998) comparteix similituds macroscòpiques com a microscòpiques amb *Xerocomus armeniacus* i de fet la carn a la base del peu és taronja albercoc en ambdós, la consideraria com una espècie diferent adaptada a sòls calcaris enfront de la predisposició acidòfila de *X. armeniacus*. Segons CALZADA (2007) la seua carn presenta un viratge no uniforme sent palés al capdamunt del peu i barret, en canvi *X. armeniacus* presenta un viratge dèbil uniforme de la carn i la superfície del peu presenta tons molt ataronjats, mai vermellorsos.

Xerocomus subtomentosus (L.) Quél.

MYCOBANK: MB121483

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y:4401864, 625 msnm, sòl silici, dos exemplars en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), rar, 31-X-2018, XHC2018045.

Observacions. Espècie confosa amb facilitat amb *Xerocomus ferrugineus*, amb cutícula més fosca ferruginosa, carn més blanquinosa i peu força uniforme, sense presentar el marcat aprimament a la base del peu de *X. subtomentosus* (CALZADA 2007).

Figura 12. A. *Tricholoma myomyces* B. *Tricholoma sejunctum* C. *Tricholoma ustale* D. *Tulostoma fimbriatum* E. *Xerocomellus chrysenteron* F. *Xerocomellus persicolor*

AGRAÏMENTS

Agrair a Enrique Matas Martínez, Ildefonso Fuentes Lamas i Miguel Gávez Cañizares per la col·laboració en la prospecció, a Toni Conca Ferrús per la seua inestimable ajuda en la identificació i/o confirmació de les espècies ací exposades, a Miguel Pitarque Bonet per la determinació d'algunes de les rússules citades. Finalment agrair a Toni Conca Ferrús i a Isaac Garrido Benavent per la revisió del treball.

BIBLIOGRAFIA

AHTI, T.; DISSING, H., ECKBLAD, F., GJÆRUM, H., GRANMO, A., KERS, L., KNUDSEN, H., LÆSSØE, T. & al. (2000). *Ascomycetes. Nordic Macromycetes* Vol. 1. Nordswamp. Copenhagen.

BOERTMANN, D., BRANDRUD, T., DISSING, H., DØSSING, L., ECKBLAD, F., ELBORNE, S., GULDEN, G., HEIKKILÄ, H. & al. (1992). *Polyporales, Boletales, Agaricales, Russulales. Nordic Macromycetes* Vol. 2. Nordswamp. Copenhagen.

BAS, C., KUYPER, TH. W., NOORDELOOS M.E. & E.C. VELLINGA (1995). Flora Agaricina Neerlandica – Vol. 3 - Tricholomataceae (2). A.A. BALKEMA.

BON M. (1991). Flore Mycologique d'Europe 2. Les Tricholomes et ressemblants. *Documents Mycologiques* Mem. hors Sér. 3: 1-154.

BON, M. (1993). Flore Mycologique d'Europe 3. Les Lepiotes. *Documents Mycologiques* Mem, hors Sér. 3: 1-164.

BON M. (1999). Flore micologique d'Europe. Vol. 5. Les Collybio-Marasmioides et ressemblants. *Documents Mycologiques* Mem, hors Sér. 5: 1-172.

BON & ROUX (2002). Le genre *Gymnopilus* P. Karst. en Europe. *FUNGI NON DELINEATI* - Pars XVII - Edizioni Candusso - ALASSIO.

BREITENBACH, J. & KRÄNZLIN, F. (1986). *Champignons de Suisse*. Tome 2. Edition Mykologia Lucerne.

BREITENBACH, J. & KRÄNZLIN, F. (1991). *Champignons de Suisse* Tome 3. Bolets et Champignons à lames 1re partie. Edition Mykologia Lucerne.

BREITENBACH, J. & KRÄNZLIN, F. (1995). *Champignons de Suisse* Tome 4. Agarics 2nd part. Edition Mykologia Lucerne.

CABALLERO, A., VIZZINI, A., MUÑOZ, G., CONTU, M. & ERCOLE, E. (2015). *Lepiota elseae* (Agaricales, Agaricaceae) a new species of section *Lepiota* from Spain. *Phytotaxa* 201 (3):188-196.

CABALLERO, A. (2016) Estudios sobre *Lepiota erminea* (Fr.:Fr.) P. Kumm., una especie variable. *Micoluxus* 3: 56-61.

CALONGE et al. (1999). *Setas de Madrid (y alrededores)* 2. *Gasteromycetes*. Sociedad Micológica de Madrid.

- CALZADA, A. (2007). *Guia de los Boletos de España y Portugal*. Náyade Editorial. Medina del Campo, Valladolid.
- CANDUSSO, M. (1997). *Hygrophorus* s.l. *Fungi Europaei* **6**. Libreria Basso. Alassio.
- CANDUSSO, M. & LANZONI, G. (1990). *Lepiota* s.l. *Fungi Europaei* **4**. Ed. Libreria Editrice Giovanna Biella. Saronno.
- CASTRO, J. (2017). *Phallus impudicus* var. *pseudoduplicatus* O. Andersson en Galicia. *Micoluxus* **4**: 8-11.
- CONSIGLIO, G. & CONTU, M. (2002). Il genere *Lyophyllum* (P. Karst) Emend. Kühner, in Italia. *Rivista di Micologia*: **46**, **2**: 99-181.
- CURCÓ, C. (2023) *Russula nympharum* F. Hampe & Marxm. i *Russula recondita* Melera & Ostellari, dos taxons interessants poc coneguts a Catalunya i a la Península Iberica. *Revista Catalana de Micologia* **43**: 49-60.
- GALLI, R. (1998). *Il Boleti*. Edizioni Naturalistiche. Edinatura. Milano.
- GALLI, R. (1996). *Le Russule*. Edizioni Naturalistiche. Edinatura. Milano.
- GALLI, R. (2003). *I Tricholomi*. Edizioni Naturalistiche. Edinatura. Milano.
- GALLI, R. (2001). *Le Amanite*. Edinatura. Milano.
- GALLI, R. (2004). *Gli Agaricus*. Edizioni Naturalistiche. Edinatura. Milano.
- GALLI, R. (2006). *I Lattari: atlante pratico-monografico per la determinazione del genere Lactarius Persoon*. Ed. Dalla Natura. Milano.
- GERHARDT, E., VILA, J. & LLIMONA, X. (2000). *Hongos de España y Europa*. Ediciones Omega. Barcelona.
- LANTIERI, A. (2004). Funghi interessanti o rari dei litorali sabbiosi della Sicilia sud –orientale. 3ª contributo *Bollettino Del Gruppo Micologico G. Bresadola* – **47** (**1**): 37-46.
- LLAMAS, B. & TERRON, A. (2003). *Atlas fotografico de los hongos de la peninsula Ibérica*. Editorial Celarayn.
- MARCOS, J., MIR, G., MARQUES, G. (2021). El género *Morchella* Dill. ex Pers. en Illes Balears. *Micobotánica-Jaen* año XVI N^o1.
- MONEDERO, C. (2011). *El Género Russula en la Península Ibérica*. Ed. Centro de Estudios Micológicos de Euskadi.
- MORENO, G., GARCIA MANJÓN, J.L. & ZUGAZA, A. (1986). *La guia de Incafo de los*

Hongos de la Península Ibérica Tomo 1. Ed. Incafo.

MUÑOZ J. A. (2005) *Boletus s.l. Fungi Europaei* 2- Edizioni Candusso

NEVILLE, P., POUMARAT, S. (2004). *Amaniteae. Amanita, Limacella & Torrendia*. Fungi Europaei 9. Edizioni Candusso.

NOORDELOOS M. E. (1992 act. 2004) *Entoloma s.l. Fungi Europaei* 5A. Edizioni Candusso.

OLARIAGA, I., MORENO, G., MANJÓN, J.L., SALCEDO, I., HOFSTETTER, V., RODRÍGUEZ, D. & BUYCK, B. (2016). *Cantharellus* (Cantharellales, Basidiomycota) revisited in Europe through a multigene phylogeny. *Fungal Diversity*. DOI 10.1007/s1 3225-016-0376-7.

PÉREZ-DE-GREGORIO, M. & ROQUÉ, C. & MACAU, N. (2009). Apuntes sobre un *Hygrophorus* Fr., común en las comunidades cistícolas mediterráneas. *Errotari*. 6. 30-36.

RIVA, A. (1988). *Tricholoma (Fr.) Staude*. Fungi Europaei 3. Libreria editrice Giovanna Biella. Saronno. Italia.

ROMERA, M. et al. (2018). *Heliocybe sulcata* (Berkeley) Redhead & Ginns, una rara espècie amb un nou hàbitat a la Península Ibèrica. *Micobotànica-Jaén* AÑO XIII N° 3.

ROUX, P. (2006). *Mille et un champignons*. Ed Roux.

SARASINI, M. (2005). *Gasteromiceti Epigei*. Associazione Micologica Bresadola.

SARNARI, M. (2005). *Monografia illustrata del genere Russula in Europa*. Tomo 2. AMB, Centro Studi Micologici. Trento.

TARAZONA, I. & HERRERO, J. (2017). Aportación de dos interesantes especies de boletales al Catálogo Micológico Valenciano *Suillellus permagnificus* (Pöder) Blanco-Dios y *Alessioporus ichnusanus* (Alessio, Galli & Littini) Gelardi, Vizzini & Simonini. *Boletín Sociedad Micológica Valenciana* 22: 73-83.

TARAZONA, I. & HERRERO, J. (2024). Aportació al coneixement de la flora micològica del Parc Natural de la Serra Calderona (I). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* 28: 146-223.

TORREJÓN HERRERO, M. (2007). Contribución al estudio de los hongos del parque natural de la Sierra Calderona y su area de influencia. Castellón-Valencia (España). I. Jarales (Cistion). *Revista Catalana de Micologia*, 29: 17-28.

TORREJÓN HERRERO, M. (2009). A contribution to the study of fungi associated with *Cistus* spp. in the Sierra Calderona Nature Reserve, Castelló-València, Spain II. *Mycologia Balcanica* 6: 111-122.

RUBIO-CASAS, L., L. RUBIO-ROLDÁN & S. CATALÀ (2011). *Sarcodon amygdaliolens*, a new species of *Sarcodon* found in the Iberian Peninsula. *Boletín Sociedad Micológica Madrid* 35: 43-56.

SEIDMOHAMMADI, E., ABBASI, S. & ASEF, M. R. (2018). Morphological and molecular characterization of coprinoid fungi newly recorded for the mycobiota of Iran. *Cellular and Molecular Biology* E-ISSN : 1165-158X / P-ISSN : 0145-5680.

Basidiomicets dels arenals d'Ontinyent (València) I

ANTONI CONCA^{1*}, JOSÉ LUIS EGEDA², RAFAEL MAHIQUES³ i ISAAC GARRIDO-BENAVENT⁴

(1) P. Poeta Joan Vimbodi, 5 46870 Ontinyent, València, tconca@gmail.com

(2) José L. Egeda, Plaza Mestre Ripoll 9, pta 15, E-46022 València. jleged@gmail.com

(3) Rafael Mahiques Santandreu, Dr Climent, 26. E-46837 Quatretonda. València, rmahiquessan@gmail.com

(4) Isaac Garrido-Benavent, Departament de Botànica i Geologia, Facultat de Ciències Biològiques Universitat de València. C/ Doctor Moliner 50, E-46100 Burjassot (València)

Resum. CONCA, A., EGEDA, J.L., MAHIQUES, R. & GARRIDO-BENAVENT, I. (2025). Basidiomicets dels arenals d'Ontinyent (València) I. *Butll. Soc. Micol. Valenciana* n **29** pags: 131-172

Es relacionen 64 *Basidiomycetes* presents als arenals i es descriuen aquells espècies novedoses o interessants, entre els quals destaquem: *Calocybe littoralis*, *Contumyces vesuvianus*, *Coprinus xerophilus*, *Cortinarius cistoglaucopus*, *Gyroporus lacteus*, *Hebeloma cylindrosporum*, *Heliocybe sulcata*, *Hydnellum amygdaliolens*, *Lactifluus rugatus*, *Inosperma vinaceum*, *Lepiota farinolens*.

Paraules clau: *Basidiomycetes*, corologia, València.

Abstrat CONCA, A., EGEDA, J.L., MAHIQUES, R. & GARRIDO-BENAVENT, I. (2025). *Basidiomycetes* from the sand dunes of Ontinyent (València) I. *Butll. Soc. Micol. Valenciana* n **29** pags: 131-172

64 *Basidiomycetes* present in the sand dunes are listed and those novel or interesting species are described, among which we highlight: *Calocybe littoralis*, *Contumyces vesuvianus*, *Coprinus xerophilus*, *Cortinarius cistoglaucopus*, *Gyroporus lacteus*, *Hebeloma cylindrosporum*, *Heliocybe sulcata*, *Hydnellum amygdaliolens*, *Lactifluus rugatus*, *Inosperma vinaceum*, *Lepiota farinolens*.

Keywords: *Basidiomycetes*, chorology, València.

Resumen. CONCA, A., EGEDA, J.L., MAHIQUES, R. & GARRIDO-BENAVENT, I. (2025). *Basidiomycetes* de los arenales de Ontinyent (València) I. *Butll. Soc. Micol. Valenciana* n **29** pags: 131-172

Se relacionan 64 *Basidiomycetes* presentes en los arenales y se describen aquellas especies novedosas o interesantes, entre los que destacamos: *Calocybe littoralis*, *Contumyces vesuvianus*, *Coprinus xerophilus*, *Cortinarius cistoglaucopus*, *Gyroporus lacteus*, *Hebeloma cylindrosporum*, *Heliocybe sulcata*, *Hydnellum amygdaliolens*, *Lactifluus rugatus*, *Inosperma vinaceum*, *Lepiota farinolens*.

Palabras clave: *Basidiomycetes*, corologia, València.

INTRODUCCIÓ

Els arenals d'Ontinyent se situen junts als barranc Gran i de Morera, presenten una capa arenosa més o menys gruixuda, que correspon a restes de les antigues terrasses fluvials. El relleu és pla amb una suau inclinació cap al sud a la banda esquerre del curs d'aigua. Tota l'àrea està solcada per barrancs de diferent magnitud que procedents de la serra de la solana aboquen les aigües al barranc Gran.

Puntualment trobem llomes de poca alçada on afloren les margues del Miocè. El paisatge recorda en alguns punts els sistemes dunars que abans ocupaven les platges arenoses de la costa valenciana. Les arenes de natura calcària presenten un suau rentat superficial que origina sòls de natura neutra. L'àrea és un mosaic on s'intercalen àrees de conreu (sebrats, vinya, oliveres...) i formacions arbòries, naturals o no.

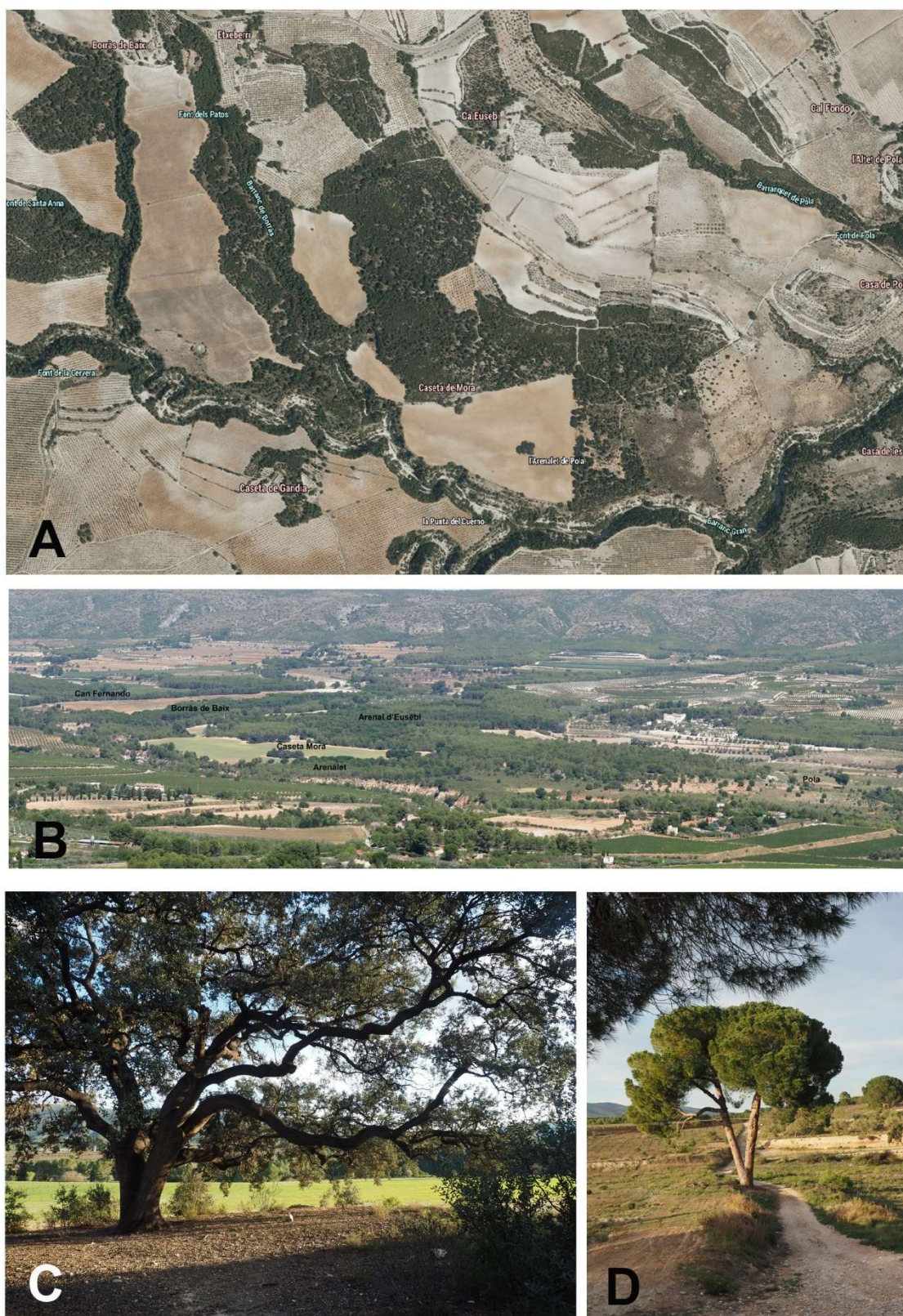

Figura 1. A i B Visió general de l'àrea d'estudi. C. Carrasca grossa de la caseta Mora. D. Pi monumental de Pola.

La vegetació arbòria esta formada per pinars i carrascars. Les pinedes, majoritàriament procedents de repoblacions molt antigues (comunicació personal de Luis Tatay, gestor de l'Arenal d'Eusebi i la caseta

Mora) o de processos d'autoregeneració després d'incendis, són de pinastre (*Pinus pinaster*) o pi ver (*Pinus pinea*) a les zones arenoses i de pi bord (*Pinus halepensis*) a les zones margoses; cal remarcar el pi ver monumental a la finca de Pola. Les carrasques (*Quercus ilex* subsp *rotundifolia*) es troben disperses, rarament agrupades formant carrascars, són, fonamentalment, exemplars grossos, algunes d'elles, arbres monumentals, com les carrasques de la caseta Mora o la carrasca dolça de Ca Eusebi. Garrigues o coscollars els trobem als marges dels barrancs. A Borràs de baix trobem uns quants exemplars de surera (*Quercus suber*), no massa grans, l'origen dels quals és un misteri, són elements naturals o plantats per l'home? Els sotabosc més abundant són els matolls de romer i cepell (*Rossmarino-Ericion*) a les parts margoses i matolls d'estepes, fonamentalment d'estepa borrera (*Cistus salviifolius*) a les zones arenoses. Dins dels esteperars trobem un conjunt de plantes interessants com *Sideritis chamaedrifolia*, *Ononis difussa*, *Helianthemum origanifolium* subsp *setabense*. A les clarianes arenoses trobem pradells teròfics que assenyalen un procés de descalcificació superficial per la presència de *Tuberaria guttata*, *Maresia nana*, *Loeflingia hispànica*, *Filago arvensis*, *Alkanna tinctoria*... Als barrancs que tenen aigua de forma més o menys contínua, trobem restes de formacions de ribera amb oms (*Ulmus minor*), xops (*Populus x canadiensis*), albers (*Populus alba*), amb bardisses, de vegades, esponeroses d'esbarzers (*Rubus ulmiifolius*).

La semblança d'aquest hàbitat, que ens recorda la Devesa de l'Albufera de València, la població fúngica es estudiada per alguns de nosaltres (GARCÍA ET AL. 2018), així com la presència d'alguns fongs que consideràvem exclusius de les dunes costeres és el motiu d'aquest estudi. S'ha prospectat fonamentalment la banda esquerra dels barrancs Gran i de Morera, que correspon a les finques de Pola, la caseta Mora, Arenalet, l'arenal d'Eusebi i Borràs de baix, tant per la facilitat d'accés com per ser on millor es conserven les formacions boscoses.

MATERIAL I MÈTODE

La metodologia emprada és l'habitual en aquest tipus de treballs. Descripció macroscòpica al lloc de recol·lecta, acompanyada, normalment, de la presa de fotografies dels exemplars "in situ", aquestes s'han realitzat amb Olympus E-M5. L'examen microscòpic s'ha realitzat amb un microscopi Nikon Labophot, amb objectiu de 1000 augments, les preparacions es feien en aigua o en roig Congo, roig Congo amoniacal per les exicates. Les fotografies de microscòpia s'han fet amb una Canon EOS 1300D situades en el tercer ocular del microscopi. Pel tractament estadístic de les mesures esporals, en la majoria dels casos, s'ha emprat el programa *Piximetre*; les mesures s'han realitzat sobre fotografies fetes a través de l'ocular que té el micròmetre incorporat. Antoni Conca, és l'autor de les fotos sempre que no s'indique el contrari.

Per alçar els exemplars s'han assecat a temperatura ambient o amb l'ajuda d'un assecador a baixa temperatura i, posteriorment, abans d'incloure les mostres a l'herbari, s'han passat els exemplars pel congelador durant, almenys, una setmana. Els exemplars estan alçats als herbaris particulars de l'autor: ACM (Antoni Conca) i l'Herbari de la Universitat de València (VAL-MYCO). Les mostres i la determinació ha estat feta pels autors, únicament s'assenyala el recol·lector quan és diferent.

Hem seguit, generalment, els criteris de l'*Index fungorum* per anomenar les diferents espècies.

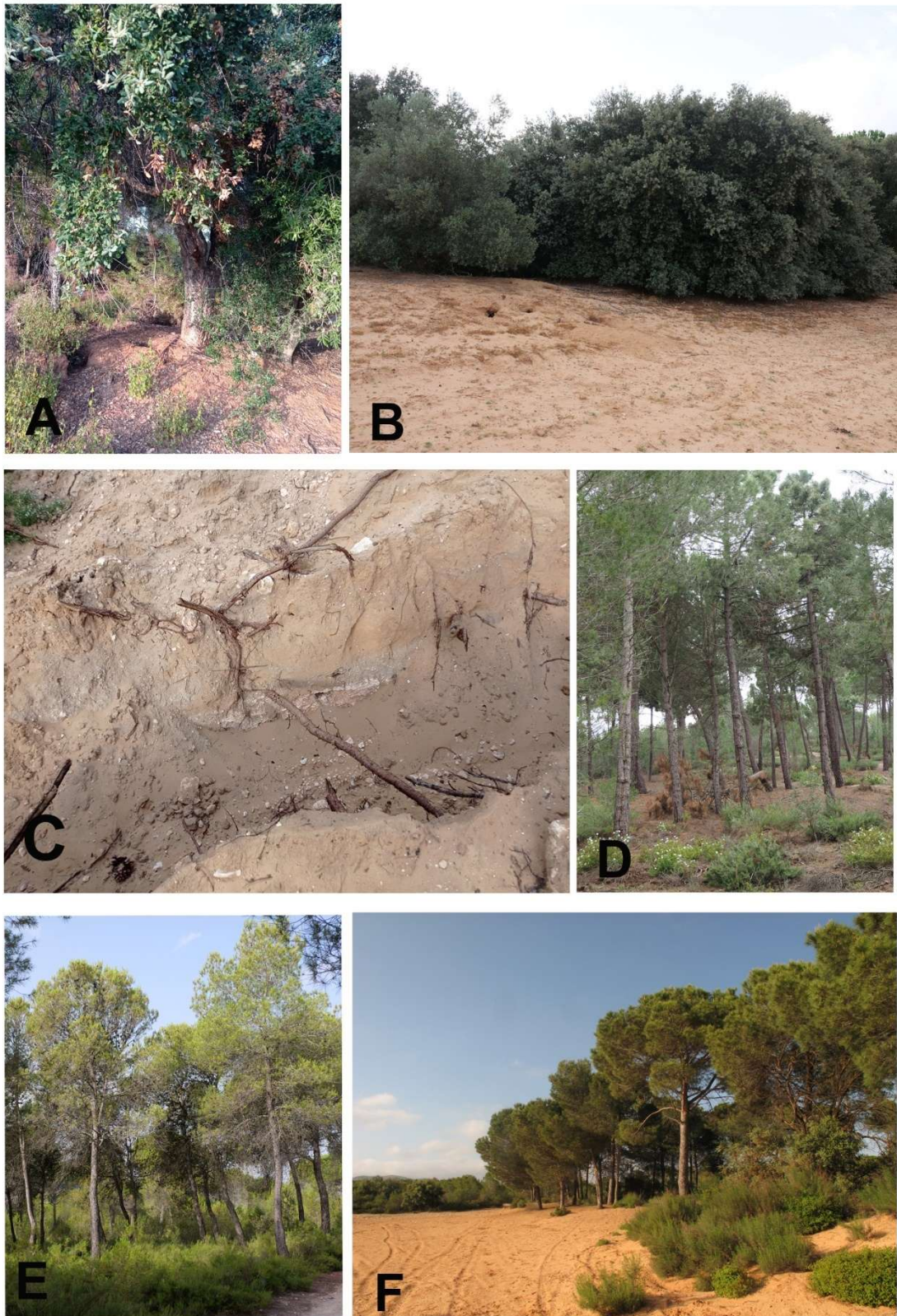

Figura 2. A. Surera (*Quercus suber*) a Borràs de Baix. B. Fragments de carrascar a l'Arenalet. C. Secció del sòl a la caseta Mora. D. *Pinus pinaster* amb *Cistus salviifolius* a l'Arenal d'Eusebi. E. *Pinus halepensis* a Pola i F. *Pinus pinea* a l'Arenalet.

Relació d'espècies

Agaricus aridicola Geml, Geiser & Royse ex A. Mateos, J. Morales, J.A. Muñoz, Rey & C. Tovar, *Boletín Informativo de la Sociedad Micológica Extremeña* 9(20): 41 (2009)
= *Gyrophragmium dunalii* (Fr.) Zeller, *Mycologia* 35(4): 411 (1943)
Codi MYCOBANK: MB815847

Figura 3A i 3B

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0297, 440 m, un parell d'exemplar en una duna interior sense vegetació pròxima, 13/05/2016, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 216004.

Observacions: Bolet fàcilment caracteritzat pel seu aspecte macroscòpic de transició entre els agaricals i els gasteromicets i les espores globoses. Per la seua aparició primaveral cabria pensar en *Montagnea arenaria*, també present a l'àrea d'estudi de la qual se separa fàcilment per l'absència de volva i les espores arrodonides sense porus germinatiu, que en el nostre cas mesuren: $5,2[5,7;6]6,5 \times 4,8[5,2;5,3]5,7 \mu\text{m}$, $\text{Me} = 5,8 \times 5,3 \mu\text{m}$, $\text{Q} = 1[1,1]1,2$, $\text{Qe} = 1,1$, $\text{N} = 33$.

Al País Valencià ha estat citada de les dunes litorals, (BDBCv, Micocatàleg CV i GBIF), aquesta és la primera cita per la zona interior. Parra (2013) indica que el seu hàbitat predominant són les dunes litorals, encara que també assenyala la presència en zones arenoses interiors (Calonge, 1993).

Agaricus iodosmus Heinem., *Bull. trimest. Soc. mycol. Fr.* 81(3): 399 (1965)
Codi MYCOBANK: MB325896

Material estudiat: Ontinyent, Pola, 30SYH0298, 440 m, solitari en bancal erm a la vora del camí, substrat margós, 19/11/2024, ACM 224116.

Observacions: Molt semblant a *A. menieri* que presenta el capell generalment blanc, espores majors i típic d'habitats sabulícoles naturals, no ruderalitzats (PARRA 2013). Espècie relativament freqüent en ambients nitrificats, de la qual hi ha citacions en el Micocatàleg CV de València (Devesa de l'Albufera i Sagunt) i Alacant (Alcoi) en el dos darrers casos com *A. pilatianus*, que considerem sinònim d'acord amb PARRA (2013). També ha estat citada de Castelló de la Plana, Alqueries i l'Alcora (Catalogo micológico de la provincia de Castelló fet per Associació Micològica de Castelló, CatMicCas, a partir d'ara).

Agaricus menieri Bon, *Docums Mycol.* 11(no. 44): 28 (1981)
Codi MYCOBANK: MB110459
Figura 3C i 3D

Material estudiat: Ontinyent, Arenalet, 30SYH0297, 440 m, 18/11/2020, gregaris sota carrasques o pins sobre sòl arenós calcari, ACM 220035.

Observacions: Bolet que creix mig o completament soterrat entre l'arena, ben caracteritzat pel seu píleu blanc, estípit esvelt i claviforme, anell complex, súper i adherit a l'estípit, carn blanca que vira al groc crom, sobre tot a la base de l'estípit i les espores més grosses de la secció *xanthodermatei* (PARRA 2013), que en el nostre cas mesuren: $(8,7)8,8-9,7(10,1) \times (6,1)6,3-7,3(7,6) \mu\text{m}$, $\text{Me} = 9,3 \times 6,8 \mu\text{m}$, $\text{Q} = (1,2)1,3-1,47(1,5)$, $\text{Qe} = 1,4$, $\text{N} = 45$. Encara que és una espècie típica de les dunes costaneres, l'única referència que coneixem de les terres valencianes correspon a una zona interior (Surars de Pinet) sobre arenes en un bosc de *Quercus suber* i *Pinus pinaster* (MAHIQUES 2006). A l'àrea d'estudi alguns anys és fàcil de veure tant sota pins com sota carrasques.

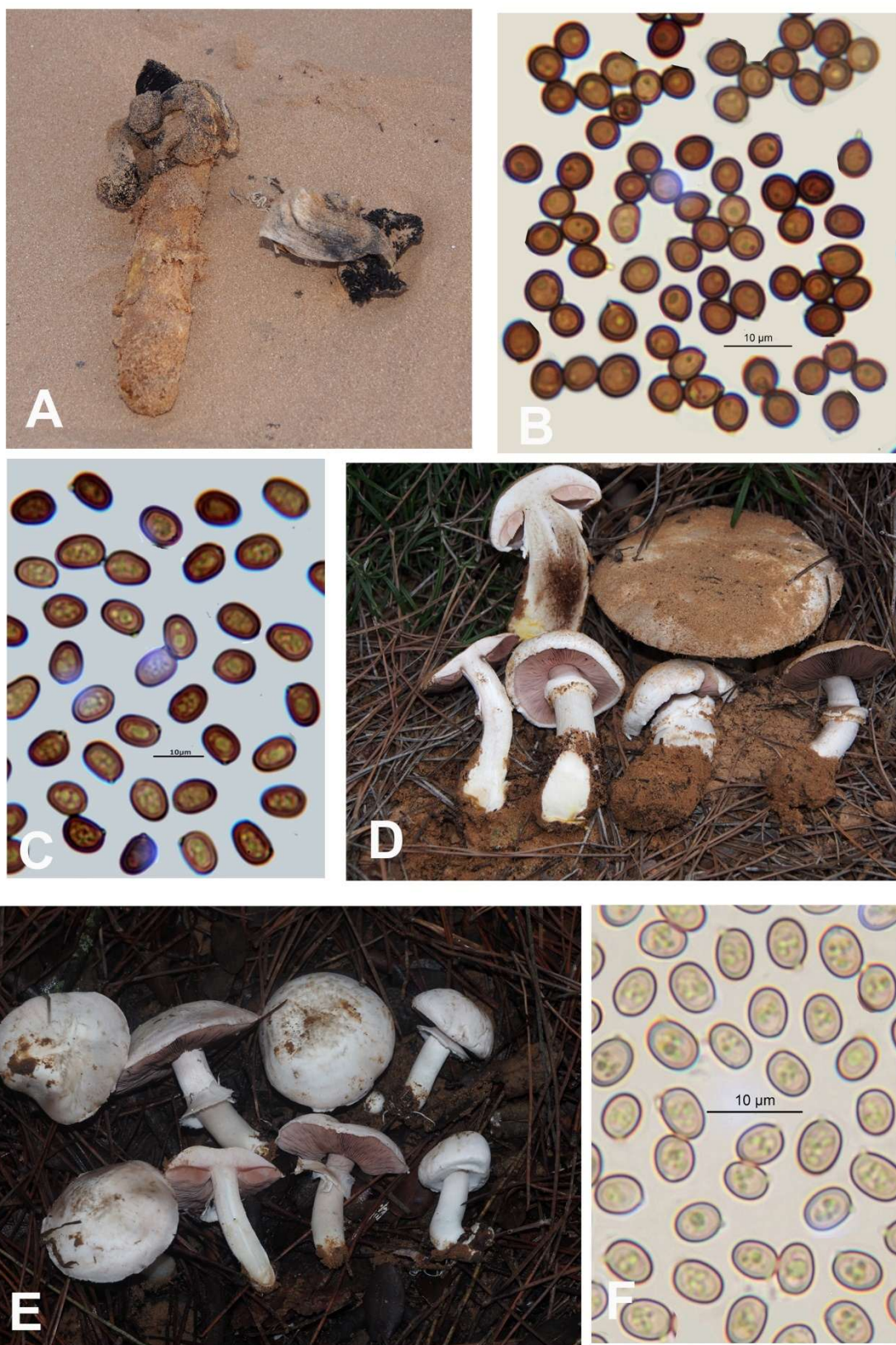

Figura 3. *Agaricus aridicola* ACM216004 A. Basidiomes B. Espores $\times 1000$. *Agaricus menieri* ACM220035 C. Espores $\times 1000$. D. Basidiomes. *Agaricus pseudopraterensis* ACM224068. E. Basidiomes. F. Espores $\times 1000$.

Agaricus pseudopraterensis (Bohus) Wasser, *Ukr. bot. Zh.* **33**(3): 250 (1976)

Codi MYCOBANK: MB104926

Figura 3E i 3F

Material estudiat: Ontinyent, Arenalet, 30SYH0297, 440 m, gregaris sota *Pinus pinea* sobre sòl sorrenc calcari, 4/11/2024, Det.: L. A. Parra & A. Conca, ACM 224068.

Observacions: Aquest taxó es caracteritza fonamentalment perquè la carn, fonamentalment la de la base de l'estípit, que primerament engrogeix, per després esdevenir rogenca, l'olor de tinta i la reacció de Schäffer negativa; a banda del seu port mitja, l'anell súper, prim, però amb el marge en "Y", les espores subgloboses a el·lipsoïdes i l'hàbitat preferentment costaner i sabulícol (Parra 2013). A la nostra col·lecció el viratge al groc i posteriorment al roig era poc intens, però la resta de trets estaven d'acord amb l'espècie. Altra espècie típica de les zones arenoses litorals (PARRA 2013) però de la qual existeixen citacions en zones interiors com Pina de Montalgrao i Almedijar (TEJEDOR 2009) o Altura (TORREJÓN 2009).

Agaricus xanthodermus Genev., *Bull. Soc. bot. Fr.* **23**: 31 (1876)

Codi MYCOBANK: MB155072

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0297, 460 m, gregaris sota carrasques, 11/11/2024, ACM 224100. Ibidem 30SYH0198, 460 m, Gregaris sota *Quercus ilex* subsp *ballota*, *Pinus pinaster*, *Pinus halepensis*, 29/10/2019, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 219054.

Agrocybe pediades (Fr.) Fayod, *Annls Sci. Nat., Bot.*, sér. 7 9: 358 (1889)

Codi MYCOBANK: MB355818

Figura 4A

Material estudiat: Ontinyent, Arenalet, 30SYH0297, 440 m, solitari en zona de molsa sobre substrat sorrenc, 19/11/2024, ACM224131.

Observacions: Considerem sinònims, seguint els criteris d'Index Fungorum i NAUTA (2005) *A. semiorbicularis* (Bull.) Qué. i *A. pediades* Fr. (Fayod).

Agrocybe vervacti (Fr.) Singer, *Beih. Botan. Centralbl.*, Abt. B **56**: 167 (1936)

Codi MYCOBANK: MB439298

Figura 4B, 4C, 4D i 4E

Píleu d'1,5 a 2,5 cm, convex a aplanat, amb la vora caiguda que passa a recta, no umbonat o molt lleugerament. Marge d'excedent a recte. Superfície llisa a clivellada per dessecació, mat, de color groc, groc-ocre, a ocre-ferruginós, sempre més fosc al centre. Làmines, moderadament espaiades, l = 1-3, adnates, escotades, decurrents per un dent, de color gris a beix clar que s'enfosqueixen fons a canyella fosc o ferruginós. Aresta blanquinosa. Estípit 2,5-3,6 × 0,3-0,4(0,5) cm, cilíndric, bulboset a la base, recte o flexuós, de ple passa a fistulós. Superfície fibril·losa a rugulosa transversalment, pruïnosa a l'apex, de color blanc a crema, sense anell. Carn ferma i blanquinosa al píleu, fibril·losa a l'estípit, d'olor fúngica agradosa.

Figura 4. *Agrocybe pediades* ACM224131. A. Basidiomes *Agrocybe vervacti* ACM224081 B. Queilocistidis $\times 600$. C. Basidiomes. D. Basidis $\times 600$. E. Espores $\times 1000$. Basidiomes. *Astraeus telleriae* ACM220108. F. Basidiomes. G. Espores $\times 1000$.

Espores llises, grogues a groc fosc al microscopi, amigdaliformes a el·lipsoïdes, d'apex arrodonit, paret grossa amb porus germinatiu menor de 0,5 µm quan es present, de 7,9[8,6 ; 8,8]9,5 × 4,9[5,4 ; 5,5] 6 µm, Me = 8,7 × 5,5 .

Q = 1,4[1,6]1,8, Qe = 1,6, N = 75. Basidis cilíndrics a claviformes, tetraespòrics, de 30-35 × 7-10 µm. Queilocistidis langenifomes amb el coll progressivament més estrets, però acabat en un capítol arrodonit de 3,5-5 µm, rarament bifurcat a l'apex, de 30,1[41,7 ; 46,4]58,1 × 6,6[9,8 ; 11]14,2 µm. Fíbules presents.

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0297, 440 m, 2 exemplars sota pins en substrat sorrenc, 4/11/2024, ACM 224081. Ibidem, 30SYH0298, 450 m, Dispersos entre l'herba entre bancals d'oliveres i carrasques, 11/11/2024, ACM 224087. Ontinyent, les Aigües, 30SYH0699, 355 m, disperses entre herbes i oms(*Ulmus minor*), substrat margós, 18/03/2025, ACM 225006.

Observacions: Espècie típica dels herbeis més o menys nitrificats, relativament abundant algunes temporades, de la qual únicament coneixem la citació del PN de la Font Roja (CONCA ET AL. 1993).

Amanita citrina Pers., *Tent. disp. meth. fung.* (Lipsiae): 66 (1797)

Codi MYCOBANK: MB205574

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0197, 460 m, 27/11/2021, solitària sota *Pinus pinaster* sobre arenes parcialment descalcificades, ACM 221315.

Observacions: Espècie amplament citada, de la qual únicament hem trobat una única població en un pinar de *Pinus pinaster*.

Amanita gracilior Bas & Honrubia, *Persoonia* 11(4): 511 (1982)

Codi MYCOBANK: MB110467

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, disperses en pinar mixt de *Pinus pinaster*, *pinia* & *halepensis*, en substrat arenós calcari, 26/11/2018, ACM 218119. Ibidem 30SYH0198, 460 m, un parell d'exemplars sota *Pinus pinaster* et *Pinus halepensis*, 29/10/2019, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 219053.

Amanita ovoidea (Bull.) Link, *Handb. Erk. Gew.* 3: 273 (1833)

Codi MYCOBANK: MB156329

Material observat: Ontinyent, Caseta Mora, 30SYH0297, 460 m, gregaris al peu de carrasques, substrat margós-arenós, 7/10/2019. Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, disperses en pinar mixt de *Pinus pinaster*, *pinia* & *halepensis*, en substrat arenós calcari, 29/10/2021.

Amanita phalloides (Vaill. ex Fr.) Link, *Handb. Erk. Gew.* 3: 272 (1833)

Codi MYCOBANK: MB178962

Material estudiat: Ontinyent, Arenal de casa Eusebi, 30SYH0198, 460 m, gregaris sota carrasca sobre arenes calcaries fluvials, 29/10/2019, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 219052.

Amanita strobiliformis (Paulet ex Vittad.) Bertill., *Dict. Encyclop. Sci. Médic.* (Paris) 1(3): 499 (1866)

Codi MYCOBANK: MB153038

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0197, 460 m, solitari entre carrasques i pins sobre arenes fluvials, 1/10/2021, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 221212.

Arrhenia spathulata (Fr.) Redhead, *Can. J. Bot.* **62**(5): 876 (1984)

Codi MYCOBANK: MB106611

Material estudiat: Ontinyent, Borrás de baix, 30SYH0198, 465 m, gregaris en zona amb molsa de clariana de pinar 9/01/2023, ACM 223004.

Astraeus telleriae M.P. Martín, Phosri & Watling, in Phosri, Martín & Watling, *IMA Fungus* **4**(2): 354 (2013)

Codi MYCOBANK: MB803958

Figura 4F i 4G

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, dispersos sota carrasca 22/10/2016, leg. J.E. Revert, M. Vidal, I. Tortosa, & A. Conca. ACM 216013. Ibidem, 30SYH0297, 440 m, gregaris prop de *Quercus ilex*, substrat arenós, 9/05/2020, ACM 220108.

Observacions: Les mostres d'aquesta espècie, creada en 2013, han estat tradicionalment atribuïdes a *Astraeus hygrometricus* (Pers.) Morgan, de la qual se separen per: les menors dimensions, la pubescència de la capa interior de peridi, les dimensions esporals menors (entre 8 i 12,5 µm de diàmetre per ACM 220108) i l'hàbitat mediterrani lligat a pins i carrasques (PHOSRI, MARTÍN & WATLING 2013).

Caloboletus radicans (Pers.) Vizzini, *Index Fungorum* **146**: 1 (2014)

Codi MYCOBANK: MB550548

Material estudiat: Ontinyent, Arenalet, 30SYH0297, 445 m, gregaris sota carrasca en substrat arenós, 10/10/2021, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 221230.

Calocybe littoralis Ballero & Contu, *Mycotaxon* **39**: 473 (1990)

= *Lyophyllum littorale* (Ballero & Contu) Contu

Codi MYCOBANK: MB127137

Figura 5A i 5B

Píleu 4-7 cm, en les primeres etapes regular, aplanat, vora inflexa, lleugerament umbonat i amb una depressió al voltant de l'umbó; posteriorment irregular, de contorn onejat i deprimit. Superfície llisa, poc lluenta, recoberta per una pruïna blanquinosa, de color gris, gris marró a beix, amb macules més fosques a la vora. Làmines atapeïdes, amb nombroses lamèl·lules (l= 3-7), adnates, escotades, decurrents per un dent, ventrudes, sinuoses, blanquinoses, no enfosqueixen o ho fan lleugerament. Aresta sencera i concolor. Estípit 5-6,5 x 0,8-1,5 cm, cilíndric a cilíndric claviforme, generalment comprimit lateralment i amb solcs remarcables en els exemplars més grans, rígid, cartilaginós, ple a lleugerament fistulós. Superfície llisa, blanquinosa a l'apex i beix a la resta. Carn cartilaginosa, blanquinosa al centre del píleu i l'estípit, gris a la resta, sense olor remarcable i amb un sabor dolç amb un punt picant a la fi.

Espores llises, arrodonides, amb una gran gútula central, no amiloides, de 5,1[5,6 ; 5,7]6,2 × 4,6[5 ; 5,1]5,6 µm, Me = 5,7 × 5,1 µm, Q = 1[1,1]1,2, Qe = 1,1; N = 75. Basidis cilíndrics a claviformes, amb quatre esterigmes curts, sideròfils, fibulats a la base, de 32-38 × 7-8 µm. Cutícula formada per una cutis d'hifes entrecreuades de 3 a 6 µm, amb pigment mixt parietal i vacuolar.

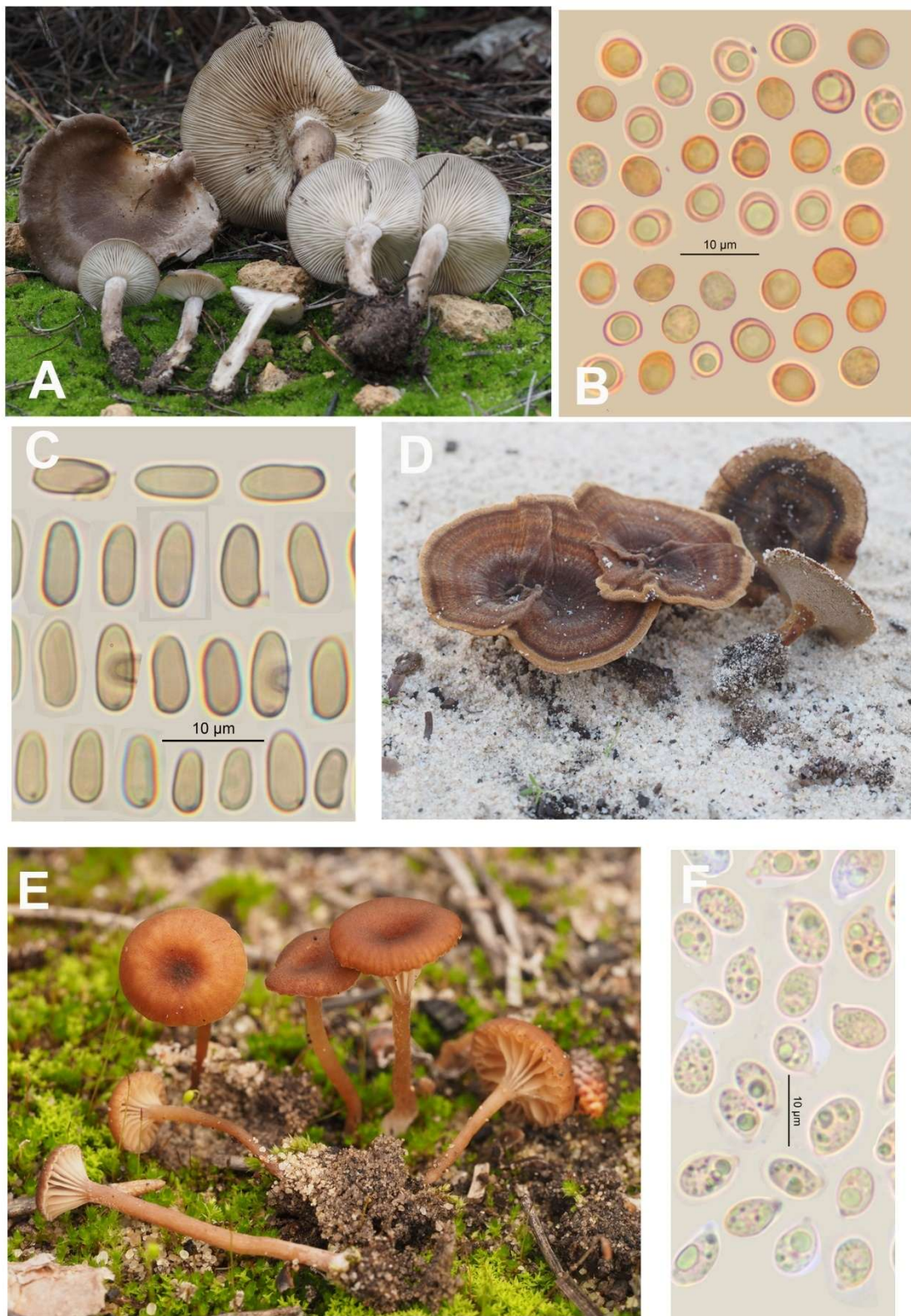

Figura 5. *Calocybe littoralis* ACM224104. A. Basidiomes B. Espores $\times 1000$. *Coltricia perennis* ACM224110. C. Espores $\times 1000$. D. Basidiomes. *Contumyces vesuvianus* ACM222109. E. Basidiomes. F. Espores $\times 1000$.

Material estudiat: Ontinyent, Pola, 30SYH0297, 440 m, gregaris sota pins i romers sobre substrat sorrenc-margós, 16/11/2024, ACM 224104.

Observacions: La nostra recol·lecció es conforme amb la descripció original de l'espècie (BALLERO & CONTU 1990) i la monografia sobre *Lyophyllum* feta per CONSIGLIO & CONTU (2002); els motius són: l'abundant pruïna blanquinosa, les macules fosques en la perifèria del píleu, la pseudozonació del mateix, les dimensions esporals i l'ecologia lligada als pinars arenosos. Descrita original dels pinars costaners també s'ha trobat en pinars arenosos interiors (CONSIGLIO & CONTU 2002).

Chroogomphus fulmineus (R. Heim) Courtec., *Docums Mycol.* **18**(no. 72): 50 (1988)
Codi MYCOBANK: MB134800

Material estudiat: Ontinyent, Caseta Mora, 30SYH0297, 460 m, solitari sota *Pinus pinaster*, substrat arenós superficialment descalcificat, 22/12/2019, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 219092.

Clitocybe cistophila Bon & Contu, *Docums Mycol.* **15**(no. 60): 43 (1985)
Codi MYCOBANK: MB104130

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0297, 450 m, dispersos sota *Cistus salviifolius* sobre sòl arenós, 29/10/2021, ACM 221279.

Clitocybe mediterranea (Vizzini, Contu & Musumeci) E. Ludw., *Pilzkompendium* (Eching) **3**: 112 (2012)
= *Infundibulicybe mediterranea* Vizzini, Contu & Musumeci
Codi MYCOBANK: MB565063

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0298, 460 m, gregaris sota *Pinus pinaster* en substrat arenós, 28/10/2021, ACM 221271.

Clitopilus geminus (Paulet) Noordel. & Co-David, in Co-David, Langeveld & Noordeloos, *Persoonia* **23**: 161 (2009)
Codi MYCOBANK: MB509887

Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0197, 450 m, gregaris sota carrasca sobre sòl arenós, 4/11/2024, ACM 224075.

Clitopilus hobsonii (Berk.) P.D. Orton, *Trans. Br. mycol. Soc.* **43**(2): 174 (1960)
Codi MYCOBANK: MB328491

Material estudiat: Ontinyent, Caseta Mora, 30SYH0297, 451 m, gregaris sobre branca de carrasca caiguda a terra i mig soterrada, 5/06/2023, ACM 223018.

Collybia cirrhata (Schumach.) Quél., *Mém. Soc. Émul. Montbéliard*, Sér. 2 **5**: 96 (1872)
Codi MYCOBANK: MB243375

Material estudiat: Ontinyent, Arenal ca Eusebi, 30SYH0198, 465 m, gregaris sobre restes de bolet, 15/11/2022, ACM 222087.

Collybia sordida (Schumach.) Z.M. He & Zhu L. Yang, in He, Chen, Bau, Wang & Yang, *Fungal Diversity* **123**: 35 (2023)

= *Lepista sordida* (Schumach.) Singer
Codi MYCOBANK: MB847254

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, solitari en pinar (*P. pinaster* & *halepensis*), substrat arenós, 22/11/2021, ACM 221301.

Collybiopsis quercophila (Pouzar) R.H. Petersen, in Petersen & Hughes, *Mycotaxon* **136**(2): 344 (2021)

= *Marasmius quercophilus* Pouzar, *Česká Mykol.* **36**(1): 1 (1982)
Codi MYCOBANK: MB556197

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0297, 440 m, gregaris sobre fulles de carrasca, 4/11/2024, ACM 224084.

Coltricia perennis (L.) Murrill, *J. Mycol.* **9**(2): 91 (1903)

Codi MYCOBANK: MB356793

Figura 5C i 5D

Píleu 2 a 3 cm, pla, deprimit, fins i tot, ciatiforme. Vora recta. Superfície de tomentosa a vellutada, zonada en bandes concèntriques, de color marró més o menys fosc, passa a marró amb reflexos verdosos i ocre en assecar-se. Himeni tubular, molt estret, tubs simples, lleugerament decurrents, blanquinosos. Porus poligonals, menuts, 2 a 3 per mm, de paret estreta, blanquinosos que passen a foscos posteriorment. Estípit 0,8-1 × 0,2-0,6 cm, cilíndric, de vegades, comprimit lateralment, ple. Superfície de llisa a solcada longitudinalment, tomentosa a feltrada, de color marró ocre a avellana. Carn elàstica a cartilaginosa al píleu, a l'estípit més ferma, de color marró ocre fosc. Olor de poliporàcia i sabor dolç.

Espores llises, el·lipsoides a cilíndriques, amb la paret lleugerament grossa, gútulades, no amiloides, feblement dextrinoides, de 5,3[7,1 ; 7,8]9,6 × 2,6[3,2 ; 3,4]3,9 µm, Me = 7,5 × 3,3 µm, Q = 1,8 [2,2 ; 2,4]2,7, Qe = 2,3; N = 42.

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 475 m, gregaris i connats en clarianes de pinar de *Pinus pinaster* sobre arenes, 19/11/2024, ACM 224110.

Observacions: Molt semblant a *Coltricia cinnamomea* (Jacq.) Murrill de la qual se separa per les espores elíptico-cilíndriques i la superfície del pileus tomentosa (BERNICCHIA & GORJON 2020). Creix fonamentalment en les clarianes de boscos de coníferes, preferentment sobre sòls arenosos o prop de cremats, encara que es tracta d'una espècie que estableix micorrices (JULICH 1989 i RYVARDEN & MELO 2017). Únicament coneixem la cita de MAHIQUES (1995) amb una ecologia semblant a la nostra.

Contumyces vesuvianus (V. Brig.) Redhead, Moncalvo, Vilgalys & Lutzoni, *Mycotaxon* **82**: 161 (2002)

Codi MYCOBANK: MB374503

Figura 5E i 5F

Píleu, 1-1,5 cm de diàmetre, convex aplanat i clarament umbilicat, vora d'involuta a inflexa en els primers estadis, finalment recta. Superfície llisa, finament esquamulosa al centre i estriada per transparència en temps humit, de color taronja. Làmines espaiades, grosses, L = 15-21, l = 0-1, fortament decurrents, puntualment bifurcades, arquejades, de color crema. Aresta finament fimbriada a la lupa. Estípit 1,8-2,1 × 0,1 cm, cilíndric, d'igual a eixamplat a l'àpex, ple a estretament fistulós. Superfície llisa, pruïnosa a l'àpex, concolora amb el píleu o un poc més clara. Carn molt escassa, del mateix color que el píleu o un poc més clara, sense olor ni sabor significatius. Esporada blanca.

Espores llises, d'el·lipsoïdes a cilíndriques, amb apícula grossa, prou heterogènies de forma i grandària, de: $7,1[8,5 ; 8,9]10,2 \times 4,5[5,3 ; 5,6]6,4 \mu\text{m}$, $\text{Me} = 8,7 \times 5,5 \mu\text{m}$, $Q = 1,3[1,6]1,9$, $Q_e = 1,6$; $N = 61$. Basidis cilíndrics, tetraspòrics o bisporics, de $20\text{-}35 \times 5\text{-}6 \mu\text{m}$. Cistidis subcilíndrics acabats amb un àpex arrodonit. Cutis d'hifes cilíndriques amb pigment incrustant. Fíbules presents en tots els teixits.

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, dispersos en clariana amb molsa entre *Pinus pinea*, *pinaster* i *Quercus ilex* subsp *rotundifolia* sobre arenes fluvials, 9/12/2022, ACM 222109.

Observacions: Aquest taxó, fàcilment identificable per la seua forma, dimensions i el color ataronjat. Està amplament citat a Andalusia, Extremadura i centre peninsular (GBIF), aquesta és la primera referència per l'est peninsular.

Coprinellus micaceus (Bull.) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson, in Redhead, Vilgalys, Moncalvo, Johnson & Hopple, *Taxon* **50**(1): 234 (2001)

Codi MYCOBANK: MB474361

Figura 6A i 6C

Material estudiat: Ontinyent, Pola, 30SYH0298, 440 m, cespitosos sota oms (*Ulmus minor*), 2/04/2022 ACM 222001.

Coprinellus radians (Fr.) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson, in Redhead, Vilgalys, Moncalvo, Johnson & Hopple, *Taxon* **50**(1): 234 (2001)

=*Coprinus radians* Fr.

Codi MYCOBANK: MB474362

Figura 6E i 6F

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, solitari sobre una branca de carrasca, 22/10/2016. *leg.* J.E. Revert, M. Vidal, I. Tortosa, & A. Conca, ACM 216014. Ibidem 4 exemplars entre restes vegetals, 24/10/2016, *leg.* A. Conca & M. Micó, ACM 216019.

Observacions: Se separa de les espècies pròximes per les seues espores grosses i les cèl·lules de vel més amples (ENDERLE & MORENO 1984 i KEES ULJE 2001). Les mesures esporals de la mostra són: $(7,7)9\text{-}10,4(11,1) \times (5,5)5,54\text{-}6,5(6,9) \mu\text{m}$, $\text{Me} = 9,8 \times 6 \mu\text{m}$, $Q = (1,4)1,5\text{-}1,78(1,8)$, $Q_e = 1,6$; $N = 30$. Ha estat citada de la Devesa de l'Albufera (CONCA ET AL. 2017) i de Castelló (CatMicCas).

Figura 6. *Coprinellus micaceus* ACM222001. A. Basidiomes C. Espores $\times 1000$. *Coprinopsis alopecia* ACM221229. B. Basidiomes. D. Espores $\times 1000$. *Coprinellus radians* ACM216019. E. Basidiomes. F. Espores $\times 1000$.

Coprinopsis alopecia (Lasch) La Chiusa & Boffelli, in Boffelli, *Index Fungorum* 333: 1 (2017)

Codi MYCOBANK: MB552969

Figura 6B i 6D

Material estudiat: Ontinyent, Caseta Mora, 30SYH0297, 450 m, gregaris i fasciculats a la soca d'una carrasca i terra, 10/10/2021, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 221229.

Observacions: Creix fasciculat junt a la soca de les grosses carrasques (*Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*) de la caseta Mora. Al BDBCv trobem referències de la Font Roja (Alacant), on ja fou citada per Malençon & Bertault (1971), i de la serra de Mariola (València), creixen sempre sobre soques de carrasca.

Coprinus comatus (O.F. Müll.) Pers., *Tent. disp. meth. fung.* (Lipsiae): 62 (1797)

Codi MYCOBANK: MB148667

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0197, 450 m, solitari a la vora del camí prop de pins si carrasques substrat arenós, 2/11/2021, ACM 221284. Ibidem, 30SYH0297, 440 m, Gregaris sobre sòl arenós prop de pins i carrasques, 15/05/2021, ACM 221007.

Coprinus xerophilus Bogart, *Mycotaxon* 4(1): 255 (1976)

Codi MYCOBANK: MB148667

Figura 7

Píleu d'1,5-3 × 2,1-3,5 cm, globós a subcilíndric en els primers estadis, aplanat i deliquescient en les darreres etapes. Vora lleugerament inflexa. Superfície metxulosa, formada per escames imbricades i alçades, de color blanc, rosa a negrós en madurar les espores. Làmines molt atapeïdes, lliures, passen del blanc al rosa després a rosa negrós per acabar en un líquid negre. Aresta blanca i flocosa. Estípit 4-5 × 0,6-1(1-1,3) cm, cilíndric, progressivament atenuat cap a l'àpex, recte, esvelt, fistulós, amb la base bulbosa emarginada, de vegades, amb una volva membranosa i cordons micelars. Superfície blanca de llisa a fibrosa. Carn en un primer moment blanca, després deliquescient, d'olor fúngica.

Espores llises, el·lipsoïdes, amb porus germinatiu excèntric, negres al microscopi, de (16,2)17,8-20,2(20,9) × (10,8)11,9-13,7(14,9) µm, Me = 18,9 × 12,8 µm, Q = (1,3)1,4-1,55 (1,6), Qe = 1,5; N = 77, ACM 223022 presenta les espores més mitriformes en visió frontal amb mesures de 16-19 × 12-14 × 11-13 µm. Basidis tetraespòrics, cilíndrics a esferopedunculats, no fibulats, de 37-56 × 15-20 µm. Aresta estèril formada per elements de forma variables, globosos, piriformes, claviformes i fusiformes, de vegades units formant cadenes, de 23,2[35,6 ; 42,1]54,5 × 13,9[17,8 ; 19,8]23,7 µm, Me = 38,9 × 18,8 µm, Q = 1,4[1,9 ; 2,2]2,7, Qe = 2,1. Vel format per cadenes d'hifes cilíndriques, fusiformes, globoses..., sense fibules, de fins 215 µm de longitud i 45 µm d'amplària, les cèl·lules terminals de vel mesuren fins 95 × 35 µm.

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0298, 480 m, 2 exemplars a la vora de camí prop d'un cau de conills, 16/05/2015, ACM 215010. Ibidem 30SYH0198, 460 m, 4 exemplars dispersos a la vora del camí sobre substrat sorrenc prop de *Quercus rotundifolia*, 13/06/2016, leg. A. Conca & M. Micó, ACM216003. Ibidem, 30SYH0197, 450 m, gregaris a la vora del camí entre fallega de conill, 1/06/2023, ACM 223014. Fontanars dels Alforins, vereda de la Safra, 30SXH8692, 595 m, dispersos en un prat de marge amb *Plantago lagopus*, sòl sorrenc, 8/06/2023, ACM223022.

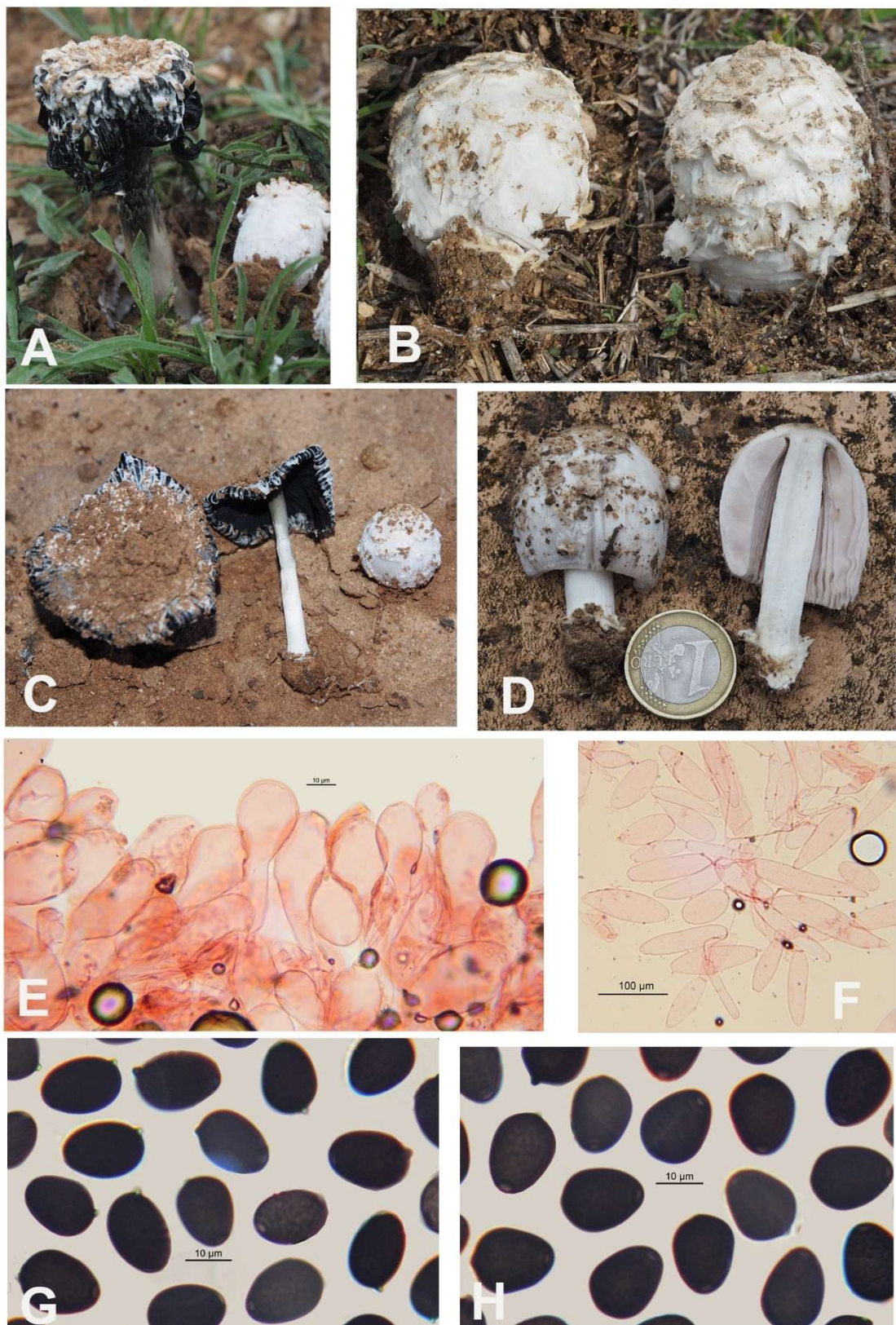

Figura 7. *Coprinus xerophilus* ACM223022. A. Basidiomes. E. Queilocistidis $\times 400$. F. Vel $\times 100$. G. Espores en visió lateral $\times 1000$. H. Espores en visió frontal $\times 1000$. *Coprinus xerophilus* ACM216003. C. Basidiomes. *Coprinus xerophilus* ACM223014. B i D. Basidiomes.

Observacions: *C. xerophilus* es caracteritza per la fructificació primaveral, estípit llis, blanc i bulbós marginat amb restes de volva, el vel general forma escames imbricades, les espores el·lipsoïdes amb porus germinatiu lleugerament excèntric i l'absència de fibules (MORENO 1998 i MERINO 2025). *Coprinus vosoustii* Pilat, microscòpicament semblant, se separa pel seu píleu cilíndric que recorda a *Coprinus comatus*, la capa superior del vel general sencera que es trenca en estrella i la seua fructificació tardorenca (VILA 1995). *C. calyptratus* Peck per MORENO (1998) sinònim i prioritari de *C. vosoustii*, se separaria fonamentalment per l'estructura del vel molt més dens i menys separable al microscopi que *C. xerophilus* (MORENO 1998). En les col·leccions estudiades hi havia exemplars joves, completament tancats en estudiar l'aresta de les làmines d'aquests, s'observa la presència de queilocistidis claviformes, fusiformes, esferopedunculats, piriformes allargats. Tant MORENO (1998) com MERINO (2025) estudien exemplars oberts per la qual cosa no parlen de les cèl·lules de l'aresta; si que trobem referència a aquests en RUIZ MATEO & FERNÁNDEZ SASIA (2015), però les seues dimensions són molt inferiors a les nostres. A banda d'aquest fet observem la presència d'espores submitriformes en ACM223014 de les quals no trobem referència en MERINO (2025). En GBIF es troben les cites d'aquest article més altres de Bocairent (València) i Villena (Alacant), no hi cap referència d'aquest taxó per Castelló. En CatMicCas, s'hi troben referències d'Onda, Vilafames i Alcala de Xivert.

Cortinarius cystoglaucopus A. Ortega, Vila, J.C. Campos & Fern.-Brime, *Mycologia* **106**(3): 499 (2014)

Codi MYCOBANK: 805899

Píleu 3-8 cm, de convex passa planoconvex, lleugerament deprimit en el exemplars vells, amb umbó ample i baix. Vora corbada inicialment després recta, més clara que la resta. Cutícula mat, fibril·losa innata, blanquinosa, marro grisenc, blanc-verdosa, ràpidament agafa color ocre a rovell, conservant els tons verdosos a la vora. Vel blanquinos abundant. Làmines, adnates, poc atapeïdes, escotades, inicialment canyella-verdós a blanc-lilà, que passen a ferruginoses en madurar les espores. Aresta finament denticulada, inicialment més clara, ràpidament concolora. Estípit 6,5-10 × 1,3-2(1,7-2,7) cm, cilíndric amb bulb lleugerament marginat i atenuat a la base napiforme, ple. Superfície llisa a fibril·losa, blanca, amb reflex blau a lilà, en envellir s'enfosqueix cap ocre. Cortina escassa en ACM224132, abundant en ACM 221304. Carn blanquinosa amb reflexes de color lilà a la part superior de l'estípit i sobre l'himeni, groguenca a la base de l'estípit, de sabor inicialment neutre, a la fi amb un regust amargant.

Espores el·lipsoïdes a oblongues, amb berrugues denses de 7,9[9;9,3]10,3 × 4,4[4,8;5]5,5 µm, Me = 9,1 × 4,9 µm, Q = 1,6[1,8;1,9]2,1, Qe = 1,8; N = 42.

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0197, 460 m, 3 exemplars sota pins i prop carrasca, 27/11/2021, Det.: R. Mahiques, ACM 221304. Ontinyent, Arenale, 30SYH0297, 440 m, gregaris sota *Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*, sobre substrat arenós calcari, encara que superficialment descalcificat, 27/11/2024, Det.: R. Mahiques ACM224132.

Observacions: Des d'un punt de vista molecular la mostra ACM224132 concorda perfectament amb l'holotip de *Cortinarius cystoglaucopus*. Morfològicament les mostres estudiades són més esveltes, menys bulboses i les espores tenen Q major de la descripció original (FERNÁNDEZ-BRIME ET AL. 2014). Cal remarcar que l'estat de maduració de les mostres no ens ha permès observar algunes peculiaritats. L'ecologia original de l'espècie són formacions de cistàcies de fulla ampla sobre sòls de natura àcida (FERNÁNDEZ-BRIME ET AL. 2014); en el nostre cas, carrascars sobre sòls arenosos superficialment

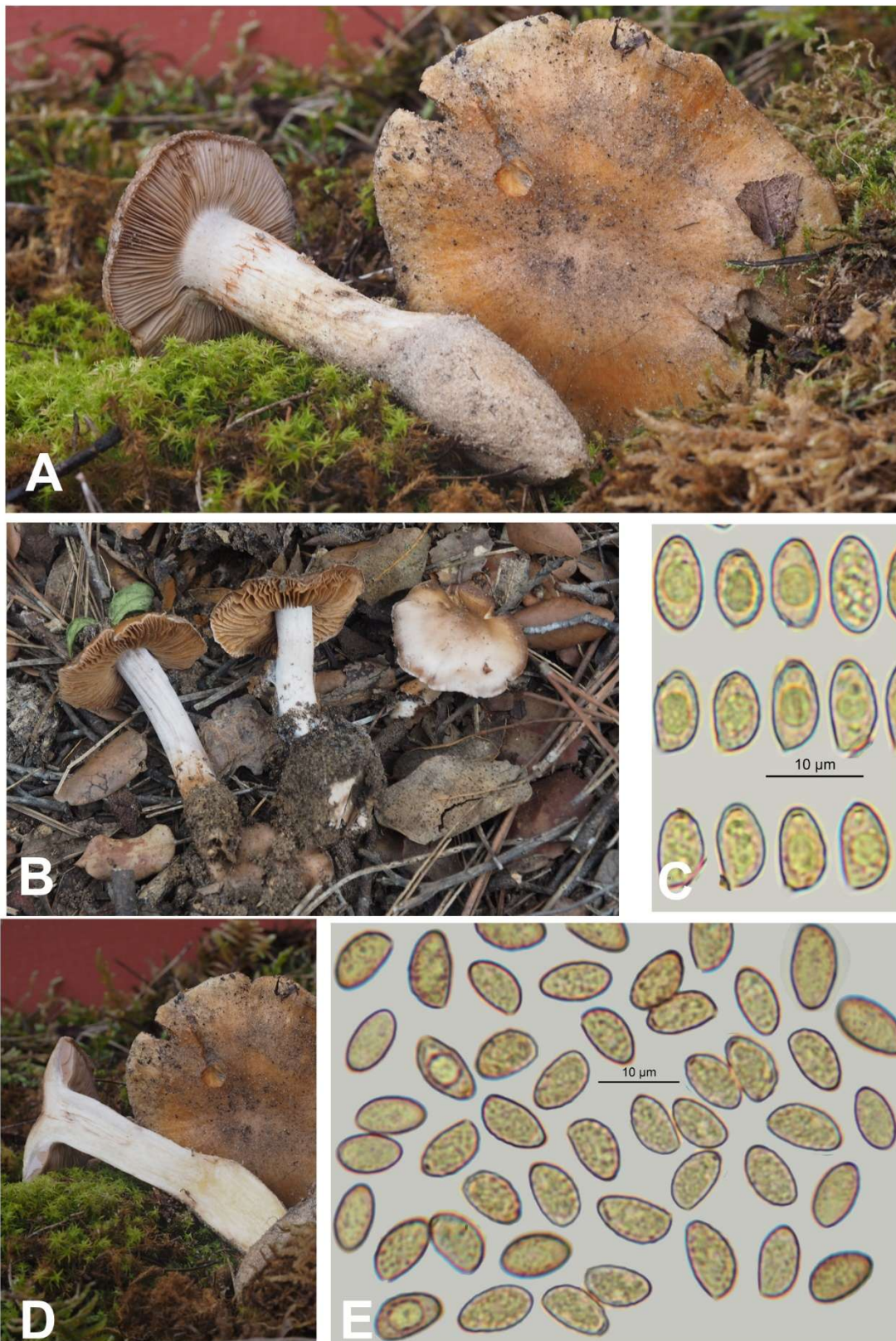

Figura 8. *Cortinarius cystoglaucopus* ACM221304. A. Basidiomes. D. Secció Basidioma. E. Espores x 1000. *Cortinarius cystoglaucopus* ACM224132. B. Basidiomes. C. Espores x 1000.

descalcificats amb presència dispersa de *Cistus salviifolius*. Aquest hàbitat és més típic de *C. misermontii* Chevassut & Rob. Henry del qual se separaria morfològicament per la presència de restes rogencs del vel al píleu (BALLARÀ ET AL. 2009); filogenèticament la separació de les dues espècies també és escassa, però suficient pels autors de *C. cystoglaucopus* (FERNÁNDEZ-BRIME ET AL. 2014). A banda de *C. misermontii* genèticament són molt pròximes *C. olidoamarus* A. Favre, *C. olidoamarus* var. *valentinus* Mahiques & A. Favre i *C. van-campiae* Consiglio; recentment tots aquests tàxons han estat sinonimitzats per KUYPER ET AL. (2024).

Crepidotus variabilis (Pers.) P. Kumm., *Führ. Pilzk.* (Zerbst): 74 (1871)
Codi MYCOBANK: MB248625

Material estudiat: Ontinyent, Arenalet, 30SYH0297, 440 m, gregaris en branques de carrasca, 16/11/2024, ACM 224112.

Crinipellis subtomentosa (Peck) Singer, *Lilloa* **8**: 513 (1943) [1942]
Codi MYCOBANK: MB285861

Material estudiat: Ontinyent, Caseta Mora, 30SYH0197, 450 m, gregaris i fasciculats sobre arrels de gramínies i *Plantago albicans*, 11/09/2018, ACM 218030. Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0197, 436 m, gregaris i fasciculats sobre arrels de gramínies, 8/09/2024, ACM 224012.

Cuphophyllus virgineus (Wulfen) Kovalenko, in Nezdoiminogo, *Opredelitel' Gribov SSSR* (Leningrad): 37 (1989)
=*Hygrocybe virginea* var. *virginea* (Wulfen) P.D. Orton & Watling
Codi MYCOBANK: MB127382

Material estudiat: Ontinyent, Can Fernando, 30SYH0099, 490 m, dispersos entre la bardissa a les rodalies d'una font, 20/01/1997, leg. A. Conca & F. García, ACM 97016.

Deconica coprophila (Bull.) P. Karst., *Bidr. Känn. Finl. Nat. Folk* **32**: 515 (1879)
Codi MYCOBANK: MB178700

Material estudiat: Ontinyent, Arenal ca Eusebi, 30SYH0198, 465 m, 3 exemplars sobre excrement indeterminat, 15/11/2022, ACM 222086.

Desarmillaria tabescens (Scop.) R.A. Koch & Aime, in Koch, Wilson, Séné, Henkel & Aime, *BMC Evol. Biol.* **17**(no. 33): 12 (2017)
Codi MYCOBANK: MB819125

Material estudiat: Ontinyent, Arenalet, 30SYH0297, 450 m, fasciculats al peu d'una carrasca, 28/10/2021, ACM 221273.

Entoloma rugosum (Malençon) Bon, in Bon & Van Haluwyn, *Docums Mycol.* **13**(no. 49): 45 (1983)
Codi MYCOBANK: MB108865
Figura 8A, 8B i 8C

Píleu 1,5-2,4 cm, inicialment convex més o menys aplanat, passa a deprimit i subciatiforme. Marge recte, igual, no estriat per transparència. Superfície zonada, amb depressions concèntriques que

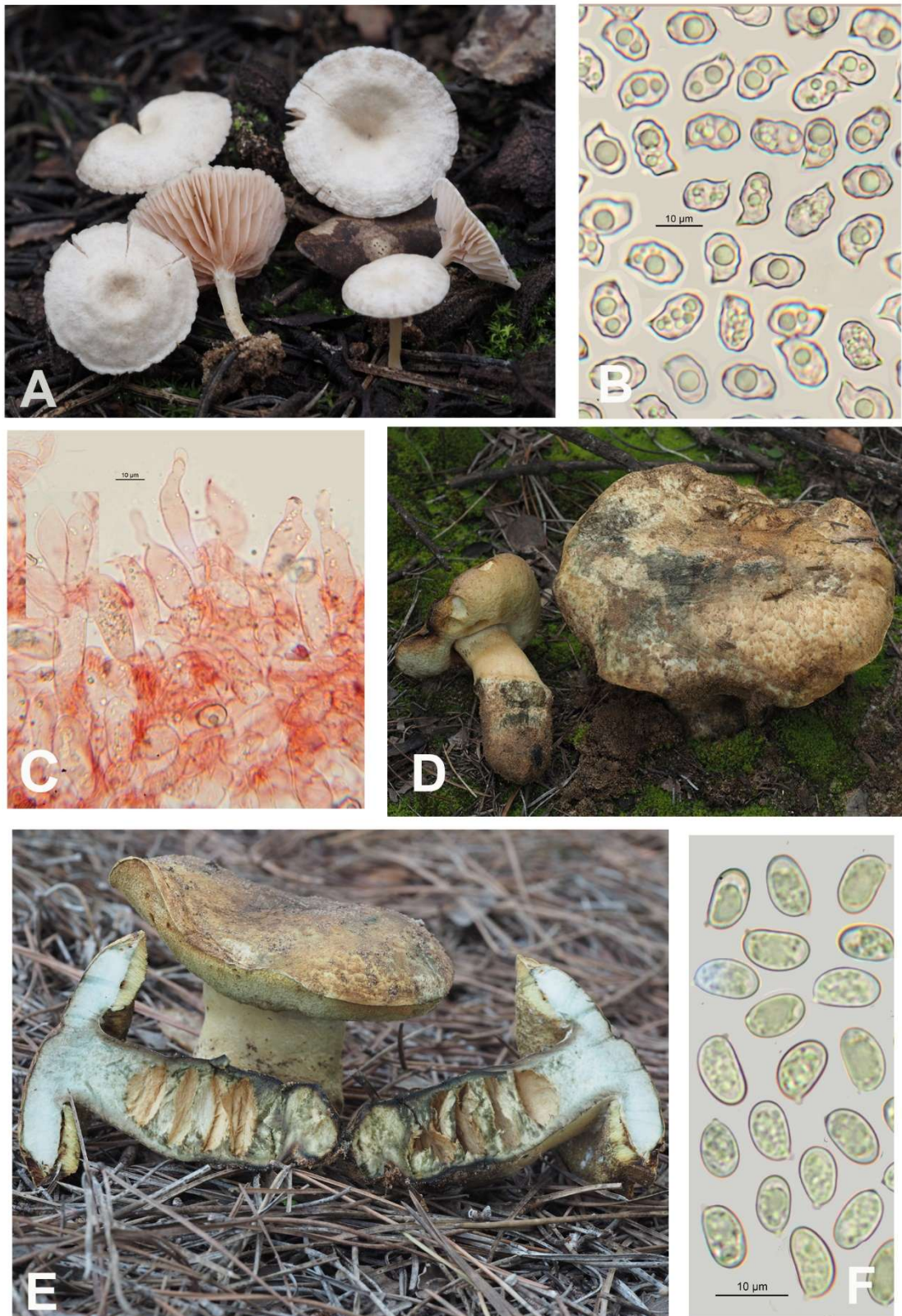

Figura 8. *Cortinarius cistoglaucopus* ACM221304. A. Basidiomes. D. Secció Basidioma. E. Espores x 1000. *Cortinarius cistoglaucopus* ACM224132. B. Basidiomes. C. Espores x 1000.

recorden *E. undatum*, blanca, pruïnosa, que amb el temps i la humitat s'enfosqueix. Làmines espaiades, L = 17-19, l = 3, amplem adnates, lleugerament escotades en la unió a l'estípit, amples, ventrudes, inicialment blanques, després rosa clar. Aresta regular, fimbriada a la lupa. Estípit 1-2 x 0,15(0,3) cm, cilíndric, bulboset a la base, generalment recte, fistulós. Superfície blanquinosa, més clara a la base llisa. Carn molt escassa, blanquinosa d'olor a farina en tallar-la. Fíbules presents però males de veure. Espores heterodiamètriques, amb 6 a 8 angles obtusos, interior amb un gran vacúol o nombrosos, apícula remarcable, de (10,2)10,8-12,5(13,3) × (6,8)7,3-8,2(8,9) µm, Me = 11,6 × 7,7 µm, Q = (1,3)1,4-1,6(1,7), Q_e = 1,5; N = 51. Basidis cilíndrics generalment amb 4 esterigmes, però també amb 2, de 35-43 × 13-14 µm. Trama laminar feta d'hifes cilíndriques de 91-132 × 11-17 µm. Queilocistidis subcilíndrics a sublangeniformes, de 33-49 x 9-12 µm.

Material estudiat: Ontinyent, Arenale, 30SYH0297, 440 m, gregaris sota carrasca sobre sòls sorrenc calcari, 16/11/2024, ACM 224105.

Observacions: les dades a favor d'aquesta determinació són el port del basidiomes, la presència de depressions concèntriques, les espores multianguloses, l'olor de farina i l'hàbitat sota carrasques (MALENÇON & BERTAULT 1970 i ESTEVE-RAVENTÓS & VILLARREAL 2000). A la descripció original no s'assenyala la presència de fíbules encara que els autors indiquen que són exemplars "sexualment desordenats" per la presència de basidis trispòrics; a les descripcions posteriors KÜHNER & ROMAGNESI (1980), NOORDERLOSS (1992) i ESTEVE-RAVENTÓS & VILLARREAL (2000) estan sempre presents.

Geastrum rufescens Pers. [as '*Geaster*'], *Neues Mag. Bot.* **1**: 86 (1794)

Codi MYCOBANK: MB121327

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0197, 460 m, Solitari entre pins i carrasques, 27/11/2021, det. F. García & A. Conca, ACM 221307.

Gymnopilus penetrans (Fr.) Murrill, *Mycologia* **4**(5): 254 (1912)

Codi MYCOBANK: MB438398

Material estudiat: Ontinyent, Arenal ca Eusebi, 30SYH0198, 460 m, dispersos sobre restes i troncs de *Pinus pinaster*, 26/11/2018, ACM 218132.

Gyroporus castaneus (Bull.) Quél., *Enchir. fung.* (Paris): 161 (1886)

Codi MYCOBANK: MB356881

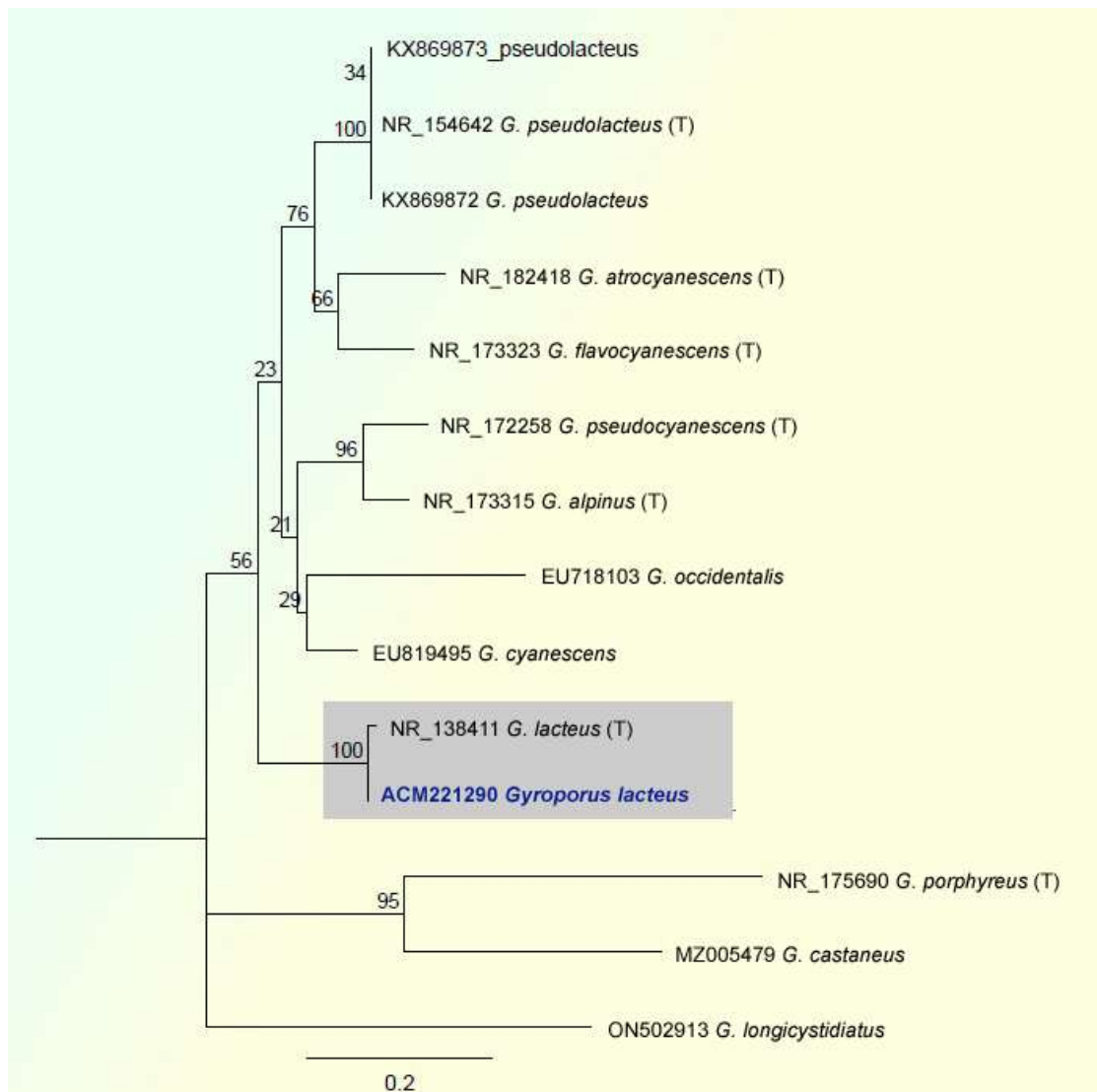
Material estudiat: Ontinyent, Caseta Mora, 30SYH0297. 451 m. solitari sota carrasca, 30/09/2023, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 223066.

Gyroporus lacteus Quél., *Enchir. fung.* (Paris): 161 (1886)

Codi MYCOBANK: MB456941

Figura 8D, 8E i 8F

Píleu, 6-15 cm, de convex aplanat i contorn regular passa a lleugerament irregularment deprimat amb la superfície bonyuda i el contorn irregular. Marge lleugerament excedent a recte, més clar que la resta. Superfície mat, sencera al centre, la resta recoberta de fibro-escates de color ocre a marró, sobre un fons crema groguenc, que es taca de blau amb la manipulació i el fregament. Himeni format per tubs simples, entre lliures i adnats, escotats, de color groc clar, immutables o blaven molt lleugerament en tallar-los. Porus d'arrodonits a angulosos, 2-3/mm, concolers amb els tubs. Estípit 7-12 × 2,5-4,5 cm, cilíndric, de subclaviforme a subfusiforme, central o excèntric, cavernós, de vegades arrugat transversalment.

Filograma elaborat per el mètode de màxima versemblança que representa la posició filogenètica de l'especimen valencià d'ACM221290.

Superfície flocosa escatosa que recorda a la de *Leccinum*, amb flocs i escates de color groc viu sobre un fons crema, blaveja en tocar-la. Carn abundant al píleu, on es ferma i de color crema groguenc, la de l'estípit dividida en dues parts una exterior coriàcia i la interior esponjosa u cavernosa de color crema, tota blaveja en tallar-la i s'enfosqueix a ocre. Olor i sabor poc significatius.

Espores llises, d'el·lipsoïdes a oblongues, de vegades, un poc faseoliformes, amb un gran vacuol central, paret grossa, de $(7,1)8,7-10,6(11,7) \times (4,3)4,8-5,9(6,4) \mu\text{m}$, $\text{Me} = 9,6 \times 5,2 \mu\text{m}$, $\text{Q} = (1,4) 1,7-2(2,1)$, $\text{Qe} = 1,8$, $\text{N} = 51$. Basidis claviformes, tetraesporics, de $(30)34-44(50) \times 9-11 \mu\text{m}$. Cistidis fusiformes, cilíndrics, d'àpex atenuat, de $34-40 \times 5-8 \mu\text{m}$. Flocs de l'estípit formats per una tricoderma de pèls claviformes amb pigment incrustant. Fíbules presents.

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0297, 460 m, dispersos entre carrasca y ginebres (*Juniperus oxycedrus*), 29/10/2021, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 221274. Ibidem, 30SYH0198, 465 m, solitari sota carrasca, 2/11/2021, ACM 221287. Ontinyent, Borrás de baix, 30SYH0198, 470 m, 2 exemplars sota *Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*, 4/11/2021, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 221290

Observacions: *Gyroporus ammophilus* (M.L. Castro & L. Freire) M.L. Castro & L. Freire, espècie típica de pinars litorals sobre sòls arenosos de natura bàsica o lleugerament descalcificada, com les nostres col·lectes; presenta els següents trets macroscòpics diferencials respecte a les nostres col·leccions: a) cutícula sencera, vellutada i de color marró castanya, b) estípit sense flocs i de color salmó a marró castanya i c) carn de color salmó que blaveja lleugerament (CASTRO & FREIRE 1995). Descrita originalment de la Costa atlàntica, també ha estat trobada a l'àrea mediterrània (CARBÓ & PÉREZ DE GREGORIO 2011). ROQUÉ (2022) per Europa considera 4 espècies en les quals la carn blaveja en tallar-la: *G. cyanescens* (Bull.) Quél., *G. lacteus*, *G. pseudolacteus* G. Moreno, Carlavilla, Heykoop, Manjón & Vizzini i *G. pseudocyanescens* G. Moreno, Carlavilla, Heykoop, Manjón & Vizzini. Les dades morfològiques (decoració de l'estípit, context groc no blanc...) apunten cap a *G. cyanescens*, que VIZZINI ET AL. (2015) considera un conjunt d'espècies críptiques. Les dades d'hàbitat pinar-carrascar sobre sòls arenosos bàsics són més semblants als de *G. lacteus*. Des d'un punt de vista filogenètic (veure arbre adjunt) els nostres exemplars estan allunyats de *G. cyanescens*, *G. pseudolacteus* i *G. pseudocyanescens*; considerem que podem entrar dins de la variabilitat intraespecífica *G. lacteus*. ACM 221290, l'única mostra seqüenciada, se'n separa unes 3 substitucions nucleotídiques, i 3 indels, un d'ells, consistent en 2 bases, de l'holotipus de *G. lacteus*. L'absència de coloracions blanques en els nostres exemplars, un dels trets característics de l'espècie (VIZZINI et al. 2015) possiblement siga perquè es tractava d'exemplars madurs i que creixien semisoterrats en l'arena; a banda d'aquesta particularitat les mostres són molt semblants la fotografia de l'epítipus MCVE28582 present en el mateix treball. Es tracta de les primeres citacions d'aquesta espècie per País Valencià, totes les mostres foren recollides l'any 2021 després d'un període de fortes pluges (borrasca Gloria), hem fe visites periòdiques als mateixos punts on les trobarem però no hem tingut sort de tornar-les a veure, a pesar de que alguns anys les condicions semblàvem favorables.

Hebeloma cistophilum Maire, *Bull. trimest. Soc. mycol. Fr.* **44**: 47 (1928)

Codi MYCOBANK: MB260945

Figura 9D, 9E i 9F

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 470 m, 3 exemplars dispersos sota *Pinus pinaster* i *Rossmarinus officinalis*, substrat arenós, calcari, 22/11/2021, ACM221299.

Observacions: Aquesta espècie se separa de *H. cylindrosporium*, per la presència de cortina, les espores poc o gens dextrinoides i els cistidis langeniformes a ventricosos (BEKER, EBERRHARDT & VESTERHOLT 2016). Associada a cistàcies, en aquest cas no s'hi trobaven prop dels exemplars però sí pels voltants. Citada de PN del Desert de les Palmes (TORREJON 2003), PN de la serra de Mariola (Conca et al. 2004) i PN de la serra de Calderona (TORREJON 2007, TARAZONA & HERRERO 2004).

Hebeloma cylindrosporium Romagn., *Bull. trimest. Soc. mycol. Fr.* **81**: 328 (1965)

Codi MYCOBANK: MB331746

Figura 9A, 9B i 9C

Píleu de 2,8-3,6 cm, d'hemisfèric a convex, amb el centre lleugerament deprimit als exemplars vells,. Vora recta, lleugerament excedent. Superfície viscosa, de color cafè amb llet amb el centre ocre o ferruginós. Làmines mitjanament atapeïdes, L = 54-64, l = 1-3, de sublliures a amplament adnates, amb una escotadura estreta i profunda, de lleugerament ventrudes a sinuoses, amples, de color cafè amb llet en madurar les espores. Aresta flocosa i més clara. Estípit 4-5,5 × 0,4-0,5(0,7), cilíndric, bulboset a la base, recte, fistulós. Superfície de fibrosa a flocosa, blanquinosa, més fosca cap a la base i amb la manipulació. Carn blanquinosa al píleu i la superfície de l'estípit, cafè amb llet a la resta, olor, lleugera, de rave.

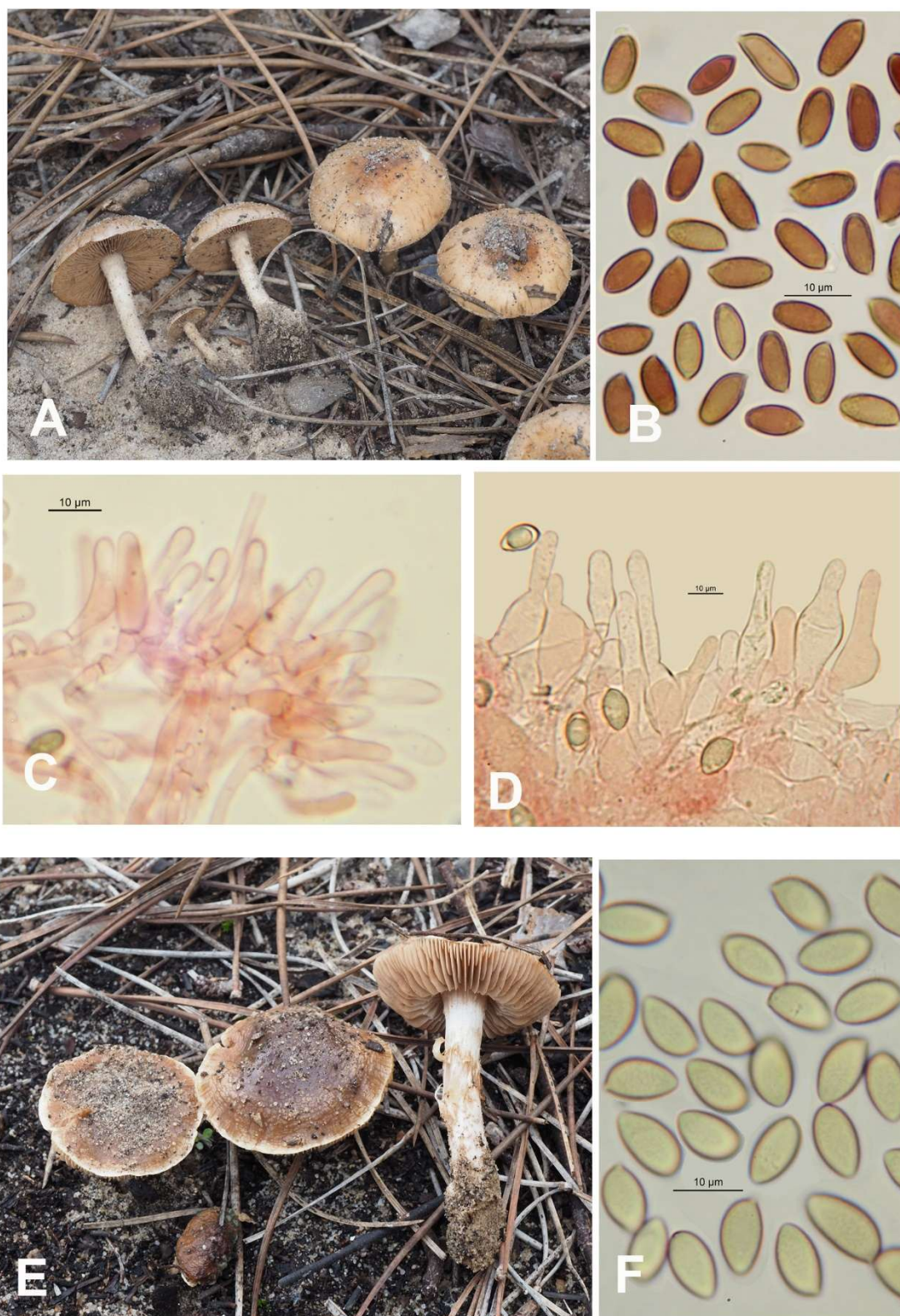

Figura 10. *Hebeloma cylindrosporum* ACM221311. A. Basidiomes B. Espores $\times 1000$ en RM. C. Queilocistidis $\times 600$. *Hebeloma cistophilum* ACM221299. D. Queilocistidis $\times 600$. E. Basidiomes. F. Espores $\times 1000$ en RM.

Espores d'el·lipsoides a cilíndriques, suaument berrugoses, dextrinoides, amb l'apex truncat i no agut, de $(6,9)7,5-8,5(8,7) \times (3,6)3,8-4,2(4,5) \mu\text{m}$, $\text{Me} = 8 \times 4 \mu\text{m}$, $Q = (1,8)1,9-2,1(2,4)$, $Q_e = 2$; $N = 61$. Basidis tetraespòrics, claviformes. Queilocistidis cilíndrics, subulats, sublangeniformes, catenulats, d'apex no capitat i fibulats, amb el darrer segment de $18-26 \times 5-6 \mu\text{m}$.

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0197, 460 m, 3 exemplars sota pins i *Cistus salviifolius* 27/11/2021, *det.* L. Ballester, ACM 221311.

Observacions: L'aspecte macroscòpic i l'hàbitat, recorda a *H. cistophilum* Maire, però aquest taxó presenta cortina i té els queilocistidis ventricosos, front a *H. cylindrosporum* que manca de cortina, els queilocistidis són curts i cilíndrics i les espores molt més estretes, més curtes i amb una Q major (BEKER, EBERRHARDT & VESTERHOLT 2016). Parts dels elements d'aquesta col·lecció han estat estudiats per BEKER ET AL. i inclosos en la pàgina web hebeloma.org. No ens consta cap citació a les terres valencianes d'aquesta espècie, possiblement per la seua confusió amb *H. cistophilum*.

Heliocybe sulcata (Berk.) Redhead & Ginns, *Trans. Mycol. Soc. Japan* **26**(3): 359 (1985)

Codi MYCOBANK: MB104303

Figura 10A i 10B

Píleu, 1,7-2,5 cm, d'hemisfèric passa a estes, amb un umbo ample, de vegades umbilicat. Marge primer unit al peu per una cortina, després lliure i apendiculat, d'involut a recte. Superfície solcada-crestada radialment, escatosa, amb escates alçades a la part central, de color ocre, pa torrat, marró castanya, més clar a la vora i, sempre amb les escates més fosques. Làmines mitjanament atapeïdes, $l = 1-3$, adnates, escotades, ventrudes, blanques, posteriorment de color cafè amb llet. Aresta flocosa, més clara. Estípit $1,7-2,4 \times 0,3-0,4 \text{ cm}$, cilíndric, igual o més gros a la base, central, ple. Superfície escatosa, amb escates adherides de sisposició més o menys zebrada, tomentosa a la base i a l'apex, de color crema fosc a brunenc, per passar posteriorment a marró castanya. Carn escassa, molla i elàstica, blanquinosa, sense olor significatiu.

Espores llises, cilíndriques, un poc faseoliformes, a estretides en un extrem, apiculades, hialines de $(11,3)12,3-15(18,1) \times (5,5)5,7-6,8(7,4) \mu\text{m}$, $\text{Me} = 13,8 \times 6,3 \mu\text{m}$, $Q = (1,8)1,9-2,4(2,7)$, $Q_e = 2,2$; $N = 91$. Basidis claviformes a subcilíndrics, tetraespòrics, amb esterigmes llargs, de $43-48 \times 8-9 \mu\text{m}$. Queilocistidis cilíndrics, de $55-90 \times 5-8 \mu\text{m}$. Pleurocistidis fusoides a cilíndrics, de $40-60 \times 4-9 \mu\text{m}$. Cutícula un cutís en transició a tricoderma, amb hifes terminals claviformes, de paret grossa i pigment intracel·lular.

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0297, 440 m, 3 exemplars sobre branca indeterminada, possiblement d'olivera (*Olea europaea*), 15/01/2021, *leg.* A. Conca & M. Micó, *det.* J. Marcos, ACM 221005.

Observacions: La mostra fou trobada sobre branquetes, possiblement d'olivera caigudes a terra, hàbitat semblant en el quals s'han localitzat les col·leccions mediterrànies (ROMERA, OLIVIERA & PEREIRA 2018 i CatMicCas). Es nova cita per València, encara que ha estat trobada en olivars de la província de Castelló.

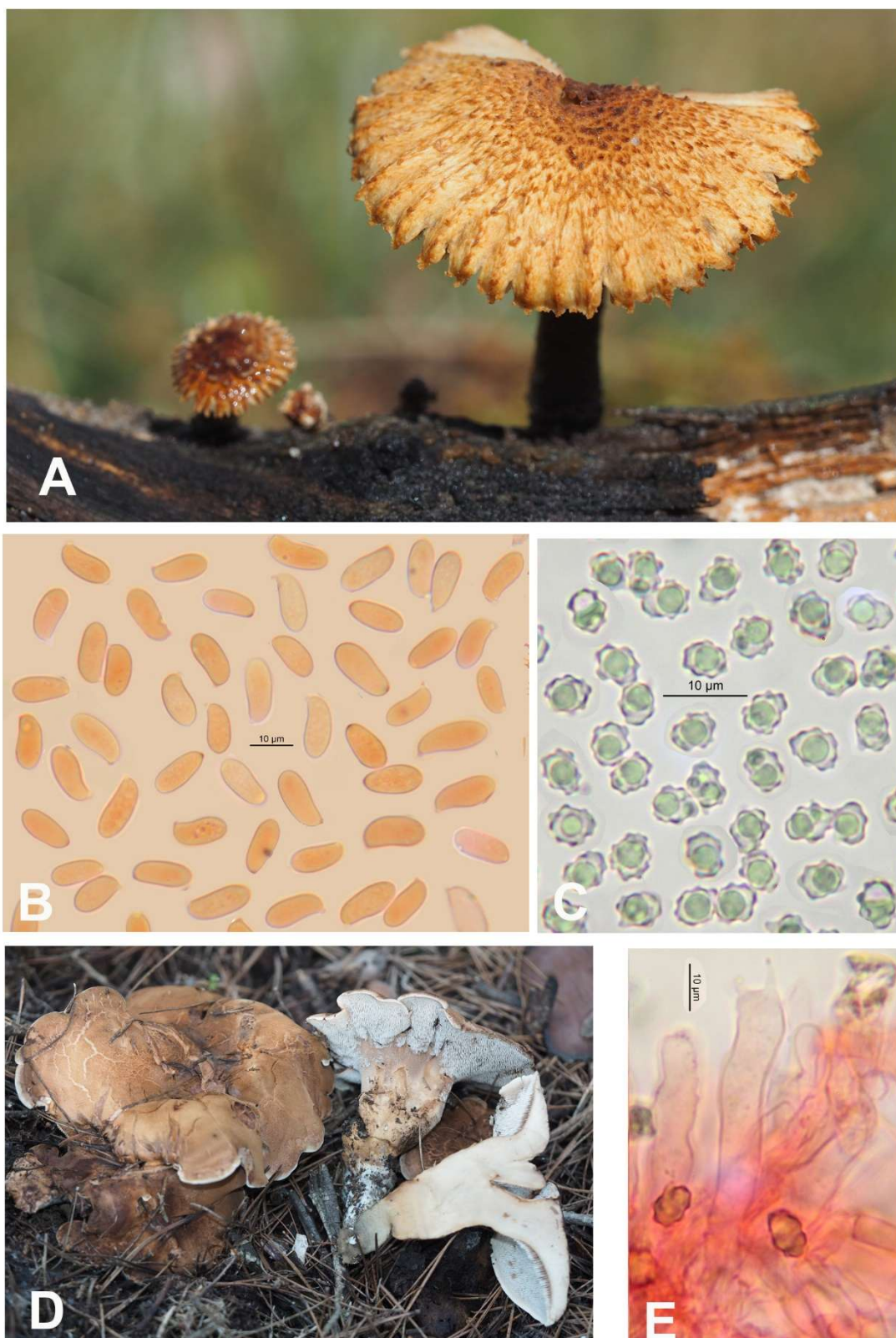

Figura 11. *Heliocybe sulcata* ACM221005. A. Basidiomes B. Espores $\times 600$. *Hydnellum amygdaliolens* ACM221277. C. Espores $\times 1000$. D. Basidiomes. E. Basidis $\times 1000$.

Hemileccinum impolatum (Fr.) Šutara, *Czech Mycol.* **60**(1): 55 (2008)
Codi MYCOBANK: MB511902

Material estudiat: Ontinyent, Pola, 30SYH0398, 435 m, solitari sota carrasca en terreny margós, 5/06/2023, ACM 223015. Ontinyent, Arenal de ca Eusebi, 30SYH0198, 470 m, solitari sota carrasca en sòl arenós calcari, 26/10/2022, ACM 222068. Ontinyent, Arenalet, 30SYH0297, 440 m, solitari sota carrasca sobre sòl arenós, 11/11/2024, ACM 224098.

Hemimycena lactea (Pers.) Singer, *Revue Mycol.*, Paris **3**(4-5): 195 (1938)
Codi MYCOBANK: MB268793

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, gregaris i cespitosos sobre agulles i branquetes de *Pinus pinaster*, 21/03/2023, det. A. Conca & P. Martínez, ACM225009.

Hortiboletus engelii (Hlaváček) Biketova & Wasser, *Index Fungorum* **257**: 1 (2015)
Codi MYCOBANK: MB551542

Material estudiat: Ontinyent, Caseta Mora, 30SYH0197, gregaris sota carrasca, substrat margo-arenós, 450 m, 16/06/2021, leg. A. Conca, M. Micó & C. Cambra, ACM 221116.

Hydnellum amygdaliolens (Rubio Casas, Rubio Roldán & Català) E. Larss., K.H. Larss. & Kõljalg, in Larsson, Svantesson, Miscevic, Kõljalg & Larsson, *MycoKeys* **54**: 40 (2019)
=*Sarcodon amygdaliolens* Rubio Casas, Rubio Roldán & Català, *Boln Soc. Micol. Madrid* **35**: 44 (2011)
Codi MYCOBANK: MB830570
Figura 10C, 10D i 10E

Píleu 9-10 cm de diàmetre, irregularment convex i deprimit, contorn passa de regular a lobat. Marge excedent, d'involut a recte, generalment blanquinós. Superfície irregular, mat, tomentosa a vellutada, parcialment clivellada, de color cafè amb llet a marró clar, que esdevé marró fosc amb la manipulació. Himeni format per agulles decurrents, que generalment acaben de manera sobtada, agulles de $5 \times 0,3$ mm, de color inicialment blanquinós, després marró grisenc amb la punta més clara. Estípit $7-12 \times 1,5-2,5$ (1,2-2) cm, molt variable, cilíndric i, generalment, atenuat a la base, de vegades, comprimit lateralment, ple. Superfície llisa o amb primordis d'agulles, de color cafè amb llet, un poc més clar que el píleu, base amb coloracions verdoses. Miceli blanc. Carn ferma, abundant, blanquinosa a crema en tallar-la, passa a ocre amb el temps; verdosa a la base de l'estípit, Olor marcada d'ametlles amargues, de vegades en tallar-la farinàcia, sabor amarg instantani.

Espores noduloses, entre subgloboses i el·líptiques, amb apícula notòria, generalment, amb un gros vacúol central, de $(5,1)5,3-6,4(6,9) \times (4,1)4,4-5,1$ (5,3) μm , $\text{Me} = 5,9 \times 4,7$ μm , $\text{Q} = (1,1)1,14-1,36$ (14), $\text{Qe} = 1,3$; $\text{N} = 41$. Basidis cilíndrics, claviformes en alt, bi i tetraespòrics, no fibulats, de $38-40 \times 5-6$ μm . Trama de les agulles formada per hifes cilíndrics amb curtes ramificacions, sense fibules i de un diàmetre entre 3-4 μm .

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, gregaris sota *Pinus pinaster* et *Pinus pinea*, substrat arenós, 29/10/2021, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 221277. Ibidem, gregaris sota *Pinus pinaster*, substrat sorrenc, 15/12/2024, ACM 224149.

Observacions: Els exemplars recollits presenten els trets diferencials de l'espècie que són: "l'intens olor d'ametlles amargues que exhala l'himeni, l'olor farinós de la seva carn, el sabor extremadament amarg i instantani, la superfície pileica tomentosa, sense escates imbricades i esquerdada en grans

plaques, els aculis decurrents, la coloració verda blavosa de la carn de la base de l'estípit i el seu creixement sota coníferes del gènere *Pinus*" (RUBIO CASAS, RUBIO ROLDAN & CATALÀ 2011). Recol·lectada fonamentalment sobre sòls àcids, també s'ha localitzat sobre sòls descalcificats com les col·leccions de Barx i Llutxent (València), com els exemplars d'aquest treball, on la descalcificació és molt superficial.

Hydnellum ferrugineum (Fr.) P. Karst., *Meddn Soc. Fauna Flora fenn.* **5**: 41 (1879)

Codi MYCOBANK: MB100986

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, 3 exemplars sota *Pinus halepensis*, 9/12/2022, ACM 222110.

Inosperma vinaceum Cervini, M. Carbone & Bizio, *Riv. Micol.* **63**(3): 222 (2021)

Codi MYCOBANK: MB838481

Figura 11A, 11B, 11C, 11D i 11E

Píleu de 5-10 cm, convex, posteriorment estes, fins i tot, irregularment deprimit, umbo ample. Contorn inicialment regular, després irregular, Vora caiguda, marge involut, recte a revolut. Superfície fibril·losa radialment, fibro-esquamulosa en alguns exemplars, rimosa, de color blanquinós, blanc vinós, ocre vinós a vinós, en les primeres etapes més clar a la vora, en assecar-se marró negrós. Làmines poc atapeïdes, l = 1-3, adnates a sublliures, de rectes a lleugerament ventrudes, comparativament estretes, de blanquinoses a canella mb un reflex olivaci. Aresta fimbriada, blanquinosa, tacada de vinós. Estípit 6-9,5 × 1-3 cm, cilíndric, igual a atenuat, recte a lleugerament corbat, ple. Superfície fibrosa, flocosa fins la meitat, blanquinosa a la part superior, vinosa des de la base, per acabar completament vinosa. Carn relativament abundant, blanca, excepte a la superfície i base de l'estípit on és vinosa, olor espermàtica molt forta.

Espores llises, el·lipsoïdes a oblongues, un poc faseoliformes, de paret grossa, grogues al microscopi, de 9,5[10,6 ; 10,9]12 × 5,7[6,3 ; 6,6]7,2 µm, Me = 10,8 × 6,5 µm, Q = 1,5[1,6 ; 1,7]1,8, Qe = 1,7; N = 52. Basidis tetraespòrics, claviformes, de 33-40 × 9-10 µm. Queilocistidis llisos, de paret prima, cilíndrics a claviformes, puntualment biformes, hialins o pigmentats (marró groguenc) de 35-42 × 10-14 µm, en ACM213012, 50-65 × 9-13 µm. Caulocistidis agrupats en feixos, cilíndrics, sinuosos, polimorfs, fibulats i septats amb el darrer segment de 15-52 × 5-8 µm.

Material estudiat: Alacant, Alcoi, Font Roja, entrador mas del Baró, 30SYH1482, 975 m, Gregaris sota carrasca, en substrat argilós calcari, 4/10/2013, leg. A. Conca & M. Micó, ACM213012. Ibidem, rodalies Santuari, 30SYH1482, 1050 m, un parell d'exemplar sota carrasca, en terreny argilós calcari, 17/10/2018, A. Conca & M. Micó, ACM218064. Ibidem, Tollos, Carrascar de Capaimona, 30SYH3995, 775 m, gregaris al peu de *Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*, substrat calcari, 16/09/2019, leg. A. Conca & M. Micó, ACM219016. València, Bocairent, serra de Mariola, Sant Jaume, 30SYH0892, 720 m, gregaris al peu de carrasca en substrat calcari argilós, 1/10/2003, leg. F. García & P. Martínez, ACM203031. Ontinyent, Caseta Mora, 30SYH0297, 450 m, solitari sota carrasca, substrat margós, 28/09/2021, ACM 221220. Vallada, el Campello, YJ0105, 600m, Un parell d'exemplars sota carrasca sobre substrat calcari, 19/09/2023, ACM223050.

Figura 12. *Inosperma vinaceum* ACM213012. A. Basidiomes. *Inosperma vinaceum* ACM218064. B. Queilocistidis $\times 1000$. *Inosperma vinaceum* ACM219016. C. Basidiomes. *Inosperma vinaceum* ACM223050. D. Basidiomes. *Inosperma vinaceum* ACM221220. E. Espores $\times 1000$.

Observacions: Tradicionalment seguint els criteris de KUYPER (1986), les col·leccions valencianes del gènere *Inocybe* de tons vinosos, s'han atribuït a *Inocybe adaequata* (Britz.) Sacc. (CONCA ET AL. 2003, 2004). En 2019, MATHENY ET AL. inclouen aquesta espècie dins del gènere *Inosperma*. CERVINI, CARBONI & BIZIO (2020) proposen *Inosperma vinaceum* per les col·leccions mediterrànies de tons vinosos, que abans eren atribuïdes a *I. adaequatum*. *I. vinaceum*, genèticament ben diferenciada de *I. adaequatum*, morfològicament i ecològicament se separaria per les espores més curtes i més amples, la presència de cistidis polimorfs i l'hàbitat mediterrani, associat a les espècies del gènere *Quercus*, fonamentalment *Q. ilex*. (CERVINI, CARBONI & BIZIO 2020). Aquestes característiques les presenten tan els exemplars trobats a la zona del Arenals com els de la serra Mariola i el Carrascar de la Font Roja, abans inclosos en *I. adaequata*.

Lactarius deliciosus (L.) Gray, *Nat. Arr. Brit. Pl.* (London) **1**: 624 (1821)

Codi MYCOBANK: MB224734

Material observat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, gregaris sota *Pinus pinaster*, sol sorrenc, 4/12/2011. Ibidem 28/10/2021.

Lactarius sanguifluus (Paulet) Fr., *Epicr. syst. mycol.* (Upsaliae): 341 (1838) [1836-1838]

Codi MYCOBANK: MB229103

Material observat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, gregaris sota *Pinus halepensis*, sol sorrenc, 29/10/2021.

Lactarius vinosus Maire, Dumée & L. Lutz, in Maire, Dumée & Lutz, *Bull. Soc. bot. Fr.* **48**: CCXXXI (1903)

Codi MYCOBANK: MB646478

Figura 12A

Material observat: Ontinyent, Borras de baix, 30SYH0198, 465 m, gregaris en sòl sorrenc sota *Pinus pinaster*, 4/11/2021. Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, gregaris en sòl sorrenc sota *Pinus pinaster*, 21/12/2021.

Lactifluus rugatus (Kühner & Romagn.) Verbeken, *Mycotaxon* **120**: 448 (2012)

= *Lactarius rugatus* Kühner & Romagn.

Codi MYCOBANK: MB564628

Figura 12B i 12C

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, solitari en zona de carrascar-pinar amb *Cistus salviifolius*, substrat arenós calcari, 29/10/2021, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 221276. Ibidem, 30SYH0198, 465 m, 2 exemplars sota *Pinus pinea* prop de carrasca, substrat sorrenc, 5/11/2022, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 222081.

Observacions: La separació entre *L. volemus* (Fr.) Kuntze i *L. rugatus* d'aspecte macroscòpic molt semblant es realitza fonamentalment pels caràcters microscòpics, l'olor i l'hàbitat. *L. rugatus* manca de macrocistidis i les seues espores són d'el·líptiques a oblongues amb crestes primes, en ACM221276, $7[8,5; 9,1]10,6 \times 5,5[6,2; 6,5]7,2 \mu\text{m}$, $\text{Me} = 8,8 \times 6,4 \mu\text{m}$, $Q = 1,2[1,4]1,6$, $Q_e = 1,4$; $N = 67$. L'olor és molt més forta en *L. volemus* que en *L. rugatus*. *L. volemus* és una espècie més eurosiberiana front a *L. rugatus*, més mediterrània. (Basso 1999). Al País Valencià ha estat citada de diferents localitats de la província de Castelló, sempre sobre sòls de natura àcida i amb presència de *Quercus suber*, més rarament *Q. pirenaica* i *Q. faginea* (TEJEDOR & BASSO 2003); les col·leccions dels arenals, estan sobre

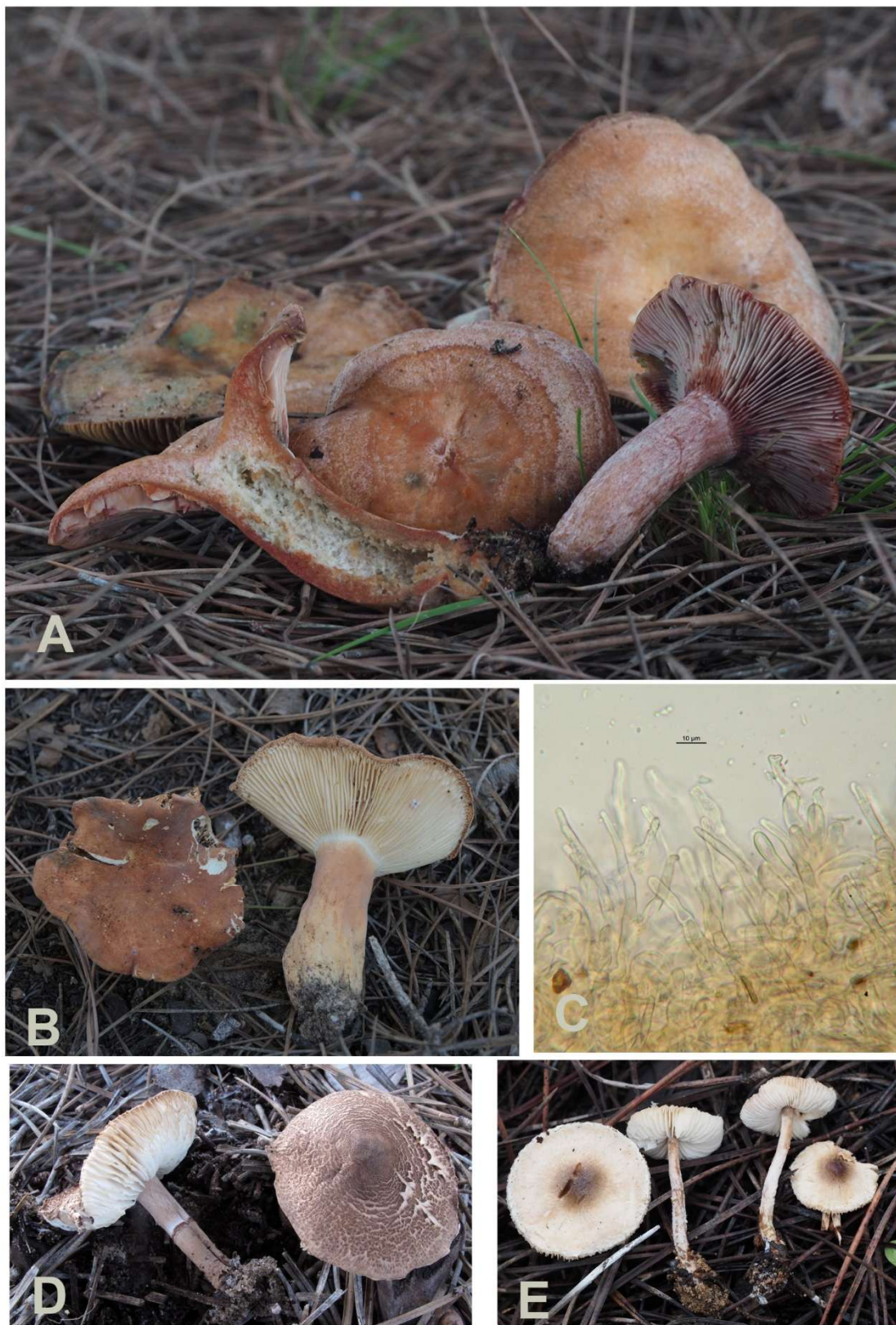

Figura 13. *Lactarius vinosus*. A. Basidiomes *Lactifluus rugatus* ACM 222081. B. Basidiomes. C. Cutícula $\times 600$. *Lepiota brunneoincarnata* ACM211119. D. Basidiomes *Lepiota forquignonii* ACM224095. E. Basidiomes.

sòls arenosos, molt escassament descalcificats en presència de *Quercus ilex* subsp. *ballota* i *Pinus pinaster*.

Lentinellus micheneri (Berk. & M.A. Curtis) Pegler, *Kew Bull.*, Addit. Ser. **10**: 245 (1983)

=*Lentinellus omphalodes* (Fr.) P. Karst.

Codi MYCOBANK: MB106976

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, gregaris sobre agulles i branques de pi, 24/10/2016, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 216020. Ibidem, 30SYH0297, 440 m, gregaris, de vegades fasciculats sobre fusta de pi, 5/12/2020, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 220070. Ibidem, 30SYH0198, 460 m, gregaris a dispersos sobre fusta de pi i d'altres, 9/12/2022, ACM 222111.

Lentinus meridionalis (A. David) Jargeat, Corriol & J.-P. Chaumeton, *Index Fungorum* 539: 1 (2023)

= *Cerioporus meridionalis* (A. David) Zmitr. & Kovalenko

= *Polyporus meridionalis* (A. David) H. Jahn

Codi MYCOBANK: MB559872

Material estudiat: Ontinyent, Borrás de baix, 30SYH0198, 465 m, 2 exemplars sobre una branca de romer 9/01/2023, ACM 223005.

Lepiota brunneoincarnata Chodat & C. Martín [as '*brunneo-incarnata*'], *Bull. Soc. bot. Genève*, 2 sér. **5**: 222 (1889)

Codi MYCOBANK: MB247927

Figura 12D

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0297, 460 m, 2 exemplars sota *Pinus pinea* et *pinaster*, substrat sorrenc, 4/12/2011, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 211119. Ibidem, Pola 30SYH0297, 440 m, solitari vora camí en zona de pinar-carrascar, substrat margós, 19/11/2024, ACM 224111.

Observacions: Relativament abundant a l'àrea d'estudi, on apareix dispersa, als pinars tan sobre arenes com sobre margues, solitària o amb poblacions de 2-3 fructificacions.

Lepiota erminea (Fr.) P. Kumm., *Führ. Pilzk. (Zerbst)*: 136 (1871)

= *Lepiota ochraceodisca* Bon, *Docums Mycol.* **21**(no. 81): 51 (1991)

= *Lepiota alba* (Bres.) Sacc., *Syll. fung.* (Abellini) **5**: 37 (1887)

Codi MYCOBANK: MB239040

Figura 13D, 13E i 13F

Píleu 1,5-3,5 cm, convex, convex aplanat, umbonat. Marge excedent, apendiculat, inicialment involut, després recte. Superfície sencera a finament esquamulosa, de color crema, crema ocre, ocre al centre, marge blanquinós. Làmines mitjanament atapeïdes, l = 1-3, lliures, ventrudes, blanques. Aresta fimbriada i un poc més clara. Estípit 2,5-3 × 0,3-0,4 (0,5-0,6) cm, cilíndric, lleugerament eixamplat cap a la base, fistulós. Superfície blanquinosa, ocre a la base, separada en un dues parts per un anell cotonós, el ¼ superior llis, la resta recoberta per un entramat de flocs fibrosos blanquinosos, que es xafen en tocar-los. Carn escassa, blanca, crema a la base de l'estípit, d'olor afruitada.

Espores llises, d'el·líptiques a fusiformes, amb l'àpex agut, encara que s'hi troben exemplar d'àpex arrodonit, depressió suprahilar present, paret grossa, dextrinoides, de 9,9[11,3 ; 11,8]13,2 × 5,3[6 ; 6,3]7 µm, Me = 11,6 × 6,2 µm, Q = 1,6[1,8 ; 1,9]2,1, Qe = 1,9; N = 33. Basidis claviformes, tetraspòrics, de 26-33 × 5-7 µm. Queilocistidis claviformes, fusiformes, de 24-31 × 6-11 µm.

Pileipellis formada per un tricoderma acompanyada d'un substrat himeniforme, pèls cilíndrics, de fins a $300 \times 10 \mu\text{m}$, amb valors mitjans de $188\text{-}220 \times 6\text{-}9 \mu\text{m}$; els pèls del substrat claviformes, tortuosos de $45\text{-}70(100) \times 4\text{-}6(10) \mu\text{m}$.

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, Gregaris sota pins (*P. pinaster* et *pine*), substrat sorrenc, 4/11/2024, ACM 224076.

Observacions: Primerament pensarem en *L. ochraceodisca*, espècie descrit per BON (1991) en base a una sèrie de recol·leccions dunars. Les espores d'aquesta espècie són fusiformes amb un coeficient esporal entre 2 i 2,5, però poden ser entre el·líptiques i fusiformes i una Q al voltant de 2 (Bon 1991). VELLINGA (2001) considera que *L. ochraceodisca* és una espècie molt semblant i possiblement idèntica que *L. erminea* (Fr.) P. Kumm. VILA & LLIMONA (2002) la consideren una varietat de *L. alba* (Bres.) Sacc. 1887. CABALLERO (2016) estudia genèticament tres col·leccions de *L. alba*, *L. erminea* i *L. ochraceodisca* i conclou les regions ITS de les tres són coincidents i per tant corresponen a la mateixa espècie, *L. erminea*, que seria un taxó força variable morfològicament. Seguint el treball anterior hem optat per *L. erminea*, encara que ACM224076 té espores amb una Q entre 1,8-1,9 i creix en un ambient sabulícol. *L. latispora* (Kühner ex Wasser) Bon, es força semblant per les dimensions esporals, però el píleu és molt més esquamos i presenta tons rogencs (BON 1993). Des d'un punt de vista genètic està molt més pròxima a les col·leccions incloses en el Genbank com *L. erminea*, encara que no existeix la seqüència de l'holotip. És novetat per la província de València encara que hi existeixen citacions per Alacant (Conca et al. 2015) i Castelló (CatMicCas).

Lepiota farinolens Bon & G. Rioussset, *Docums Mycol.* **22**(no. 85): 65 (1992)

Codi MYCOBANK: MB355471

Figura 13A, 13B i 13C

Píleu 1-2,5 cm de diàmetre, convex, acampanat, posteriorment estès, umbonat. marge excedent, apendiculat, més clar que la resta. Superfície mat, escatosa, amb el centre sencer i eriçat, i la resta fragmentada en diminutes escates de color marró més o menys rosat a marró clar, sobre un fons crema. Làmines espaiades, lliures, ventrudes, de fins 0,7 cm d'amplada, blanques a crema. Aresta fimbriada concolor o un poc més clara. Estípit 2-5,7 $\times$ 0,2-0,25 cm, igual, recte, esvelt i fistulós. Superfície fibril·losa, blanquinosa, progressivament roig vinosa des de la base. Anell simple, membranós, estret, adherit des de la base, amb una banda d'escates semblants a les del píleu. Carn primer blanquinosa, roig vinosa des de la base de l'estípit, d'olor de compota, de farina en tallar-la o pressionar-la.

Espores llises, d'el·lipsoïdes a ovoides, de paret grossa, dextrinoides, $5,8[6,8 ; 7]8 \times 4[4,7 ; 4,8]5,4 \mu\text{m}$, Me = $6,9 \times 4,7 \mu\text{m}$, Q = 1,3[1,5]1,6, Qe = 1,5; N = 158. Basidis claviformes, tetraesporics. Queilocistidis cilíndrics a fusiformes, sinuosos, de vegades, seceptats, fibulats, de $35\text{-}40 \times 7\text{-}9 \mu\text{m}$. Epicutis format per una tricoderma amb pèls grossos i obtusos situats a diferent alçada sense formar un substrat himeniforme clarament definit; el pèls més llargs de $50\text{-}188(200) \times 8\text{-}15 \mu\text{m}$.

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0297, 450 m, 3 exemplars sota ginebre (*Juniperus oxycedrus*) en un pinar-carrascar sobre arenas calcàries, 29/10/2021, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 221280. Ibidem, 30SYH0198, 460 m, 3 exemplars en clariana de pinar, substrat sorrenc, 4/11/2024, ACM 224083.

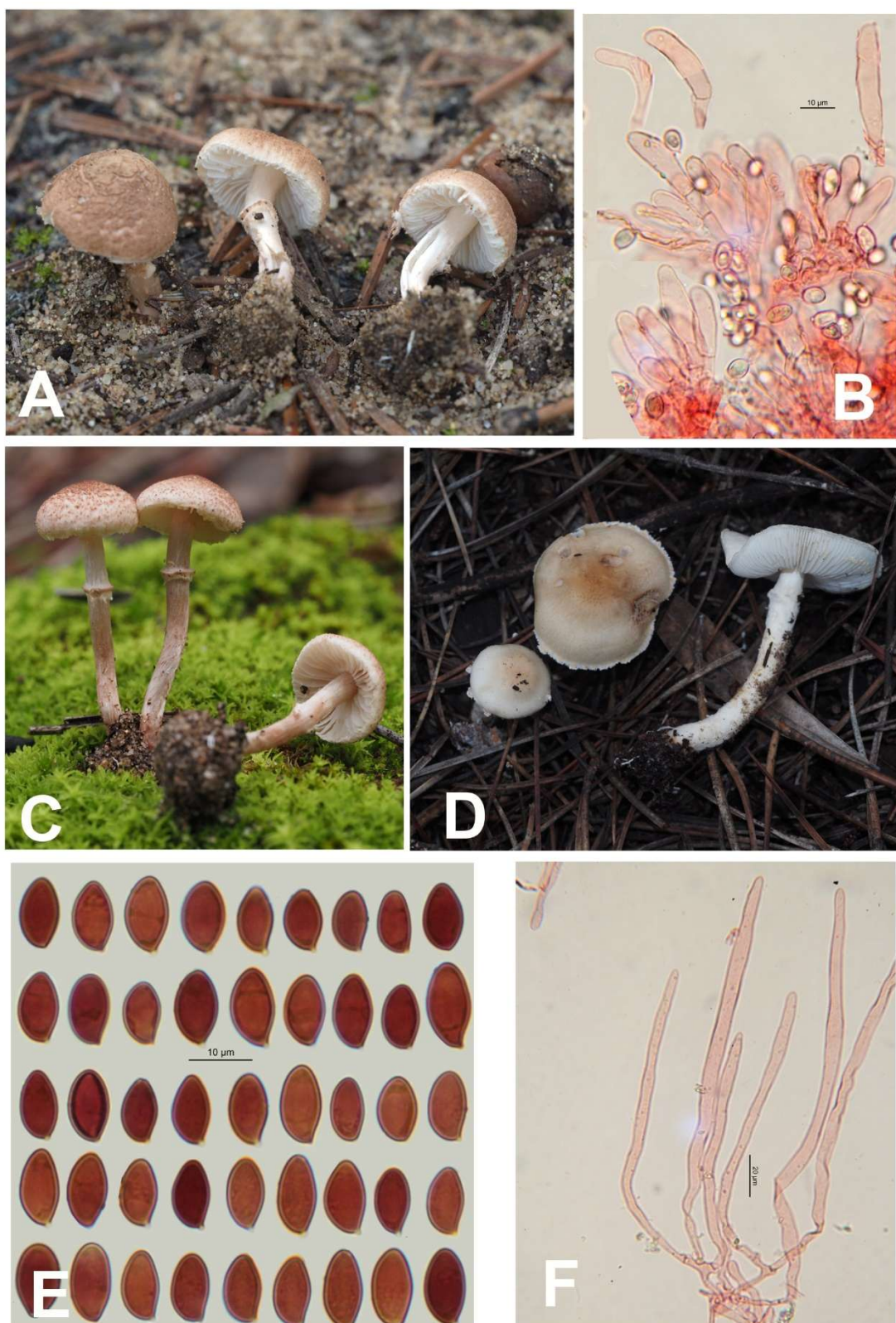

Figura 14. *Lepiota farinolens* ACM221280. A. Basidiomes. *Lepiota farinolens* ACM224106. B. Queilocistidis $\times 600$. C. Basidiomes. *Lepiota erminia* ACM224076. D. Basidiomes. E. Espores $\times 1000$ en RM. F. Epicutis $\times 400$.

Observacions: A la descripció original de l'espècie, BON & RIOUSSET (1992) assenyalen que els trets diferencials d'aquesta són: l'olor de farina, les espores el·lipsoïdes, la presència d'un anell membranós i l'epicutis és una tricoderma, formada per pèls obtusos de menys 200 µm de longitud i situats a diferents nivells; a banda del seu hàbitat termòfil i meridional. L'ecologia de l'espècie són prats, carrascars, alzinars i formacions de *Cistus* sobre qualsevol substrat (BON & RIOUSSET 1992, CARBÓ 1997 i CABALLERO 2015), L'única diferència dels exemplars estudiats amb la descripció original, són les dimensions esporals, significativament més curtes; encara que CABALLERO (2015) indica una gran variabilitat en aquestes. No hi ha cap referència pel País Valencià al GBIF i BDBCv, però una de l'Alcora al CatMicCas.

Lepiota forquignonii Quél., *C. r. Assoc. Franç. Avancem. Sci.* **13**: 277 (1885) [1884]

Codi MYCOBANK: MB152651

Figura 12E

Material estudiat: Ontinyent, Arenalet, 30SYH0297, 440 m, gregaris sota *Pinus pinea* i *Quercus ilex subsp. rotundifolia* sobre sòl sorrenc calcari, 16/11/2024, ACM 224095.

Observacions: Taxó fàcilment identificable per la cutícula sencera, amb tons gris-oliva, el peu adornat d'una armilla i les espores fusiformes. Molt comuna als nostres carrascars calcaris, menys als pinars com és aquest cas.

Lepiota subincarnata J.E. Lange, *Fl. Agaric. Danic.* **5**(Taxon. Consp.): V (1940)

Codi MYCOBANK: MB299506

Material estudiat: Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0197, 460 m, 2 exemplars entre pins (*P. halepensis* & *pinaster*), substrat arenós, 1/10/2021, leg. A. Conca & M. Micó, ACM 221204 Ontinyent, Pola, 30SYH0297, 440 m, 2 exemplars a la vora del camí prop de carrasques, substrat sorrenc, 19/11/2024, ACM 224107. Ibidem, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, solitari i arrancat de terra en zona de pinar-carrascar sobre substrat sorrenc, 21/03/2023, ACM225008.

Conclusions

En esta primera entrega de la flora micològica dels arenals s'aporten 63 espècies, de les quals 5 són novetat per la micoflora valenciana: *Calocybe littoralis*, *Contumyces vesubianus*, *Cortinarius cistoglauopus*, *Gyroporus lacteus* i *Hebeloma cylindrosporum*. *Agrocybe vervactii*, *Astraeus tellerae*, *Heliocybe sulcata*, *Lepiota farinolens* i *Lepiota ochraceodisca* són novetats per la província de València. Cal remarcar la presència d'alguns taxons típics dels ecosistemes dunars litorals com: *Agaricus aridicola*, *Agaricus menieri*, *Amanita gracilior* i *Calocybe littoralis*.

Relació de basidiomicets del present article

1. *Agaricus aridicola* Gempl, Geiser & Royse
2. *Agaricus menieri* Bon
3. *Agaricus pseudopratisensis* (Bohus) Wasser
4. *Agaricus sylvicola* (Vittad.) Peck
5. *Agaricus iodosmus* Heinem.
6. *Agaricus xanthodermus* Genev.
7. *Agrocybe pediades* (Fr.) Fayod
8. *Agrocybe vervacti* (Fr.) Singer

9. *Amanita citrina* Pers.
10. *Amanita gracilior* Bas & Honrubia
11. *Amanita ovoidea* (Bull.) Link
12. *Amanita phalloides* (Vaill. ex Fr.) Link
13. *Amanita strobiliformis* (Paulet ex Vittad.) Bertill.
14. *Arrhenia spathulata* (Fr.) Redhead
15. *Astraeus telleriae* M.P. Martín, Phosri & Watling
16. *Caloboletus radicans* (Pers.) Vizzini
17. *Calocybe littoralis* Ballero & Contu
18. *Chroogomphus fulmineus* (R. Heim) Courtec.
19. *Clitocybe mediterranea* (Vizzini, Contu & Musumeci) E. Ludw.
20. *Clitocybe cistophila* Bon & Contu
21. *Clitopilus hobsonii* (Berk.) P.D. Orton
22. *Clitopilus geminus* (Paulet) Noordel. & Co-David
23. *Collybia cirrhata* (Schumach.) Quél.
24. *Collybia sordida* (Schumach.) Z.M. He & Zhu L. Yang
25. *Collybiopsis quercophila* (Pouzar) R.H. Petersen
26. *Coltricia perennis* (L.) Murrill
27. *Contumyces vesuvianus* (V. Brig.) Redhead, Moncalvo, Vilgalys & Lutzoni
28. *Coprinellus micaceus* (Bull.) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson
29. *Coprinellus radians* (Fr.) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson
30. *Coprinopsis alopecia* (Lasch) La Chiusa & Boffelli
31. *Coprinus comatus* (O.F. Müll.) Pers
32. *Coprinus xerophilus* Bogart
33. *Cortinarius cistoglaucopus* A. Ortega, Vila, J.C. Campos & Fern.-Brime
34. *Crinipellis subtomentosa* (Peck) Singer
35. *Crepidotus variabilis* (Pers.) P. Kumm.
36. *Deconica coprophila* (Bull.) P. Karst.
37. *Desarmillaria tabescens* (Scop.) R.A. Koch & Aime
38. *Entoloma rugosum* (Malençon) Bon
39. *Geastrum rufescens* Pers.
40. *Gymnopilus penetrans* (Fr.) Murrill
41. *Gyroporus castaneus* (Bull.) Quél.
42. *Gyroporus lacteus* Quél.
43. *Hebeloma cistophilum* Maire
44. *Hebeloma cylindrosporum* Romagn.
45. *Heliocybe sulcata* (Berk.) Redhead & Ginns
46. *Hemileccinum impositum* (Fr.) Šutara
47. *Hemimycena lactea* (Pers.) Singer
48. *Hortiboletus engelii* (Hlaváček) Biketova & Wasser
49. *Hydnellum amygdaliolens* (Rubio Casas, Rubio Roldán & Català) E. Larss., K.H. Larss. & Kõljalg
50. *Hydnellum ferrugineum* (Fr.) P. Karst.
51. *Hygrocybe virginea* var. *virginea* (Wulfen) P.D. Orton & Watling
52. *Inosperma vinaceum* Cervini, M. Carbone & Bizio
53. *Lactarius deliciosus* (L.) Gray
54. *Lactarius sanguifluus* (Paulet) Fr.
55. *Lactarius vinosus* Maire, Dumée & L. Lutz
56. *Lactifluus rugatus* (Kühner & Romagn.) Verbeken
57. *Lentinellus micheneri* (Berk. & M.A. Curtis) Pegler

58. *Lentinus meridionalis* (A. David) Jargeat, Corriol & J.-P. Chaumeton
59. *Lepiota brunneoincarnata* Chodat & C. Martín
60. *Lepiota erminea* (Fr.) P. Kumm.
61. *Lepiota farinolens* Bon & G. Rioussset
62. *Lepiota forquignonii* Quél.
63. *Lepiota subincarnata* J.E. Lange

Agraïments

A Luis Alberto Parra, que a través de la Usonera ens ha confirmat i de vegades determinat les espècies del gènere *Agaricus*. A Luis Ballester per la determinació d'*Hebeloma cylindrosporum*, posteriorment confirmada genèticament per Beker et al. A Javier Marcos per la determinació de *Heliocybe sulcata*. A Luis Tatay, gestor de l'Arenal de Ca Eusebi i la Caseta Mora, les facilitats donades per la prospecció de finques abans esmentades.

Bibliografia

- AA VV. CatMicCas (Catálogo micológico de la provincia de Castelló). Asmicas. <https://spain.inaturalist.org/projects/catalogo-micologico-equipa-catalogacion-de-castellon-asmicas>
- AA. VV. (2006) XXIII Jornades Europees de Cortinarius. Morella 2005. CDR. Ed. Universitat Politècnica de València.
- APARICI, R. & MAHIQUES, R. (1996). Agàrics de la zona litoral d'El Saler. (València).I. *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **2**: 29-30.
- BALLARÀ, J, CADIÑANOS-AGUIRRE, JA, CAMPOS, JC, ESTEVE-RAVENTÓS, F, FERNÁNDEZ-SASIA, R, GUTIÉRREZ, C, HERNÁNZ, JN, MAHIQUES, R, MORENO, G, ORTEGA, A, PALAZÓN, F, REYES, JD, VILA, J. (2007). *Fungi non delineati* **41–42**. Grupo Ibero-insular de Cortinariólogos (GIC). Cortinarius Ibero-insulares 1. Italia: Edizioni Candusso.
- BALLERO, M. & CONTU, M. (1990) A new species of *Calocybe* (Agaricales, Lyophyllaceae) from litoral pine woods of Sardinia (Italy). *Mycotaxon* **39**: 473-476.
- BARTLETT P., EBERHARDT U. & BEKER H.J. DEMYSTIFYING (2022). *Hebeloma*: introducing hebeloma.org and its database. *IMA Fungus* **13:18** DOI: 10.1186/s43008-022-00105-2
- BASSO, M.T. (1999). *Lactarius* Pers. *Fungi Europaei* 7. Ed Mykoflora. Allassio.
- BEKER H.J., EBERHARDT U. & VESTERHOLT J. (2016). *Hebeloma* (Fr.) P. Kumm.. *Fungi Europaei* **14**. Edizione tecnografica, Lomazzo, Italia.
- BERNICCHIA, A. & GORJÓN, S.P. (2020). *Polypores of the Mediterranean Region*. Roma, pp. 904.
- BON, M. (1991) Flore mycologique du litoral 7 (Stages de St. Valéry-sur-Somme et la Roche-sur-Yon). *Documents Mycologiques* **81**: 47-54.
- BON, M. (1993). Flore Mycologique d'Europe 3. Les Lepiotes. *Documents Mycologiques* Mem hors Sér. 3: 1-154.
- BON, M. & RIOUSSET, C. (1992). Lepiotes meridionales ou termophiles nouvelles et interessantes. *Documents Mycologiques* **85**: 63-73.
- CABALLERO, A. (2015). Algunas lepiotas rojizas de la sec *Ovisporae* (J.E. Lange) Kühner. *Boletín Informativo Sociedad Micológica Extremeña* **15**: 3-26.
- CABALLERO, A. (2016) Estudios sobre *Lepiota erminea* (Fr.:Fr.) P. Kumm., una especie variable. *Micoluxus* **3**: 56-61.
- CALONGE, F.D., SANTOS, J.C. & GARCÍA, F. (1993). Contribución al estudio de los hongos de Valladolid i provincias limítrofes. *Gasteromycetes y Ascomycetes hipogeos*. *Boletín Sociedad Micológica Madrid* **18**: 59-80.

- CARBÓ, J (1997). *Lepiota farinolens* en *Bolets de Catalunya XVII* núm 775. Ed. Societat Catalana de Micologia.
- CARBÓ, J & PÉREZ DE GREGORIO, M.A. (2011). *Gyroporus ammophilus* en *Bolets de Catalunya de la Península Ibèrica i de les Illes Balears XXX* núm 1476. Ed. Societat Catalana de Micologia.
- CASTRO, M.L. & FREIRE, L. (1995). *Gyroporus ammophilus*, a new poisonous bolete from the Iberian Peninsula. *Persoonia* **16**(1): 123-126.
- CERVINI, M., CARBONI, M. & BIZIO, E. (2020). *Inosperma vinaceum*, una nuova specie distinta da *I. rhodiolum* e *I. adaequatum*. *Rivista di Micologia* **63** (3): 215-241.
- CONCA, A., GARCÍA, F. MARTÍNEZ, F DE P. & MAHIQUES, R. (1997). Basidiomicets del Carrascar de la Font Roja. *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **3**: 159-200.
- CONCA, A., GARCÍA, F., MARTÍNEZ, F. DE P., & MAHIQUES, R. (2003). Basidiomicets del Carrascar de la Font Roja (II). *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **8**: 177-222.
- CONCA, A., GARCÍA, F., MARTÍNEZ, F. DE P., & MAHIQUES, R. (2004). Basidiomicets del parc natural de la serra de Mariola (I). *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **9**: 291-344.
- CONCA, A., GARCÍA, F., MARTINEZ, F. DE P., & MAHIQUES, R. (2015). Basidiomicets del Parc Natural de la serra de Mariola (II). *Butlletí de la Societat Micologica Valenciana* **20**:47-172.
- CONCA, A. & GARCÍA, F. (2002). *Montagnea arenaria* (DC) Zeller a l'interior de la Vall d'Albaida. *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **7**: 281-282.
- CONCA, A., MARTÍNEZ, F. DE P., APARICI, R., ORMAD, J. & GARCÍA, F. (2017). Basidiomicets nous per la Devesa de l'Albufera (València). *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **22**: 7-71.
- CONSIGLIO, G. & CONTU, M (2002) Il genere *Lyophyllum* P. Karst. emend. Kühner, in Italia. *Rivista di Micologia*: **2002**, **2**: 99-181.
- DUEÑAS, M. (2024). CSIC-Real Jardín Botánico-Colección de Hongos (MA-Fungi). Real Jardín Botánico (CSIC). Occurrence dataset <https://doi.org/10.15468/p8goiy> accessed via GBIF.org on 2025-05-22. <https://www.gbif.org/occurrence/2874588366>.
- ENDERLE, M. & MORENO, G. (1985). The *Coprinus domesticus* group. *Boletín Sociedad Micológica Castellana*: **9**: 103-130.
- ESTEVE-RAVENTÓS, F & VILLARREAL, M. (2000). Adiciones al catálogo micológico de los Agaricales Ibéricos (I). Especies raras o interesantes de la zona centro peninsular. *Boletín Sociedad Micológica Madrid* **25**: 197-214.
- FERNÁNDEZ-BRIME, S, VILA, J. & ORTEGA, A. (2014). Some new and interesting taxa of *Cortinarius* subgenus *Phlegmacium* from the European Mediterranean Basin. *Mycologia*, **106**(3): 491–504. DOI: 10.3852/13-177
- GARCÍA, F., VIZCAÍNO, A., CONCA, A., APARICI, R., ORMAD, J., FOS, S., CALATAYUD, V., ATIENZA, V., OLTRA, M., BOIX, A., SAMPIO, D., & BERMELL, R. (2018). Bolets i líquens de la Devesa de l'Albufera de València. Ajuntament de València. València.
- JÜLICH, W. (1989). *Guida alla determinazione dei funghi Vol 2 Aphyllophorales, Heterobasidiomycetes, Gastromycetes*. Ed Saturnia. Trento.
- KÜHNER, R. & ROMAGNESI, H. (1953). Flore analytique des champignons supérieurs(agàrics, bolets, chantarelles) Paris Masson. 557 pag.
- KUYPER, TW. (1986) A revision of the genus *Inocybe* in Europe. I. Subgenus *Inosperma* and the smooth-spored species of subgenus *Inocybe*. *Persoonia (Suppl)* **3**: 1-247.
- KUYPER, T.W., A. DE HAAN, N. DAM, O. VAN DE KERCKHOVE, I. SOMHORST, J. GELDERBLUM, P. VERSTRAETEN, J. VOLDERS & J. NUYTINCK (2024). *Flora agaricina neerlandica*. Vol. 8. *Cortinarius*. Candusso editrice.

- MAHIQUES, R. (1995). Fongs de Primavera a la Vall d'Albaida. *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **1**: 35-45.
- MAHIQUES, R. (1996). Agàrics de la Comunitat Valenciana.1. *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **2**: 60-61.
- MALENÇON, G. & BERTAULT, R. (1970). Flore des Champignons superieurs du Maroc. Tome I. *Travaux de l'Institut. Scientifique Chérifien et de la faculte des Sciencies de Rabat. Série botanique et biologie* **32**: 1-604. Centre National de la Recherche scientifique. Rabat.
- MATHENY, P.B., HOBBS, A.M. & ESTEVE-RAVENTÓS, F. (2019). Genera of *Inocybaceae*: New skin for the old ceremony. *Mycologia* **112** (1): 83-120, DOI:10.1080/00275514.2019.1668906.
- MERINO, D. (2025). Aportaciones micológicas 65. *Micobotánica-Jaen* año XX: 1. <https://www.micobotanicajaen.com/Revista/Articulos/DMerinoA/Aportaciones065/Coprinus%20xerophilus.pdf>
- MORENO G. & M. HEYKOOP (1998). Type studies in the genus *Coprinus* (*Coprinaceae*, *Agaricales*). *Coprinus xerophilus* a new record in Europe. *Persoonia* **17**-1: 97-111.
- NAUTA, M.M. in Noordeloos, M.E., Kuyper, Th, W: & Vellinga, E.C. (2005) *Agrocybe* in *Flora Agaricina Neerlandica*, 6: 204-221.
- NOORDERLOOS, M. E. (1992). *Entoloma s.l. Fungi Europaei*, **5**. Ed Giovanna Biella. Saronno. Italia.
- PARRA, L. A. (2013). *Agaricus s.l. Fungi Europaei* 1A. Candusso Edizione s.a.s. Alassio. Italia.
- PHOSRI, C., MARTÍN, M. P. & WATLING, R. (2013). *Astraeus*: hidden dimensions. *IMA Fungus* volume 4 no 2: 347–356.
- ROMERA, M., OLIVIERA, M. & PEREIRA, J. (2018). *Heliocybe sulcata* (Berkeley) Redhead & Ginns, una rara especie con un nuevo hábitat en la Península Ibérica. *Micobotánica-Jaen* año XIII: 3. <https://www.micobotanicajaen.com/Revista/Articulos/MRomeraM/Heliocybe%20sulcata/Heliocybe%20sulcata%20>
- ROQUÉ, F (2022). Orden Boletales con Himenóforo Tubular. Géneros y Especies para Europa. Estudios Filogenéticos. Situación actualizada. 2022. fernandoroque@telefonica.net.
- RUBIO-CASAS, L., L. RUBIO-ROLDÁN & S. CATALÀ (2011). *Sarcodon amygdaliolens*, nueva especie de *Sarcodon* Qué. ex P. Karst. encontrada en la Península Ibérica. *Boletín Sociedad Micológica . Madrid* **35**: 43-56.
- RUIZ MATEO, A & FERNÁNDEZ SASIA, R. (2015). Introducción al estudio del género *Coprinus* s. str. en España. *Errotari* **12**: 52-79.
- RYVARDEN, L. & MELO, I. (2017). *Poroid fungi of Europe*. 2nd edition. Synopsis Fungorum **37**. Fungiflora. Oslo. Norway.
- TARAZONA, I & HERRERO, J. (2024). Aportació al coneixement de la flora micològica del Parc Natural de la Serra Calderona (I). *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **28**: 146-223.
- TEJEDOR, F. & BASSO, MT. (2003). El género *Lactarius* Pers. en la Comunidad Valenciana. *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **8**: 103-153.
- TEJEDOR, F. (2009). Aportaciones al Catálogo Micológico Valenciano (V). Epigeos novedosos y nuevos datos corológicos de especies ya citadas. *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **14**: 77-122.
- TORREJÓN, M. (2003). Contribución al estudio de la flora micológica del Desert de les Palmes (Castelló) II. *Revista Catalana de Micologia*, **25**: 15-29.
- TORREJÓN, M. (2007). Contribución al estudio de los hongos del Parque Natural de la Serra Calderona y su área de influencia. Castelló- Valencia (España). I. Jarales (Cistion). *Revista Catalana de Micologia* **29**: 17-28
- TORREJÓN, M. (2009). A contribution to the study of fungi asociated wiht *Cistus* spp. in the Sierra Calderona Nature Reserve, Castellón- Valencia, Spain. II. *Mycologia Balcanica* **6**: 112,
- KEES ULJÉ. (2001). *Coprinus* site. <http://www.grzyby.pl/coprinus-site-Kees->

Uljee/species/Coprinus.htm

VELLINGA, E. in Noorderloos, Kuyper & Vellinga (2001). *Lepiota in FAN*, **5**: 109-151, Ed. A.A. Balkema Publishers. Lisse/Abingdon/Exton (PA)/Tokyo.

VILA, J. (1995). Aportación al conocimiento del genero *Coprinus* Pers. en Catalunya. I. Seis especies raras o interesantes. *Revista Catalana de Micologia* **18**: 19-30.

VILA, J. & LLIMONA, X. (2002). Noves dades sobre el component fúngic de les comunitat de Cistus de Catalunya. *Revista catalana de Micologia* **24**: 75-121.

VIZZINI, A., ANGELINI, C & ERCOLE, E. (2015). Molecular confirmation of *Gyroporus lacteus* and typification of *Boletus cyanescens*. *Phytotaxa* **226**(1): 27-38.

RECEPTARI

Fricandó amb múrgules

CONCHA REGNÉ PINYOL

Ingredients per a 4 persones:

24 talls molt fins de garreta de vedella

1 ceba gran

2 tomaques madures

50g de múrgules

2 grans d'all

50 cl de brandi.

20 ametles torrades

Farina per a arrebossar

Oli d'oliva

Preparació:

Posem els bolets a hidratar media hora abans movent-les de tan en tant per a que la terra que puguen tindre caiga al fons.

Netegem la carn de restes de greix i tendons, la salpebrem i enfarinem

En la mateixa cassola on farem l'estofat, posem oli i fregim la carn fins que quede daurada i la reservem.

En el mateix oli, sofregim la ceba, tallada ben xicoteta i els grans d'all.

Banyem amb el licor gratant bé el fons per a aprofitar tots els suc i afegim les tomaques ratllades i deixem 10 minuts més.

Aboquem les múrgules i l'aigua de remulla amb cura que no caiguen residus i deixem 5 minuts.

Posem la carn i cobrim d'aigua.

Deixem coure tot tapat a foc suau 1 hora, remonent de tant en tant i vigilant que no es pegue.

Fem una picada amb les ametles i el julivert i l'afegim a la cassola, deixant-lo 10 minuts.

Rectifiquem de sal, si és necessari.

Es pot servir amb unes creïlles fregides, tallades a daus.

Llengua de vaca a feira

AMADOR CANO RUIZ

Ingredients per a 4 persones:

- Llengua de Vaca
- Creïlles
- Sal Maldon
- Pebre roig picant
- Pebre roig dolç, si és el cas
- Oli d'Oliva extra verge

Preparació:

1. Bollir les creïlles amb pell i sal.
2. Netejar els bolets, llevant-los les espines, ja que amarguen una miqueta, i posar-les en un recipient amb aigua a bullir.
3. Pelar les creïlles, tallar-les a rodanxes, i posar-les en el plat amb un poc de sal maldón.
4. Després d'un o dos minuts bollint, segons la potència del foc, retirem els bolets de l'aigua, les escorrem bé, i les posem damunt de les creïlles.

5. Empolvorem un poc amb pebre roig picant, també es pot mesclar amb pebre roig dolç, per a suavitzar el sabor.

6. Un poc de sal mandom i un chorrito d'oli d'oliva verge extra (eixe tan barat...)

Gràcies a Xabier, el nostre guia al Parc de *Ultzama que em va donar esta recepta, i a Alex i a Jon per les interessants vetlades en la magnífica Casa Rural “Flor de Vida” en *Liza

Spaghetti con rebozuelos glaseados y yema de huevo curada

PABLO FERMOSELLE

Ingredients i preparació per a 4 persones:

Para las yemas marinadas:

- 4 yemas de huevo
- 200g Sal
- 200g Azúcar
- 10g Pimienta recién molida
- Preparar esta elaboración con dos días de antelación.
- Mezclar sal, azúcar y pimienta
- Extender la mitad de la mezcla en un recipiente plano.
- Hacer pequeños huecos con una cuchara y colocar con cuidado las yemas.
- Cubrir con el resto de la mezcla, asegurando que queden bien enterradas.
- Tapar y refrigerar durante 24 a 36 horas hasta que estén bien secas.
- Retirar, lavar suavemente con agua y secar bien.
- Dejar que se sequen al aire en la nevera sobre papel durante unas horas más.

(Quedarán firmes, con textura de botarga, listas para rallar.)

Para la salsa y el acabado:

- 350 g de rebozuelos limpios
- 4 dientes de ajo
- Aceite de oliva virgen extra
- Sal y pimienta negra recién molida
- 400 g de espaguetis
- Yema marinada

Preparació:

- Hervir los espaguetis en agua con sal hasta que estén al dente.
 - Reservar un poco de agua de cocción y escurrir.
 - Laminar los ajos y dorarlos en sartén grande con AOVE.
 - Añadir los rebozuelos y saltear a fuego medio-alto hasta que doren bien y suelten su agua.
 - Salpimentar al gusto.
 - Incorporar la pasta a la sartén.
 - Agregar un poco del agua de cocción y más AOVE.
 - Remover hasta que quede mantecosa y brillante.
 - Emplatar la pasta caliente.
 - Rallar generosamente encima la yema curada (tipo botarga) como si fuera queso.
- (Se funde ligeramente con el calor y aporta un sabor umami intenso.)

MISCEL·LÀNIA

TROBADA PRIMAVERA ORIHUELA DEL TREMEDAL

DEL 3 AL 5 DE MAIG DE 2024

Passat l'hivern, tothom@s pensam en les pluges de primavera per a poder eixir a collir bolets.

La Trobada a Orihuela de Tremedal és una cita per als socis i sòcies que volen passar un cap de setmana de convivència i si decàs trobar l'amagat i difícil marçot. Enguany només els vam veure en la exposició, també vam poder agafar alguns moixernons i carrerets. El temps en el mes d'abril ha sigut molt sec i van ser poques les espècies recol·lectades

Es va eixir a diferents zones per a posar en pràctica el sistema informàtic de recol·lectes de cara a implementar-lo en el CEMM que celebrarem del 27 al 2 de novembre en Benicassim. Dir que tot funcionà bé.

El col·loqui va versar sobre les espècies trobades. Bolets de primavera com la múrgula, el marçot, els cama-secs, morenes, moixernons, cep i rossinyols.

Aparèixer primer el marçot, després la múrgula i els moixernons, i finalment el pinícola i el rossinyol.

Trobarem unes i altres espècies segons el sòl que trepitgem. P.e. el marçot en àcid i el moixernó en bàsic.

Sòls àcids són aquells amb un ph per sota de 6 (àcids: pissarres, gresos, quarsites) i bàsics per sobre de 7 (bàsics: format per roques calcàries (carbonat càlcic, magnesi i sodi)).

Després del sopar el Bingosetas ens va fer passar una bona estona a la nit i el diumenge per al que vulguem ferem una visita al Centre d'Interpretació i una visita guiada pel poble.

Es presenta a continuació la llista de les 48 espècies recol·lectades. No se n'han trobat moltes degut les baixes temperatures de la setmana anterior que ho ha parat tot.

ESPÈCIES RECOLLECTADES

Nº	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
1	<i>Agaricus arvensis</i>	Morena anisada	Bola de nieve
2	<i>Bovista plumbea</i>	Pet de llop gris	Bejín plumizo
3	<i>Bovistella utriformis</i>	Pet de llop gros	Bejín aureolado
4	<i>Calocybe gambosa</i>	Moixernó	Bujarón, Perrechico
5	<i>Candolleomyces candolleanus</i>	Satirel·la blanca	Satirela blanca
6	<i>Cellulariella warnieri</i>		
7	<i>Clavulina rugosa</i>		Clavaria rugosa
8	<i>Clitocybe radicellata</i>		Chivata del marzuelo
9	<i>Cortinarius olens</i>	Turma olorosa	Criadilla olorosa
10	<i>Cortinarius vernus</i>		
11	<i>Dacrymyces variisporus</i>		

Nº	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
12	<i>Diatrypella quercina</i>		
13	<i>Discina ancilis</i>	Múrgula d'orella	Discina perlada, orejas de cerdo
14	<i>Discina gigas</i>	Bolet de greix gran	Bonete
15	<i>Dissingia leucomelaena</i>	Didalets	Pucheretes
16	<i>Fomitopsis pinicola</i>	Bolet d'esca marginat	Yesquero del pino
17	<i>Gautieria confusa</i>		
18	<i>Geastrum rufescens</i>	Estrela de terra roja	Estrella de tierra rojiza
19	<i>Geastrum sp. (exemplar sense obrir).</i>	Estreleta de terra	Estrella de tierra
20	<i>Gyromitra esculenta</i>	Bolet de greix	Bonete
21	<i>Helvella lacunosa</i>	Orella de gat negra	Oreja de gato negra
22	<i>Hygrophorus marzuolus</i>	Marçot	Marzuelo
23	<i>Hypholoma capnoides</i>	Bolet de pi grisenc	Hifóloma de láminas grises
24	<i>Inocybe flocculosa</i>	Bruixa	Inocibe tomentoso
25	<i>Lentinus brumalis</i>		
26	<i>Lycogala epidendrum</i>		
27	<i>Lycoperdon excipuliforme</i>	Pet de llop	Pedo de lobo
28	<i>Lycoperdon lividum</i>	Pet de llop	Pedo de lobo
29	<i>Marasmius oreades</i>	Cama-sec, carrerets	Senderuela
30	<i>Melanoleuca cognata</i>	Moixernó de pastor	Seta de caña color coñac
31	<i>Melanoleuca grammopodia</i>	Moixernó de pastor	Seta de caña
32	<i>Melanoleuca subalpina</i>	Moixernó de pastor	Seta de caña
33	<i>Morchella esculenta</i>	Múrgula	Colmenilla, cagarria
34	<i>Morchella purpurascens</i>	Múrgula	Colmenilla, cagarria
35	<i>Morchella tridentina</i>	Múrgula	Colmenilla, cagarria
36	<i>Panaeolus papilionaceus</i>	Bolet de femer campanulat	Paneolo alucinógeno
37	<i>Phaeolus schweinitzii</i>		Políporo esponjoso
38	<i>Phellinus pomaceus</i>	Bolet de soca de fruiters	
39	<i>Pholiota lenta</i>	Foliota flexible	
40	<i>Polyporus lepideus</i>	Polípor	Poliporo
41	<i>Sarcosphaera coronaria</i>	Cabassets, cassoleta blava	Peziza estrellada
42	<i>Strobilurus stephanocystis</i>	Cama-sec de les pinyes	Seta de las piñas
43	<i>Suillus granulatus</i>	Molleríc granellut, bolet de pi	Boleto granulado
44	<i>Terfezia leptoderma</i>	Tuma, creïlles	Criadillas
45	<i>Trametes versicolor</i>	Bolet de soca zonat	Yesquero multicolor
46	<i>Trichaptum abietinum</i>	Bolet de soca	Yesquero
47	<i>Trichaptum fuscoviolaceum</i>	Bolet de soca	Yesquero
48	<i>Tricholoma saponaceum</i>	Trocoloma saponaci	Tricoloma saponáceo

JORNADES MICOLÒGIQUES FORMICHE ALTO

19 octubre 2024

XVIII JORNADAS MICOLÓGICAS FORMICHE ALTO
Sábado 19 octubre 2024

Bovista aestivalis

PROGRAMA

9.00 h - Recepción de los participantes en el Bar. Salida libre. Recomendable llevar almuerzo y agua
11.00 h - Apertura de la exposición micológica en la sala actos del Ayuntamiento
- Inicio del concurso "Adivina el género y un jamón puede ser tuyo"
13.00h - Determinación de las especies recolectadas
- Entrega de las setas para el concurso "Seta Singular"
14.00-16.00 h - Degustación de platos y guisos de setas se cocinados en la Plaza a precios económicos
16.00 h - Apertura exposición
- Taller infantil de elaboración setas con material reciclado
17.00 - Coloquio sobre las especies recolectadas
18.00 h - Entrega de premios de los distintos concursos y clausura de la las Jornadas

Organiza: Asociación Cultural "Cabezo Alto" www.cabezoalto.es
Colaboran: Ayuntamiento de Formiche Alto
Casa rural Casa Fructu, camping y carabanas
La Ilesia, embudidos y jamones
Paseadero Formiche Alto
BAR Cuatro Esquinas
Sociedad Micológica Valenciana (SOMIVA)

Les XVIII Jornades Micològiques de Formiche Alto, es van celebrar com és tradicional el cap de setmana següent a la Verge del Pilar (12 d'octubre).

El divendres 18. un grup de socis de Somival van eixir a buscar espècies per les serres de Gudar i Formiche. Aquesta mateixa nit es classificaren perquè l'exposició estiguera preparada per a la festa del dissabte.

Es van classificar un total de 101 espècies, una gran varietat per al coneixement dels visitant, però també hem de dir que d'altres como Cortinaris i Inocybes es quedaren al calaix.

Enguany les pluges van acompanyar i en l'eixida del dissabte des de Formiche a la serra de los Cabezos, va ser fructífera i la gent va agafar bastants rovellons.

A l'hora de les activitats, com a novetar a banda del concurs de "Seta singular" i "Adivina la especie y un jamón puede ser tuyo", en aquesta ocasió, en comptes de

concurs de dibuix infantil, es va fer un taller de manualitats en el qual es muntà i pintà la figureta d'un bolet a partir de materials de rebuig que els nens es van emportar a casa per a posar-la en el seu escriptori, que creguem per l'acceptació que el mantindrem en properes jornades.

Després del menjar, en la plaça, els guisats a base de carn i bolets, es va realitzar una xerrada col·loqui sobre les espècies recol·lectessis i es va procedir al lliurament dels premis dels diferents concursos.

Llistat d'espècies recol·lectades i classificades

Les espècies han estat recol·lectades en l'en la serra de Gudar (Alcalá de la Serra) i a la serra de los Cabezos (Formiche Alto) en boscos de pi roig (*Pinus sylvestris*), erials i prats. Sòl calcari.

Nº	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
1	<i>Agaricus augustus</i>	Morena/rubiol anisat gros	Champiñón de bosque gigante
3	<i>Agaricus bitorquis</i>	Morena, terrerol	Agarico bianillado
4	<i>Agaricus campestris</i>	Morena, camperol	Champiñón
5	<i>Agaricus gennadii</i>	Morena	Champiñón
6	<i>Agaricus litoralis</i>	Morena, camperol	Champiñón
7	<i>Agaricus sylvaticus</i>	Morena sangosa de pinar	Champiñón de los bosques
8	<i>Agaricus sylvicola</i>	Bola de neu anisada	Champiñón anisado
9	<i>Agaricus urinascens</i>	Bola de neu	Bola de nieve
10	<i>Agaricus xanthodermus</i>	Bola de neu pudenta	Agarico amarilleante
11	<i>Agrocybe aegerita</i>	Bolet de xop	Seta de chopo
12	<i>Amanita ovoidea</i>	Farinera	Oronja blanca
13	<i>Amanita proxima</i>	Farinera borda	Oronja blanca venenosa.
14	<i>Amanita muscaria</i>	Reig bord	Matamoscas, falsa oronja
15	<i>Amanita pantherina</i>	Pixacà	Amanita pantera
16	<i>Amanita vaginata</i>	Pentinella, cogomella	Cucumela, amanita enfundada
17	<i>Amanita vittadinii</i>		Amanita escamosa
18	<i>Armillaria mellea</i>	Camasec de soca, alzinol	Armillarea color miel
19	<i>Atractosporocybe inornata</i>		
20	<i>Baeospora myosura</i>		Colibia de las piñas
21	<i>Bolbitius titubans</i>		Yema
22	<i>Boletopsis leucomelaena</i>	Mariner	Políporo blanquinegro
23	<i>Chroogomphus mediterraneus</i>	Cama de perdiu	Pata de perdiz
24	<i>Clavulina rugosa</i>	Peu de rata rugós	Clavaria rugosa
25	<i>Clitocybe odora</i>	Bolet anisat	Seta anisada
26	<i>Clitocybe phyllophyla</i>	Clitocibe blanquínos	Clitocibe blanco
27	<i>Clitocybe rivulosa</i>	Clitocibe blanquínos	Clitocibe blanco
28	<i>Clitocybe gibba</i>	Tassa de bruc	Platera menor
29	<i>Clitocybe mediterranea</i>	Candeleta rogenca	Platera menor
30	<i>Clitocybe vibecina</i>		
31	<i>Clavariadelphus truncatus</i>	Bossa truncada	Seta chupachup. chupete
32	<i>Coprinopsis atramentaria</i>		Coprino níveo
33	<i>Coprinopsis nivea</i>		Coprino blanco, coprino de nieve
34	<i>Coprinus comatus</i>	Bolet de tinta	Barbuda
35	<i>Cortinarius infractus</i>	Cortinari	Cortinario de margen recurvado.
36	<i>Cortinarius spp.</i>	Cortinari	Cortinario
37	<i>Cystoderma amianthinum</i>	Cogomina calçada	Cistoderma color amianto
38	<i>Cystoderma cinnabarina</i>	Cogomina calçada roja	Cistoderma color cinabrio
39	<i>Echionoderma asperum</i>	Cogomina aspra	Lepiota aspera
40	<i>Fomentopsis pinicola</i>	Bolet d'esca marginat	Yesquero del pino
41	<i>Galerina marginata</i>	Galerina metzinosa	Galerina rebordeada.
42	<i>Geastrum fimbriatum</i>	Estrela de terra	Estrella de tierra
43	<i>Geastrum minimum</i>	Estrela de terra	Estrella de tierra
44	<i>Gymnopus dryophilus</i>	Fals cama-sec	Colibia de los robles
45	<i>Hebeloma mesophaeum</i>		

Nº	NOM CIENTIFIC	NOM VALENCIA	NOM CASTELLA
46	<i>Hebeloma sinapizans</i>	Hebeloma caramellat	Hebeloma olor rábano
47	<i>Hydnellum aurantiacum</i>	Bolet d'agulles taronja	Hydno dorado
48	<i>Hydnum repandum</i>	Llengua de bou	Lengua de gato, lengua de buey
49	<i>Hygrocybe conica</i>	Pixaconill	Higróforo cónico
50	<i>Hygrophoropsis aurantiaca</i>	Fals rossinyol	Rebozuelo anaranjado
51	<i>Hygrophorus agathosmus</i>	Llenega/mocosa perfumada	Higróforo de olor agradable
52	<i>Hygrophorus chrysodon</i>	Llenega	Higróforo de flecos amarillos
53	<i>Hygrophorus gliocyclus</i>	Llenega blanca	Babosa blanca
54	<i>Hygrophorus hypothejus</i>	Llenega ensofrada	Higóforo de láminas amarillas
55	<i>Hygrophorus latitabundus</i>	Llenega/mocosa negra	Babosa negra
56	<i>Hypholoma fasciculare</i>	Bolet de pi	Hifoloma de láminas verdes
57	<i>Hypomyces chrysospermus</i>	Paràsit del bolet	
58	<i>Hypomyces lateritius</i>	Paràsit del rovelló	Rebollón macho
59	<i>Infundibulicybe geotropa</i>	Candela de bruc, pampa	Cabeza de fraile, platera
60	<i>Inocybe spp.</i>	Barret de bruixa	Bruja
61	<i>Limacella illinita</i>	Limacela gelatinosa	Limacela babosa
62	<i>Laccaria laccata</i>	Pimpinella rosada	Laccaria lacada
63	<i>Lactarius mitissimus</i>	Lleterola	
64	<i>Lactarius deliciosus</i>	Rovelló	Rebollón, rovellón, pebrazo, níscolo
65	<i>Lactarius sanguifluus</i>	Esclata-sang, rovelló	Rebollón, nízcolo
66	<i>Lepiota cristata</i>	Cogomina, paloma pudenta	Lepiota malolienta
67	<i>Lepiota clypeolaria</i>	Cogomina clipeada	Lepiota en escudo
68	<i>Lepiota subvolvata</i>		
69	<i>Lepista flaccida</i>	Pampeta	Lepista inversa
70	<i>Lepista nuda</i>	Pimpinella morada	Pie azul
71	<i>Lepista panaeola</i>	Moixernó de tardor	Seta de brezo
72	<i>Lepista sordida</i>	Pimpinella morada	Pie azul chico
73	<i>Leucoagaricus leucothites</i>	Cogomina blanca	Lepiota blanca
74	<i>Leucopaxillus gentianeus</i>	Bolet amarg	Seta amarga
75	<i>Leucopaxillus paradoxus</i>		
76	<i>Lycoperdon molle</i>	Pet de llop moll	Pedo de lobo blando
77	<i>Lycoperdon perlatum</i>	Pet de llop perlat	Pedo de lobo perlado
78	<i>Lycoperdon prasense</i>	Pet de llop	Pedo de lobo
79	<i>Marasmius oreades</i>	Cama-sec	Senderuela
80	<i>Macrolepiota procera</i>	Apagallums	Parasol
81	<i>Macrolepiota excoriata</i>	Apagallums	Parasol
82	<i>Melanoleuca gramopodia</i>		Seta de caña
83	<i>Mycena pura</i>	Micena pura	Micena pura
84	<i>Mycena seynii</i>	Micena de les pinyes	Micena de las piñas
85	<i>Mycena seynii f. albida</i>	Micena de les pinyes	Micena de las piñas
86	<i>Otidia cochleata</i>	Orella d'ase	
87	<i>Panaeolus sphinctrinus</i>	Bolet de femercampanulat	Paneolo alucinógeno
88	<i>Phellinus torulosus</i>	Bolet de soca	
89	<i>Pisolithus arhizus</i>	Cudol polsós	Pisolito tintóreo
90	<i>Pleurotus eryngii</i>	Gírgola de panical	Seta de cardo

Nº	NOM CIENTIFIC	NOM VALENCIA	NOM CASTELLA
91	<i>Psathyrella hydrophila</i>		
92	<i>Psilocybe coronilla</i>		Estrofaria coronita
93	<i>Ramaria flava</i>	Peu de rata groc	Pie de gallo
94	<i>Rodocollybia butyracea</i>		Collibia manchada
95	<i>Russula acrifolia</i>	Poagre coent	Rúsula de láminas acres
96	<i>Russula chloroides</i>	Pebrás verdós	Rúsula blanca
97	<i>Russula delica</i>	Pebrás de carrasca	Rúsula blanca
98	<i>Russula sulfurea</i>		
99	<i>Russula roseipes</i>		
100	<i>Russula sanguinaria</i>	Marieta, xivata	Rúsula sanguínea, chivata
101	<i>R. torulosa</i> var. <i>fuscorubra</i>	Poagre de pi	Chivata del rovellón
102	<i>Russula torulosa</i>	Poagre de pi, xivata	Chivata
103	<i>Russula xerampelina</i>	Poagre vinós	Rúsula color hoja seca vid
104	<i>Stereum hirsutum</i>	Crosta de soca hirsuta	Estéreo peludo
105	<i>Protostropharia semiglobata</i>	Bolet de femar anellat	Estrofaria semiglobosa
106	<i>Psilocybe coronilla</i>		Estrofaria coronita
107	<i>Suillus collinitus</i>	Molleríc de peu rosa	Boleto viscoso, baboso
108	<i>Suillus granulatus</i>	Molleríc granellut	Boleto granulado, baboso
109	<i>Suillus luteus</i>	Molleríc de calceta	Boleto anillado, baboso
110	<i>Suillus variegatus</i>	Mataparent clapat	Boleto moteado
111	<i>Sarcodon squamosus</i>	Gírgola de pi	Paxilo en forma de concha
112	<i>Stropharea caerulea</i>	Estrofària blava	Estrofaria verde azulada
113	<i>Tricholoma batschii</i>	Bolet d'ovella	Cabrera
114	<i>Tricholoma focale</i>	Bolet d'ovella anellat	Cabrera
115	<i>Tricholoma imbricatum</i>	Bolet d'ovella imbricat	Tricoloma imbricado
116	<i>Tricholoma sejunctum</i>	Triocoloma enganyòs	Tricoloma amarillo
117	<i>Tricholoma terreum</i>	Fedolic	Negrilla, ratón
118	<i>Tricholomopsis rutilans</i>	Gírgola vermella	Tricoloma rutilante
119	<i>Xeromphalina caudicinalis</i>		Omphalina amarga

XXIII JORNADES MICOLÒGIQUES DE SOMIVAL

NATURIA-VALENCIA JARDI DEL TURIA 21-14 NOVEMBRE DE 2024

Les Jornades que tradicionalment realitzem com a SOMIVAL, obertes a la ciutadania de València, van comptar enguany amb una nombrosa aflluència de públic, tant a les visites guiades a l'exposició com a les conferències programades. També va comptar amb la realització d'activitats per als més xicotets, amb el taller infantil on realitzar i desenvolupar la seua creativitat sobre el món dels bolets.

Malgrat no haver sigut un any micològic òptim, des d'ací volem agrair a tots i totes les membres de SOMIVAL, la seua participació i col·laboració en la recol·lecció d'espècies per a l'exposició que va comptar amb més de 270 tàxons, així com a tots aquells que van treballar en la seua identificació fins a ben entrada la nit.

Tanmateix, vaja per davant, el nostre agraïment a els/les ponents per les seues magnífiques i il·lustratives conferències així com a la Direcció de Naturia per la cessió d'eix espai tan emblemàtic i idoni per a la celebració de les nostres Jornades. Gràcies de nou un any més a tots i totes per fer possible la realització d'aquestes Jornades emblemàtiques per a la nostra Societat micològica.

ORGANITZA:

COL·LABOREN:

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA
REGIDORIA DE PARCS I JARDINS I ESPAIS NATURALS

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

GENERALITAT VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Universitats i Ocupació

Lloc de realització:
NATURIA, Jardí del Túria, tram.2
(entre Av.Manuel de Falla i Passeig de la Petxina)
Metro: línies 1 Túria; 3 i 5 Nou d'Octubre.
Autobusos: 73 (Petchina), 95 (Racó d'Ademuz),
29 (Nou d'Octubre) i 99 (Conselleries).

**XXXIII JORNADES
MICOLÒGIQUES**

**EXPOSICIÓ DE
FONGS BOLETS I
XXI Exposició fotogràfica**

València 21 al 24 Novembre 2024

Nº	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
1	<i>Abortiporus biennis</i>	Polípor bial	Yesquero bianual
2	<i>Agaricus arvensis</i>	Bola de neu	Bola de nieve
3	<i>Agaricus bresadolanus</i>	Morena	Champiñón
4	<i>Agaricus brunneolus</i>	Morena	Champiñón
5	<i>Agaricus campestris</i>	Morena llanosa	Champiñón silvestre
6	<i>Agaricus campestris</i>	Morena	Champiñón
7	<i>Agaricus dulcidulus</i>	Rubiol	Agárico sedoso
8	<i>Agaricus impudicus</i>	Morena de bosc	Agárico de los bosques
9	<i>Agaricus iodosmus</i>	Bola de neu pudenta	Champiñón amarilleante
10	<i>Agaricus semotus</i>	Rubiol	Agárico sedoso
11	<i>Agaricus sylvaticus</i>	Morena sangnosa de pinar	
12	<i>Agaricus sylvicola</i>	Bola de neu anisada	
13	<i>Agaricus xanthodermus</i>	Bola de neu pudenta	Champiñón amarilleante
14	<i>Amanita cistetorum</i>		
15	<i>Amanita citrina</i>	Reig bord groc	Oronja limón
16	<i>Amanita crocea</i>	Pentinella ensafranaca	Oronja de los lacayos
17	<i>Amanita ovoidea</i>	Farinera	Oronja blanca
18	<i>Amanita pantherina</i>	Pixacà	Amanita pantera
19	<i>Amanita phalloides</i>	Farinera borda	Oronja verde, cicuta
20	<i>Amanita proxima</i>	Farinera	Oronja blanca
21	<i>Amanita rubescens</i>	Cua de cavall	Oronja vinosa, amanita rojiza
22	<i>Amanita vaginata</i>	Pentinella, cogomella	Amanita enfundada, cucumela
23	<i>Amaropostia siptica</i>		Políporo blanco
24	<i>Anthracobia melaloma</i>		
25	<i>Astraeus telleriae</i>	Estrela de la pluja	Estrella de tierra higrométrica
26	<i>Atractosporocybe inornata</i>		
27	<i>Aureoboletus gentilis</i>		
28	<i>Bolbitius titubans</i>	Rovell d'ou	Bolbicio amarillo
29	<i>Boletus aereus</i>	Trompellot, sureny fosc,	Boleto negro
30	<i>Calonarius elegantior</i>		
31	<i>Calonarius murellensis</i>	Cortinari morellà	Cortinario de Morella
32	<i>Calonarius quercilicis</i>	Cortinari de l'alzina	
33	<i>Calonarius rapaceotomentosus</i>		
34	<i>Calonarius rufo-olivaceus</i>	Fals carlet vermell	
35	<i>Calonarius xanthochlorus</i>		
36	<i>Candolleomyces candolleanus</i>		Satirela blanca
37	<i>Cantharellus alborufescens</i>	Rossinyol rovellat	Rebozuelo herrumbroso
38	<i>Cantharellus pallens</i>	Rossinyol	Rebozuelo
39	<i>Cellulariella warnieri</i>		

Nº	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
40	<i>Craterellus tubaeformis</i>	Fals camagroc	Rebozuelo atrompetado
41	<i>Chalciporus piperatus</i>	Molleríc pebrer	Boleto picante
42	<i>Chroogomphus fulmineus</i>	Cama de perdiu de carn roja	Gonfidio reluciente
43	<i>Chroogomphus mediterraneus</i>	Cama de perdiu, cabrit roig,	Pata de perdiz
44	<i>Clavulina cinerea</i>	Peu de rata gris	Clavaria cenicienta
45	<i>Clavulina iris</i>		
46	<i>Clavulina rugosa</i>	Peu de rata rugós	Clavaria rugosa
47	<i>Clitopaxillus alexandri</i>	Pampa de pi, coroneta	Corona de Álava
48	<i>Clitocybe cistophila</i>	Candeleta d'estepar	
49	<i>Clitocybe fontqueri</i>	Clitocibe de Font i Quer	Clitocibe de Font i Quer
50	<i>Clitocybe mediterranea</i>	Candeleta rogenca	Clitocibe mediterráneo
51	<i>Clitocybe metachroa</i>	Candeleta de dos colors	
52	<i>Clitocybe odora</i>	Bolet anisat	Seta anisada
53	<i>Clitocybe phaeophthalma</i>	Clitocibe olor a gallinassa	Clitocibe olor a gallinero
54	<i>Clitocybe phyllophila</i>	Clitocibe blanquínos	Clitocibe blanco
55	<i>Clitopilus geminus</i>	Clitòpil geminat	Rojilla
56	<i>Coprinopsis nivea</i>	Coprí nevat	Coprino nevado
57	<i>Coprinopsis picacea</i>	Bolet de femer clapat, pixacà de	Coprino blanquinegro
58	<i>Cortinarius anomalus</i>	Cortinari anòmal	Cortinario anómalo
59	<i>Phlegmacium balteatocumatile</i>		
60	<i>Phlegmacium caligatum</i>	Cortinari calçat	Cortinario calzado
61	<i>Cortinarius croceus</i>	Cortinari safrà	Cortinario azafrán
62	<i>Cortinarius delibutus</i>		
63	<i>Cortinarius diosmus</i>		
64	<i>Cortinarius fulminatus</i>		
65	<i>Cortinarius infractus</i>		
66	<i>Cortinarius laniger</i>		
67	<i>Cortinarius rapaceus</i>		
68	<i>Cortinarius trivialis</i>	Falsa llenega d'alzina	Cortinario trivial
69	<i>Craterellus lutescens</i>	Camagroc	Rebozuelo anaranjado
70	<i>Crucibulum laeve</i>	Niuet groc	Hongo nido
71	<i>Cuphophyllus virgineus</i>		
72	<i>Cyanosporus caesius</i>		
73	<i>Cyclocybe cylindracea</i>	Bolet de xop	Seta de chopo
74	<i>Cystolepiota cystophora</i>		
75	<i>Echinoderma echinaceum</i>	Lepiota d'escames punxegudes	Lepiota escamas punteagudas
76	<i>Entoloma hebes</i>		
77	<i>Entoloma hirtipes</i>		
78	<i>Entoloma myrmecophilum</i>		
79	<i>Entoloma rhodopolium</i>	Entoloma d'olor nitrosa	

Nº	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
80	<i>Entoloma saundersii</i>	Entoloma de Saunders	Entoloma de Saunders
81	<i>Entoloma sinuatum</i>	Fals carlet	Seta engañosa
82	<i>Entoloma undatum</i>		
83	<i>Equinoderma asperum</i>	Lepiota d'escames punxegudes	Lepiota escamas puntiagudas
84	<i>Fomes fomentarius</i>	Bolet d'esca	Yesquero del chopo
85	<i>Fomitiporia rosmarini</i>		
86	<i>Fomitopsis pinicola</i>	Bolet d'esca marginat	Yesquero del pino
87	<i>Fuscoporia torulosa</i>	Bolet d'esca de la molsa	
88	<i>Galerina marginata</i>	Galerina solcada	Galerina rebordeada
89	<i>Ganoderma lucidum</i>	Pipa	Hongo de la inmortalidad, pipa
90	<i>Geastrum fimbriatum</i>	Estrela de terra, estrelleta	Estrella de tierra
91	<i>Geastrum rufescens</i>		Estrella de tierra rojiza
92	<i>Geastrum saccatum</i>		
93	<i>Geastrum triplex</i>	Estrela trencadissa, E. de collar	Estrella de tres capas
94	<i>Gloeophyllum abietinum</i>		
95	<i>Gloeophyllum sepiarium</i>		Yesquero de las cercas
96	<i>Gloeophyllum trabeum</i>		Yesquero de las cercas
97	<i>Gymnopilus penetrans</i>		Gimnópilo penetrante
98	<i>Gymnopilus suberis</i>		
99	<i>Gymnopus androsaceus</i>		Marasmio amargo
100	<i>Hebeloma cistophilum</i>	Hebeloma de les estepes	Hebeloma de los jarales
101	<i>Hebeloma crustuliniforme</i>	Fals carlet de crosta de pa	Hebeloma llorón
102	<i>Hebeloma cylindrosporum</i>		
103	<i>Hebeloma laterinum</i>	Carlí, perolo	Hebeloma dulce
104	<i>Hebeloma mesophaeum</i>		
105	<i>Hebeloma quercetorum</i>		
106	<i>Hebeloma sarcophyllum</i>		
107	<i>Hebeloma sinapizans</i>	Hebeloma caramellat	Hebeloma olor a rábano
108	<i>Helvella crispa</i>	Orella de gat	Oreja de gato blanca
109	<i>Helvella monachella</i>	Orelles, barretet	Orejas
110	<i>Hemileccinum impolitum</i>	Trompellot deslluit	Boleto amarillo
111	<i>Hemimycena lactea</i>	Micena làctia	Micena láctea
112	<i>Hohenbuhelia petaloides</i>	Gírgola de carboner, orellana de	Toconera
113	<i>Hydnellum conrescens</i>	Bolet d'agulles zonat	
114	<i>Hydnellum ferrugineum</i>	Bolet d'agulles rovellat	Hidno ferruginoso
115	<i>Hydnellum scabrosum</i>	Sabatera d'agulles aspra	
116	<i>Hydnellum spongiosipes</i>		
117	<i>Hydnum ovoideisporum</i>		
118	<i>Hygrocybe acutoconica</i>	Pixadina acutocònica	
119	<i>Hygrocybe conica</i>	Pixaconill, pixadina cònica	Higrocibe cónico

Nº	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
112	<i>Hygrophoropsis aurantiaca</i>	Rossinyol bord	Falso rebozuelo
113	<i>Hygrophorus arbustibus</i>	Carlet bru, llenega ratllada	
114	<i>Hygrophorus cossus</i>	Mocosa blanca pudent	Higóforo blanco maloliente
115	<i>Hygrophorus eburneus</i>	Mocosa blanca amarga	Higróforo marfil
116	<i>Hygrophorus gliocyclus</i>	Llenega blanca, mocosa groga	
117	<i>Hygrophorus glutiniceps</i>		
118	<i>Hygrophorus latitabundus</i>	Llenega negra, mocosa negra	Babosa negra
119	<i>Hygrophorus leucophaeo-ilicis</i>	Llenega d'alzinar, cabrit blanc	
120	<i>Hygrophorus persoonii</i>	Llenega negra d'alzina, llenegall	Babosa negra de carrasca
121	<i>Hygrophorus russula</i>	Carlet	Higróforo escarlata
122	<i>Hymenogaster populetorum</i>		
123	<i>Hypholoma capnoides</i>	Bolet de pi grisenc	
124	<i>Hypholoma fasciculare</i>	Bolet de pi, flota de pi groga	Hifóloma de láminas verdes
125	<i>Infundibulicybe geotropa</i>	Candela de bruc, pampa	Platera, cabeza de fraile
126	<i>Infundibulicybe meridionalis</i>	Candeleta de pineda	
127	<i>Inocybe dunensis</i>	Barret de bruixa	Bruja
128	<i>Inocybe flocculosa</i>		
129	<i>Inocybe geophylla</i>	Barret de bruixa blanc	Inocibe terrestre
130	<i>Inocybe geophylla var. lilacina</i>	Barret de bruixa lila	Inocibe terrestre lila
131	<i>Inocybe hirtella</i>		
132	<i>Inocybe mixtilis</i>		
133	<i>Inocybe praetervisa</i>		
134	<i>Inocybe pusio</i>		
135	<i>Inocybe tenebrosa</i>		
136	<i>Inosperma cervicolor</i>		Inocibe color ciervo
137	<i>Laccaria laccata</i>	Pimpinella rosada, P. lacada	Lacaria lacada
138	<i>Lacrymaria lacrymabunda</i>	Lacrimaria vellutada	Lacrimaria aterciopelada
139	<i>Lactarius atlanticus</i>	Lleterola de peu pelut	Lactario color teja
140	<i>Lactarius azonites</i>	Pebràs de llet rosada	
141	<i>Lactarius chrysorrheus</i>	Pebràs coent, enganya pastors	Lactario de leche dorada
142	<i>Lactarius cistophilus</i>	Pebràs d'estepa negra	
143	<i>Lactarius decipiens</i>		Lactario engañoso
144	<i>Lactarius deliciosus</i>	Rovellò, pinetell, pebràs	Rovellón, rebollón, pebrazo,
145	<i>Lactarius pseudoscrobiculatus</i>	Pebràs coent	
146	<i>Lactarius sanguifluus</i>	Esclata-sang, rovelló	Níscalo de sangre vinosa
147	<i>Lactarius sanguifluus f. vinosus</i>	Esclata-sang vinós	Boracho,
148	<i>Lactarius scrobiculatus</i>	Pebràs coent	
149	<i>Lactarius subumbonatus</i>	Leterola pudent	
150	<i>Lactarius tesquorum</i>	Pebràs pelut, lleterola d'estepa	
151	<i>Lactarius zonarius</i>	Enganya pastors, esclata-sang	Lactario zonado

Nº	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
152	<i>Leccinellum corsicum</i>	Esteperol	Faisán de la jara
153	<i>Leccinellum lepidum</i>	Trompello tardà, alzinall	Faisán de carrasca, tentullo
154	<i>Lentinus meridionalis</i>	Polípor del romer, P. del romaní	Políporo meridional
155	<i>Leocarpus fragilis</i>		
156	<i>Lepiota brunneoincarnata</i>	Palometa rogenca, palometa	Lepiota marrón rojiza
157	<i>Lepiota castanea</i>	Palometa	
158	<i>Lepiota elseae</i>		
159	<i>Lepiota equinella</i>		
160	<i>Lepiota erminea</i>		
161	<i>Lepiota farinolens</i>		
162	<i>Lepiota forquignonii</i>		
163	<i>Lepiota griseovirens</i>		
164	<i>Lepiota oreadiformis</i>		
165	<i>Lepiota subincarnata</i>	Palometa metzinosa rosada	Lepiota mortal
166	<i>Lepista nuda</i>	Pimpinella morada	Pie azul
167	<i>Lepista sordida</i>	Pimpinella morada xicoteta	Pequeño pie azul
168	<i>Leucoagaricus cinerascens</i>	Palomina cendrosa	
169	<i>Leucoagaricus leucothites</i>	Cogomina blanca, palomina	Lepiota blanca
170	<i>Leucoagaricus melanotrichus</i>	Cogomina grisencà	
171	<i>Leucopaxillus albissimus</i>		
172	<i>Leucopaxillus gentianeus</i>	Bolet amarg	Seta amarga
173	<i>Leucopaxillus paradoxus</i>		
174	<i>Limacella furnacea</i>	Falsa llenega bruna, forneret	
175	<i>Lycoperdon excipuliforme</i>	Pet de llop	Pedo de lobo
176	<i>Lycoperdon lividum</i>		
177	<i>Lycoperdon molle</i>	Pet de llop moll	Pedo de lobo
178	<i>Lycoperdon perlatum</i>	Pet de llop perlat, pet de frare	Pedo de lobo
179	<i>Lycoperdon pratense</i>	Pet de llop de prat	
180	<i>Lyophyllum decastes</i>	Gírgola de bruc	Seta de membrillero
181	<i>Lyophyllum infumatum</i>		
182	<i>Macrolepiota mastoidea</i>	Palomina mamelluda	Parasol
183	<i>Macrolepiota procera</i>	Parasol, apagalluns, paloma	Parasol
184	<i>Marasmius carpathicus</i>		
185	<i>Marasmius oreades</i>	Cama-sec, carrereta	Senderuela
186	<i>Melanogaster variegatus</i>		
187	<i>Melanoleuca melaleuca</i>	Moixernó de pastor	Seta de caña
188	<i>Melanoleuca rasilis</i>		
189	<i>Melanoleuca stridula</i>		
190	<i>Morchella galilaea</i>	Múrgula de tardor	
191	<i>Mucilago crustacea</i>		

Nº	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
192	<i>Mycena aetites</i>		
193	<i>Mycena capillaripes</i>		
194	<i>Mycena pura</i>	Micena pura	Micena pura
195	<i>Mycena seynii</i>	Micena de les pinyes	Micena de las piñas
196	<i>Mycena epipterygia</i>		
197	<i>Mycena viridimarginata</i>		
198	<i>Naematelia aurantia</i>	Gominola	Gominola
199	<i>Omphalotus olearius</i>	Gírgola d'olivera	Seta de olivo
200	<i>Onnia tomentosa</i>		
201	<i>Otidea alutacea</i>	Orella d'ase	Oreja de asno, O. de liebre
202	<i>Otidea cochleata</i>	Orelloa d'ase fosca	
203	<i>Paralepista flaccida</i>	Pampeta	Lepista inversa
204	<i>Parasola auricoma</i>		
205	<i>Peziza vesiculosa</i>	Cassoleta	
206	<i>Phaeoclavulina abietina</i>	Peu de rata verd	
207	<i>Phaeoclavulina curta</i>		
208	<i>Phellodon confluens</i>	Bolet d'agulles confluent	
209	<i>Phellodon melaleucus</i>	Bolet d'agulles blanc i negre	
210	<i>Phlegmacium inexpectatum</i>		
211	<i>Phlegmacium percome</i>		
212	<i>Pholiota carbonaria</i>	Flota de carbonera	
213	<i>Pholiota brunnescens</i>	Flota de carbonera	
214	<i>Pholiota gummosa</i>	Flota gomosa	
215	<i>Pisolithus arhizus</i>	Cudol polsós	Pisolito tintóreo
216	<i>Pleurotus dryinus</i>	Gírgola de surera	Pleuroto del roble
217	<i>Pleurotus eryngii</i>	Gírgola de panical	Seta de cardo
218	<i>Pluteus petasatus</i>		Plúteo escamoso
219	<i>Porostereum spadiceum</i>		
212	<i>Pseudosperma rimosum</i>	Barret de bruixa comú, frare	
213	<i>Psilocybe coronilla</i>	Estrofària coroneta	Estrofaria coronita
214	<i>Ramaria flavosalmonicolor</i>	Peu de rata salmó	
215	<i>Ramaria gracilis</i>	Peu de rata anisat	
216	<i>Ramaria stricta</i>	Peu de rata estret	
217	<i>Rheubarbariboletus persicolor</i>	Mataparent persicolor	
218	<i>Rhizopogon occidentalis</i>	Turma groga, fetjó de litoral	Criadilla amarillenta
219	<i>Rhodocollybia butyracea</i>	Colibia lardosa	Colibia butirácea
220	<i>Rickenella fibula</i>		
221	<i>Russula acrifolia</i>	Poagre coent, qualbra carbonera	
222	<i>Russula amoena</i>	Poagre, qualbra	
223	<i>Russula chloroides</i>	Pebràs verdós	

Nº	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
224	<i>Russula cistoadelpha</i>		
225	<i>Russula decipiens</i>		
226	<i>Russula delicata</i>	Pebràs	
227	<i>Russula fuscorubroides</i>		
228	<i>Russula parazurea</i>	Poagre, blava	
229	<i>Russula maculata</i>	Escaldabec tacat	
230	<i>Russula pectinatoides</i>		
231	<i>Russula persicina</i>	Escaldabec persicolor	
232	<i>Russula prinophila</i>		
233	<i>Russula sanguinea</i>	Marieta, escaldabec de pineda	
234	<i>Russula torulosa</i>	Poagre morat, xivata del rovelló	Chivata del níscolo
235	<i>Russula vesca</i>	Poagre rosat, lloga rosada	
236	<i>Russula vinosobrunnea</i>	Poagre vinós,	
237	<i>Sarcodon leucopus</i>	Sabatera d'escames del peu	
238	<i>Schizophyllum commune</i>	Esquizofil·le comú	Esquzófilo común
239	<i>Scleroderma areolatum</i>	Pota de cavall clapada	
240	<i>Scleroderma cepa</i>	Pota de cavall	
241	<i>Scleroderma citrinum</i>	Pota de cavall groga	
242	<i>Scleroderma polyrhizum</i>	Pota de cavall estrellada	
243	<i>Scleroderma verrucosum</i>	Pota de cavall verrucosa	
244	<i>Stereum hirsutum</i>	Crosta de soca hirsuta	
245	<i>Suillus bellinii</i>	Bolet de pi de vora blanca,	Boleto viscoso de pie moteado
246	<i>Suillus collinitus</i>	Bolet de pi de peu rosa	Boleto viscoso
247	<i>Suillus luteus</i>	Bolet de pi, molleríc de calceta	Boleto viscoso de pie anillado
248	<i>Suillus mediterraneensis</i>	Bolet de pi de carn groga,	
249	<i>Suillus variegatus</i>	Mataparent clapat	Boleto variegado
250	<i>Tapinella panuoides</i>	Gírgola de pi	Paxilo en forma de concha
251	<i>Tephroclybe ambusta</i>		
252	<i>Thaxterogaster fulvo-</i>		
253	<i>Thaxterogaster purpurascens</i>	Cortinari púrpura	Cortinario púrpura
254	<i>Trametes versicolor</i>	Bolet de soca zonat	Yesquero multicolor
255	<i>Tricholoma acerbum</i>	Timoner	
156	<i>Tricholoma argyraceum</i>		
257	<i>Tricholoma atosquamosum</i>	Fedrolíc pebrer de peu blanc	
258	<i>Tricholoma batschii</i>	Bolet d'ovella, bolet de bestiar	Cabrera
259	<i>Tricholoma caligatum</i>	Garlandí	
260	<i>Tricholoma columbetta</i>	Colometa, llenegal dolç	Palomita
261	<i>Tricholoma concolor</i>		
262	<i>Tricholoma psammopus</i>		
263	<i>Tricholoma saponaceum</i>	Tricoloma olor a sabó	

Nº	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
264	<i>Tricholoma gausapatum</i>	Fedrolí pelut	
265	<i>Tricholoma sulphurescens</i>		
266	<i>Tricholoma sulphureum</i>	Groguet pudent	Tricoloma azufrado
267	<i>Tricholoma terreum</i>	Fredolí	
268	<i>Tricholoma ustale</i>		
269	<i>Tricholoma ustaloides</i>	Bolet d'ovella fosc	Tricoloma quemado
270	<i>Tricholomopsis rutilans</i>	Fals carlet rutilant	Tricoloma rutilante
271	<i>Truncospora ochroleuca</i>		
272	<i>Tubaria dispersa</i>		
273	<i>Tubaria furfuracea</i>		
274	<i>Tuber brumale</i>	Tòfona d'hivern	Trufa de invierno
275	<i>Volvopluteus gloiocephalus</i>	Falsa pentinella	Volvaria vistosa
276	<i>Xerocomellus porosporus</i>		
277	<i>Xerocomus rubellus</i>	Mataparent vermellós	
278	<i>Xerocomus subtomentosus</i>	Mataparent vellutat	Boleto aterciopelado

XXX CONGRÉS DE LA CONFEDERACIÓ EUROPEA DE MICOLOGIA MEDITERRÀNIA (CEMM 2024). BENICÀSSIM DEL 27 D'OCTUBRE AL 2 DE NOVEMBRE DE 2024

El XXX Congrés de la CONFEDERACIÓ EUROPEA DE MICOLOGIA MEDITERRÀNIA (C.E.M.M. 2024) va estar organitzat per la Societat Micològica Valenciana (SOMIVAL) membre associat de la CEMM. Malgrat l'oratge -estigué plovent tots el dies de la setmana, coincidint amb la tragedia de la DANA que va afectar majoritariamente a la comarca de l'Horta Sud de València, on varen morir 229 persones. Des de açí volem fer palés el nostre més sentit record per tots ells i el nostre suport i ànim als seus familiars.

EL congrés es va a celebrar del 27 d'octubre al 2 de novembre de 2024 a Benicàssim una (xicoteta ciutat situada a 12 quilòmetres de Castelló i 75 de València) on els assistents pogueren gaudir de la natura, la muntanya i el mar i va suposar tot un repte organitzatiu per a nosaltres. Un Congrés on varen participar un total de 151 persones (congressistes més acompanyants) de 7 països (França, Itàlia, Noruega, Portugal, Argèlia, Mèxic i Espanya).

La recol·lecta de tàxons – es varen arregar un total de 464 tàxons diferents- es va realitzar en tres Parcs Naturals: el Parc Natural de la Serra d'Espadà, Parc Natural del Desert de les Palmes i Parc Natural de Penyagolosa, espais naturals micològics de referència a la Comunitat Valenciana de gran interès per la seua especial i rica biodiversitat, on s'aglutinen la major i més rica varietat d'espècies fúngiques en diferents tipologies d'hàbitats.

Aquest XXX Congrés de la CEMM va ser una trobada científica d'àmbit internacional, així com un fòrum de recerca, divulgatiu i d'estudi de la microbiota de l'entorn de les zones de recol·lecta. Així mateix, i de forma complementària, el XXX Congrés de la CEMM posarà en valor el ric patrimoni cultural i històric dels ajuntaments integrats a les activitats del Congrés.

Els assistents es van allotjar a l'Hotel Intelier Orange, un modern hotel que va satisfer les necessitats de tots els aspectes del Congrés (sala de reunions, sala d'estudi-laboratori, de classificació, d'exposició i sala de conferències) que va permetre un correcte desenvolupament del Congrés. El Congrés va comptar amb la col·laboració de ASMICAS, Ajuntament de Benicàssim, Diputació de Castelló i de la Generalitat Valenciana.

ORGANIZACIÓN DEL CONGRESO:

Comité organizador

Ignacio Lerma Montero, President de SOMIVAL

Joaquín Herrero Conejos

José Luis Egeda Hernández

Ignacio Tarazona Martínez

Carmen Comeche Ginés

Rafael Marín Reina

Roberto Ángel Bermell Meliá

Comité científico

Rafael Mahiques Santandreu, President.

Antonio Conca Ferrús, Coordinador.

Javier Marcos Martinez
Souhila Aouali
Maria Agut Monferrer
Francisco Tejedor Jordán
Francisco Martínez Tolosa
Cándido Sos Escudero

PROGRAMA CIENTÍFIC

Diumenge, 27 d'OCTUBRE de 2024

15.00 a 19.00 – Lliurament de documentació i instal·lació d'equips científics
19.30 – Recepció de benvinguda. Vi d'honor
20.30 – Sopar
21.30 – Inscripció en les eixides al camp

Dilluns, 28 d'OCTUBRE de 2024

07.00 a 08.00 – Desdejuni
08.15 – Eixida al camp
13.30 – Dinar
14.30 – Treball de laboratori i catalogació
18.30 – Exposició d'espècies
19.00 – Conferència – Ponent convidat: **Rafael Mahiques Santandreu**
20.30 – Sopar
21.30 – Reunió del Consell d'Administració de la CEMM
21.30 – Inscripció en les eixides al camp

Dimarts, 29 d'OCTUBRE de 2024

07.00 a 08.00 – Desdejuni
08.15 – Eixida al camp
13.30 – Dinar
14.30 – Treball de laboratori i catalogació
18.30 – Exposició d'espècies
19.00 – Conferència – Ponent convidat **Javier Marcos Martínez**
20.30 – Sopar
21.30 – Assemblea General de la CEMM
22.00 – Inscripció en les eixides al camp

Dimecres, 30 d'OCTUBRE de 2024

07.00 a 08.00 – Desdejuni
08.15 – **Eixida al camp: Parc Natural Sant Joan de PENYAGOLOSA**
13.30 – Dinar Restaurant Casa Ramón (Atzeneta del Maestrat d'el Maestrat) amb els altres participants
18.30 – Exposició d'espècies
19.00 – Conferència – Ponent convidat: **Cándido Sos Escudero**
20.30 – Sopar

21.30 – Inscripció en les eixides al camp

Dijous, 31 d'OCTUBRE de 2024

07.00 a 08.00 – Desdejuni

08.15 – Eixida al camp

13.30 – Dinar

14.30 – Treball de laboratori i catalogació

18.30 – Exposició d'espècies

19.00 – Conferència – Ponent convidada: **Souhila Aouli** *“Mycologie algérienne : que savons-nous aujourd’hui? et que devrions-nous faire demain?”*

20.30 – Sopar

21.30 – Inscripció en les eixides al camp

Divendres, 1 de NOVEMBRE de 2024

07.00 a 8.00 – Desdejuni

08.15 – Eixida al camp

13.30 – Dinar

15.00 a 18.00 – Treball de laboratori i catalogació d'espècies

16.00 – **“Simposi Micològic”: Presentació orals o en pòster** (Durant les jornades de la CEMM 2024, es presentaren junt a les ponències comunicacions escrites (pòsters) per participants, la invitació es va fer fa extensiva a qualsevol persona interessada en la micologia, participant o no a les jornades. Es varen presenat 12 posters per part d'autors/es de diversos països.

18.30 – Exposició d'espècies

20.30 – Sopar de Gala amb animació

Dissabte, 2 de NOVEMBRE de 2024

Desdejuni

Matí lliure

PROGRAMA PER A ACOMPANYANTS

Diumenge, 27 d'OCTUBRE de 2024

15.00 a 19.00 – Recepció dels participants, amb lliurament de documentació

19.00 – Recepció de benvinguda. Vi d'Honor

20.30 – Sopar

21.30 – Presentació i inscripció d'activitats

Dilluns, 28 d'OCTUBRE de 2024

07.00 a 08.00 – Desdejuni.

08.15 – **Visita a la ciutat de Peníscola**

13.30 – Dinar

18.30 – Exposició d'espècies
19.00 – Conferències: Ponent convidat: **Rafael Mahiques Santandreu**–
20.30 – Sopar

Dimarts, 29 OCTUBRE de 2024.

07.00 a 08.00– Desdejuní.
08.15 – **Eixida a València Visita guiada a la ciutat de València– Part històrica i Ciutat Arts i Ciències**
13.30 – Dinar en Restaurant Casa Clemència
15.00 – **Visita Ciutat de les Arts i Ciències**
17.30 – Retorn a l'Hotel
19.00 – Conferències – Ponent convidat: **Javier Marcos Martínez**
20.30 – Sopar

Dimecres, 30 d'OCTUBRE de 2024

07.00 a 08.00 – Desdejuní
08.15 – **Eixida i visita Parc Natural de Sant Joan de Penyagolosa**
13.30 – Dinar Restaurant Casa Ramón (Adzaneta d'Albaida) amb els altres participants
16.30 – Retorn a l'hotel
18.30 – Exposició d'espècies
19.00 – Conferències – Ponent convidat: **Cándido Sos Escudero**
20.00 – Sopar

Dijous, 31 d'OCTUBRE de 2024

07.00 a 08.00 – Desdejuní.
08.15 – **Eixida i visita a Vilafamés**
13.30 – Dinar
18.30 – Exposició d'espècies
19.00 – Conferències – Ponent convidat: **Souhila Aouli “Mycologie algérienne : que savons-nous aujourd’hui? et que devrions-nous faire demain?”**
20.30 – Sopar

Divendres, 1 NOVEMBRE de 2024

07.00 a 9.00 – Desdejuní.
09.15- **Eixida visita guiada Benicàssim ruta Cases Modernistes**
13.30 – Dinar
17.00– **Visita Cellers Licor Carmelitano.Degustació**
18.30 – Exposició d'espècies
20.00 – Sopar de Gala amb animació

Dissabte, 2 de NOVEMBRE de 2024

Desdejuní
Matí lliure per a visitar Benicàssim

ESPÈCIES RECOLECTADES

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Abortiporus biennis</i>	2
<i>Agaricus arvensis</i>	1
<i>Agaricus bitorquis</i>	1
<i>Agaricus boisseletii</i>	2
<i>Agaricus brunneolus</i>	3
<i>Agaricus campestris</i>	9
<i>Agaricus cupreobrunneus</i>	1
<i>Agaricus dulcidulus</i>	1
<i>Agaricus impudicus</i>	2
<i>Agaricus iodosmus</i>	2
<i>Agaricus moelleri</i>	1
<i>Agaricus pseudopratisensis</i>	6
<i>Agaricus sylvaticus</i>	4
<i>Agaricus sylvicola</i>	10
<i>Agaricus xanthodermus</i>	4
<i>Agrocybe molesta</i>	1
<i>Agrocybe vervacti</i>	2
<i>Albatrellopsis confluens</i>	1
<i>Albatrellus subrubescens</i>	2
<i>Aleurodiscus disciformis</i>	4
<i>Amanita caesarea</i>	3
<i>Amanita citrina</i>	7
<i>Amanita muscaria</i>	3
<i>Amanita ovoidea</i>	3
<i>Amanita pantherina</i>	4
<i>Amanita phalloides</i>	6
<i>Amanita proxima</i>	2
<i>Amanita rubescens</i>	5
<i>Amanita strobiliformis</i>	1
<i>Maropostia stiptica</i>	2
<i>Apiospora montagnei</i>	1
<i>Apiospora sphaerosperma</i>	1
<i>Armillaria mellea</i>	2

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Arrhenia rickenii</i>	1
<i>Ascobolus furfuraceus</i>	1
<i>Astraeus hygrometricus</i>	1
<i>Astraeus telleriae</i>	17
<i>Atheniella flavoalba</i>	2
<i>Atractosporocybe inornata</i>	2
<i>Auricularia cerrina</i>	4
<i>Auricularia mesenterica</i>	3
<i>Auriscalpium vulgare</i>	9
<i>Baeospora myosura</i>	1
<i>Bolbitius titubans</i>	2
<i>Boletopsis mediterraneensis</i>	1
<i>Bovista aestivalis</i>	7
<i>Bovista plumbea</i>	1
<i>Byssomerulius corium</i>	1
<i>Calonarius cedretorum</i>	2
<i>Calonarius odorifer</i>	3
<i>Calvatia cyathiformis</i>	3
<i>Candolleomyces candolleanus</i>	5
<i>Cantharellus alborufescens</i>	3
<i>Cantharellus pallens</i>	11
<i>Chalciporus piperatus</i>	1
<i>Chroogomphus fulmineus</i>	2
<i>Chroogomphus mediterraneus</i>	18
<i>Chroogomphus subfulmineus</i>	2
<i>Cistella acuum</i>	1
<i>Clathrus ruber</i>	7
<i>Clavaria fragilis</i>	1
<i>Clavariadelphus pistillaris</i>	1
<i>Clavariadelphus truncatus</i>	7
<i>Clavulina coralloides</i>	3
<i>Clavulina rugosa</i>	1
<i>Clavulinopsis helvola</i>	1
<i>Cleistocybe carneogrisea</i>	1
<i>Clitocybe cistophila</i>	2

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Clitocybe diatreta</i>	1
<i>Clitocybe fimiphila</i>	1
<i>Clitocybe fragrans</i>	1
<i>Clitocybe mediterranea</i>	1
<i>Clitocybe metachroa</i>	5
<i>Clitocybe odora</i>	1
<i>Clitocybe phaeophthalma</i>	10
<i>Clitocybe phyllophila</i>	8
<i>Clitocybe rivulosa</i>	10
<i>Clitocybe truncicola</i>	1
<i>Clitocybe vibecina</i>	3
<i>Clitopilus cystidiatus</i>	4
<i>Clitopilus geminus</i>	4
<i>Coccomyces delta</i>	1
<i>Collybiopsis peronata</i>	3
<i>Collybiopsis quercophila</i>	2
<i>Collybiopsis ramealis</i>	1
<i>Coprinellus disseminatus</i>	1
<i>Coprinopsis lagopus</i>	2
<i>Coprinopsis nivea</i>	2
<i>Coprinopsis picacea</i>	1
<i>Coprinus comatus</i>	1
<i>Coprinus pinetorum</i>	2
<i>Coprinus xerophilus</i>	1
<i>Cortinarius anfractoides</i>	3
<i>Cortinarius bergeronii</i>	1
<i>Cortinarius croceus</i>	2
<i>Cortinarius duracinus</i>	1
<i>Cortinarius infractus</i>	5
<i>Cortinarius strenuipes</i>	1
<i>Cortinarius subturibulosus</i>	4
<i>Cortinarius trivialis</i>	5
<i>Cortinarius violaceus</i>	2
<i>Craterellus lutescens</i>	4
<i>Crepidotus cesatii</i>	1

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Crepidotus subfulviceps</i>	3
<i>Crinipellis scabella</i>	15
<i>Crinipellis subtomentosa</i>	6
<i>Crucibulum laeve</i>	8
<i>Cryptomarasmius corbariensis</i>	1
<i>Cuphophyllus pratensis</i>	1
<i>Cuphophyllus virgineus</i>	11
<i>Cyathus ibericus</i>	1
<i>Cyathus olla</i>	10
<i>Cyclocybe cylindracea</i>	2
<i>Cystoderma amianthinum</i>	2
<i>Cystoderma jasonis</i>	6
<i>Cystodermella adnatifolia</i>	1
<i>Cystodermella cinnabarina</i>	4
<i>Cystodermella granulosa</i>	2
<i>Cystodermella terryi</i>	1
<i>Cystolepiota seminuda</i>	1
<i>Desarmillaria tabescens</i>	1
<i>Dichomitus squalens</i>	2
<i>Dothiora oleae</i>	1
<i>Entoloma byssisedum</i>	1
<i>Entoloma corvinum</i>	1
<i>Entoloma incanum</i>	1
<i>Entoloma rusticoides</i>	2
<i>Entoloma sericeum</i>	2
<i>Entoloma undatum</i>	6
<i>Exidia glandulosa</i>	2
<i>Exidia saccharina</i>	2
<i>Flammulina velutipes</i>	1
<i>Fomitopsis pinicola</i>	6
<i>Fuscoporia torulosa</i>	4
<i>Fuscopostia fragilis</i>	1
<i>Galerina badipes</i>	6
<i>Galerina marginata</i>	4
<i>Ganoderma adpersum</i>	1

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Ganoderma lucidum</i>	2
<i>Gastropila fragilis</i>	1
<i>Geastrum elegans</i>	4
<i>Geastrum fimbriatum</i>	9
<i>Geastrum granulatum</i>	2
<i>Geastrum michelianum</i>	1
<i>Geastrum quadrifidum</i>	1
<i>Geastrum rufescens</i>	1
<i>Geastrum smardae</i>	3
<i>Geoglossum cookeanum</i>	1
<i>Gloeophyllum sepiarium</i>	2
<i>Gloeophyllum trabeum</i>	1
<i>Gloiothele citrina</i>	2
<i>Gymnopilus penetrans</i>	12
<i>Gymnopilus suberis</i>	3
<i>Gymnopus androsaceus</i>	2
<i>Gymnopus aquosus</i>	1
<i>Gymnopus brassicolens</i>	11
<i>Gymnopus dryophilus</i>	2
<i>Gymnopus impudicus</i>	3
<i>Gymnopus inusitatus</i>	2
<i>Gyroporus castaneus</i>	1
<i>Hapalopilus rutilans</i>	1
<i>Hebeloma cistophilum</i>	11
<i>Hebeloma crustuliniforme</i>	2
<i>Hebeloma cylindrosporum</i>	2
<i>Hebeloma laterinum</i>	3
<i>Hebeloma mesophaeum</i>	1
<i>Hebeloma quercetorum</i>	1
<i>Hebeloma sarcophyllum</i>	1
<i>Hebeloma sinapizans</i>	6
<i>Hebeloma subtortum</i>	2
<i>Helvella crispa</i>	1
<i>Hemileccinum impositum</i>	4
<i>Hemimycena hirsuta</i>	2

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Hemimycena lactea</i>	5
<i>Hohenbuehelia petaloides</i>	2
<i>Hortiboletus engelii</i>	7
<i>Hydnellum ferrugineum</i>	2
<i>Hydnellum scabrosum</i>	1
<i>Hydnum pallidum</i>	3
<i>Hydnum rufescens</i>	2
<i>Hygrocybe acutoconica</i>	1
<i>Hygrocybe conica</i>	4
<i>Hygrophoropsis aurantiaca</i>	2
<i>Hygrophorus arbustivus</i>	1
<i>Hygrophorus chrysodon</i>	4
<i>Hygrophorus cossus</i>	1
<i>Hygrophorus discoideus</i>	1
<i>Hygrophorus gliocyclus</i>	6
<i>Hygrophorus glutiniceps</i>	2
<i>Hygrophorus hypothejus</i>	4
<i>Hygrophorus leucophaeo-ilicis</i>	1
<i>Hygrophorus limacinus</i>	9
<i>Hygrophorus penarioides</i>	1
<i>Hygrophorus pinophilus</i>	10
<i>Hygrophorus roseodiscoideus</i>	1
<i>Hygrophorus russula</i>	1
<i>Hymenoscyphus fructigenus</i>	1
<i>Hypholoma fasciculare</i>	1
<i>Hypocopra merdaria</i>	1
<i>Hypoderma hederæ</i>	1
<i>Hypomyces chrysospermus</i>	4
<i>Hypomyces lateritius</i>	6
<i>Ileodictyon gracile</i>	1
<i>Infundibulicybe geotropa</i>	14
<i>Infundibulicybe meridionalis</i>	12
<i>Inocutis tamaricis</i>	3
<i>Inocybe asterospora</i>	3
<i>Inocybe dulcamara</i>	1

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Inocybe geophylla</i>	1
<i>Inocybe griseolilacina</i>	1
<i>Inocybe tarda</i>	1
<i>Inocybe tenebrosa</i>	5
<i>Laccaria laccata</i>	4
<i>Lacrymaria lacrymabunda</i>	1
<i>Lactarius atlanticus</i>	18
<i>Lactarius azonites</i>	3
<i>Lactarius chrysorrheus</i>	9
<i>Lactarius controversus</i>	1
<i>Lactarius decipiens</i>	5
<i>Lactarius deliciosus</i>	13
<i>Lactarius mediterraneensis</i>	1
<i>Lactarius pseudoscrobiculatus</i>	1
<i>Lactarius sanguifluus</i>	6
<i>Lactarius sanguifluus f. vinosus</i>	9
<i>Lactarius semisanguifluus</i>	3
<i>Lactifluus rugatus</i>	1
<i>Lactocollybia variicystis</i>	1
<i>Laetiporus sulphureus</i>	1
<i>Leccinellum lepidum</i>	3
<i>Lentinellus micheneri</i>	9
<i>Lentinus meridionalis</i>	7
<i>Lepiota brunneoincarnata</i>	8
<i>Lepiota brunneolilacea</i>	1
<i>Lepiota castanea</i>	1
<i>Lepiota clypeolaria</i>	2
<i>Lepiota cristata</i>	1
<i>Lepiota elseae</i>	9
<i>Lepiota erminea</i>	8
<i>Lepiota forquignonii</i>	1
<i>Lepiota griseovirens</i>	4
<i>Lepiota lilacea</i>	3
<i>Lepiota oreadiformis</i>	2
<i>Lepiota phaeodisca</i>	1

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Lepiota subincarnata</i>	13
<i>Lepiota sublaevigata</i>	7
<i>Lepista nuda</i>	2
<i>Lepista sordida</i>	6
<i>Leucoagaricus cygneoaffinis</i>	1
<i>Leucoagaricus littoralis</i>	2
<i>Leucoagaricus medioflavoides</i>	1
<i>Leucoagaricus melanotrichus</i>	1
<i>Leucoagaricus subvolvatus</i>	1
<i>Leucoagaricus viridariorum</i>	1
<i>Leucocoprinus cepistipes</i>	1
<i>Leucocoprinus leucothites</i>	29
<i>Leucopaxillus gentianeus</i>	23
<i>Leucopaxillus paradoxus</i>	7
<i>Limacella furnacea</i>	6
<i>Lophodermium pinastri</i>	1
<i>Lycoperdon dermoxanthum</i>	1
<i>Lycoperdon echinatum</i>	2
<i>Lycoperdon excipuliforme</i>	2
<i>Lycoperdon lividum</i>	1
<i>Lycoperdon molle</i>	5
<i>Lycoperdon perlatum</i>	9
<i>Lycoperdon pratense</i>	6
<i>Lyomyces crustosus</i>	1
<i>Lyophyllum decastes</i>	1
<i>Lyophyllum infumatum</i>	5
<i>Lyophyllum rhopalopodium</i>	3
<i>Macrolepiota fuliginosa</i>	9
<i>Macrolepiota mastoidea</i>	2
<i>Macrolepiota procera</i>	1
<i>Macrolepiota procera</i> var. <i>pseudo-olivascens</i>	1
<i>Marasmiellus candidus</i>	1
<i>Marasmius epiphylloides</i>	1
<i>Marasmius epodius</i>	2

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Marasmius oreades</i>	19
<i>Marasmius ventalloi</i>	2
<i>Marasmius wynneae</i>	9
<i>Melanoleuca decembris</i>	1
<i>Melanoleuca graminicola</i>	3
<i>Melanoleuca grammopodia</i>	1
<i>Melanoleuca melaleuca</i>	3
<i>Melanoleuca rasilis</i>	2
<i>Melanophyllum haematospermum</i>	2
<i>Mycena amicta</i>	4
<i>Mycena capillaripes</i>	11
<i>Mycena epipterygia</i>	6
<i>Mycena epipterygia</i> var. <i>viscosa</i>	1
<i>Mycena erubescens</i>	1
<i>Mycena galopus</i>	3
<i>Mycena leptcephala</i>	4
<i>Mycena meliigena</i>	3
<i>Mycena metata</i>	2
<i>Mycena olivaceomarginata</i>	2
<i>Mycena pseudocorticola</i>	1
<i>Mycena pseudopicta</i>	1
<i>Mycena pura</i>	15
<i>Mycena purpureofusca</i>	2
<i>Mycena sanguinolenta</i>	4
<i>Mycena seynii</i>	6
<i>Mycena zephyrus</i>	1
<i>Mycocalicium llimonae</i>	1
<i>Myxarium nucleatum</i>	1
<i>Neocercosporidium smilacis</i>	2
<i>Omphalotus olearius</i>	5
<i>Onnia tomentosa</i>	1
<i>Otidea alutacea</i>	2
<i>Otidea bufonia</i>	1
<i>Paragyromitra infula</i>	1
<i>Paralepista flaccida</i>	2

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Paramarasmius mesosporus</i>	4
<i>Paxillus ammoniavirescens</i>	2
<i>Peniophora quercina</i>	2
<i>Periconia lateralis</i>	1
<i>Phaeoclavulina abietina</i>	2
<i>Phaeoclavulina curta</i>	2
<i>Phaeolus schweinitzii</i>	1
<i>Phaeomarasmium erinaceus</i>	2
<i>Phaeomarasmium rimulincola</i>	4
<i>Phallus hadriani</i>	2
<i>Phallus impudicus</i>	1
<i>Phellodon niger</i>	1
<i>Phlegmacium aurilicis</i>	1
<i>Phlegmacium caesiocortinatum</i>	1
<i>Phlegmacium caligatum</i>	6
<i>Phlegmacium percome</i>	1
<i>Phlegmacium violaceoserrulatum</i>	1
<i>Phloeomana alba</i>	3
<i>Phloeomana hiemalis</i>	1
<i>Pholiota brunnescens</i>	1
<i>Pholiota gummosa</i>	2
<i>Pholiota lenta</i>	1
<i>Pholiota populnea</i>	2
<i>Pisolithus albus</i>	1
<i>Pisolithus arenarius</i>	1
<i>Pisolithus arhizus</i>	1
<i>Pleurotus dryinus</i>	1
<i>Pleurotus eryngii</i>	3
<i>Psathyrella ammophila</i>	2
<i>Psathyrella bipellis</i>	2
<i>Pseudohydropus floccipes</i>	2
<i>Pseudosperma arenicola</i>	3
<i>Pseudosperma melliolens</i>	2
<i>Pseudosperma perlatum</i>	1
<i>Pseudosperma rimosum</i>	1

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Psilocybe coronilla</i>	16
<i>Pycnoporellus fulgens</i>	2
<i>Ramaria apiculata</i>	1
<i>Ramaria cedretorum</i>	1
<i>Ramaria flava</i>	1
<i>Ramaria fumigata</i>	1
<i>Ramaria gracilis</i>	3
<i>Ramaria magnifica</i>	1
<i>Ramaria sanguinea</i>	1
<i>Ramaria stricta</i>	2
<i>Ramariopsis pulchella</i>	1
<i>Resupinatus trichotis</i>	1
<i>Rheubarbariboletus armeniacus</i>	1
<i>Rheubarbariboletus persicolor</i>	1
<i>Rhizopogon luteolus</i>	1
<i>Rhizopogon occidentalis</i>	1
<i>Rhizopogon roseolus</i>	4
<i>Rhodocollybia butyracea</i>	6
<i>Rhodocollybia maculata</i>	3
<i>Rhodophana nitellina</i>	2
<i>Rickenella fibula</i>	12
<i>Russula acrifolia</i>	11
<i>Russula adusta</i>	1
<i>Russula albonigra</i>	1
<i>Russula amoenicolor</i>	1
<i>Russula amoenolens</i>	1
<i>Russula anthracina</i>	2
<i>Russula aurea</i>	5
<i>Russula caerulea</i>	4
<i>Russula cessans</i>	3
<i>Russula chloroides</i>	11
<i>Russula cistoadelpha</i>	17
<i>Russula cyanoxantha</i>	2
<i>Russula decipiens</i>	4
<i>Russula delica</i>	3

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Russula foetens</i>	2
<i>Russula graveolens</i>	13
<i>Russula ilicis</i>	1
<i>Russula insignis</i>	1
<i>Russula melliolens</i>	2
<i>Russula monspeliensis</i>	3
<i>Russula parodorata</i>	3
<i>Russula persicina</i>	3
<i>Russula praetervisa</i>	8
<i>Russula puellaris</i>	1
<i>Russula recondita</i>	1
<i>Russula risigallina</i>	6
<i>Russula sanguinea</i>	19
<i>Russula straminea</i>	2
<i>Russula torulosa</i>	5
<i>Russula werneri</i>	3
<i>Russula xerampelina</i>	19
<i>Sarcodon squamosus</i>	2
<i>Schizophyllum commune</i>	3
<i>Scleroderma areolatum</i>	1
<i>Scleroderma cepa</i>	4
<i>Scleroderma meridionale</i>	2
<i>Scleroderma polyrhizum</i>	2
<i>Scleroderma verrucosum</i>	12
<i>Sphaerobolus stellatus</i>	4
<i>Spinellus fusiger</i>	1
<i>Spodocybe collina</i>	4
<i>Spodocybe fontqueri</i>	4
<i>Stereum gausapatum</i>	1
<i>Stereum hirsutum</i>	6
<i>Stereum ochraceoflavum</i>	3
<i>Stereum sanguinolentum</i>	1
<i>Stropharia aeruginosa</i>	1
<i>Suillellus mendax</i>	1
<i>Suillus bellinii</i>	1

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Suillus collinitus</i>	29
<i>Suillus granulatus</i>	8
<i>Suillus luteus</i>	2
<i>Suillus mediterraneensis</i>	8
<i>Suillus variegatus</i>	2
<i>Tapinella atrotomentosa</i>	2
<i>Tapinella panuoides</i>	8
<i>Thelephora terrestris</i>	1
<i>Torrendiella ciliata</i>	1
<i>Tremella mesenterica</i>	2
<i>Trichaptum fuscoviolaceum</i>	4
<i>Trichoderma pulvinatum</i>	2
<i>Tricholoma albobrunneum</i>	1
<i>Tricholoma album</i>	2
<i>Tricholoma atosquamosum</i>	3
<i>Tricholoma batschii</i>	2
<i>Tricholoma caligatum</i>	7
<i>Tricholoma equestre</i>	9
<i>Tricholoma focale</i>	1
<i>Tricholoma joachimii</i>	1
<i>Tricholoma orirubens</i>	2
<i>Tricholoma portentosum</i>	4
<i>Tricholoma psammopus</i>	3
<i>Tricholoma quercetorum</i>	1
<i>Tricholoma saponaceum</i>	5
<i>Tricholoma scalpturatum</i>	1
<i>Tricholoma sudum</i>	1
<i>Tricholoma sulphureum</i>	2
<i>Tricholoma terreum</i>	17
<i>Tricholoma triste</i>	4
<i>Tricholoma virgatum</i>	1
<i>Tricholoma viridilutescens</i>	5
<i>Tricholomopsis rutilans</i>	3
<i>Tubaria cistophila</i>	1
<i>Tubaria dispersa</i>	1

NOM CIENTÍFIC	Nº
<i>Tubaria furfuracea</i>	2
<i>Tulostoma brumale</i>	10
<i>Tulostoma cretaceum</i>	2
<i>Volvariella murinella</i>	1
<i>Xerocomellus pruinatus</i>	1
<i>Xerocomellus redeuilhii</i>	5
<i>Xerocomus subtomentosus</i>	2
<i>Xerophorus olivascens</i>	1
<i>Xerula pudens</i>	1
<i>Xylaria sicula</i>	6
<i>Zhuliangomyces illinitus</i>	3

Organigrama Societat Micològica Valenciana

IGNASI LERMA MONTERO

President

JOAQUIM HERREROS CONEJOS

Vicepresident

ANTONIO MACIÁN GALLEGO

Responsable de Tresoreria

CARMEN COMECHE GINÉS

Responsable de Secretària

Vocals

IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ

MIGUEL GÁLVEZ CAÑIZARES

AMOR LARA FENOY

RAFAEL MARÍN REINNA

Vocals Comité Científic:

JOAQUIM HERREROS CONEJOS

IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ

Vocals Activitats:

MIGUEL GÁLVEZ CAÑIZARES

AMOR LARA FENOY

Vocal Manteniment:

RAFAEL MARÍN REINNA

Butlletí de la Societat Micològica Valenciana

Normes de publicació

GENERALITATS

El *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* (SOMIVAL) recull l'essència del coneixement micològic a la Comunitat Valenciana i altres indrets de la geografia peninsular. Des que el seu primer volum es va publicar al 1995, el butlletí ha estat obert a tot tipus de treballs i articles de micologia en qualsevol dels seus àmbits d'estudi. Per vetllar per la qualitat científica i editorial dels articles publicats anualment al butlletí, un Comitè Científic compost per diversos micòlegs i especialistes revisarà els manuscrits rebuts, suggerint canvis als autors en cas que siga necessari.

FINALITAT I CONTINGUT DEL BUTLLETÍ

El *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* pretén ser un mitjà útil per a la difusió del coneixement sobre tot tipus de fongs, en especial d'aquells trobats a l'àmbit valencià. Pel que fa a la investigació, el butlletí busca donar suport escrit als treballs que combinen els estudis clàssics de micologia (taxonomia, anatomia, ecologia, corologia, nomenclatura i etnomicologia) i els mètodes més recents que usen dades de caire genètic (filogènia, genètica de poblacions, *barcoding* o codi de barres fúngic, i *metabarcoding* o seqüenciació massiva de mostres ambientals). Un objectiu fonamental d'aquesta publicació és millorar el coneixement de la diversitat micològica al territori valencià, de manera que les dades publicades es cediran al Banc de Dades de Biodiversitat de la Comunitat Valenciana (BDB; <http://www.bdb.gva.es/es>) i formaran part del Micocatàleg de la Comunitat Valenciana (<http://somival.org/mico-catalogo/>), una de les aspiracions més notables de SOMIVAL. També es vol recolzar la publicació de treballs on els fongs siguen protagonistes de processos aplicats a l'àmbit industrial, econòmic, i al forestal i agrícola, així com aquells que podrien afectar a la salut i benestar d'humans i altres animals (micologia mèdica i micotoxicologia). Darrerament, el Comitè Científic de SOMIVAL també està obert a acceptar manuscrits que estiguen enfocats a la divulgació científica de qualsevol aspecte relacionat amb la micologia, així com entrevistes, ressenyes bibliogràfiques i receptes culinàries o usos casolans dels fongs.

NORMES PER A LA PRESENTACIÓ TELEMÀTICA DELS MANUSCRITS

Es demana als autors que visiten la pàgina web de SOMIVAL (<http://somi-val.org/ca/inici/>) on disposen d'arxius en valencià i castellà que inclouen les normes de publicació amb molt de detall, exemples i un motlle de manuscrit. Se ruega a los autores que visiten la página web de SOMIVAL (<http://somi-val.org/ca/inici/>) donde encontrarán archivos en valenciano y castellano que incluyen las normas de publicación con todo lujo de detalles, ejemplos y un modelo de manuscrito.

No obstant això, a continuació figuren tota una sèrie d'aspectes bàsics que han de tenir en compte els autors. Es tracta d'un resum, de manera que es recomana que es visite l'anterior enllaç per obtenir més informació:

- **Idioma:** valencià, castellà o anglès, tot i que el Comitè Científic podrà considerar també articles escrits en altres idiomes com ara el francès, italià i portuguès.
- **Entorn digital de preparació dels manuscrits:** preferiblement Microsoft Word amb els següents paràmetres: a) format DIN A4; b) marges de 3 cm; c) font *Times New Roman*; d) dimensió de 12 punts de tot el text, incloent el títol el qual haurà d'anar en negreta; e) interlineat senzill; f) justificació total de tot el text; g) tots els inicis de paràgrafs han de tenir una sagnia de 0,5 cm, a excepció d'aquells que es corresponguen amb el títol o subtítol d'un apartat (veure més avall); i, finalment, h) les referències bibliogràfiques han de tenir una sagnia de 0,5 cm. El document s'ha d'emmagatzemar en format *.doc o *.docx.
- **Títol del treball:** s'ha de caracteritzar per ser informatiu alhora que concís, i ha d'anar amb negreta, lletres minúscules i sense punt a la fi. El títol mai podrà ser simplement el nom d'una espècie, o més generalment, el d'un tàxon.
- **Llistat d'autors:** ha d'anar a sota del títol i, en cas que hi haja més d'un autor, serà seqüencial, on el nom i primer cognom (o nom, més primer cognom i segon cognom units amb guió) de cadascun s'ha d'escriure en majúscula i sense negreta, i a la fi no s'hi posarà un punt. Entre el penúltim i últim autor es disposarà el símbol «&». En el cas que hi haja més d'un autor, al darrere de cada nom hi anirà un número entre parèntesi i en format superíndex, que és el que indicarà l'adreça. Cada autor disposarà d'una línia individual per indicar la seua adreça a sota del llistat d'autors. Aquesta adreça començarà amb el número corresponent entre parèntesi (ara sense format superíndex) i

inclourà la institució de treball o l'adreça personal, la població i codi postal, província i/o país, i una adreça de correu electrònic. No cal finalitzar aquesta línia amb un punt.

- **L'autor per a la correspondència:** en el cas que el manuscrit haja sigut presentat per més d'un autor, s'haurà d'indicar qui és el major responsable i, per tant, a qui han d'anar dirigits possibles missatges dels lectors. Per a això, s'haurà d'incloure un asterisc (*) al llistat seqüencial d'autors al darrere del número que indica l'adreça. Així mateix, a sota de l'última línia d'adreces s'haurà d'incloure la següent frase: «* Autor per a la correspondència».
- **Resum i paraules clau:** a continuació de l'apartat dels autors s'inclourà el resum en valencià, castellà i anglès (en aquest ordre). Cadascun d'ells s'ha d'organitzar en tres paràgrafs. El primer ha d'anar precedit de la paraula Resum, Resumen o *Abstract*. A continuació s'indicarà el llistat d'autors en majúscula, el títol del treball, així com la referència bibliogràfica que inclourà l'any de publicació, revista, volum i pàgines de l'article. El segon paràgraf ha d'incloure el text del resum que haurà de tindre una longitud compresa entre les 100 i 150 paraules. Ací, els taxons principals estudiats han d'anar acompanyats dels seus autors. Finalment, el tercer paràgraf és el corresponent a les Paraules clau (*Palabras clave* o *Keywords*). Les paraules clau han de ser entre 3 i 5, separades per coma i no poden repetir cap paraula que hi haja al títol del treball. Només el segon paràgraf, el corresponent al text del resum, ha de presentar una sagnia de 0,5 cm. No usar negretes en cap cas.
- **Text principal del manuscrit:** ha d'estar organitzat preferiblement en les seccions Introducció, Material i mètode, Resultats, Discussió, Agraïments i Bibliografia, les quals s'exposaran en línies individuals i en lletres majúscules.
- **Bibliografia:** en aquesta secció sols s'inclouran les referències bibliogràfiques que hagen sigut explícitament citades al text del manuscrit. Es tractarà de citar tots els autors fins a un número màxim de 8, i si el número és major, figuraran els 8 primers seguit de «& al.». Com a exemple de referències d'articles científics i llibres, mirar el següent: Ballarà J. & Mahiques R. (2014). Estudi de *Cortinariaceae* del Parc Natural del Cadí-Moixeró (I). *Moixeró* 6: 12-25 (article); Kirk P.M., Cannon P.F., Minter D.W. & Stalpers J.A. (2008). *Ainsworth & Bisby's. Dictionary of the Fungi* (10th ed.). CAB International, Wallingford (llibre); White T.J., Bruns T., Lee S. & Taylor J. (1990). Amplification and direct sequencing of fungal ribosomal RNA genes for phylogenetics:

315-322. In: Michael A.J., Gelfand, D.H. Sninsky J.J. & White T.J. *PCR protocols: a guide to the methods and applications*. Academic Press, New York, USA (Capítol de llibre).

- **Llistat de Taules i Figures:** a continuació de la secció de Bibliografia s'inclourà un llistat amb les llegendes de Taules i Peus de Figura que hagen d'anar incloses al treball.

Al text principal del manuscrit (Introducció, Material i mètode, Resultats i Discussió), les referències bibliogràfiques usaran el primer cognom si només hi ha un autor; si hi ha dos autors, el primer cognom d'ambdós i el símbol «&» enmig; i si hi ha més de dos autors, s'usarà el cognom del primer autor seguit de «*ET AL.*» en cursiva. Tot això seguit de l'any de publicació. En cas que es vullga citar només una pàgina en concret, s'inclourà aquesta dada després de dos punts «:» darrere de l'any de publicació. Darrerament, si el que es pretén es fer referència al que un autor escriu s'usarà el cognom de l'autor i a continuació la paraula «*in*» en cursiva i en minúscula. S'emprarà el tipus de lletra majúscula per expressar aquestes referències. Quan s'incloguen diverses referències a dins d'un parèntesi, s'ordenaran alfabèticament, mentre que l'ordre cronològic s'emprarà quan hi haja conflicte amb l'alfabètic. Se separaran les referències per punts i coma.

Totes les Taules i Figures hauran d'anar citades al text. La citació es realitzarà de forma ordenada segons el moment d'aparició al text i s'escriuran en versaleta de la següent manera:

- Per proveir les mesures microscòpiques, es treballarà en micres (µm) i se seguiran les següents normes: a) usar punts (i no comes) per denotar valors decimals; b) usar el símbol «x» i no la lletra «x» quan es donen dades de dimensions; c) incloure els valors extrems entre parèntesi i no claudàtors.
- Tots els noms científics que apareguen en qualsevol apartat de l'article han d'anar en cursiva independentment del rang o categoria taxonòmica.
- Citacions del material estudiat i dipositat a herbaris oficials o micoteques particulars: s'indicarà, en aquest ordre, el país, província, comarca, població, partida municipal i/o paratge singular, descripció de si hi havia un individu o diversos i la seua distribució (gregaris o cespitosos), possibles organismes (principalment plantes) associats i escrit en llatí, tipus de substrat (sòl àcid, calcari, etc.), coordenades UTM 1x1 km, altitud (seguit de «m» o «m.s.n.m.»), data de recol·lecció (dia/mes/any), *leg.* i *det.* seguit del nom abreujat del recol·lector i el cognom, codi personal de

recol·lecció, codi d'herbari (si escau) seguit, entre parèntesi, del codi de GENBANK de la seqüència genètica obtinguda (si escau).

Instruccions per a l'elaboració de làmines (o planxes) fotogràfiques i imatges individuals, i arbres filogenètics:

- a) Dimensions recomanades màximes DIN A4 (ample × alt: 210×297 mm) i mínimes DIN A7 (74×105 mm), tot i que podrien variar en funció del tipus d'il·lustració, de les necessitats dels autors i dels requeriments de l'entitat responsable de la maquetació definitiva.
- b) La làmina s'haurà de presentar en format RGB amb una resolució recomanada de 300 ppp. En el cas d'imatges individuals i arbres filogenètics, aquests s'hauran de presentar, si és possible, també amb una resolució de 300 ppp. i en format preferiblement *.tiff*, tot i que també s'acceptarà *.jpg* o *.jpeg*, i *.pdf*. S'acceptaran també els formats d'Adobe Photoshop (*.psd*) i Illustrator (*.ai*).
- c) Les imatges de microscòpia hauran de dur obligatòriament una barra d'escala, de color negre o blanca (en funció del color de fons de la imatge) amb un grossor suficient per què siga visible una vegada impresa. A sobre d'aquesta escala podrà afegir-se el valor numèric de les micres a què correspon la longitud d'aquella. La font serà *Times New Roman* i les dimensions seran al voltant de 10 punts.
- d) A les làmines, cadascuna de les imatges que les componen hauran d'incorporar una lletra majúscula amb la font *Times New Roman* i dimensions mínimes de 12 punts en el marge superior esquerra que es correspondrà amb la lletra del Peu de Figura. Aquesta lletra podrà anar envoltada d'un cercle blanc per donar més contrast.
- e) A les làmines, les línies que separen les diferents imatges seran blanques i amb un grossor suficient, al voltant de 15 píxels.

ENVIAMENT DELS MANUSCRITS, I LA SEUA RECEPCIÓ I REVISIÓ

Els manuscrits originals seran enviats en suport informàtic per correu electrònic al Comitè Científic de redacció a la següent adreça: igb4tonda@gmail.com. Hauran de presentar-se abans del 31 de maig per ser publicats en la revista el mateix any. Es demana una vegada més que s'estudien les normes de publicació disponibles en la pàgina web de SOMIVAL (<http://somival.org/ca/inici/>) per conèixer les recomanacions a l'hora d'enviar els manuscrits.

El Comitè, d'acord amb les normes per a la presentació dels treballs, podrà retornar als autors els treballs presentats per tal de fer modificacions de forma

o de contingut. Aquestes estaran basades, si escau, en la revisió duta a terme per especialistes externs. Si els autors no accepten les modificacions proposades, els treballs seran rebutjats. En cas que els autors raonen la seua negativa, el Comitè Científic estudiarà el motiu i comunicarà a l'autor la seua decisió final. Una vegada acceptat per a la seua publicació, els autors d'un manuscrit han de tenir en compte que cedeixen els drets de publicació a SOMIVAL en qualsevol suport que s'estime, inclosa la ubicació del mateix a la pàgina web de SOMIVAL (<http://somival.org/ca/butlletins/>) des d'on podrà ser descarregat lliurement.

SEU SOCIAL

Carrer Corredors, 6 (posterior)
entrada pel Carrer Juan Plaça

HORARI

Dilluns a la vesprada
de 19.00 a 21.30 h
(excepte agost)

PÀGINA WEB

www.somival.org

CORREU ELECTRÒNIC:

socmicval@gmail.com
somival@somival.org

REDACCIÓ BUTLLETÍ

igb4tonda@gmail.com

CORRESPONDÈNCIA

A.P. Correus 7048
E-46003 València

